

Суботня ранкова сесія

- 6 **Як я можу зрозуміти?**
Старійшина Уліссес Соарес
- 9 **Старанно чи недбало**
Бекі Крейвен
- 11 **Відповіді на молитву**
Старійшина Брук П. Хейлз
- 15 **Місіонерська робота: діліться тим, що в серці**
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
- 19 **Чинити так, як Він**
Єпископ В. Крістофер Уедделл
- 22 **Домівка, де перебуває Дух Господа**
Президент Генрі Б. Айрінг

Суботня післяобідня сесія

- 26 **Підтримка церковних чинів**
Президент Даллін Х. Оукс
- 27 **Звіт Аудиторського відділу Церкви за 2018 рік**
Кевін Р. Джергенсен
- 28 **Істинна, чиста і проста євангелія Ісуса Христа**
Президент М. Рассел Баллард

- 31 **Пошук знань через Духа**
Старійшина Метіас Хелд
- 34 **Око віри**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
- 38 **Бенкетувати словами Христа**
Старійшина Такаші Вада
- 41 **Чути Його голос**
Старійшина Девід П. Хомер
- 44 **Оце Агнець Божий**
Старійшина Джеффері Р. Холланд

Загальна сесія священства

- 47 **Ваша стратегія носія священства**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
- 51 **Кворум—місце, де почувашесь своїм**
Старійшина Карл Б. Кук
- 54 **Дивіться на Ісуса Христа**
Старійшина Кім Б. Кларк
- 58 **Сила віри підтримки**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 60 **До чого це приведе?**
Президент Даллін Х. Оукс
- 67 **Ми можемо чинити краще і бути кращими**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна ранкова сесія

- 70 **Багаті на благословення**
Старійшина Дейл Г. Ренлунд
- 73 **Христос—Світло, що сяє у темряві**
Шерон Юбенк
- 76 **Велика любов до дітей нашого Батька**
Старійшина Квентін Л. Кук
- 81 **Підготовка до повернення Господа**
Старійшина Д. Тодд Крістоферсон
- 85 **Спокута Ісуса Христа**
Тед Р. Каллістер
- 88 **“Іди вслід за Мною”**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна післяобідня сесія

- 91 **Очищення завдяки покаянню**
Президент Даллін Х. Оукс
- 95 **Тренування наших духовних м'язів**
Старійшина Хуан Пабло Віллар
- 97 **Добрий Пастир, Агнець Божий**
Старійшина Герріт У. Гонг
- 101 **Підготовлені отримати все необхідне**
Старійшина Девід А. Беднар
- 105 **Безпосередня великодушність Бога**
Старійшина Кайл С. Мак-Кей
- 107 **Зведіть фортецю духовності й захисту**
Старійшина Рональд А. Разбанд
- 111 **Заключне слово**
Президент Рассел М. Нельсон
- 64 **Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів**
- 112 **Статистичний звіт за 2018 рік**
- 113 **Покажчик історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції**
- 114 **Церковні новини**
- 127 **За Мною йдіть—Навчання з послань генеральної конференції**

189-а річна генеральна конференція

Суботня ранкова загальна сесія, 6 квітня 2019 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва:
старійшина Стівен Е. Сноу
Заключна молитва:
старійшина Уілфорд У. Андерсен
Музичний супровід: Хор Скинїї на Храмовій площі; диригенти—Мек Уїлберг і Раян Мерфі; органісти—Річард Елліотт та Ендрю Унсворт: “Радіймо всім серцем”, *Гімни*, № 3; “Вперед, святі, з надією в душі”, *Гімни*, № 33, ар. Уїлберга; “Світло істини чудове”, *Гімни*, № 134, ар. Уїлберга; “Спокутар Ізраїля”, *Гімни*, № 5; “Любі діти, Бог—ваш Батько”, *Гімни*, № 20, ар. Уїлберга; “Я Божее дитя”, *Гімни*, № 186, ар. Мерфі; “Господь—наш Бог і Цар!”, *Гімни*, № 27, ар. Мерфі.

Суботня післяобідня загальна сесія, 6 квітня 2019 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва:
старійшина Брент Х. Нільсон
Заключна молитва: Ліса Л. Харкнесс
Музичний супровід: зведений хор студентів Університету Бригама Янга; диригенти—Розалінд Холл і Ендрю Крейн, за органом—Лінда Маргеттс і Бонні Гудліфф: “Прийди, о Цар царів”, *Гімни*, № 23, ар. Кейсен; “О, як осягнути Ісусові милості!”, *Гімни*, № 110, ар. Джессоп; “Славен Господь”, *Гімни*, № 30; “Народився між ягнят”, *Гімни*, № 112, ар. Кейсен; “О Спасителю, молю”, *Гімни*, № 48, ар. Стахелі.

Суботня вечірня загальна сесія священства, 6 квітня 2019 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва:
старійшина Джон С. Пінгрі мол.
Заключна молитва:
старійшина Браян К. Тейлор
Музичний супровід: хор носіїв Ааронового священства з колів Лейтона, штат Юта; диригент—Стівен Шенк, за органом—Браян Метіас: “Ти, Єгово, нас веди”, *Гімни*, № 34, ар. Уїлберга; “Дякуй Богу!”, *Гімни*, № 145, ар. Кейсен; “Гей, Ізраїлю, вставай”, *Гімни*, № 158; “Прекрасний Спаситель”, *Збірник дитячих пісень*, с. 142, ар. Шенк.

Недільна ранкова загальна сесія, 7 квітня 2019 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: Бредлі Д. Фостер
Заключна молитва: Джин Б. Бінгем
Музичний супровід: Хор Скинїї на Храмовій площі; диригент—Мек Уїлберг; органісти—Ендрю Унсворт і Браян Метіас: “Sing Praise to Him”, *Нотти*, № 70; “Святі, вашій вірі не буде кінця”, *Гімни*, № 36, ар. Уїлберга; “Спасителя любов”, *Збірник дитячих пісень*, с. 42, ар. Кардона; “Діти Божі, йдіть до нас”, *Гімни*, № 22; “O Thou Rock of Our Salvation”, *Нотти*, № 258, ар. Уїлберга; “За Мною йдіть”, *Гімни*, № 59.

Недільна післяобідня загальна сесія, 7 квітня 2019 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва:
старійшина Тенісла Б. Ваколо
Заключна молитва:
старійшина Клаудіо Р. М. Коста
Музичний супровід: Хор скинїї на Храмовій площі; диригенти: Мек Уїлберг та Райян Мерфі; за органом—Бонні Гудліфф і Лінда Маргеттс: “Радість свята, блаженний труд”, *Гімни*, № 80, ар. Мерфі; “Йдіть до Ісуса”, *Гімни*, № 60, ар. Мерфі; “Істина в світі знов!” *Гімни*, № 160; “I Know That

My Savior Loves Me”, Крімер та Белл, ар. Мерфі; “Моє спасіння—Ти”, *Гімни*, № 45, ар. Уїлберга.

Де знайти виступи з конференції

Щоб знайти виступи з генеральної конференції он-лайн багатьма мовами, зайдіть на сайт conference.ChurchofJesusChrist.org і виберіть мову. Виступи також наявні в мобільному додатку Євангельська бібліотека. Як правило, через шість тижнів після закінчення генеральної конференції відео-та аудіозаписи англійською мовою також наявні в розподільчих центрах. Інформація про генеральну конференцію доступна у відповідних форматах для членів Церкви з особливими потребами на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org.

На обкладинці

Перша сторінка обкладинки: фотографія Леслі Нільсона.
Остання сторінка обкладинки: фотографія Метью Рійера.

Фотографії з конференції

Фотографії в Солт-Лейк-Сіті були зроблені: Коді Беллом, Джене Бінгхем, Мейсоном Коберлі, Ренді Кольером, Уестоном Колтоном, Ешлі Ларсоном, Леслі Нільссоном, Метью Рійером та Крістіною Сміт.

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих
Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х.
Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард,
Джеффри Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар,
Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен,
Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд,
Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі
Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л.
Холлстром, Ларрі С. Кечер, Ерік В. Копічкє, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редакція: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен,
Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б.
Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні,
Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чейкелл Уордлей, Марісса
Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрус, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі,
С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін
Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моойі, Емілі
Чікко Ремінгтон, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності:

Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт,
Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон,
Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друку: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або
звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви
або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
iaahona.lds.org; поштою до *Liāhona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: iaahona@ldschurch.org.

Liāhona (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною),
кірибати, корейською, латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською,
німецькою, норвезькою, польською, португальською,
російською, румунською, самоанською, себуано,
словенською, суахілі, тагальською, тайтянською,
тайською, тонганською, угорською, українською, урду,
фіджійською, фінською, французькою, хорватською,
чеською, шведською та японською мовами.
(Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Надруковано в Україні.

Інформація щодо авторського права: Якщо не
вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали
з *Liāhona* для особистого, некомерційного використання
(а також для церковних покликань). Це право може бути
скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не
можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського
права треба звертатися до Офісу інтелектуальної
власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liāhona українською мовою (ISSN 1096-5173) видається
щомісяця Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, 50
E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

Промовці за алфавітним порядком

Айрінг, Генрі Б., 22, 58
Андерсен, Ніл Л., 34
Баллард, М. Рассел, 28
Беднар, Девід А., 101
Брук П. Хейлз, 11
Вада, Такаші, 38
Віллар, Уран Пабло, 95
Гонг, Герріт У., 97
Джергенсен, Кевін Р., 27
Каллістер, Тед Р., 85
Кларк, Кім Б., 54
Крейвен, Бекі, 9
Крістоферсон, Д. Тодд, 81
Кук, Карл Б., 51
Кук, Квентін Л., 76
Мак-Кей, Кайл С., 105
Нельсон, Рассел М., 67, 88, 111
Оукс, Даллін Х., 26, 60, 91
Разбанд, Рональд А., 107
Ренлунд, Дейл Г., 70
Соарес, Уліссес, 6
Стівенсон, Гарі Е., 47
Уедделл, В. Крістофер, 19
Ухтдорф, Дітер Ф., 15
Хелд, Метіас, 31
Холланд, Джеффри Р., 44
Хомер, Девід П., 41
Юбенк, Шерон, 73

Тематичний покажчик

Ааронове священство, 19,
47, 51
Батьківство, 22, 58
Благоговіння, 44
Благословення, 70, 105
Бог Батько, 11
Божественна природа, 60
Братерство, 51
Вибір, 60
Вивчення Писань, 38
Відвага, 15
Віра, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Воскресіння, 81, 91
Джозеф Сміт, 22, 85, 101
Дива, 15
Доброта, 105
Домівка, 22, 101, 107
Друге пришествя, 81
Духовна смерть, 85
Духовність, 70, 47, 95, 107
Жертва, 60
Завіти, 9, 54, 73, 88, 101
Збирання, 81, 97
Звільнення, 105
Зміна, 67
Знання, 31, 41
Індивідуальна цінність, 38
Істина, 34, 107
Ісус Христос, 6, 19, 22, 28, 34,
38, 44, 54, 67, 73, 81, 85,
88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
Кворуми священства, 47, 51
Книга Мормона, 51, 81
Лихо, 34, 73, 85
Любов, 11, 15, 22, 28, 58,
73, 76
Медіа, 76
Милість, 91
Мир, 28
Місіонерська робота, 15, 22,
51, 76, 95
Молитва, 11, 22, 58, 70
Навернення, 19, 31, 38

Навчання, 6, 28, 76, 101
Надія, 6, 91, 105
Натхнення, 35, 41
Недільна школа, 101
Обряди, 85, 88
Одкровення, 31, 38, 41
Підготовка, 101, 107
Піднесення, 88
Підтримка, 58
План спасіння, 60
Повернення до активності, 19
Покаяння, 22, 67, 73, 85, 91
Послух, 70
Прийняття, 73
Приклад, 6
Причастя, 44
Пророки, 34
Прощення, 22
Радість, 28, 60, 88
Свідчення, 107
Світло Христа, 73
Святий Дух, 22, 31, 38, 41
Священство, 54, 58, 67
Сімейна історія, 76, 81
Сім'я, 34, 58, 76, 88
Служіння, 19, 28, 54, 97
Спокуса, 47
Спокута, 44, 85, 91, 97
Суботній день, 28
Суд, 91, 111
Терпіння, 70, 105
Товаришування, 51
Утішення, 105
Учнівство, 6, 9, 15, 28, 47, 54,
67, 107, 111
Фізична смерть, 85
Храми, 22, 111
Храмова робота, 76, 81, 101
Церковні провідники, 58
Щастя, 9, 22

Ключові моменти 189-ї річної генеральної конференції

З того часу, як Президента Рассела М. Нельсона було підтримано як Президента Церкви, на генеральній конференції було оголошено про кілька важливих змін.

Тому для членів Церкви було природним очікувати на подальші зміни під час цієї конференції. Але провідники Церкви зосередилися на іншого типу зміні—змінитися так, щоб Спаситель міг працювати з кожним з нас.

Благання пророка

“Коли Ісус просить нас із вами “покаятися”, Він запрошує нас змінити[ся],—сказав Президент Нельсон.—

... Визначте, що *перешкоджає* вам покаятися. А потім змініютеся! Покайтеся! Усі ми можемо чинити краще і бути кращими, ніж ми були раніше”.

- Прочитайте запрошення Президента Нельсона покаятися (сторінка 67).
- Додаткові слова, що стосуються того, як ми можемо

насолюватися благословеннями покаяння, див. у виступах:

- президента Далліна Х. Оукса (сторінка 91)
- президента Генрі Б. Айрінга (сторінка 22)
- Теда Р. Каллістера (сторінка 85)

Зміни в Церкві

Багато промовців говорили про раніше оголошені зміни. Президент М. Рассел Баллард заохочував нас не втрачати “духовні цілі цих змін ... через захват від самих цих змін”.

- Прочитайте запрошення президента Балларда зосередитися на простих істинах євангелії (сторінка 28).
- Дізнайтеся від старійшини Джеффри Р. Холланда, як зміна в розкладі зборів має покращити наше зосередження на причасті (сторінка 44).
- Дізнайтеся від старійшини Девіда А. Беднара про бажані результати зосередженого на домівці навчання (сторінка 101).
- Див. скорочений перелік змін,

оголошених з того часу, як Президента Нельсона було підтримано як Президента, і подумайте про їхні духовні цілі (сторінка 121).

Нові і реконструйовані храми

Президент Нельсон закрити конференцію, оголосивши про будівництво восьми нових храмів і значні зміни, заплановані для храмів доби піонерів. Але він наголосив і на потребі покращуватися особисто. “Давайте будемо покращувати своє життя через віру й довіру до Нього”, —сказав він.

- Прочитайте заключні слова Президента Нельсона (сторінка 111).
- Знайдіть перелік нових храмів (сторінка 124).
- Дізнайтеся більше про плани стосовно Солт-Лейкського храму на сайті: ChurchofJesusChrist.org/go/05194. [Для отримання цієї інформації іншими мовами використовуйте сайт: news.ChurchofJesusChrist.org.] ■

Суботня ранкова сесія

СТАРІЙШИНА УЛІССЕС СОАРЕС
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Як я можу зрозуміти?

Коли ми старанно, від душі, впевнено і щиро намагаємося вивчати євангелію Ісуса Христа та навчаємо її одне одного, ці вчення можуть змінити серця.

Мої дорогі брати і сестри, яка це велика радість знову бути тут разом на цій генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів під провідництвом нашого улюбленого пророка, Президента Рассела М. Нельсона. Я свідчу вам, що ми матимемо привілей почути голос нашого Спасителя, Ісуса Христа, через учення тих, хто молиться, співає та говорить про потреби сьогодення на цій конференції.

Як записано в книзі Дій, благовісник Пилип навчав євангелії одного ефіюпа, який був скопцем і відповідав за всі скарби, що належали цариці Ефіопії¹. Повертаючись з Єрусалиму після поклоніння, він читав книгу Ісаї. Відчувши спонукання Духа, Пилип підійшов ближче і спитав: “Чи розумієш, що ти читаєш?”

А [скопець] відказав: Як же можу, як ніхто не напутить мене? ...

А Пилип відкрив уста свої, і, зачавши від цього Писання, благовістив про Ісуса йому”².

Запитання, яке поставив ефіюп, є нагадуванням про божественний обов’язок, який маємо всі ми—вивчати євангелію Ісуса Христа і навчати її

одне одного³. Насправді, у контексті вивчення євангелії та навчання їй ми іноді схожі на того ефіюпа—нам потрібна допомога вірного і натхненного вчителя; а іноді ми схожі на Пилипа—нам потрібно навчати і зміцнювати інших у їхньому наверненні.

Нашою метою у вивченні та у навчанні євангелії Ісуса Христа

повинно бути зміцнення віри в Бога та Його божественний план щастя, в Ісуса Христа і Його спокуючу жертву, а також досягнення тривалого навернення. Більш міцні віра і навернення допоможуть нам укласти завіти з Богом і дотримуватися їх, таким чином зміцнюючи наше бажання йти за Ісусом і приводячи до щирого духовного перетворення в нас—іншими словами, перетворюючи нас на нові створіння, як сказано апостолом Павлом у посланні до Коринтян⁴. Це перетворення приведе до більш щасливого, продуктивного і здорового життя і не дасть втратити вічну перспективу. Хіба не саме це трапилося з ефіюпським скопцем після того, як він дізнався про Спасителя і був навернений до Його євангелії? У Писаннях сказано, що він “їхав, радіючи, шляхом своїм”⁵.

Наказ вивчати євангелію та навчати її одне одного не є новим; його постійно повторюють від початку історії людства⁶. Одного разу, коли Мойсей з його народом перед прибуттям до землі обіцяної були на рівнинах Моава, Господь надихнув його дати настанови людям щодо їхнього обов’язку вивчати постанови і завіти, які вони отримали від Господа, та навчати

ім їхніх нащадків⁷, багато з яких особисто не переходили через Червоне море або не були свідками отримання одкровення на горі Сінай.

Мойсей наставляв свій народ:

“Ізраїлю, послухай постанов та законів, що я навчаю вас чинити, щоб жили ви, і ввійшли, й посіли цей Край, що Господь, Бог батьків ваших, дає вам. ...

... а ти подаси їх до відома синам твоїм та синам твоїх синів”⁸.

На завершення Мойсей сказав:

“І будеш пильнувати постанов Його та заповідей Його, що я наказую тобі сьогодні, щоб було добре тобі та синам твоїм по тобі, і щоб ти продовжив дні на землі, що Господь, Бог твій, дає тобі на всі дні”⁹.

Пророки Бога постійно говорили, що нам слід виховувати свої сім’ї в напаминанні й остереженні Божому¹⁰ й “у світлі та істині”¹¹. Президент Нельсон недавно сказав: “У ці дні шаленої аморальності та затягуючої порнографії батьки мають священний обов’язок—навчати своїх дітей важливості Бога в їхньому житті”¹².

Брати і сестри, “остереження” нашого улюбленого пророка—це подальше нагадування про наш особистий обов’язок прагнути вчитися та навчати наші сім’ї про те, що існує Небесний Батько, Який любить нас і створив божественний план щастя для Своїх дітей; що Ісус Христос, Його Син, є Викупителем світу, і що спасіння приходить через віру в Його ім’я¹³. Наші життя мають бути побудовані на камені нашого Викупителя, Ісуса Христа, що може допомогти кожному з нас і нашим сім’ям закарбувати власні духовні враження у своїх серцях, які допоможуть нам витерпіти до кінця у нашій вірі¹⁴.

Можливо, ви згадаєте, як два учні Івана Христителя пішли за Ісусом Христом після того, як почули свідчення Івана, що Ісус—це Агнець Божий, Месія. Ці хороші чоловіки прийняли запрошення Ісуса “прийти і побачити”¹⁵ і в Нього той день перебули. Вони дізналися, що Ісус був Месією, Сином Бога, Який забере гріхи

світу, і стали Його послідовниками до кінця своїх днів.

Подібним чином, коли ми приймаємо запрошення Спасителя “ходіть і побачте”, нам слід перебувати з Ним, заглиблюючись у Писання, насолоджуючись ними, вивчаючи Його вчення і намагаючись жити так, як жив Він. Тільки тоді ми пізнаємо Його, Ісуса Христа, і впізнаємо Його голос, усвідомлюючи, що, якщо ми прийдемо до Нього і повіримо в Нього, то ніколи не голодуватимемо і не відчуватимемо спраги¹⁶. Подібно до тих двох учнів, що того дня перебували з Ісусом, ми будемо завжди здатні розпізнавати істину.

Брати і сестри, це не відбувається випадково. Налаштувати себе на найвищі благочестиві впливи непросто; для цього потрібно прикликати Бога і навчитися ставити євангелію Ісуса Христа в центр нашого життя. Я обіцяю: якщо ми будемо це робити, то вплив Святого Духа наповнить наше серце і розум істиною, буде свідчити про неї¹⁷ і навчить усього¹⁸.

Запитання єфіопа “Як же могу [зрозуміти], як ніхто не напутить мене?” також має особливе значення в контексті нашого обов’язку застосовувати в житті принципи євангелії, які ми вивчили. Наприклад, у цьому випадку єфіоп застосував у житті істину, про яку дізнався від Пилипа. Він попросив, щоб його

було охрищено. Він дізнався, що Ісус Христос був Сином Бога¹⁹.

Брати і сестри, наші вчинки повинні віддзеркалювати те, що ми вивчаємо і чого навчаємо. Наші вірування мають відображатися у способі нашого життя. Найкращий учитель—це хороша рольова модель. Якщо ми навчатимемо того, чого самі дійсно дотримуємося, то можемо змінити на краще життя тих, кого навчаємо. Якщо ми бажаємо, аби люди—чи то родичі, чи хтось інший—з радістю зберігали в серцях Писання та вчення сучасних апостолів і пророків, вони мають побачити, як радіють цьому наші душі. Так само, якщо ми хочемо, аби вони знали, що Президент Рассел М. Нельсон є пророком, провидцем і одкровителем у наші дні, вони мають побачити, як ми піднімаємо руки на знак його підтримки, і зрозуміти, що ми дотримуємося його натхнених повчань. У відомому вислові сказано: “Людина красна не словами, а справами”.

Можливо, дехто з вас саме у цей момент запитує себе: “Старійшина Соарес, я все це робив і дотримувався такої моделі як особисто, так і з сім’єю, але, на жаль, дехто з моїх друзів або рідних відійшов від Господа. Що я маю робити?” Для тих з вас, хто прямо зараз відчуває сум, муку і, можливо, жалкування, будь ласка, знайте, що вони не повністю загублені, адже Господь знає,

де вони, і наглядає за ними. Пам'ятайте, що вони теж Його діти!

Важко зрозуміти всі причини, чому деякі люди обирають інший шлях. Найкраще, що ми можемо зробити у цих обставинах,—просто любити і приймати їх, молитися за їхнє благополуччя й шукати Господньої допомоги, щоб знати, що робити і казати. Щиро радійте з ними їхньому успіху, будьте їхніми друзями і шукайте в них хороше. Ми ніколи не повинні здаватися стосовно них, натомість варто зберігати наші стосунки. Ніколи не відвертайтеся від них і не судіть їх хибно. Просто любіть їх! У притчі про блудного сина Спаситель навчає нас, що, коли діти приходять до тям, вони часто бажають повернутися додому. Якщо це відбувається з близькими вам людьми, наповніть серця співчуттям, біжіть їм назустріч, кидайтеся їм на шию та цілуйте їх, як зробив це батько блудного сина²⁰.

Зрештою, продовжуйте жити гідно, будьте для них гарним прикладом того, у що ви вірите, наближайтеся до нашого Спасителя, Ісуса Христа. Він знає і розуміє наші глибоке страждання та біль, Він благословить ваші зусилля і відданість вашим близьким, якщо не в цьому житті, то в наступному. Завжди пам'ятайте, брати і сестри, що надія—важлива складова євангельського плану.

Протягом багатьох років служіння в Церкві я бачив її вірних членів, які незмінно застосовували

ці принципи у своєму житті. Так було і з однією матір'ю-одиначкою, яку я називатиму "Мері". На жаль, Мері пережила трагічне розлучення. У той період Мері зрозуміла, що найважливіші рішення щодо її сім'ї матимуть духовний характер. Чи будуть молитви, вивчення Писань, піст, відвідування церкви та храму й надалі важливими для неї?

Мері завжди була вірною, і в цей критичний момент вона вирішила триматися того, що, як вона вже знала, було істиною. Вона знайшла джерело підтримки в документі "Сім'я: Проголошення світові", в якому серед багатьох чудових принципів підкреслюється і те, що "батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності" та вчити їх завжди виконувати заповіді Бога²¹. Вона постійно шукала відповідей від Господа і ділилася ними зі своїми чотирма дітьми під час усіх сімейних справ. Вони часто обговорювали євангелію, ділилися досвідом і свідченнями одне з одним.

Попри усі скорботи її діти розвинули любов до євангелії Христа і бажання служити і ділитися цим з іншими. Троє з них вірно відслужили на місії повного дня, а молодший зараз служить у Південній Америці. Її старша дочка, яку я дуже добре знаю, яка зараз вже вийшла заміж і є сильною у своїй вірі, сказала: "Я ніколи не відчувала, що мама виховувала нас

одна, тому що Господь завжди був у нашому домі. Оскільки вона свідчила нам про Нього, кожен з нас почав звертатися до Нього з нашими власними запитаннями. Я така вдячна, що вона зробила євангелію частиною нашого життя".

Брати і сестри, ця чудова мати змогла зробити свій дім осередком духовного навчання. Мері кілька разів ставила перед собою питання, подібне до питання ефіопа: "Як мої діти можуть навчитися, як мати не напутить їх?"

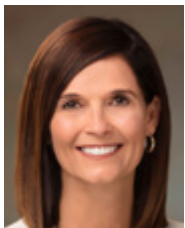
Мої дорогі товариші в євангелії, я свідчу вам, що, коли ми старанно, від душі, впевнено і щиро вивчаємо євангелію Ісуса Христа і навчаємо її одне одного, роблячи це під впливом Духа, то ці вчення можуть змінити серця і викликати бажання жити згідно з істинами Бога.

Я свідчу, що Ісус Христос є Спасителем світу. Він—Викупитель. Він живий. Я знаю, що Він скеровує Церкву через Своїх пророків, провидців і одкровителів. Я також свідчу вам, що Бог живий, що Він любить нас. Він хоче, аби ми повернулися до Його присутності—всі з нас. Він слухає наші молитви. Я свідчу про ці істини в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Дії 8:27.
2. Дії 8:30–31, 35.
3. Див. Учення і Завіти 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Див. 2 Коринтянам 5:17.
5. Дії 8:39.
6. Див. Мойсей 6:52, 57–58; Повторення Закону 4:5, 14; 5:1; Учення і Завіти 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Див. Повторення Закону 4:10.
8. Повторення Закону 4:1, 9.
9. Повторення Закону 4:40.
10. Ефесянам 6:4; Енош 1:1.
11. Учення і Завіти 93:40.
12. Рассел М. Нельсон, "Спасіння і піднесення", *Ліягона*, трав. 2008, с. 9.
13. Див. Мосія 3:9.
14. Див. Геламаман 5:12.
15. Див. Іван 1:38–39.
16. Див. Іван 6:35.
17. Див. Іван 16:13.
18. Див. Іван 14:26.
19. Див. Дії 8:37–38.
20. Див. Лука 15:20.
21. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.

БЕКІ КРЕЙВЕН
*Другий радник у генеральному президентстві
Товариства молодих жінок*

Старанно чи недбало

Через те, що вплив світу стає все більш злочестивим, нам слід з усією старанністю намагатися міцно стояти на стежці, яка безпечно приведе нас до Спасителя.

Одного разу на вітрині магазину я помітила такий напис: “Щастя, 15,00 USD”. Мені стало дуже цікаво дізнатися, скільки щастя я зможу придбати за 15 доларів, тож я зайшла всередину. Що я побачила—так це багато дешевих дрібничок і сувенірів—нічого з побаченого ніяк не могло дати мене того щастя, про яке зазначалося на вітрині! З плином років я багато разів думала про той напис і те, як легко можна шукати щастя в дешевих речах або чомусь тимчасовому. Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми благословенні знанням того, як і де знайти справжнє щастя. Його можна знайти в старанному житті за євангелією, встановленою нашим Господом і Спасителем, Ісусом Христом, а також у прагненні стати більш схожими на Нього.

У нас є гарний друг, який був машиністом. Одного дня, коли він вів потяг за визначеним маршрутом, вдалині він розгледів автомобіль, який зупинився на коліях у нього на шляху. Він швидко збагнув, що машина заглухла і не могла проїхати через колії. Він негайно перевів

потяг в аварійний режим, внаслідок чого спрацювали гальма на кожному з вагонів, загальна протяжність яких, не враховуючи локомотива, сягала 1,2 км; з вагою вантажу—5900 т. Не було ніякого реального шансу, що потяг зможе зупинитися, перш ніж він ударить машину. Саме це й сталося. На щастя тих, хто був у машині, вони почули попередження свистка потяга й вибігли з автомобіля до моменту зіткнення. Під час того, як машиніст розмовляв з офіцером поліції, який вів цю справу, до них підійшла розсерджена жінка. Вона

вигокувала, що була свідком усього інциденту, а тоді дала покази, що машиніст навіть не *спробував* відхилитися від курсу, щоб оминати автомобіль!

Зрозуміло, що якби машиніст зміг кудись звернути і зійти з колії, аби уникнути аварії, він і весь його потяг через цю зупинку загубилися б десь на бездоріжжі й потяг припинив би свій рух уперед. На щастя машиніста, рейки колії, по яких їхав його потяг, міцно утримували колеса потяга, і його рух відбувався в напрямку місця призначення незалежно від перешкоди на його шляху. На щастя для нас ми також рухаємося шляхом—стежкою завітів, які ми уклали, коли охристилися як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Хоча періодично ми можемо стикатися з перешкодами, ця стежка, якщо ми її міцно триматимемося, допоможе нам рухатися до нашого вічного призначення й отримати нагороду.

У видінні про дерево життя нам показано, як наслідки недбалості можуть відвести нас від стежки завітів. Поміркуйте про те, що жезл із заліза і тісна та вузька дорога, або стежка завітів, вели прямо до дерева життя, де для вірних доступні всі благословення, надані нашим Спасителем і завдяки Його Спокуті. Також у видінні описується ріка води, яка означає брудноту світу. У Писаннях говориться, що ріка текла “поруч з цим деревом”, а не до нього. Світ перевантажений відволіканнями, які

можуть ввести в оману навіть вибраних, стаючи причиною недбалості в житті за їхніми завітами—таким чином ведучи їх поруч з деревом, а не до нього. Якщо ми не будемо цілковито старанними в житті за нашими завітами, наші недбалі зусилля зрештою можуть привести нас на заборонені шляхи або в середовище тих, хто вже ввійшов до великої і просторої будівлі. Якщо ми не будемо пильними, то можемо навіть потонути в пучині брудної ріки¹.

Усі справи, включаючи життя за євангелією, можна робити або старанно, або недбало. Розглядаючи нашу відданість Спасителю, ми старанні чи недбалі? Унаслідок нашої смертної сутності, чи не намагаємося ми іноді виправдати свою поведінку, вважаючи власні вчинки чимось *сірим*, або змішуючи добре з тим, що не таке вже й добре? Кожного разу, коли ми кажемо: “однак”, “окрім” або “але”, коли це стосується виконання поради наших натхненних провідників або ж старанного життя за євангелією, ми насправді говоримо: “Ця порада мене не стосується”. Ми можемо виправдовувати усе, що завгодно, але факт залишається фактом: *не існує правильного способу робити щось неправильно!*

Тему для молоді на 2019 рік узято з Іван 14:15, де Господь наставляє: “Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!” Якщо ми стверджуємо, що любимо Його, то чи можемо виявляти цю любов трошки більшою старанністю в житті за Його заповідями?

Бути старанними в житті за євангелією не обов’язково означає бути формальними або нудними. Що це насправді означає—так це мати прийнятні думки та поведінку як учні Ісуса Христа. Обмірковуючи різницю між старанністю та недбалістю в нашому житті за євангелією, можна розглянути кілька таких ідей:

Чи старанні ми у своєму поклонінні в Суботній день, а також у нашій підготовці до прийняття причастя кожного тижня?

Чи можемо ми бути більш старанними в наших молитвах і вивченні Писань або більш активно працювати над програмою *За Мною йдїть—для окремих осіб і сімей*?

Чи старанні ми у нашому храмовому поклонінні і чи ретельно й обдуманно живемо за завітами, які уклали як під час хрищення, так і в храмі? Чи уважні ми до свого зовнішнього вигляду та чи скромні в одязі, особливо у священних місцях та обставинах? Чи уважні ми до того, як носимо священний храмовий одяг? Чи тенденції світу диктують нам більш недбале ставлення?

Чи старанні ми в тому, як служимо іншим людям і як виконуємо наші покликання в Церкві, або ми байдужі чи недбалі в нашому покликанні служити?

Ми уважні чи недбалі в тому, що читаємо і що дивимося по телебаченню або на наших мобільних пристроях? Чи уважні ми до того, як говоримо? Чи ж ми байдуже переймаємо грубість і вульгарність?

У брошурі *Заради зміцнення молоді* містяться норми, які, за умови їх старанного дотримання, принесуть щедрі благословення і допоможуть нам залишатися на стежці завітів. Незважаючи на те, що ці норми були написані на благо молоді, термін їхньої дії не закінчується із завершенням програм Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок. Вони мають застосовуватися до кожного з нас, у всі часи. Перегляд цих норм може допомогти нам побачити інші способи того, як ми можемо бути більш старанними у житті за євангелією.

Ми не занижуємо своїх норм, аби вписатися в певне середовище або допомогти комусь почуватися зручно. Ми—учні Ісуса Христа і тому маємо підносити інших, піднімати їх до вищого, більш священного місця, де вони також зможуть пожинати величніші благословення.

Я запрошую кожного з нас прагнути скерування Святого Духа, аби знати, які покращення слід зробити в нашому житті, щоб бути більш старанними у виконанні наших завітів. Також я благаю вас не критикувати інших, які йдуть тим же шляхом. “Суд є Мій, каже Господь”². Кожен з нас перебуває в процесі зростання та змін.

Цікавою для мене є історія з Книги Мормона про амлісійців, які стали відступниками. Для того, щоб показати іншим, що вони більше не мають відношення до Ісуса Христа і Його Церкви, вони позначили себе червоним на лобах, щоб усі могли це бачити³. На противагу цьому, як ми—учні Ісуса Христа—позначаємо себе? Чи можуть інші люди з легкістю побачити Його образ на наших обличчях і знати, кого ми представляємо—завдяки тому, наскільки віддано ми живемо?

Нам як завітному народу не слід зливатися з рештою світу. Нас було названо “вибраним родом”⁴—який комплімент! Через те, що вплив світу стає все більш злочестивим, нам слід з усією старанністю намагатися міцно стояти на стежці, яка

безпечно приведе нас до Спасителя. Нам слід збільшувати відстань між нашим життям за завітами і впливом світу.

Розмірковуючи над тим, як здобути тривале щастя, я усвідомлюю, що іноді ми дійсно опиняємося в сірій смузі. Імла темряви є неминучою в нашій подорожі стежкою завітів. Спокуси й недбалість можуть стати причиною того, що ми непомітно спрямуємо наш курс у темряву світу та вбік від стежки завітів. Для часів, коли таке може статися, наш улюблений пророк, Президент Рассел М. Нельсон, спонукав нас якнайшвидше повертатися на стежку завітів. Яка я вдячна за дар покаяння і за силу Спокути нашого Спасителя!

Жити досконало неможливо.

Лише одна людина змогла прожити досконало під час перебування на цій телестіальній планеті. То був Ісус Христос. І хоча ми, брати і сестри, можемо не бути досконалими, нам під силу бути гідними: гідними приймати причастя, гідними храмових благословень і гідними отримувати особисте одкровення.

Цар Веніямин свідчив про благословення й щастя, які приходять до тих, хто старанно йде за Спасителем: “І більше того, я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і щасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога. Бо знайте, вони благословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять вірними до кінця, їх приймуть на небесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя”⁵.

Чи можна купити щастя за 15 доларів? Ні, не можна. Глибоке й тривале щастя приходить через свідоме й старанне життя за євангелією Ісуса Христа. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. 1 Нефій 8; 15.
2. Мормон 8:20.
3. Див. Алма 3:4.
4. 1 Петра 2:9.
5. Мосія 2:41.

СТАРІЙШИНА БРУК П. ХЕЙЛЗ
Сімдесятиник

Відповіді на молитву

Батько знає про нас, про наші потреби і допоможе нам у досконалий спосіб.

Важливим та втішаючим вченням євангелії Ісуса Христа є те, що наш Небесний Батько має досконалу любов до Своїх дітей. Завдяки цій досконалій любові Він благословляє нас не лише відповідно до наших бажань та потреб, а також відповідно до Його безмежної мудрості. Як просто це було сказано пророком Нефієм: “Я знаю, що [Бог] любить Своїх дітей”¹.

Однією рисою цієї досконалої любові є залучення нашого Небесного Батька у деталі нашого життя, навіть, якщо ми не знаємо про це або не розуміємо цього. Під час

щирої і гарячої молитви ми шукаємо Батькового божественного проводу та допомоги. Коли ми шануємо наші завіти та намагаємося бути подібними нашому Спасителю, ми можемо розраховувати на постійний² потік божественного проводу через вплив та натхнення Святого Духа.

У Писаннях нас навчено: “Бо знає Отець ваш, чого потребуєте, ще раніше за ваше прохання”³, і Він “знає все, бо все присутнє перед [Його] очима”⁴.

Пророк Мормон є прекрасним прикладом. Він не дожив до того, щоб побачити результати

в нашій квартирі], який сказав, що він молився про те, щоб отримати краще пальто. Він всього кілька років був наверненим, і у нього була лише мама ... і місіонер, який його охрестив, які підтримували його на його місії; отже пальто було відповіддю на молитву, тому я відчув велику радість щодо цього”⁶.

Небесний Батько знав, що цьому місіонеру, який служив у Франції за 10 000 кілометрів від дому, буде вкрай необхідне нове пальто для холодної зими у Парижі, але він не зможе його купити. Небесний Батько також знав, що наш син отримає з магазину одягу у Прово, штат Юта, пальто, яке буде дуже малим для нього. Він знав, що ці два місіонери будуть разом служити у Парижі і що пальто буде відповіддю на смиренну і палку молитву місіонера, у якого була негайна потреба.

Спаситель навчав:

“Чи не два горобці продаються за гріш? А на землю із них ні один не впаде без волі Отця вашого.

А вам і волосся все на голові пораховано.

Отож, не лякайтесь, бо вартніші ви за багатьох горобців”⁷.

В інших ситуаціях, коли на наші гідні бажання не приходять відповідь у тому вигляді, у якому ми сподівалися, це може бути для нашого вічного блага. Наприклад, Йосипу, сину Якова, заздрили його брати та ненавиділи його так, що планували вбити його. Замість цього вони продали його у рабство в Єгипет⁸. Якщо яка-небудь людина колись і відчувала, що на її молитви не прийшла відповідь так, як вона на це сподівалася, так це міг бути Йосип. Насправді, його очевидне лихо призвело до великих благословень для нього та врятувало його сім'ю від голоду. Пізніше, після того, як він став відомим провідником в Єгипті, він з великою вірою та мудрістю сказав своїм братам:

“А тепер не сумуйте, і нехай не буде жалю в ваших очах, що ви продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами для виживлення.

своєї роботи. Проте, він розумів, що Господь турботливо його веде. Коли Мормон відчув натхнення додати малі пластини Нефія до свого літопису, він написав: “І я роблю це для мудрої цілі; бо так мені підказано, згідно з діяннями Духа Господа, Який в мені. І ось, я не знаю всього; але Господь знає все, що має статися; ось тому Він діє в мені, щоб я робив згідно з Його волею”⁵. Хоча Мормон не знав про майбутню втрату 116 сторінок рукопису, Господь підготував спосіб, щоб подолати цю перешкоду задовго до того, як це сталося.

Батько знає про нас, про наші потреби і допоможе нам у досконаліший спосіб. Іноді ця допомога надається саме у той момент чи невдовзі, як ми попросимо про божественну допомогу. Іноді на наші найбільш палкі та гідні бажання не приходять відповідь у тому вигляді, у якому ми сподівалися, але ми дізнаємося, що у Бога у запасі є більші благословення. А іноді наші праведні бажання не здійснюються у цьому житті. За допомогою трьох історій я проілюструю те, як наш Батько на Небесах може відповідати на наші палкі прохання до Нього.

Нашого найменшого сина було покликано служити місіонером у Французькій Паризькій місії. Під час підготовки до служіння ми з ним пішли купити звичайні

сорочки, костюми, краватки, шкарпетки та пальто. На жаль, там не було пальто його розміру, яке він хотів. Проте, менеджер магазину повідомив, що пальто надійде через кілька тижнів і його зможуть переслати до центру підготовки місіонерів у Прово перед тим, як нашому сину треба буде їхати до Франції. Ми заплатили за пальто і більше про нього не думали.

Наш син поїхав до центру підготовки місіонерів у червні, і пальто прийшло за кілька днів перед його запланованим від'їздом у серпні. Він не поміряв пальто, але поспіхом склав його у свій багаж з одягом та іншими речами.

Коли у Парижі, де служив наш син, настала зима, він нам написав, що витягнув пальто, поміряв його, але з'ясувалося, що воно було занадто малим на нього. Тому ми мушили відправити гроші на його банківський рахунок, щоб він міг купити інше пальто у Парижі, що він і зробив. З невеликим роздратуванням я написав йому і сказав віддати перше пальто через те, що він не міг ним скористатися.

Пізніше ми отримали від нього цього електронного листа: “Тут дуже, дуже холодно. ... Здається вітер пронизує нас, хоча моє пальто чудове і досить важке ... Я віддав моє старе пальто [іншому місіонеру

Бо ось два роки голод на землі, і ще буде п'ять літ, що не буде орки та жнив.

І послав мене Бог перед вами зробити для вас, щоб ви позоставались на землі, і щоб утримати для вас при житті велике число спасених.

І виходить тепер, не ви послали мене сюди, але Бог⁷⁹.

Навчаючись у коледжі, наш старший син отримав дуже бажану роботу для студента з частковою зайнятістю, у якій був потенціал привести до чудової постійної роботи після завершення навчання. Він старанно працював на його студентській роботі чотири роки і став висококваліфікованим спеціалістом, якого дуже поважали його співпрацівники та начальники. Наприкінці його останнього року навчання, немов це було організовано на небесах (принаймні наш син так вважав), на роботі з'явилася вакансія постійної роботи, і він був головним кандидатом, принаймні все вказувало на те, що він дійсно отримає цю роботу.

Але його не взяли. Ніхто з нас не міг зрозуміти цього. Він добре підготувався, чудово пройшов співбесіду, був найбільш кваліфікованим кандидатом і молився з великою надією та очікуванням! Він був спустошеним і збентеженим, ніхто не міг зрозуміти, чому він не отримав роботи. Чому Бог залишив його у його праведному бажанні?

Лише через кілька років ми отримали ясну відповідь. Якби він отримав омріяну роботу після завершення навчання, він би втратив життєво важливу можливість, що, як тепер відомо, була призначена для його вічного блага та благословення. Бог знав кінець від самого початку (як Він завжди знає), і у цьому випадку відповіддю на багато праведних молитов було “ні”, на благо набагато кращого результату.

А іноді відповідь на молитву, яку ми так праведно, відчайдушно та старанно шукаємо, не дається нам у цьому житті.

Сестра Патрісія Паркінсон народилася з хорошим зором, але,

коли їй було сім років, вона почала сліпнути. У дев'ять років Пат почала відвідувати школу для глухих і сліпих в Огдені, штат Юта, приблизно за 145 км від її дому, що змусило її жити при школі—а це призвело до такої туги за домом, яку тільки може відчувати дев'ятирічна дитина.

В 11 років вона повністю втратила зір. У 15 років Пат повернулася додому, щоб відвідувати старші класи у місцевій школі. Вона пішла навчатися у коледж і завершила його за спеціальністю “порушення мовлення та психологія”, і після героїчної боротьби зі службовцями, які відповідали за прийняття в університет, вона поступила у магістратуру та отримала ступень магістра з патології розмовної мови. Зараз Пат працює з 53 школярами молодших класів та керує чотирма іншими логопедами у її шкільному окрузі. У неї є власний будинок та автомобіль,

який водять члени родини та друзі, коли Пат потрібно кудись їхати.

Коли Пат було 10 років, їй була призначена медична процедура, яка мала допомогти їй зору, що погіршувався. Її батьки завжди чітко розповідали їй, що мало відбутися стосовно її лікування, але з якихось причин вони не сказали про цю конкретну процедуру. Коли батьки сказали їй, що була призначена ця процедура, Пат, за словами її матері, “була збентежена”. Вона побігла в іншу кімнату, а коли пізніше повернулася, сказала своїм батькам з деяким обуренням: “Дозвольте мені вам щось сказати. Я знаю це, Бог знає це, і ви також маєте це знати. Я буду сліпою решту свого життя!”

Кілька років тому Пат поїхала у Каліфорнію, щоб відвідати членів родини, які там живуть. Коли вона грала на вулиці зі своїм трирічним племінником, він запитав у

неї: “Тітка Пат, чому ти просто не попросиш у Небесного Батька, щоб Він дав тобі нові очі? Бо якщо ти попросиш Небесного Батька, Він дасть тобі все, що ти хочеш. Ти просто маєш попросити Його”.

Вона була дуже здивована таким запитанням, але відповіла: “Ну, іноді Небесний Батько не робить так. Іноді Він хоче, щоб ти навчився чомусь, а тому не дає тобі все, що ти хочеш. Іноді тобі потрібно чекати. Небесний Батько та Спаситель знають краще, що для нас є хорошим і що нам потрібно. Тому Вони не збираються дати тобі все, що ти хочеш у той самий момент, коли ти цього захочеш”.

Я знаю Пат багато років і нещодавно сказав їй, що я у захваті від того, що вона завжди позитивно налаштована і щаслива. Вона відповіла: “Ну, ви не були зі мною вдома, чи не так? У мене є теж слабкі моменти. Я страждаю від сильної депресії, і я багато плачу”. Проте, вона додала: “З того часу, коли я почала втрачати зір, було дивно, але я знала,

що Небесний Батько та Спаситель були з моєю сім’єю та зі мною. Ми справилися з цим настільки добре, наскільки могли, і, на мою думку, ми справилися з цим правильно. Зрештою, я достатньо успішна людина, і взагалі—я щаслива людина. Я пам’ятаю, що Його рука була в усьому. Тим, хто питає мене, чи я гніваюся через те, що сліпа, я відповідаю: “На кого я маю гніватися? Небесний Батько зі мною у цьому, і я не одна. Він зі мною весь час”.

У цьому випадку бажання Пат повернути зір не було б надано їй у цьому житті. Але її девіз, отриманий нею від свого батька, такий: “І це має минути”¹⁰.

Президент Генрі Б. Айрінг сказав: “Батько в цю мить знає вас, ваші почуття і духовні та мирські потреби кожного навколо вас”¹¹. Ця велика і втішаюча істина може бути знайдена у трьох історіях, які я розповів.

Брати й сестри, іноді відповідь на наші молитви приходиться швидко і таким чином, як ми на

це сподіваємося. Іноді відповідь на наші молитви приходиться не так, як ми сподіваємося, однак з часом ми дізнаємося, що у Бога є підготовлені для нас більші благословення, ніж ті, на які ми спочатку сподівалися. А іноді наші праведні прохання до Бога не будуть виконані у цьому житті¹². Як сказав старійшина Ніл А. Максвелл: “Віра також включає довіру Божому вибору часу”¹³.

У нас є запевнення, що у Його спосіб і час Небесний Батько благословить нас та вирішить всі наші проблеми, несправедливості та розчарування.

Цар Веніямин зазначив: “І більше того, я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і щасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога. Бо знайте, вони благословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять вірними до кінця, їх приймуть на небесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя. О пам’ятайте, пам’ятайте, що це є істинне; бо Господь Бог сказав це”¹⁴.

Я знаю, що Бог чує наші молитви¹⁵. Я знаю, що як всезнаючий люблячий Батько Він відповідає на наші молитви досконалим чином відповідно до Його безмежної мудрості і так, що це буде для нашого вічного блага та благословення. Я свідчу про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 1 Нефій 11:17; див. також 1 Івана 4:8.
2. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 93–96.
3. Матвій 6:8.
4. Учення і Завіти 38:2.
5. Слова Мормона 1:7.
6. Особиста кореспонденція.
7. Матвій 10:29–31.
8. Див. Буття 37:20, 26–28.
9. Буття 45:5–8.
10. З особистого інтерв’ю з Патріцією Паркінсон, 10 груд. 2018 р.
11. Генрі Б. Айрінг, “Щоб Його Дух був із вами”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 88–89.
12. Див. Джеффері Р. Холланд, “Первосвященик майбутнього доброго”, *Ліягона*, січ. 2000, сс. 42–45.
13. Ніл А. Максвелл, “Lest Ye Be Wearyed and Faint in Your Minds”, *Ensign*, May 1991, 90.
14. Мосія 2:41.
15. Див. “Power of Prayer”, www.mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

СТАРІЙШИНА ДІТЕР Ф. УХТДОРФ
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Місіонерська робота: діліться тим, що в серці

Де б ви не були на цій землі, існує безліч можливостей ділитися доброю новиною євангелії Ісуса Христа.

Минулого місяця наш дорогий пророк, Президент Рассел М. Нельсон, запросив дванадцятьох апостолів поїхати з ним на освячення Римського Італійського храму. Дорогою я думав про апостола Павла і його подорожі. За його часів, аби дістатися з Єрусалима до Рима, потрібно було близько 40 днів. Сьогодні, одним з моїх улюблених літаків, це займає менше 3 годин.

Дослідники Біблії вважають, що Павло перебував у Римі, коли написав кілька своїх листів, що були ключовою підтримкою для зміцнення членів Церкви як тоді, так і сьогодні.

Павло та інші члени давньої Церкви—*святі перших днів*—були близько знайомі з жертвою. Багатьох з них суворо переслідували, навіть до смерті.

За останні 200 років члени відновленої Церкви Ісуса Христа—*святі останніх днів*—також зазнали різного виду переслідувань. Але, незважаючи на ці переслідування (а іноді

й завдяки їм), Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів продовжує зростати і зараз поширена по всій земній кулі.

Як багато ще треба зробити

Однак до того, як ми будемо пекти торт, кидати конфеті й вітати себе з цим дивовижним успіхом,

буде корисно подивитися на це зростання з іншого ракурсу.

У світі близько семи з половиною мільярдів людей, якщо порівняти це з приблизно 16 мільйонами членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів—то ми складаємо зовсім маленьку отару¹.

Тим часом кількість віруючих християн у деяких частинах світу зменшується².

Навіть у відновленій Господній Церкві—тоді як загальна кількість членів Церкви продовжує зростати—є надто багато тих, хто не користується благословеннями регулярного відвідування Церкви.

Іншими словами, де б ви не були на цій землі, існує безліч можливостей ділитися доброю новиною³ євангелії Ісуса Христа з людьми, яких ви зустрічаєте, з якими навчаєтеся, живете, працюєте або спілкуєтеся.

Протягом останнього року я мав надихаючу можливість глибоко зануритися у всесвітні місіонерські заходи Церкви. Я часто з молитвою розмірковував про велич завдання, яке Спаситель дав Своїм учням—нам, Своїм дітям: “Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім’я Отця, і Сина, і Святого Духа”⁴.

Мене непокоїло запитання: “Як можемо ми як члени Церкви і учні Христа найкраще виконувати це величне завдання в нашому щоденному житті?”

Сьогодні я запрошую вас помір-
кувати над тим самим запитанням у
вашому серці та розумі⁵.

Дар для ведення місіонерської роботи

Провідники Церкви протя-
гом десятиліть наголошували на
могутньому заклик: “Кожен член
Церкви—місіонер!”⁶.

Члени Церкви Ісуса Христа як у
минулі часи, так і зараз з ентузіаз-
мом і радістю ділилися євангелією
з друзями та знайомими. В їхніх
серцях палає свідчення про Ісуса
Христа, і вони щиро бажають, аби
інші відчували таку ж радість, яку
знайшли вони в євангелії Спасителя.

Здається, що у деяких членів Цер-
кви є для цього дар. Їм подобається
бути послами євангелії. Вони сміли-
во і радісно служать і ведуть роботу
як члени Церкви-місіонери.

Однак решта з нас менш рішу-
чі. Коли на церковних зборах іде
обговорення місіонерської роботи,
голови повільно опускаються, доки
не сховаються за спинкою стільця,
очі фокусуються на Писаннях або
закриті в глибокій медитації, щоб
уникнути зорового контакту з інши-
ми членами Церкви.

Чому це так? Можливо, ми
почуваємося винними, тому що
недостатньо ділимося євангелією.
Можливо, ми не зовсім впевнені, як
це робити. Або, можливо, нам бояз-
ко виходити з нашої зони комфорту.
Я це розумію.

Але пам’ятайте, Господь ніколи не
вимагав від нас бути бездоганними
експертами в місіонерських зусил-
лях. Натомість, “Господу потрібні
серце і небайдужий розум”⁷.

Якщо ви вже виконуєте місіо-
нерську роботу, будь ласка, продов-
жуйте і подавайте приклад іншим.
Господь вас благословить.

Однак якщо у вас підкошуються
ноги, коли справа заходить про те,
щоб ділитися євангельським послан-
ням, дозвольте мені запропонувати
п’ять порад, які не несуть почуття
провини і які кожен може викону-
вати, щоб долучитися до величного
заклику Спасителя допомагати у
збиранні Ізраїля.

П’ять простих порад

**По-перше, наближайтеся до
Бога.** Перша найбільша заповідь—
любити Бога⁸. Це—головна при-
чина, заради якої ми тут, на землі.

Запитайте себе: “Чи дійсно я вірю в
Небесного Батька?”

“Чи я люблю Його і довіряю
Йому?”

Чим більше ви будете наближати-
ся до нашого Небесного Батька, тим
більше будете випромінювати Його
світла і радості. Інші люди поміча-
тимуть у вас щось незвичайне та
особливе. І вони будуть запитувати
про це.

**По-друге, сповніть своє серце
любов’ю до інших.** Це друга з най-
більших заповідей⁹. Щиро намагай-
теся в кожній людині бачити дитину
Бога. Служіть їм—незалежно від
того, чи є їхні імена у вашому списку
сестер або братів, до яких вас при-
значено служити.

Смійтеся з ними. Радійте з ними.
Плачте з ними. Поважайте їх. Зці-
люйте їх, надихайте і зміцнюйте.

Намагайтеся наслідувати любов
Христа і мати співчуття до інших—
навіть до тих, хто недобре до вас
ставиться, хто над вами сміється і
бажає завдати вам шкоди. Любіть
їх і ставтеся до них, як до таких же
дітей Небесного Батька.

**По-третє, намагайтеся йти шля-
хом учнівства.** Коли поглиблюється

ваша любов до Бога і Його дітей, поглиблюється й ваше зобов'язання йти за Ісусом Христом.

Ви дізнаєтеся про Його шлях, коли бенкетуєте Його словом, слухаєте й застосовуєте вчення сучасних пророків і апостолів. Коли ви спілкуєтеся з Небесним Батьком зі смиреним серцем, відкритим для навчання, зростає ваша впевненість і сміливість йти Його шляхом.

Хода шляхом учнівства потребує практики—кожного дня, зусилля за зусиллям, “благодать за благодаттю”¹⁰, “правило на правило”¹¹. Іноді два кроки вперед і крок назад.

Важливим є те, щоб ви не здавалися; знову й знову намагайтеся зробити правильно. Зрештою, ви станете кращими, щасливішими й більш щирими. Розмовляти з іншими про вашу віру стане нормальним і природним. Євангелія дійсно стане невід’ємною, дорогоцінною частиною вашого життя, і вам буде важко не говорити про неї з іншими. Таке може статися не відразу—ми йдемо до цього протягом усього життя. Але це станеться.

По-четверте, діліться тим, що у вас у серці. Я не прошу вас стояти на розі вулиці з мегафоном і викрикувати вірші з Книги Мормона. Те, про що я прошу—завжди шукати можливість природним чином привносити свою віру в звичайні стосунки з людьми—як особисто, так і он-лайн. Я прошу, щоб ви “були свідками”¹² сили євангелії в усі часи—і, в разі необхідності, за допомогою слів¹³.

Завдяки тому, що євангелія Христа—“сила Божа на спасіння”, ви можете ділитися нею з впевненістю, сміливістю й смиренням¹⁴. Впевненість, сміливість і смирення можуть здаватися несумісними якостями, але це не так. Вони є відображенням запрошення Спасителя не ховати євангельські цінності й принципи під посудину, а дозволити вашому світлу сяяти, щоб своїми добрими справами ви могли прославляти нашого Небесного Батька¹⁵.

Для цього існує багато звичайних і природних способів: від щоденних

виявів доброти до особистих свідчень, записаних на YouTube, Facebook, Instagram або Twitter, а також це прості розмови з людьми, з якими ви зустрічаєтеся. Цього року в наших домівках і в Недільній школі ми вивчаємо Новий Завіт. Яка це дивовижна можливість—запрошувати друзів і сусідів до церкви і додому, щоб разом з вами дізнаватися про Спасителя. Розкажіть їм про додаток Євангельська бібліотека, де вони можуть знайти посібник *За Мною йдіть*. Якщо серед ваших знайомих є молоді люди і їхні сім’ї, дайте їм брошуру *Заради зміцнення молоді* і запросіть їх прийти та побачити, як наші молоді люди намагаються жити за тими принципами.

Якщо хтось запитує, як ви провели вихідні, не бійтеся розповісти про те, що відбувалося в церкві. Розкажіть про маленьких дітей, які стояли перед зібранням і співали із завзяттям, як вони намагаються бути схожими на Ісуса. Розкажіть про групу молоді, яка провела час, допомагаючи літнім людям у будинку пристарілих у записі їхніх особистих історій. Розкажіть про недавні зміни в розкладі наших недільних зборів і про те, як це благословляє вашу сім’ю. Або поясніть, чому ми робимо наголос на тому, що це Церква Ісуса Христа і що ми—*святі* останніх днів, так само, як і члени давньої Церкви називалися *святими*.

Так, як ви вважаєте природним і прийнятним, діліться з людьми тим, чому Ісус Христос і Його Церква для вас важливі. Запрошуйте їх “*прийти і побачити*”¹⁶. А тоді заохочуйте їх *прийти і допомогти*. У нашій Церкві існує безліч можливостей для того, щоб люди могли надавати допомогу.

Моліться не лише про те, щоб місіонери знайшли обраних. Щодня всім серцем моліться, щоб ви знайшли тих, хто *прийде і побачить, прийде і допоможе*, та *прийде і залишиться*. Тримайте в курсі місіонерів повного дня. Вони, як ангели, готові допомогти!

Коли ви ділитесь доброю новиною—євангелією Ісуса Христа—робіть це з любов’ю й терпінням. Якщо ми розповідаємо людям [про євангелію] з єдиною думкою, що вони незабаром одягнуть білий комбінезон і попросять провести їх до найближчої христильної купелі, то наш підхід—неправильний.

Деякі з тих, хто приходять побачити, можливо, ніколи не приєднаються до Церкви; дехто приєднається пізніше. Це—їхній вибір. Але це не впливає на нашу любов до них. І це не впливає на наше завзяття в тому, щоб продовжувати запрошувати окремих людей і сім’ї *прийти і побачити, прийти і допомогти*, а також *прийти і залишитися*.

По-п’яте, дозвольте Господу робити чудеса. Зрозумійте, що це не ваша робота—навертати людей. Це роль Святого Духа. Ваша

роль—ділитися тим, що у вас в серці, й жити відповідно до своїх вірувань.

Тож не засмучуйтеся, якщо хтось не приймає євангельське послання негайно. Це не є особистою поразкою.

Це справа цієї людини і Небесного Батька.

Ваше завдання—любити Бога і своїх ближніх, Його дітей.

Вірте, любіть, робіть.

Живіть так, і Бог через вас творитиме чудеса, щоб благословляти Своїх дорогоцінних дітей.

Ці п'ять порад допоможуть вам робити те, що робили учні Ісуса Христа з давніх часів. Його євангелія і Його Церква є важливою складовою вашого життя, а також того, ким ви є і що робите. Отже, запрошуйте інших *прийти і побачити, прийти і допомогти*, а Бог буде виконувати Свою роботу зі спасіння, і вони *прийдуть і залишаться*.

Але якщо це важко?

“Але,—ви можете спитати,—що, якщо я все це робитиму, а люди погано реагуватимуть? Що робити, якщо вони критично ставляться до Церкви? Що робити, якщо вони виключать мене з колу друзів?”

Так може статися. З давніх часів учнів Ісуса Христа часто

переслідували¹⁷. Апостол Петро сказав: “Через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштеся”¹⁸. Перші святі раділи, “що [були гідні] прийняти зневагу за Ймення Господа Ісуса”¹⁹.

Пам'ятайте, шляхи Господа не можна передбачити. Може бути так, що ваша лагідна відповідь на відмову пом'якшить закам'яніле серце.

Як апостол Господа Ісуса Христа я благословляю вас *упевненістю* для того, щоб бути живим свідченням євангельських цінностей; *сміливістю* завжди визнавати себе членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; *смирінням*, щоб допомагати в Його роботі, аби це було виявом вашої любові до Небесного Батька і Його дітей.

Мої дорогі друзі, ви радітимете, знаючи, що є важливою складовою довгоочікуваного збирання Ізраїля, а також підготовки до пришестя Христа з “силою і великою славою; з усіма святими ангелами”²⁰.

Небесний Батько знає вас. Господь любить вас. Бог благословить вас. Ця робота йде від Нього. Ви можете її виконувати. Ми всі можемо виконувати її разом.

Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Великий пророк Нефій побачив у видінні, що незважаючи на те, що Церква Агнця Божого поширится “по всьому лиць землі”, через злочестивість світу її “володіння ... [будуть] невеликими” (1 Нефій 14:12; див. також Лука 12:32).
2. Наприклад, нещодавнє дослідження, проведене Дослідницьким центром П'ю, показало, що у Сполучених Штатах “відсоток дорослих (від 18 років), які визначають себе християнами, впав на майже вісім відсотків лише за сім років: з 78,4% у ... 2007 р. до 70,6% у 2014 р. Протягом того ж періоду відсоток американців, які не належать до жодної з релігій—описуючи себе атеїстами, агностиками або “нічого конкретного”—стрибнув більш як на шість відсотків: з 16,1% до 22,8%” (“America's Changing Religious Landscape”, Pew Research Center, May 12, 2015, pewforum.org).
3. Слово *євангелія* означає “добра новина”. Добра новина в тому, що Ісус Христос здійснив досконалу Спокуту, завдяки якій усе людство буде викуплено з могили й кожна людина отримає нагороду відповідно до своїх вчинків. Ця Спокута почалася з Його призначення в доземному світі, продовжилася під час Його смертної подорожі й досягла кульмінації в Його славетному Воскресінні. Біблійні записи про Його смертне життя, священнослужіння й жертву називаються Євангеліями: від Матвія, Марка, Луки та Івана.
4. Матвій 28:19.
5. “Істинно Я кажу вам, Мої друзі, Я залишаю ці висловлення з вами, щоб ви обміркували їх у своєму серці” (Учення і Завіти 88:62). “Але, ось, Я кажу тобі, що ти повинен з'ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно, і якщо це правильно, Я зроблю так, щоб твої груди запалали зсередини; отже, ти відчуєш, що це правильно” (Учення і Завіти 9:8).
6. Президент Девід О. Маккей заохочував “кожного члена Церкви [бути] місіонером”, коли очолював Європейську місію в 1922–1924 рр., і лише в 1952 році на генеральній конференції він поділився з Церквою цим самим посланням (див. “Every Member a Missionary' Motto Stands Firm Today”, *Church News*, Feb. 20, 2015, ChurchofJesusChrist.org/church/news/-every-member-a-missionary-motto-stands-firm-today).
7. Учення і Завіти 64:34.
8. Див. Матвій 22:37–38.
9. Див. Матвій 22:39.
10. Учення і Завіти 93:12.
11. Ісаїя 28:10.
12. Мосія 18:9.
13. Цю думку часто приписують Святому Франциску Ассизькому; див. також Іван 10:36–38.
14. Римлянам 1:16.
15. Див. Матвій 5:15–16.
16. Іван 1:46; курсив додано.
17. Див. Іван 15:18.
18. 1 Петра 4:13; див. також вірші 1–19, щоб більше дізнатися про те, як послідовникам Христа слід сприймати страждання заради євангелії.
19. Дії 5:41.
20. Учення і Завіти 45:44.

ЄПИСКОП В. КРИСТОФЕР УЕДЕЛЛ
Другий радник у Верховному єпископаті

Чинити так, як Він

*Якщо ми прагнемо служити, як служив Він,
то будемо мати можливості забути себе і
надихати інших.*

Приблизно 18 місяців тому, восени 2017 року мій брат Майк, якому було 64 роки, повідомив мені, що в нього виявили рак підшлункової залози. Він також сказав мені, що отримав благословення священства від свого домашнього вчителя і що вже зустрічався зі своїм єпископом. Пізніше він прислав мені знімок Оклендського Каліфорнійського храму, зроблений з лікарні, де його лікували, який був підписаний так: “Поглянь, що я можу бачити зі своєї лікарняної палати”¹.

Я настільки ж був здивований його словами про домашніх вчителів, благословення священства, єпископів та храми, як і тим, що в нього рак. Слід сказати, що Майк, священник в Аароновому священстві, вже майже 50 років не відвідував регулярно церкву.

Нас, сім'ю, майже однаковою мірою цікавив і його прогрес в духовному розвитку, і його прогрес у боротьбі з раком переважно тому, що тепер він часто ставив запитання про Книгу Мормона, запечатувальну владу і життя після смерті. Минали місяці, ракова пухлина збільшувалася, і необхідність у додатковому й спеціалізованому лікуванні зрештою привела Майка в Юту, в Центр раку Хантсмана.

Невдовзі після прибуття Майка його навідав Джон Холбрук, провідник місіонерської роботи приходу медичного центру, де тепер знаходився Майк. За словами Джона, йому “було ясно, що Майк—син Бога”, і невдовзі між ними встановилися тісні дружні стосунки, завдяки яким Джон “де-факто” став для Майка братом-служителем. Він негайно запропонував Майку зустрітися з місіонерами, але мій брат ввічливо відхилив цю пропозицію; однак, коли вони дружили вже місяць, Джон знову запропонував

Майку зустрітися з місіонерами, сказавши йому: “Я думаю, ти з радістю послухаєш євангельське послання”². Цього разу його пропозиція була прийнята; до Майка стали часто приходити місіонери, також його відвідував єпископ Джон Шарп і бесіди з ними зрештою привели до того, що Майк отримав своє патріарше благословення—через 57 років після свого хрещення.

На початку грудня минулого року, після місяців різних процедур, Майк вирішив припинити лікування раку, яке призвело до тяжких побічних наслідків,—і нехай буде, що буде. Лікар повідомив нам, що жити Майку залишилося приблизно три місяці. Протягом цього часу в нього й далі виникали запитання стосовно євангелії, які він ставив, коли його відвідували й підтримували місцеві провідники священства. Відвідуючи Майка, ми часто бачили на столику біля його ліжка відкриту Книгу Мормона, коли обговорювали з ним питання, що стосувалися Відновлення євангелії, а також ключів священства, храмових обрядів та вічної природи людини.

У середині грудня Майк, зі своїм патріаршим благословенням в руці, здавалося, набував сил і прогнозувалося, що, вірогідно, він проживе ще принаймні три місяці. Ми навіть планували, що він буде з нами на Різдво, Новий рік і у подальшому. 16 грудня мені несподівано подзвонив єпископ Шарп і повідомив, що він та президент колу провели співбесіду з Майком і визнали його гідним отримати Мелхиседекове священство, і він спитав, коли у мене буде можливість взяти участь у цьому обряді. Проведення обряду було заплановано на п'ятницю, 21 грудня.

Того дня, коли ми прибули з моєю дружиною, Керол, у лікувальний заклад, нас негайно зустріли в коридорі біля його палати й повідомили, що у Майка зник пульс. Ми увійшли в палату, там вже чекали патріарх, його єпископ і президент колу—і тоді Майк розплющив очі. Він упізнав мене та запевнив, що може чути

мене і готовий отримати священство. Прошло п'ятдесят років відтоді, як він був висвячений у священники в Аароновому священстві, і тепер у мене був привілей допомагати місцевим провідникам мого брата дарувати йому Мелхиседекове священство і висвятити його в чин старійшини. Через п'ять годин Майк помер, пройшовши через завісу, щоб зустрітися з нашими батьками як носій Мелхиседекового священства.

Лише рік тому Президент Рассел М. Нельсон закликав усіх нас турбуватися про наших братів і сестер “у вищий, святіший спосіб”³. Говорячи про Спасителя, Президент Нельсон навчав: “Через те, що це Його Церква, ми, як Його служителі, будемо служити кожному окремо, як Він це робив. Ми будемо служити в Його ім'я, з Його силою і владою та з Його люблячою добротою”⁴.

У відповідь на те запрошення Божого пророка по всьому світу докладаються дивовижні зусилля, направлені на служіння конкретним людям, — це і скоординовані зусилля членів Церкви, які з відданістю виконують свої завдання зі служіння, і те служіння, яке я називаю “спонтанним”, коли багато хто виявляє любов, подібну до Христової, користуючись несподіваними нагодами для цього. У своїй сім'ї ми особисто відчули таке служіння.

Джон, колишній президент місії, який був другом Майку і братом-служителем, часто казав своїм місіонерам, що “якщо у списку біля чийогось імені стоїть позначка “не цікавиться”, не здавайтеся. Люди змінюються”. Пізніше він сказав нам: “З Майком відбулася могутня зміна”⁵. Джон став першим другом, який часто підбадьорював і підтримував його, але його служіння не вичерпувалося лише дружніми відвідинами. Джон знав, що служитель — це більше, ніж друг, і що дружба стає міцнішою, коли ми служимо.

Необов'язково, щоб людина страждала від небезпечної для життя хвороби, щоб їй відчувати потребу в турботливому служінні. Ті потреби бувають самими різноманітними і виникають за різних обставин. Самотній батько чи самотня мати, малоактивна подружня пара, підліток, який опинився у складному становищі, знесилена мати, випробування віри, фінансові труднощі, проблеми зі здоров'ям чи у шлюбі — цей список майже безкінечний. Однак, як і мій брат Майк, ніхто не знаходиться надто далеко і ніколи не буває надто пізно для виявлення Спасителевої любові.

На церковному сайті “Служіння” нас навчають, що “хоча служіння має багато цілей, наші зусилля зі служіння мають скеровуватися

бажанням допомогти іншим досягти глибшого особистого навернення і стати більш схожими на Спасителя”⁶. Старійшина Ніл Л. Андерсен сказав про це так:

“Людина з добрим серцем може допомогти комусь замінити шину, відвести сусіда до лікаря, повечеряти з кимось, хто сумує, або усміхнутися і привітати людину, щоб покращити її день.

Але людина, яка виконує першу заповідь, природно додасть ще щось до цього важливого служіння”⁷.

Коли ми намагаємося служити так, як Ісус Христос, важливо пам'ятати, що, виявляючи любов, підбадьорюючи, служачи і благословляючи, Він прагнув вищої цілі, ніж задоволення нагальних потреб. Він ясно бачив повсякденні потреби людей і співчутливо ставився до їхніх нинішніх страждань, коли зцілював, годував, прощав і навчав їх. Але Він хотів не лише задовольнити нагальні потреби людей, а зробити щось більше. Він хотів, щоб ті, кого Він навчав, ішли за Ним, пізнавали Його і досягли свого божественного потенціалу⁸.

Якщо ми прагнемо служити, “як служив Він”⁹, то будемо мати можливості забути себе і надихати інших. Часто ці можливості можуть викликати незручності, тим самим переверяючи наше бажання бути більше схожими на Господаря, Якому було

абсолютно не зручно здійснити найвеличніше служіння—Його нескінченну Спокуту. У 25-у розділі Євангелії від Матвія нам нагадується, що Господь відчуває до нас, коли ми, як і Він, є чутливими до страждань, випробувань та труднощів, з якими стикається так багато людей, але яких ми часто не помічаємо:

“Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладин світу.

Бо Я голодував був—і ви нагодували Мене, прагнув—і ви напоїли Мене, мандрівником Я був—і Мене прийняли ви. ...

Тоді відповідять Йому праведні й скажуть: “Господи, коли то Тебе ми голодного бачили—і нагодували, або спрагненого—і напоїли?”

Коли то Тебе мандрівником ми бачили—і прийняли ...?”

Цар відповість і промовить до них: “Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили”¹⁰.

Незалежно від того, служимо ми братами-служителями чи сестрами-служительками або просто знаємо того, у кого є якась потреба, нас закликають шукати проводу і скерування від Духа—а потім діяти. Ми можемо роздумувати, як нам найкраще послужити, але Господь знає це, і через Свого Духа Він буде направляти наші зусилля. Як і Нефій, якого “вів ... Дух Божий, бо не знав [він] наперед, що ма[в] робити”¹¹, так і нас також буде вести Дух, коли ми стараємося ставати знаряддям у Господніх руках, щоб благословляти Його дітей. Коли ми прагнемо скерування від Духа і довіряємо Господу, то будемо опинятися в ситуаціях та обставинах, де зможемо діяти і благословляти—іншими словами, служити.

Ми можемо бачити потреби навколо нас, але не вважати себе здатними відгукнутися на них, вважаючи, що запропонувати те, що ми маємо, буде недостатнім. Чинити так, як чинив Він¹²,—це служити, віддаючи те, що ми здатні

віддати, і вірити в те, що Господь буде збільшувати наші зусилля, аби благословляти “тих, з ким разом долаємо земний шлях”¹³. Комусь ми можемо віддавати свій час і таланти, комусь ми можемо сказати добре слово або підставити своє плече. Ми можемо відчувати, що наші зусилля не є достатніми, і президент Даллін Х. Оукс назвав важливий принцип стосовно “малого і простого”. Він навчав, що малі й прості справи мають величезний вплив, оскільки “запрошу[ють] Святого Духа”¹⁴, напарника, Який благословляє і того, хто дає, і того, хто отримує.

Мій брат Майк, знаючи, що скоро помре, зауважив: “Дивовижно, як рак підшлункової залози може зосередити вас на найважливішому”¹⁵. Дякуючи чудовим чоловікам і жінкам, які бачили потребу, не засуджували, а служили, як служив би Спаситель, для Майка це не було надто пізно. У когось зміни можуть відбутися швидше, у когось, можливо,—за завесою. Однак ми повинні пам’ятати, що ніколи не буває надто пізно і ніхто не сходить з дороги надто далеко, щоб на них не поширювалася безкінечна Спокута

Ісуса Христа, яка є нескінченною за своєю тривалістю і безмежною.

На останній жовтневій генеральній конференції старійшина Дейл Г. Ренлунд навчав: “Незалежно від того, як давно ми зійшли зі шляху ... , у ту мить, коли ми вирішуємо змінитися, Бог допомагає нам повернутися”¹⁶. Однак те рішення змінитися часто є результатом запрошення, наприклад, такого: “Я думаю, ти з радістю послушаєш євангельське послання”. Так само, як ніколи не буває надто пізно для Спасителя, так само для нас ніколи не буває надто пізно запросити когось.

У цю Великодню пору нам знову надається чудова можливість подумати про спокутну жертву нашого Спасителя Ісуса Христа і те, що Він зробив для кожного з нас такою величезною ціною, ціною, про яку Він Сам сказав, що вона “примусила [Його], ... , найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю. Проте,—стверджує Він,—Я скуштував і закінчив Свої приготування для дітей людських”¹⁷.

Я свідчу: завдяки тому, що Він “закінчив” ці приготування, надія є завжди. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. З особистої розмови.
2. З розмови з Джоном Холбруком.
3. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 6.
4. Рассел М. Нельсон, “Служіння з силою і владою від Бога”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 69.
5. З розмови з Джоном Холбруком.
6. “Принципи служіння: Мета, яка змінить наше служіння”, *Ліягона*, січ. 2019, с. 8; див. також на сайті ministering.ChurchofJesusChrist.org.
7. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, speeches.byu.edu.
8. Див. “Мета, яка змінить наше служіння”, сс. 8–10.
9. Див. 3 Нефій 17:9–10, 20–21.
10. Матвій 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Нефій 4:6.
12. Див. 3 Нефій 17:9–10, 20–21.
13. Томас С. Монсон, “Любов—це суть євангелії”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 91.
14. Даллін Х. Оукс, “Через мале і просте”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 90.
15. З особистої розмови.
16. Дейл Г. Ренлунд, “Виберіть собі сьогодні”, *Ліягона*, лист. с. 106.
17. Учення і Завіти 19:18–19.

ПРЕЗИДЕНТ ГЕНРІ Б. АЙРІНГ
Другий радник у Першому Президентстві

Домівка, де перебуває Дух Господа

Ви знайдете найбільшу радість, коли будете докладати зусилля, щоб зробити вашу домівку місцем віри в Господа Ісуса Христа і місцем, сповненим любові.

Мої дорогі брати і сестри, я вдячний за те, що мене запросили виступати перед вами на цій, 189-й річній генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. У цей день, у 1830 році, Джозеф Сміт організував Церкву під скеруванням Господа. Це було зроблено у домівці сім'ї Уйтмера, біля Фейетта, шт. Нью-Йорк. Того дня там перебували шість членів Церкви і близько 50 інших зацікавлених людей.

Хоча я не знаю, що сказав Пророк Джозеф або як він виглядав, коли стояв перед тією маленькою групою людей, я знаю, що відчували ті люди з вірою в Ісуса Христа. Вони відчували Святого Духа, і вони відчували, що перебували у святому місці. Вони певно почувалися поєднаними як одне.

Те дивовижне відчуття є саме тим, яке ми всі бажаємо мати в наших домівках. Це відчуття приходить тоді, коли ми, як сказав Павло, маємо “думку духовну”¹.

Моя мета сьогодні—навчати, що

мені відомо про те, як нам частіше бути гідними цього почуття і запрошувати його перебувати в наших домівках довше. З власного досвіду ви знаєте, що це нелегко. Слід утримуватися від суперечок, гордині та гріха. Чиста любов Христа має

перебувати в серцях членів наших сімей.

Адам і Єва, Легій та Сарія та інші батьки, відомі нам з Писань, дізналися, що то було важке завдання. Але нас заохочують і вселяють в нас впевненість приклади тривалого щастя в сім'ях і домівках. І ці приклади допомагають нам зрозуміти, як цього можна досягти і в нашому серці, і в наших сім'ях. Ви пам'ятаєте розповідь з книги 4 Нефій:

“І сталося, що не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей.

І не було ані заздрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані розпусти, ані неправди, ані вбивств, ніякої похитливості; і певно не могло бути щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога.

Не було ані розбійників, ані вбивць, не було також Ламанійців, і ніяких інших -ійців; але були вони всі як один дітьми Христа і спадкоємцями царства Бога.

І якими благословенними були вони! Бо Господь благословив їх у всіх їхніх діяннях; так, саме були вони благословенними і процвітаючими, доки сто і десять років не пройшло; і перше покоління від Христа пішло з життя, і не було суперечок по всій землі”².

Як вам відомо, той щасливий час тривав не вічно. У книзі 4 Нефій описано ознаки духовного занепаду, які з часом проявилися серед групи хороших людей. Це зразок, який віками повторювався у цілих народів, в окремих групах і, що найсумніше, в сім'ях. Вивчаючи цей зразок, ми можемо побачити, як нам зберегти і навіть посилити любов у наших сім'ях.

Ось зразок занепаду, який з'явився після 200 років життя у повному спокої, який приносить євангелія:

Прокралася гординя.

Люди припинили ділитися одне з одним тим, що мали.

Вони почали вважати себе різними прошарками суспільства—вище або нижче одне одного.

Їхня віра в Ісуса Христа почала зменшуватися.

Вони почали ненавидіти.

Вони почали чинити різні гріхи.

Мудрі батьки будуть достатньо уважно слідкувати, аби помітити ці ознаки, щойно вони виникнуть серед членів їхніх сімей. Вони, звичайно ж, будуть занепокоєні. Але вони знатимуть, що головною причиною є вплив Сатани, який намагається відвести хороших людей на путь гріха, щоб таким чином вони втратили вплив Святого Духа. Тому мудрі батьки розуміють, що виходом буде приведення кожної дитини і самих себе до більш повного прийняття запрошення Господа прийти до Нього.

Ви можете досягти певного успіху, закликаючи дитину покаятися, наприклад, в гордині. Ви можете намагатися вмовити дітей щедріше ділитися тим, що вони мають. Ви можете просити їх припинити вважати, що вони кращі за іншого члена сім'ї. Але потім ви можете прийти до симптому, який я раніше описав як, "їхня віра в Ісуса Христа почала зменшуватися".

Вирішенням у цій ситуації буде допомога членам вашої сім'ї піднятися до того духовного стану, якого ви їм бажаєте,—і щоб ви були там разом з ними. Коли ви будете

допомагати їм зміцнювати віру в те, що Ісус Христос—це їхній люблячий Викупитель, вони відчують бажання покаятися. Коли вони зроблять це, то смирення почне заміняти гординю. Коли вони почнуть відчувати, що їм дав Господь, вони бажатимуть ділитися цим щедріше. Змагання за славу або визнання зменшиться. Любов прожене ненависть. І, зрештою, як це сталося з народом, наверненим царем Веніямином, бажання робити добро зміцнить їх проти спокуси грішити. Народ царя Венямина свідчив, що вони "більше не ма[ли] бажання чинити зло"³.

Тому зміцнення віри в Ісуса Христа є початком подолання духовного занепаду у вашій сім'ї та у вашій домівці. Ця віра з більшою вірогідністю приведе до покаяння, ніж ваше проповідування проти кожного симптому духовного занепаду.

Ви найкраще вестимете своїм прикладом. Члени сім'ї та інші мають бачити, як ви зростаєте у вашій власній вірі в Ісуса Христа і Його євангелію. Вам недавно була надана велика допомога. Батьки в Церкві були благословенні натхненним навчальним планом для сімей та окремих осіб. Коли ви будете його використовувати, ви зміцните вашу віру і віру ваших дітей у Господа Ісуса Христа.

Зростати у вірі

Ваша віра в Спасителя зростає, коли ви виконували пораду Президента Рассела М. Нельсона перечитати Книгу Мормона. Ви позначали уривки і слова, які стосувалися Спасителя. Ваша віра в Ісуса Христа зростала. Але як і паросток, така віра в Ісуса Христа зів'яне, якщо ви не будете продовжувати діяти

за зобов'язанням розмірковувати й молитися про її зростання.

Можливо, не всі члени вашої сім'ї наслідуватимуть ваш приклад зростання у вірі зараз. Але знайдіть заохочення в тому, що сталося з Алмою молодшим. У своїй гострій потребі покаятися й отримати прощення він згадав віру свого батька в Ісуса Христа. Ваші діти можуть згадати вашу віру в Спасителя у той момент, коли їм нагально буде потрібне покаяння. Алма сказав про подібний момент:

“І сталося, що я так був виснажений каткуванням, змучений згадками про багато моїх гріхів, ось, я пригадав також, що чув, як мій батько пророкував людям про пришествя якогось Ісуса Христа, Сина Божого, щоб спокутувати гріхи світу.

Тож коли мій розум схопився за цю думку, я заволав у серці своєму: О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною, бо я у жовчі гіркій, і оточений навколо вічними путами смерті.

І ось, знаєш, коли я подумав це, я не пам'ятав більше болю; так, мене більше не мучила згадка про мої гріхи”⁴.

Молитися з любов'ю

Окрім вашого прикладу зростання у вірі, ваша сімейна молитва

може відігравати ключову роль у перетворенні вашої домівки на священне місце. Зазвичай, одна людина проголошує молитву від усієї сім'ї. Коли молитва чітко промовляється Богу від імені усіх, хто став на коліна і слухає, віра зростає у кожного з присутніх. Вони можуть відчувати вислови любові до Небесного Батька і до Спасителя. І коли той, хто молиться, згадує тих, хто стоять на колінах у тому сімейному колі і кому потрібна допомога, усі можуть відчувати і любов до кожного члена сім'ї, і любов від кожного з них.

Навіть коли члені сім'ї живуть не вдома, молитва може зміцнювати узи любові. Молитва в сім'ї може досягати усіх куточків світу. Не раз я пересвідчувався, що якийсь член сім'ї, перебуваючи дуже далеко, молився в той же час і про те саме, що і я. Я міг би розширити відомий вислів “Сім'я, яка молиться разом, залишається разом” сказавши “Сім'я, яка молиться разом, залишається разом, навіть коли їх відділяє велика відстань”.

Навчати невідкладно каятися

Оскільки всі ми недосконалі і наші почуття легко поранити, сім'ї можуть стати священними місцями, лише якщо ми будемо каятися

своєчасно і від щирого серця.

Батьки можуть показувати приклад. Ми можемо швидко і щиро каятися в грубих словах і недобрих думках. Просте “вибач” може зцілити душевні рани і повернути як прощення, так і любов.

Пророк Джозеф Сміт був для нас прикладом у тому, як він справлявся зі злісними нападами і зрадниками і навіть із суперечками в його власній сім'ї. Він швидко пробачав, навіть коли знав, що нападник буде знову нападати. Він просив пробачення і вільно пробачав⁵.

Плекати дух місіонерської роботи

Сини Мосії були рішуче налаштовані пропонувати євангелію всім. Це бажання було викликане їхнім особистим досвідом покаяння. Вони не могли знести навіть думки про страждання будь-якої людини від наслідків гріха. Тому вони пішли на роки відмов, труднощів і небезпеки, щоб нести євангелію Ісуса Христа своїм ворогам. У цьому процесі вони знайшли радість у тому, що багато людей покалися і відчували радість прощення через Спокуту Ісуса Христа.

Члени нашої сім'ї зростатимуть у своєму бажанні ділитися євангелією, коли відчуватимуть радість

прощення. Це може приходити, навіть якщо вони поновлять завіти під час прийняття причастя. Дух місіонерської роботи зростатиме у наших домівках, коли діти і батьки будуть відчувати радість прощення під час причасної служби. Своїм прикладом благоговіння і батьки, і діти можуть допомагати одне одному відчувати ту радість. Та радість може мати великий вплив на перетворення наших домівок на центри підготовки місіонерів. Не всі, можливо, служитимуть на місіях, але всі відчують бажання ділитися євангелією, завдяки якій вони відчули прощення і спокій. І незалежно від того, чи служать вони зараз на місії повного дня, всі можуть відчувати радість, пропонуючи євангелію іншим.

Відвідувати храм

Як батькам, так і дітям храм надає найкращу можливість відчути, що таке небесні місця і полюбити їх. Це особливо істинно, коли діти маленькі. Діти народжуються зі Світлом Христа. Навіть немовля може відчувати, що храм є священним. Оскільки батьки люблять своїх маленьких дітей, храм символізує для них надію, що вони можуть вічно любити своїх дітей у своїх вічних сім'ях.

Дехто має фотографії храмів у себе вдома. Оскільки по всьому світу будуються нові храми, багато батьків можуть відвідувати храмову ділянку зі своїми сім'ями. Дехто може навіть відвідувати дні відкритих дверей після побудови храмів. Батьки можуть запитувати дітей, що вони відчували в храмі чи біля нього.

Кожен з батьків може свідчити про те, що для нього чи неї значить храм. Президент Езра Теффт Бенсон, який любив храми, часто говорив про те, як бачив свою матір за старанним прасуванням храмового вбрання⁶. Він говорив про свої спогади, коли хлопчиком бачив, як його сім'я виходила з дому, аби відвідати храм.

Коли він був Президентом Церкви, то відвідував храм у той самий день щотижня. Він завжди

виконував храмову роботу за когось із предків. Це великою мірою було завдяки прикладу його батьків.

Моє свідчення

Ви знайдете найбільшу радість, коли будете докладати зусилля, щоб зробити вашу домівку місцем віри в Господа Ісуса Христа і місцем, сповненим любові, чистої любові Христа. Відновлення євангелії почалося із смиренного запитання, яке обміркувалося у скромній домівці, і воно може продовжуватися у домівці кожного з нас, коли ми намагаємося встановити там принципи євангелії і жити за ними. Це було моїм сподіванням і моїм найглибшим бажанням з тих пір, як я був маленьким хлопчиком. Ви всі бачили поблиски таких домівок. Багато хто з вас із допомогою Господа створили їх.

Дехто намагався зі щирим серцем отримати таке благословення, але поки що не отримав його. Я обіцяю вам, як мені колись пообіцяв член Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Я сказав йому, що через певний вибір деяких близьких родичів нашої сім'ї я сумнівався, що ми зможемо бути разом у наступному світі. Він відповів, наскільки я пам'ятаю, так: "Ви непокоїтеся не про ту проблему. Ви просто живіть гідно целестіального царства, і

сім'ю буде впорядковано прекрасніше, ніж ви можете собі уявити".

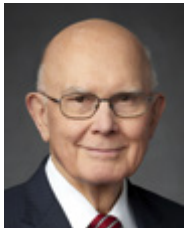
Я вірю, що він би надав цю приємну надію будь-кому з нас у смертному житті, хто зробили все, аби бути гідними і особисто, і як сім'я отримати вічне життя. Я знаю, що план Небесного Батька є планом щастя. Я свідчу, що Його план дає можливість кожному з нас, хто доклав усіх зусиль, бути запечатаними в сім'ях навіки.

Я знаю, що ключі священства, відновлені Джозефу Сміту, були передані через безперервну лінію Президенту Расселу М. Нельсону. Ті ключі дають можливість запечатувати сім'ї сьогодні. Я знаю, що Небесний Батько любить нас, Своїх духовних дітей, досконалою любов'ю. Я знаю, що через Спокуту Ісуса Христа ми можемо покаятися, бути очищеними і стати гідними жити у люблячих сім'ях навіки з нашим Небесним Батьком і Його Улюбленим Сином, Ісусом Христом. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Римлянам 8:6.
2. 4 Нефій 1:15–18.
3. Мосія 5:2.
4. Алма 36:17–19.
5. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), сс. 397–406.
6. Див. *Учення Президентів Церкви: Езра Теффт Бенсон* (2014), с. 179.

Суботня післяобідня сесія

ПРЕДСТАВЛЕНО ПРЕЗИДЕНТОМ
ДАЛЛІНОМ Х. ОУКСОМ
Першим радником у Першому Президентстві

Підтримка церковних чинів

Зараз я представляю для підтримки голосуванням генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральні президентства допоміжних організацій Церкви.

Запропоновано, щоб ми підтримали Рассела Меріона Нельсона як пророка, провидця, одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Далліна Харріса Оукса як першого радника у Першому Президентстві та Генрі Бенніона Айрінга як другого радника у Першому Президентстві.

Хто підтримує, може виявити це.

Ті, хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Далліна Х. Оукса як

президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів і М. Рассела Балларда як діючого президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів: М. Рассела Балларда, Джеффри Р. Холланда, Дітера Ф. Ухтдорфа, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістофферсона, Ніла Л. Андерсена, Рональда А. Разбанда, Гарі Е. Стівенсона, Дейла Г. Ренлунда, Герріта У. Гонга та Уліссеса Соареса.

Ті, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Якщо хтось проти, може виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників у Першому Президентстві і Кворум Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми звільнили від служіння територіальними сімдесятниками: старійшин Вікторіно А. Бабіду, Л. Тодда Баджа, Пітера М. Джонсона, Джона А. Мак-К'юна, Марка Л. Пейса, Джеймса Р. Разбанда та Бенджаміна М. З. Тая.

Ті, хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності цим братам за їхнє віддане служіння, можуть зробити це підняттям руки.

Запропоновано, щоб ми зі щирою вдячністю звільнили братів Теда Р. Каллістера, Девіна Г. Дюранта і Брайана К. Ештона як генеральне президентство Недільної школи.

Усі, хто бажає приєднатися до нас у висловленні подяки цим братам за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як генеральних авторитетів сімдесятників: Рубена В. Альяуда, Хорхе М. Алварардо, Ганса Т. Бума, Л. Тодда Баджа, Рікардо П. Гіменеса, Пітера М. Джонсона,

Джона А. Мак-К'юна, Джеймса Р. Разбанда, Бенджаміна М. З. Тая та Алана Р. Уокера.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми підтримали як територіальних сімдесятичників: Соломона І. Аліче, Гільермо А. Альвареса, Дарена Р. Барні, Хуліуса Ф. Баррієнтоса, Джеймса Х. Беккера, Кевіна Г. Брауна, Марка С. Брайса, А. Маркоса Кабрала, Дунстана Г. Б. Т. Чадамбуку, Алана С. К. Чунга, Крістена С. Чігбунду, Пола Н. Клейтона, Карима Дел Валле, Хіроюкі Домона, Мернарда П. Донато, Марка Д. Едді, Заккері Ф. Еванса, Генрі Дж. Айрінга, Сапеле Фаолого молодшого, Девіда Л. Фрішкнехта, Джона Дж. Галлего, Іфрейна Р. Гарсія, Роберта Гордона, Марка А. Готтфредсона, Томаса Ханні, Майкла Дж. Хесса, Гленна М. Холмса, Річарда С. Хатчінса, Тіто Ібанеса, Акінорі Іто, Джереми Р. Джаггі, Келлі Р. Джонсона, Крістофера Г'юнсу Кіма, Х. Мороная Кляйна, Іноке Ф. Купу, Стівена Чі Конг Лая, Віктора Д. Латтаро, Тармо Леппа, Ітзкоатла Лозано, Кевіна Дж. Літго, Едгара П. Монтеса, С. Іфрема Мсані, Луїса С. Д. Куейроса, Іфаномезана Расолондрейбі, Едуардо Ресека, Томаса Г. Романа, Рамона Е. Сармієнто, Джонатана С. Шмітта, Ваі Сікахему, Денелсона Сільву, Луїса Спіна, Карлоса Г. Суфферта, Воі Р. Теоалі, Серхіо Р. Варгаса і Маркуса Зарсе.

Всі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є.

Запропоновано, щоб ми підтримали Марка Л. Пейса служити генеральним президентом Недільної школи з Мілтоном да Роча Камарго в якості першого радника і Дженом Еріком Ньюменом в якості другого радника.

Хто підтримує, може виявити це.

Якщо хтось проти, можете виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали інших генеральних авторитетів, територіальних сімдесятичників та генеральні президентства допоміжних організацій в їхньому теперішньому складі.

Всі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є.

Президенте Нельсоне, голосування було записане. Тих, хто голосував

проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, ми запрошуємо звернутися до їхніх президентів колів.

Брати і сестри, ми дякуємо вам за вашу віру й постійні молитви за провідників Церкви.

Зараз ми запрошуємо нових генеральних авторитетів сімдесятичників і нове генеральне президентство Недільної школи зайняти свої місця на сцені. ■

Звіт Аудиторського відділу Церкви за 2018 рік

ПРЕДСТАВЛЕНО КЕВІНОМ Р. ДЖЕРГЕНСЕНОМ

Головний директор, Аудиторський відділ Церкви

Першому Президентству Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Дорогі брати, як установлено одкровенням і записано у 120 розділі Учення і Завітів, Рада з розподілення десятини схвалює витрати церковних коштів. Ця рада складається з Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів та Верховного єпископату. Церковні підрозділи витрачали кошти згідно з затвердженими бюджетами й у відповідності з політикою і правилами.

Аудиторський відділ Церкви складається з дипломованих професіоналів і є незалежним від усіх інших відділів Церкви, він має відповідальність виконувати аудити з метою забезпечення перевірки щодо одержання надходжень, витрати коштів і охорони церковних фондів.

Базуючись на виконаних перевірках, Аудиторський відділ Церкви вважає, що всі фінансові операції, одержання надходжень, витрати коштів і церковних фондів Церкви у 2018 році записувалися і здійснювалися відповідно до затверджених церковних бюджетів і церковної політики і правил. Церква слідує практиці навчати своїх членів жити у межах бюджету, уникати боргів і робити заощадження на випадок потреби.

Надано з повагою,
Аудиторський відділ Церкви
Кевін Р. Джергенсен
Головний директор ■

ПРЕЗИДЕНТ М. РАССЕЛ БАЛЛАРД
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Істинна, чиста і проста євангелія Ісуса Христа

Любов до Бога і до своїх ближніх—це доктринальна основа служіння; навчання, зосередженого на домівці і підтримуваного Церквою; духовного поклоніння в Суботній день; роботи зі спасіння.

Мої брати і сестри, мені важко повірити, що 71 рік тому, у 1948 році, я був місіонером в Англії, а 44 роки тому ми з моєю дружиною Барбарою поїхали зі своєю сім'єю в Канаду, де я був президентом Канадської Торонтської місії. У квітні 1976 року, коли я служив там, мене було покликано у Перший кворум сімдесятників, а в 1985 році мене несподівано було покликано у Кворум Дванадцятьох Апостолів. На відміну від моїх попередніх покликань, від яких з часом звільняють, моє звільнення від мого покликання як члена Кворуму дванадцятьох прямо зараз не було б найкращим варіантом; але я молюся, щоб той день настав лише після того, як я завершу все, що Господь покликав мене зробити.

Думаючи про свої останні 43 роки служіння генеральним авторитетом і привілей служити дітям Небесного Батька, я повніше усвідомив, що

Він хоче, аби всі Його діти знайшли мир, радість і щастя у своєму житті.

Пророк Легій навчав: “Люди є, щоб мати радість”¹. Є багато причин, чому мир, радість і щастя можуть оминати нас у цьому житті, серед них бідність, війна, стихійні лиха та несподівані проблеми,

пов'язані з роботою, здоров'ям і сімейними стосунками.

Але хоч ми й не можемо контролювати ті зовнішні сили, які впливають на наше життя тут, на землі, усе ж коли ми стараємося ставати вірними послідовниками Господа Ісуса Христа, то можемо знайти мир, радість і щастя, незважаючи на мирські проблеми, що вирують навколо нас.

Хтось із моїх дітей одного разу сказав: “Тату, цікаво, чи мені вдасться це коли-небудь”. Я відповів: “Усе, чого просить від нас Небесний Батько,—це щодня якнайкраще робити все, що ми можемо”. Брати і сестри, з дня у день робіть якнайкраще все, що ви можете, і дуже швидко ви усвідомите, що ваш Небесний Батько знає вас і любить вас. І коли ви знаєте це—справді знаєте,—ваше життя матиме реальну мету і значення і ви будете сповнені радістю й миром.

Як Світло світу, Спаситель сказав: “Хто вірує в Мене, у темряві не зоставався”².

“Ісус Христос є ім'я, яке дане від Батька, і не дано ніякого іншого імені, за допомогою якого [ми] може[мо] бути спасенн[ими];

Отже, усі люди мають узяти на себе ім'я, яке дане від Батька”³.

Писання навчають нас, що Сатана хоче вести людей у темряву. Кожне його зусилля спрямоване на те, щоб відключити світло та істину Ісуса Христа і Його євангелії. Як навчав

Легій своїх дітей, диявол “прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам”⁴. Якщо “робота і ... слава” Небесного Батька—“здійснювати безсмертя і вічне життя [чоловіків і жінок]”⁵, то “робота” Люцифера—принести нескінченне нещастя й лихо Божим дітям. Гріх і провина затемнюють Світло Христа в нашому житті. Ось чому наша мета—насолоджуватися Світлом Христа, яке приносить мир, радість і щастя.

В останні півтора роки Господь надихав Своїх пророка та апостолів на запровадження багатьох чудових змін. Однак мене турбує те, що духовні цілі цих змін можуть загубитися через захват від самих цих змін.

Джозеф Ф. Сміт сказав: “Істинну, чисту і просту євангелію Ісуса Христа відновлено. На нас лежить відповідальність підтримувати її на землі”⁶. Він додав, що істинна, чиста і проста євангелія—це “доктрина Христа про спасіння”⁷.

У “Символах віри” пророк Джозеф Сміт навчав, що “завдяки Спокуті Христа все людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам євангелії”⁸.

Першими принципами євангелії є віра в Господа Ісуса Христа, покаяння, хрищення, дар Святого Духа і витерпіти до кінця. Його брат, Гайрум, навчав: “Проповідуйте перші принципи євангелії—провідуйте їх знову і знову: ви побачите, що день за днем нові ідеї і додаткове світло стосовно них будуть відкриватися вам. Ви можете все більше сприймати їх, аж доки не пізнаєте їх повністю. Тоді ви зможете краще пояснити їх тим, кого [ви] навчаєте”⁹.

Найкращий для нас шлях побачити духовні цілі Церкви—це жити за істинними, чистими й простими вченнями Христа і також виконувати дві великі заповіді Спасителя: “Люби Господа Бога твого всім своїм серцем. ... Люби свого ближнього, як самого себе”¹⁰.

Послух цим двом заповідям дає можливість сильніше відчувати мир і радість. Якщо ми любимо Господа і служимо Йому, а також любимо

своїх ближніх і служимо їм, то природно, що ми відчуємо більше щастя, яке ніяким кращим шляхом не приходить до нас.

Любов до Бога і до своїх ближніх—це доктринальна основа служіння; навчання, зосередженого на домівці і підтримуваного Церквою; духовного поклоніння в Суботній день; роботи зі спасіння по обидва боки завеси, підтримуваної у Товариствах допомоги і кворумах старійшин. Усе це ґрунтується на цих божественних заповідях: любити Бога і любити своїх ближніх. Чи може бути щось головнішим, фундаментальнішим і простішим за це?

Якщо ми живемо за істинним, чистим і простим євангельським планом, то це дає нам більше часу для відвідування вдів, удівців, сиріт, самотніх, хворих і бідних. Ми будемо знаходити мир, радість і щастя у своєму житті, коли служимо Господу і своїм ближнім.

Зміни стосовно Суботнього дня, в яких особливе значення надається навчання та вивченню євангелії,

зосередженому на домівці і підтримуваному Церквою, є можливістю відновити наш дух і нашу відданість Богу в стінах наших домівок. Що могло б бути простішим, головнішим і важливішим? Брати і сестри, чи розумієте ви, що вивчення і навчання євангелії в наших сім'ях є важливим способом знайти радість і щастя в нашому житті?

Говорячи про Суботній день, Спаситель сказав: “Бо істинно це є день, призначений тобі, щоб відпочивати від своїх трудів і виявляти свою відданість Всевишньому”¹¹. Він додав: “Щоб [ваша] радість могла бути повною ... [через] радість і молитв[у,] ... ви [повинні] робити це ... з дякуванням, з життєрадісними серцями й обличчями ... [і] з задоволеним серцем і з життєрадісним обличчям”¹².

Будь ласка, зверніть увагу на кілька ключових слів у цьому одкровенні: *радість, радість, дякування, життєрадісні серця, задоволене серце і життєрадісне обличчя*. Мені здається, що дотримання Суботнього дня у святості має робити наші обличчя усміхненими.

Служачи у вищій і святіший спосіб, будь ласка, давайте замислимося над тим, як важливо, щоб ми вітали кожного, хто приходить на наші церковні збори, особливо нових членів Церкви і відвідувачів. Ми всі маємо з насолодою співати гімни й уважно, з відкритим серцем і розумом слухати слова причасних молитов.

Свідчення про віру на наших зборах посту і свідчень відбуваються під проводом члена єпископату, який ділиться коротким свідченням, зосереджуючись на плані щастя та істинній, чистій і простій євангелії Христа. Усім іншим необхідно наслідувати цей приклад. Нам треба пам'ятати, що є інші відповідні місця, щоб розповідати історії чи ділитися пригодами, що сталися під час подорожей. Якщо наші свідчення прості й зосереджені на євангелії Христа, то Він буде давати духовне оновлення, коли ми ділимося одне з одним своїми свідченнями.

Ефективне служіння найкраще бачиться через сфокусовані лінзи любові до Бога і своїх ближніх. Просто кажучи, ми служимо тому, що любимо нашого Небесного Батька і Його дітей. Наші зусилля у служінні будуть більш плідними, якщо ми робимо своє служіння простим. Найбільшу радість приносять

прості життєві справи, тому нам потрібно бути обережними, аби не думати, що треба додавати ще щось до будь-яких змін, які ми отримали, щоб зміцнювати віру і свідчення в серцях Божих дітей.

Давайте не ускладнювати справу додатковими зборами, очікуваннями чи вимогами. Тримайтеся простоти. Саме в тій простоті ви знайдете мир, радість і щастя, про які я говорю.

Упродовж років цілями провідництва Церкви, як стверджується в *Довіднику 2*, є результати, ясні й прості. Я цитую:

“Провідники заохочують кожного члена Церкви отримати всі необхідні обряди священства, дотримуватися пов'язаних з ними завітів і готуватися, щоб бути гідними піднесення і вічного життя. ...

Дорослі: Заохочувати кожного дорослого бути гідним пройти храмові обряди. Навчити всіх дорослих знаходити інформацію про своїх предків і виконувати за них вікарні храмові обряди.

Молодь: Допомогати кожному молодому чоловіку отримати Мелхиседекове священство, пройти храмові обряди і бути гідним служити на місії повного дня. Допомогати кожній молодій жінці підготуватися, щоб бути гідною укласти

священні завіти і дотримуватися їх, а також пройти храмові обряди. Зміцнювати молодь, залучаючи її до змістовних заходів.

Усі члени Церкви: Допомогати провідникам священства і допоміжних організацій, радам приходів, місіонерам приходів і місіонерам повного дня та членам Церкви збалансовано співпрацювати, щоб рятувати людей, зміцнювати сім'ї і церковні підрозділи, підвищувати активність носіїв священства і збирати Ізраїль через навернення, утримання їх активними в Церкві

та повернення їх до активності в Церкві. Навчати членів Церкви забезпечувати самих себе і свої сім'ї, а також допомагати бідним і нужденним у Господній спосіб"¹³.

Моє служіння в Церкві благословило мене багатим і особливим духовним досвідом. Я є свідком того, що Господь скеровує Свою Церкву для досягнення Своїх цілей. Я отримав божественне спрямування, якого б не міг отримати самостійно. Радість від життя за євангелією для мене зосереджена на істинній, чистій і простій доктрині та євангелії Ісуса Христа.

Я служив під ключами і керуванням шести пророків і Президентів Церкви—від Спенсера В. Кімбола до Рассела М. Нельсона. Я свідчу вам, що кожний з них був і є Божим вибраним пророком. Вони навчали нас дуже важливим принципам стосовно Церкви і євангелії та доктрини Христа. Президент Нельсон рухає Господню роботу вперед у темпі, що захоплює дух. Я кажу “захоплює дух”, тому що він єдиний з Братів, хто є старшим за мене, але мені іноді важко встигати за ним! Я свідчу, що в нього є ключі священства і на ньому мантия Божого пророка. Президент Нельсон навчає істинній, чистій і простій євангелії Ісуса Христа. Я свідчу, що Ісус є Христос і це Його Церква, про це я смиренно свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 2 Нефій 2:25.
2. Іван 12:46.
3. Учення і Завіти 18:23–24.
4. 2 Нефій 2:27.
5. Мойсей 1:39.
6. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity”, *Improvement Era*, July 1906, 732.
7. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity”, 732.
8. Уложення віри 1:3.
9. Гайрум Сміт, в “Яка моя мета як місіонера?” *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2005), с. 6.
10. Учення і Завіти 59:5–6; див. також Левит 19:18; Повторення Закону 6:5; Матвій 22:36–40.
11. Учення і Завіти 59:10.
12. Учення і Завіти 59:13–15.
13. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 3.4.

СТАРІЙШИНА МЕТІАС ХЕЛД
Сімдесятник

Пошук знань через Духа

У пошуку істини нам слід покладатися не лише на наш раціональний розум, але й на тихий, лагідний голос Духа.

Дорогі брати і сестри, Господь постійно каже нам: “Прагніть знання, саме навчанням, а також вірою”¹. Ми можемо отримати світло і розуміння не лише через логічні обмірковування нашого розуму, а також й через провідництво та натхнення Святого Духа.

Це додаткове джерело знань не завжди було частиною мого життя.

Ми з моєю дорогою дружиною Айрін приєдналися до Церкви 31 рік тому, коли були молодятами. Ми обидва виростили в Колумбії, але через кілька місяців після нашого одруження із-за моєї роботи ми мали переїхати жити до Німеччини. Ми були дуже молодими і мали великі надії та очікування, то був дуже захоплюючий і щасливий час для нас.

Я зосередився на кар'єрі, а Айрін відчувала, що ми отримуємо якесь послання з небес, однак не знала як і коли. Тож вона почала запрошувати у наш дім різного виду комівояжерів з енциклопедіями, пілососами, кулінарними книгами, кухонною технікою і так далі, завжди очікуючи те унікальне послання.

Одного вечора вона розповіла мені про те, як двоє молодих чоловіків у темних костюмах постукали в наші двері, і вона відчула дуже чітке і виразне спонування впустити їх. Вони сказали їй, що хотіли б поговорити з нею про Бога, але повернутися знову, коли я також буду вдома. Чи могло це бути очікуваним посланням?

Вони почали відвідувати нас, і під їхнім проводом ми прочитали в Писаннях та усвідомили важливе значення Ісуса Христа як нашого Спасителя і Викупителя. Скоро ми вже жалкували про те, що були охрищені немовлятами, адже то не було свідомо укладеним завітом. Однак повторне хрищення також означало б те, що ми станемо членами цієї нової Церкви, тому спочатку ми хотіли зрозуміти все про неї.

Як ми могли дізнатись, що все, що розповідали нам місіонери про Книгу Мормона, про Джозефа Сміта і про план спасіння було дійсно істинним? Зі слів Господа ми зрозуміли, що можемо “пізна[ти] їх по їхніх плодах”². Тому ми дуже систематично почали розглядати Церкву, шукаючи ті плоди очима нашого дуже раціонального розуму. Що ж ми побачили? А ми побачили:

- Дружніх і щасливих людей та чудові сім’ї, які розуміли, що ми повинні відчувати радість у цьому житті, а не лише страждання і нещастя.
- Церкву, в якій немає оплачуваного духовенства і в якій самі члени Церкви приймають призначення і обов’язки.
- Церкву, в якій Ісус Христос та сім’ї є центром усього, де члени Церкви постяяться раз на місяць і жертвують для допомоги бідним та нужденним, де заохочуються здорові звички, а нас навчають уникати шкідливих речовин.

Додатково:

- Нам сподобався наголос на особистому зростанні, освіті, старанній праці і самозабезпеченні.
- Ми дізналися про надзвичайну гуманітарну програму.
- Нас також вразили генеральні конференції з чудовою музикою і глибокими духовними принципами, якими там діляться.

Побачивши усе це, ми не могли знайти нічого поганого в цій Церкві.

Натомість, нам дуже сподобалося усе, що ми побачили. Однак ми все ще не могли вирішити охриститися, тому що хотіли перед цим про все дізнатись.

Все ж Господь, навіть під час наших вагань, терпеливо готував нас, формував нас і допомагав нам усвідомити, що у пошуку істини слід покладатися не лише на наш раціональний розум, але й на тихий, лагідний голос Духа, який говорить саме до наших сердець.

Той голос і почуття, яке прийшло в результаті цього, з’явилися одного вечора після 10-місячного дослідження євангелії, коли ми читали Мосію 18: “Оскільки ви жадаєте ... нести тягарі один одного, ... і співчувати тим, хто потребує співчуття, ... якщо це є бажанням ваших сердець, то що ви маєте проти того, щоб бути хрищеними в ім’я Господа?”³

Цей уривок з Книги Мормона увійшов у наші серця та душі, і ми раптом відчули й зрозуміли, що не маємо причин, аби не христитися. Ми усвідомили, що бажання, які згадуються у цих віршах, також були бажаннями наших сердець і що саме це й було дійсно важливим. Вони були більш важливими за розуміння усього, тому що ми вже знали достатньо. Ми завжди поклалися на спрямовуючу руку люблячого

Небесного Батька і були впевнені, що Він продовжуватиме направляти нас.

Тому того ж самого дня ми встановили дату нашого хрищення і незабаром, нарешті, охристилися!

Що ми дізналися з того досвіду?

Перше: ми дізналися, що можемо повністю довіряти люблячому Небесному Батьку, Який постійно намагається допомогти нам стати тими, ким, як Він знає, ми можемо стати. Ми отримали підтвердження глибокої істини Його слів, коли Він сказав: “Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до Моїх повчань, ... бо вони навчаються мудрості; бо тому, хто сприймає, Я дам більше”⁴.

І друге: ми дізналися, що, окрім нашого раціонального розуму, ще один вимір отримання знання може дати нам скерування і розуміння. Це тихий і лагідний голос Його Святого Духа, Який говорить до наших сердець і також до нашого розуму.

Я люблю порівнювати цей принцип з нашою здатністю бачити. Наш Небесний Батько дав нам не лише одне, а цілих два фізичних ока. Ми можемо добре бачити й лише одним оком, але, завдяки іншому оку, ми можемо бачити під іншим ракурсом. Коли обидва ракурси об’єднуються разом в нашому мозку, то ми отримуємо тривимірне зображення того, що навколо нас.

Подібним чином, завдяки нашій фізичній і духовній здатності сприймати інформацію, у нас є два способи її отримання. Ми сприймаємо її розумом через наші фізичні відчуття та обмірковування. Але, завдяки дару Святого Духа, Батько також дав нам можливість сприймати її під іншим ракурсом, а таке бачення дійсно дуже важливе й істинне, бо воно дається безпосередньо від Нього. Але оскільки нашптування Духа часто дуже непомітні, багато людей навіть не усвідомлюють, що існує те додаткове джерело.

Коли ці два ракурси потім об’єднуються в наших душах, ми

бачимо одну цілісну картину, в якій відображено реальність усього, як воно є в дійсності. Дійсно, завдяки баченню з іншого ракурсу, яке дає Святий Дух, дещо з того, що ми вважаємо реальним виключно через розумове сприйняття, може виявитися оманливим або явно неправильним. Пригадайте слова Моронія: “Силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все”⁵.

Будучи 31 рік членом Церкви, я багато разів відчував що, якщо ми покладаємося тільки на наш раціональний розум і заперечуємо духовне розуміння, яке можемо отримати через нашіптування і спонукання Святого Духа, або ж нехтуємо ним,—ми начебто дивимося на життя лише одним оком. Але ж, образно кажучи, нам було дано два ока. Лише поєднання обох ракурсів може дати нам істинне і цілісне бачення усіх істин та всього, через що ми проходимо у своєму житті, а також повне і глибоке розуміння

нашої сутності й мети як дітей живого Небесного Батька.

Я пригадую слова Президента Рассела М. Нельсона, який рік тому навчав нас: “У майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”⁶.

Я з абсолютною впевненістю пізнав, що:

- Ми маємо люблячого Небесного Батька, і всі ми погодилися прийти на цю землю, як частину божественного плану.
- Ісус є Христос; Він живе і є моїм Спасителем та Викупителем.
- Джозефа, смиренного сільського хлопчину, було покликано стати могутнім пророком, який розпочав цей розподіл повноти часів з усіма його ключами, силою і владою святого священства Бога.
- Книга Мормона—це друге свідчення про Ісуса Христа, і сім’ї повинні залишатися разом навіки.

- Наш Господь, Ісус Христос, в наш час керує цією Своєю відновленою Церквою через нашого сучасного пророка, Президента Рассела М. Нельсона.

Ці та багато інших дорогоцінних істин стали духовними будівельними блоками того, ким Бог хоче, аби я став. І я з нетерпінням чекаю багатьох нових вчень, які Він хоче, щоб я—та й ви—отримали, коли ми прямуємо цим чудовим життям і прагнемо “знання, саме навчанням, а також вірою”.

Я знаю про істинність всього цього і свідчу про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 109:7; див. також Учення і Завіти 88:118.
2. 3 Нефій 14:16.
3. Мосія 18:8–10.
4. 2 Нефій 28:30.
5. Мороній 10:5.
6. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Лягона*, трав. 2018, с. 96.

СТАРІЙШИНА НІЛ Л. АНДЕРСЕН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Око віри

Якщо ми лише вибірково приймаємо це проголошення, то затьмарюємо наше вічне бачення, приділяючи занадто велике значення тому, що з нами відбувається тут і зараз.

Незадовго до розп'яття Ісуса було приведено постати перед Пилатом у преторії. “Чи Ти Цар Юдейський?” —поблажливо запитав Пилат. Ісус відповів: “Мое Царство не із світу цього. ... [Я] прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос”.

Пилат цинічно запитав: “Що є правда?”¹

У сучасному світі запитання “Що є правда (або істина)?” може бути

болісно складним для мирського розуму.

Пошук у Гугл відповіді на питання “Що таке істина?” дає більше мільйона відповідей. У нас на мобільних телефонах є більше доступної інформації, ніж в усіх книгах бібліотеки з цегли та цементу. Наше життя перевантажене інформацією та різними точками зору. Захоплюючи і приваблюючи голоси переслідують нас на кожному кроці.

Опинившись у сьогоднішній плутанині, не дивно, що стільки людей покладаються на слова, сказані Протагором Сократу 2500 років тому: “Що є істинним для тебе,— сказав він,—істинне для тебе, а те, що є істинним для мене,—істинне для мене”².

Істина з погляду відновленої євангелії Ісуса Христа

Благословенні відновленою євангелією Ісуса Христа, ми смиренно проголошуємо, що певні речі є цілковито та абсолютно істинними. Ці вічні істини однакові для кожного сина і дочки Бога.

Писання навчають: “А істина—це знання про все суще як воно є, і як воно було, і як воно буде”³. Істина дивиться в минуле і прийдешнє, розширюючи бачення того, що відбувається з нами тут і зараз.

Ісус сказав: “Я—дорога, і правда, і життя”⁴. Істина вказує нам шлях до вічного життя, а воно приходить лише завдяки нашому Спасителю Ісусу Христу. Іншого шляху немає.

Ісус Христос навчає нас, як треба жити, і завдяки Своїй Спокуті та Воскресінню пропонує нам прощення наших гріхів та безсмертя за завісою. Це абсолютна істина.

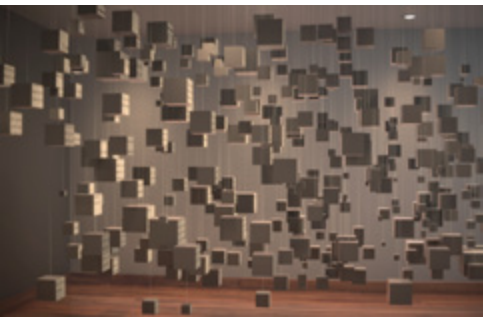
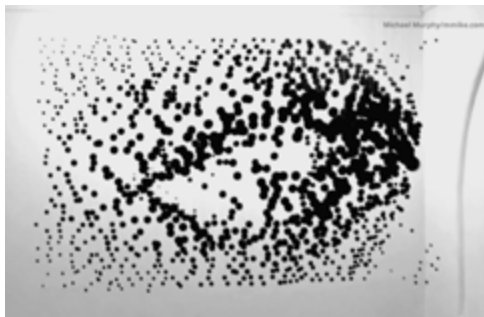
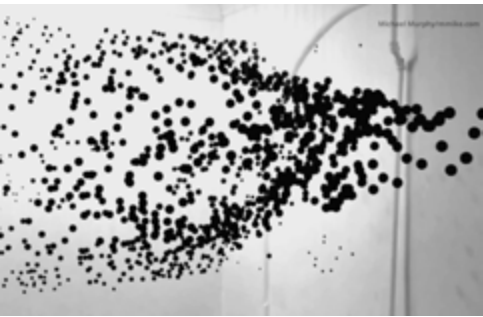
Він навчає нас, що немає значення, багаті ми чи бідні, видатні чи невідомі, високоосвічені або прості люди. Натомість, квест нашого смертного життя полягає в тому, щоб зміцнити віру в Господа Ісуса Христа, вибрати добро над злом і виконувати Його заповіді. Ми радіємо інноваціям у науці та медицині, але істини Бога сягають набагато далі цих відкриттів.

На противагу істинам вічності, завжди існували підробки, щоб відвернути Божих дітей від істини. Аргументи ворога завжди однакові. Послухайте те, що говорилося 2000 років тому:

“Ви не можете знати про те, чого не бачите. ... Що б людина не зробила, то не є злочин.

[Це не Бог благословляє вас, а] кожна людина процвітає відповідно до свого генія”⁵.

Дивлячись на це проголошення оком віри та з молитвою його обмірковуючи, ми краще розуміємо, як ці принципи дивовижно поєднані і підкріплені між собою, розкриваючи план нашого Батька для Його дітей.

“Не може такого бути, [щоб] така істота, як Христос ... [була] Сином Бога”⁶.

“[Те, у що ви вірите, є безглуздими традиціями та] божевіль[ям] вашого розуму”⁷. Звучить як сказане сьогодні, чи не так?

З Відновленням євангелії Бог відкрив нам шлях до вивчення і пізнання важливих духовних істин: ми дізнаємося про них зі Священних Писань, наших особистих молитов, нашого досвіду, завдяки порадам сучасних пророків і апостолів, а також завдяки скеруванню Святого Духа, Який може допомогти нам “пізнати правду про все”⁸.

Істина розуміється духовно

Ми можемо пізнати речі Божі, якщо духовно їх шукаємо. Павло сказав: “Не знає ніхто й речей Божих, окрім як [через] Духа Божого. ... Бо вони розуміються тільки духовно”⁹.

Подивіться на цей витвір Майкла Мерфі. З такого ракурсу ви навряд чи повірите, що це художня передача людського ока. Однак якщо подивитися на ці точки з іншого ракурсу, ви побачите красу творіння митця.

Подібним чином око віри дає нам бачення духовних істин Бога.

Павло сказав: “А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота, і вона зрозуміти їх не може, бо вони розуміються тільки духовно”¹⁰.

Писання, наші молитви, власний досвід, сучасні пророки і дар Святого Духа дають нам духовне бачення істини, необхідне для нашої подорожі тут, на землі.

Погляд на Проголошення оком віри

Подивимося на Проголошення про сім'ю оком віри.

Президент Гордон Б. Хінклі представив документ “Сім'я: Проголошення світові” такими вступними словами: “У час, коли поширюється стільки софістики під виглядом істини, стільки неправди про норми і цінності, стільки спокус і принад, щоб повільно зануритися в бруд світу, ми відчуваємо себе зобов'язаними попередити [вас]”¹¹.

Проголошення починається так: “Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю”.

Це вічні істини. Ми з вами—не випадковість природи.

Я люблю ці слова: “У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли Його план”¹².

Ми жили ще до того, як народилися. Наша індивідуальна сутність залишається в нас навіки. У спосіб, який ми не до кінця розуміємо, наше духовне зростання в доземному світі впливає на те, ким ми є тут¹³. Ми прийняли Божий план. Ми знали, що на землі зазнаємо труднощів, болю і смутку¹⁴. Також ми знали, що прийде Спаситель і якщо ми доведемо свою гідність, то піднімемося у Воскресінні, маючи “славу, додану на [наші] голови на віки вічні”¹⁵.

У документі про сім'ю чітко сказано: “Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані”.

План нашого Батька заохочує чоловіків і дружин приводити у цей світ дітей та зобов'язує нас висловлюватися на захист ненароджених.

Дивовижне поєднання принципів Проголошення

Якщо ми лише вибірково приймаємо це проголошення, то затьмарюємо наше вічне бачення, приділяючи занадто велике значення тому, що з нами відбувається тут і зараз. Дивлячись на це проголошення оком віри та з молитвою його обмірковуючи, ми краще розуміємо, як ці принципи дивовижно поєднані і підкріплені між собою, розкриваючи план нашого Батька для Його дітей¹⁶.

Справді, чи слід нам дивуватися, що для деякого запитання все ще залишаються, коли Господні пророки проголошують Його волю? Так є, що дехто одразу відкидає голос пророків¹⁷, тоді як інші з молитвою обмірковують свої чесні запитання—запитання, відповіді на які будуть приходити завдяки терпінню й баченню оком віри. Якби це проголошення було дано в іншому столітті, все одно були б запитання, просто вони б відрізнялися від тих, що є сьогодні. Одна з цілей пророків—допомогти нам отримувати відповіді на щирі запитання¹⁸.

До того, як стати Президентом Церкви, Президент Рассел М. Нельсон сказав: “Пророки бачать майбутнє. Вони бачать жахливу небезпеку, яку супротивник поставив або ще поставить у нас на шляху.

Пророки також бачать величні можливості та привілеї, які очікують тих, хто слухає з *наміром коритися*”¹⁹.

Я свідчу про істинність і духовну силу єдиного голосу Першого Президентства та Кворуму дванадцятьох.

Занепад моралі у світі

Протягом мого життя я бачив різку зміну в поняттях світу стосовно багатьох принципів, про які говориться в проголошенні. У часи, коли я був підлітком і на початку мого подружнього життя, багато хто у світі відійшов від Господньої норми, яку ми називаємо законом цнотливості, що статеві стосунки повинні відбуватися лише між офіційно одруженими чоловіком і дружиною. Коли мені було за двадцять і за тридцять, багато хто відійшов від священного захисту ненароджених, і аборти стали все більш прийнятними. В останні роки багато хто відійшов від Божого закону, який стосується того, що шлюб є священним завітом між чоловіком і жінкою²⁰.

Дивлячись на те, як багато хто відходить від меж, встановлених Господом, ми згадуємо той день у Капернаумі, коли Спаситель проголосив Свою божественність і, на жаль, “відпали багато хто з учнів Його”.

Тоді Спаситель звернувся до Дванадцятьох: “Чи не хочете й ви відійти?”

Петро відповів:

“До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного.

Ми ж увірували та пізнали, що Ти—Христос, Син Бога Живого!”²¹

Не все ясно вписується у Проголошення

Серед молодих і літніх є так багато таких, хто є відданим і вірним евангелії Ісуса Христа, незважаючи на те, що їхній власний існуючий досвід не зовсім узгоджується зі змістом проголошення про сім'ю: це діти, чий життя зазнали потрясіння від розлучення; молодь, чий друзі висміюють закон цнотливості; розлучені жінки і чоловіки, яких було глибоко поранено невірністю подружжя; чоловіки і дружини, які не можуть мати дітей; жінки і чоловіки, чий подружжя не поділяють їхньої віри у відновлену евангелію; самотні жінки і чоловіки, які з різних причин не мали можливості одружитися.

Один друг, якого я знаю вже майже 20 років і якого глибоко шаную, не одружується через потяг до осіб своєї статі. Він залишився вірним своїм храмовим завітам, розвинув свої творчі та професійні таланти і віддано служив як у Церкві, так і в

громадській сфері. Нещодавно він мені сказав: “Я можу зрозуміти тих, хто в моїй ситуації робить вибір не дотримуватися закону цнотливості у світі, в якому ми живемо. Але чи Христос не попросив нас бути “не від світу”? Тому що Божі норми відрізняються від норм світу”.

Закони людини часто виходять за межі, встановлені законами Бога. Тим, хто бажає догодити Богові, обов’язково потрібні віра, терпіння і старанність²².

Ми з моєю дружиною Кеті знаємо неодружену сестру, якій зараз більше 40 років. Вона обдарована у своїх професійних здібностях і віддано служить у своєму приході. І вона теж дотримувалася законів Бога. Вона написала:

“Я мріяла про день, коли буду благословенна чоловіком і дітьми. Я все ще чекаю. Часом моя ситуація змушує мене почуватися самотньою і самотньою, але я намагаюся зосереджуватися не на тому, чого у мене немає, а натомість на тому, що я маю і як я можу допомагати іншим.

Служіння членам моєї сім’ї, служіння в приході і в храмі покращує мої почуття. Я не забута і не самотня, тому що я і всі ми належимо до ширшого кола сім’ї”.

Є Той, Хто розуміє

Хтось скаже: “Ви не розумієте мою ситуацію”. Я може й не розумію, але я свідчу, що є Той, Хто розуміє²³. Є Той, Хто завдяки Своїй жертві, принесеній у саду і на хресті, знає ваші тягарі. Якщо ви будете

звертатися до Нього і виконувати Його заповіді, я обіцяю, що Він благословить вас і полегшить тягарі, які надто важко нести наодинці. Він дасть вам вічних друзів і можливості для служіння. І, що більш важливо, Він сповнить вас могутньою силою Святого Духа і огорне вас саявом Свого небесного схвалення. Жодне рішення, жодна альтернатива, які перешкоджають напарництву Святого Духа або благословенням вічності, не є гідними нашої уваги.

Я знаю, що Спаситель живе. Я свідчу, що Він є джерелом всієї істини, яка дійсно має значення, і що Він виконає всі обіцяння, які дав тим, хто дотримується Його заповідей. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Іван 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian and Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), 28.
3. Учення і Завіти 93:24.
4. Іван 14:6.
5. Алма 30:15, 17.
6. Геламан 16:18.
7. Див. Алма 30:14, 23, 27.
8. Мороній 10:5.
9. Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11 [in 1 Corinthians 2:11, footnote c]; 1 Коринтянам 2:14.
10. 1 Коринтянам 2:14.
11. Гордон Б. Хінклі, “Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, Nov. 1995, 100. Нещодавно Президент Рассел М. Нельсон розповів деякі історичні подробиці написання Проголошення, наведені Шері Дью у книзі *Insights from a Prophet’s Life: Russell M. Nelson* (2019), 208:

“Якось у 1994 році Кворум Дванадцятьох Апостолів провів цілий день у своїй кімнаті для проведення рад у Солт-Лейкському храмі, обговорюючи питання, які стосувалися сім’ї. Вони розглядали все, почи-

наючи з усе більш поглинаючого впливу порнографії до можливого майбутнього законодавства різного рівня, спрямованого проти сім’ї. Це було не нове обговорення, але того дня весь порядок денний був присвячений цій важливій темі.

Дванадцять апостолів переглядали як доктрину, так і політику Церкви, беручи до уваги те, що не підлягало змінам—доктрину—й те, що, можливо, могло б зазнати змін—політику стосовно певних питань. Вони обговорювали бачені ними проблеми, що наближалися, зокрема, посилення суспільного поштовху до гей-шлюбів і трансгендерних прав. “Але це ще не все з того, що ми бачили,—пояснив старійшина Нельсон.— Ми могли бачити зусилля різних громад, спрямовані на те, щоб позбутися всіх норм і обмежень щодо сексуальної активності. Ми бачили плутанину в питанні статі. Ми могли бачити, що все це наближається”.

- Це розширене обговорення, разом з іншими обговореннями протягом певного періоду часу, привело до висновку, що Дванадцять апостолів повинні підготувати документ, можливо, навіть проголошення, в якому викладається позиція Церкви щодо сім’ї, і представити цей документ Першому Президентству на розгляд”.
12. “Сім’я: Проголошення світові”, *Лягона*, трав. 2017, с. 145.
  13. Президент Даллін Х. Оукс сказав: “Уся незліченна кількість смертних людей, які народилися на цій землі, вибрали план Батька і боролися за нього. Також багато хто з нас уклав завіти з Батьком стосовно того, що буде робити в смертному житті. Певним чином, який не було відкрито, наші минулі дії в духовному світі впливають на нас у смертному житті” (“The Great Plan of Happiness”, *Ensign*, Nov. 1993, 72).
  14. Див. Даллін Х. Оукс, “Істина та план”, *Лягона*, лист. 2018, сс. 25–28.
  15. Авраам 3:26.
  16. Президент Даллін Х. Оукс сказав:

“Навернені святі останніх днів вірять, що Проголошення про сім’ю, яке було видане майже чверть століття тому і перекладене десятками мов, є Господнім нагадуванням про необхідні для нас євангельські істини, які будуть нам підтримкою під час випробувань, через які проходить сім’я. ...

Я свідчу, що Проголошення про сім’ю—це проголошення вічної істини, волі Господа стосовно Його дітей, які прагнуть вічного життя. Воно стало основою для вчень і діяльності Церкви упродовж останніх 22 років і залишатиметься таким у майбутньому. Візьміть його за основу, навчайте йому, живіть відповідно до нього, і ви матимете благословення, просуваючись вперед до вічного життя. ...

... Я впевнений, що наше ставлення до Проголошення про сім’ю і його використання—це одне з випробувань цього покоління. Я молюся, щоб всі святі останніх днів твердо вистояли в цьому випробуванні” (“План і Проголошення”, *Лягона*, лист. 2017, сс. 30–31).

17. Президент Рассел М. Нельсон сказав: “Дехто називає нас фанатиками, але фанатики—це ті, хто не дозволяє нам відчувати те, що ми відчуваємо, при цьому вони хочуть, щоб ми дозволяли їм відчувати те, що відчувають вони. Наша позиція зрештою зводиться до закону цнотливості. Десять заповідей залишаються в силі. Вони ніколи не скасовувалися. ... Це не наша прерогатива змінювати встановлені Богом закони” (цитовано з Dew, *Insights from a Prophet's Life*, 212).
18. “Хоча сім'я зазнає нападок по всьому світу, істини, викладені в Проголошенні про сім'ю, зміцнять вас.
Ви, чудова молодь благородного первородства, маєте зрозуміти далекосяжні наслідки теперішньої полеміки, яка відбувається в суспільстві стосовно самого визначення шлюбу. Нинішні дебати точаться навколо питання, чи можуть двоє людей однієї статі укласти шлюб. Якщо у вас є питання стосовно позиції Церкви з цього або інших важливих пунктів, з молитвою обміркуйте його, а потім послухайте пророче послання сучасних пророків на жовтневій конференції Церкви, яка відбудеться незабаром. Ті натхненні виступи та натхнення від Святого Духа відкриють вашому розуму більш глибоке й більш правдиве розуміння” (Рассел М. Нельсон, “Молодь благородного первородства: що ви оберете?” [Духовний вечір Церковної системи освіти для дорослої молоді, 6 вер. 2013 р.], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).
19. Рассел М. Нельсон, “Бути справжнім поколінням нового тисячоліття”, *Лягона*, жовт. 2016, с. 53.
20. Президент Нельсон сказав: “Цивільні уряди, коли вони пишуть, переписують і вводять в дію закони, значно піддаються впливу соціальних трендів і мирських філософій. Незалежно від того, яке може працювати цивільне законодавство, вчення Господа стосовно шлюбу і моралі *не можна змінити*. Пам'ятайте: гріх, навіть якщо його легалізували люди, залишається в очах Бога гріхом!” (“Рішення для вічності”, *Лягона*, лист. 2013, с. 108).
21. Іван 6:66–69.
22. Див. Алма 32:41–43; мене завжди вражало те, що в цьому важливому розділі про зростання нашої віри, в кожному з останніх трьох віршів, згадуються разом такі чесноти, як віра, терпіння і старанність.
23. Див. Алма 7:12; Ісус Христос постраждав не лише за наші гріхи, а й за наші недуги: “І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах”. (Синонімами слова *недуги* можуть бути *хвороби, слабкості, страждання, недоліки*). Див. Учення і Завіти 88:6: “Хто піднявся на висоту і спустився нижче всього, у чому Він сприйняв усе, щоб Він міг бути в усьому і серед усього світлом істини”.

СТАРІЙШИНА ТАКАШІ ВАДА
Сімдесятник

Бенкетувати словами Христа

Бенкетування словами Христа може відбуватися у будь-який час і за будь-яких обставин, якщо ми готуємо свої серця.

Наш Небесний Батько любить нас. Він підготував досконалий план для нас, щоб ми насолоджувалися Його благословеннями. У цьому житті всі ми запрошуємося прийти до Христа і прийняти відновлену євангелію Ісуса Христа через хрищення, прийняття дару Святого Духа і віддане життя за євангелією. Нефій описує наше зобов'язання христитися, як вступ на “тісну і вузьку путь”, і нагадує, що ми маємо продовжувати “просуватися

вперед з непохитною вірою в Христа, ... бенкетуючи словом Христа, і витерпів[ши] до кінця”, щоб отримати всі благословення, які Небесний Батько приготував для нас (2 Нефій 31:19–20).

Крім того, Нефій нагадує нам, що, якщо ми бенкетуватимемо “словами Христа”, вони “скажуть [н]ам усе, що [н]а[м] треба робити” (2 Нефій 32:3), і що ми отримаємо силу подолати “вогненні стріли супротивника” (1 Нефій 15:24).

Що означає бенкетувати?

У дитинстві я вважав, що бенкетування—це великий обід, де куштують рис, суші та соєвий соус. Тепер я знаю, що істинне бенкетування—це щось більше, ніж куштування смачних страв. Його складовими є: радість, насичення, святкування, здатність ділитися, виявлення любові сім'ям і рідним, висловлення подяки Богу і створення стосунків під час вживання поживної, надзвичайно смачної їжі. Я вірю в те, що, коли ми бенкетуємо словами Христа, то маємо думати про подібний досвід. Бенкетування Писаннями означає не просто читати їх. Воно має приносити нам справжню радість і розвивати наші стосунки зі Спасителем.

Про це нас ясно навчають у Книзі Мормона. Пригадайте сон Легія, в якому він бачив дерево, “плід якого ... жаданий, і міг зробити будь-кого щасливим”. Цей плід являє собою любов Бога, і коли Легій скуштував цей плід, “він [був] ... солодший за все, що [він] коли-небудь куштував”. “[Його] душа сповнилася надзвичайно великою радістю” і про це він хоче розповісти своїй сім'ї (1 Нефій 8:10–12).

Коли ми бенкетуємо, то також, ймовірно, зрозуміємо, що кількість або тип їжі, яка є у нас, можливо, не мають значення, якщо наші серця

сповнені вдячності. Сім'я Легія споживала в пустині сире м'ясо, але Нефій описав це важке випробування такими словами: “Такі великі були нам благословення Господа”, що “наші жінки ... були сильними” і могли “зносити свої мандри без ремствувань” (1 Нефій 17:1–2).

Бенкетування іноді включає в себе експериментування й смакування. Алма розповідає про посадження доброго насіння в наших серцях. Коли ми перевіримо його, то зрозуміємо, що насіння починає ставати “приємним” (Алма 32:28–33).

Бенкетувати словами Христа.

Благословення, пов'язані з бенкетуванням словами Христа, є величними і здатні змінити життя. Зокрема, є три благословення, які я хотів би запропонувати вам застосувати у вашому житті.

По-перше, слова Христа можуть допомогти нам “зміцнити [нашу] духовну здатність отримувати одкровення” (Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліяона*, трав. 2018, с. 96) і безпечно скеровувати нас у житті. Мормон навчає, що слова Христа мають “велику силу вести людей робити те, що [є] справедливим” і що вони є могутнішими за будь-що, що можна

зробити мечем (Алма 31:5). Коли я прагнув Божої мудрості у вирішенні своїх проблем, завжди, коли я випробовував “силу слова Бога” (Алма 31:5), я відчував натхнення і міг приймати мудрі рішення, долати спокуси і отримувати у своєму житті благословення зміцненої віри у Христа і любові до тих, хто оточує мене. Наш пророк, Рассел М. Нельсон, навчав нас: “В майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа” (“Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, с. 96). Потрібне одкровення прийде, коли ми випробуємо “силу слова”, і те слово буде могутнішим за будь-що інше, що ми можемо випробувати або уявити.

По-друге, коли ми перебуваємо в пошуках самих себе і у нас занижена самооцінка, “приємне слово Бога” (Кн. Якова 2:8) в Писаннях допоможе нам дізнатися, ким ми насправді є, і дасть нам силу, яка перевищуватиме нашу власну. Усвідомлення того, що я є дитиною Бога, було одним з найприємніших моментів у моєму житті. У підліткові роки я нічого не знав про вчення Спасителя. Коли я вперше прочитав Новий Завіт, слова Христа дійсно зцілили мою поранену душу. Я зрозумів, що я не один і що я є дитиною Бога. Коли

я зрозумів, ким насправді є перед Богом, я усвідомив свій безмежний потенціал завдяки Спокуті Христа.

Так само й Енош поділився своїм особистим досвідом стосовно просвітлення, яке приходить завдяки розмірковуванню над словами Христа. Коли Енош дозволив словам, яким його батько навчав його стосовно “вічного життя, і про радість святих, запа[сти] глибоко в [його] серце”, його душа “жадала; і [він] став навколiшки перед [своїм] Творцем ... в палкій молитві” (Енош 1:3–4). У тій молитві він пізнав Спасителя і дізнався, що ми є дуже цінними, нас люблять і наші помилки може бути прощено нам, і що ми дійсно є дітьми Бога.

По-третє, ми можемо покращити життя інших завдяки словам Христа. Саме так, як у Еноша були свій час і місце, де слова Христа торкнулися його серця, Господь зробить Свою частину, щоб торкнутися сердець тих, з ким ми бажаємо поділитися евангелією. Багато з нас, можливо, засмутилися, намагаючись запросити когось почути про евангелію, оскільки ми не досягли результатів, на які сподівалися. Незалежно від наслідків, Господь запрошує

нас відкрити наші вуста і ділитися посланням евангелії з іншими.

Два роки тому Господь торкнувся серця моєї дорогої матері, що допомогло їй вирішити пройти обряд хрищення. Цього дня я чекав протягом майже 35 років. Аби вона прийняла це рішення, багато членів Церкви насправді служили їй так, як робив би це Христос. Однієї неділі вона відчула, що має піти до церкви. Вона відгукнулася на це спонукання. Коли вона сиділа в першому ряду і чекала на початок причасної служби, перед нею став чотирирічний хлопчик і подивився на неї. Вона привітала його усмішкою. Раптом хлопчик повернувся і пішов на своє місце, яке було на іншій стороні ряду, на якому сиділа моя мама. Цей хлопчик узяв дещо на своєму місці, повернувся і, давши моїй матері книгу гімнів, пішов до свого місця. Моя мама помітила, що книга гімнів лежала на кожному другому місці в каплиці. Вона могла б легко взяти її на стільці поруч із собою. Однак, вона була дуже вражена невинним вчинком доброти цього хлопчика, який він засвоїв у себе вдома і в церкві. Ця подія приємно вразила її. Вона отримала сильні почуття про

те, що Бог запрошував її прийти і слідувати за Спасителем. Вона відчула, що повинна христитися. Цей хлопчик не прагнув подяки за те, що зробив, але просто якнайкраще старався жити за словом Бога і любити свого ближнього. Його доброта сприяла важливій зміні в серці моєї матері.

Слова Христа глибоко торкнуться сердець і відкриватимуть очі тих, хто ще не бачить Його. По дорозі в Еммаус двоє учнів йшли з Ісусом. Вони були засмучені і не усвідомлювали, що Спаситель перемиг смерть. Через свій смуток вони не зрозуміли, що з ними іде живий Христос. Хоча Ісус “вияснив їм з всього Писання, що про Нього було”, вони все ще не розуміли, що Він був воскреслим Спасителем, поки не сіли й не поламали хліб з Ним. Тоді їхні “очі” відкрилися. Коли ми—або наші друзі, товариші й ближні—бенкетуємо хлібом і ламаємо його з Ним, наші очі розуміння відкриються. Коли учні в Еммаусі згадували про час, проведений з воскреслим Спасителем, вони казали, що їхні серця палали в них в той час, як Він пояснював їм Писання (див. Лука 24:27–32). Те саме стосується й усіх нас.

Висновок

На завершення я свідчу, що бенкетування словами Христа може відбуватися у будь-який час і за будь-яких обставин, якщо ми готуємося серцем прийняти їх. Бенкетування словами Христа нестиме одкровення для життя, підтверджуватиме те, ким ми насправді є, та нашу цінність перед Богом як Його дитини, і поведе наших друзів до Христа й вічного життя. Дозвольте мені повторити запрошення Нефія, коли він сказав: “Ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20). В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

СТАРІЙШИНА ДЕВІД П. ХОМЕР
Сімдесятник

Чути Його голос

У світі, де є так багато голосів, які намагаються повернути нашу увагу, наш Небесний Батько дав нам можливість почути Його голос і йти за Ним.

Сьогодні вранці брат моєї дружини дав їй записку, яку вона написала своїй матері багато років тому. На той час сестра Хомер була маленькою дівчинкою. Ось частина тієї записки: “Дорога мати! Вибач, що я не свідчила сьогодні—але я люблю тебе”. Під час обіду я думав про те, що це—цікава ідея. Тож я сів і написав власну записку: “Дорогий Президенте Нельсон! Вибачте, що я не виступав сьогодні—але я вас люблю”. Якимось чином я не відчував, що це правильно. Тому ми зараз тут, і я радий додати свої слова до тих, що були сказані на цій сесії сьогодні.

Багато років тому я подорожував у невеликому літаку, яким керував недавно сертифікований пілот. Наприкінці нашого польоту нам дозволили зробити посадку. Але коли ми наблизилися до землі, я почув як сигнал тривоги в кабіні скіпажу просив пілота “піднятися вгору”. Пілот подивився на більш досвідченого другого пілота, який показав вниз в іншу сторону від злітно-посадкової смуги і сказав: “Зараз!”

Наш літак швидко повернув наліво і вниз, а потім почав підніматися

вгору на відповідну висоту, знову почав виконувати процедури для посадки і безпечно приземлився в пункті призначення. Пізніше ми дізналися, що інший літак отримав дозвіл на зліт. Якби ми послухалися інструкцій сигналу тривоги, то, не приземлившись безпечно подалі від нього, зіткнулися б зустрічним літаком. Цей досвід дав мені два важливі уроки. Перший, у критичні моменти нашого життя ми чуємо різні голоси, які намагаються повернути нашу увагу. І другий,

дуже важливо, що б ми прислухалися до правильних голосів.

Голоси, які намагаються повернути нашу увагу

Ми живемо у світі, де багато голосів прагнуть нашої уваги. З усіма сенсаційними новинами, твітами, блогами, подкастами і переконливими порадами від Алекси, Сірі та інших нам важко дізнатися, яким голосам довіряти. Інколи ми звертаємося за спрямуванням до натовпу, вважаючи, що більшість людей знатимуть найкраще джерело істини. В інших випадках ми “ска[чемо] на двох галузках”¹ і вибираємо бути “не холодни[м], ані гарячи[м]”². Ми також інколи наслідуємо те, що нам зручно, зосереджуємося на одному голосі або проблемі, які направляють нас, або ж покладаємося виключно на нашу власну здатність думати.

Хоча кожний з цих підходів може бути корисним, досвід навчає нас, що вони не завжди надійні. Те, що популярне,—не завжди найкраще. Скакання між двома галузками не дає спрямування. Те, що зручне, рідко приводить до того, що є важливим. Зосередження на одному голосі або проблемі може зашкодити нашій здатності бачити. А покладання лише на нашу власну здатність думати може привести до гіперінтелектуального заціпеніння думки. Якщо ми не обережні, неправильні голоси можуть відвести нас від євангельського центру в таке

словах”, критикуючи провідників і вимагаючи ознаки. Була дана ознака. Він онімів. Після цього Коригор усвідомив, що його обманули, і, думаючи про дорогоцінні істини, від яких відмовився, він з плачем сказав: “Я завжди знав”⁷.

Після цього Коригор просив їжу в людей, поки група зорамійців не затоптала його на смерть⁸. Останній вірш у цій історії містить таку розсудливу думку: “І так ми бачимо, що диявол не буде підтримувати своїх дітей в останній день, але швидко затягне їх до пекла”⁹.

Правильний голос

Оскільки Небесний Батько бажає нам тільки кращого, Він дає нам можливість почути Його голос. Найчастіше ми чуємо Його через враження, дані Святим Духом. Святий Дух є третім членом Божества. Він свідчить про Батька і Сина¹⁰; Його послали “навч[ати н]ас усього”¹¹; Він “покаже [н]ам усе, що [н]ам слід робити”¹².

Дух говорить з різними людьми по-різному; Він також може говорити з однією людиною різними способами у різний час. І тому завдання усього нашого життя—дізнатися про багато способів, якими Він говорить з нами. Інколи Він говорить до нашого “розум[у] і у [нашому] серці”¹³ тихим, але могутнім голосом, який проникає “у них аж до самого нутра”¹⁴. В інших випадках Його враження “займа[ють наші] думки” або “тяжі[ють] над [нашими] почуттями”¹⁵. Бувають випадки, коли наші груди “запала[ють] зсередини”¹⁶. В інших випадках Він сповнює наші душі радістю, просвітляє наш розум¹⁷ або ж промовляє мир нашим стурбованим серцям¹⁸.

Знайти Його голос

Ми знайдемо голос нашого Батька у багатьох місцях. Ми знайдемо його, коли молимося, вивчаємо Писання і відвідуємо Церкву, беремо участь в євангельських обговореннях або ходимо до храму. Звичайно ж ми знайдемо його на конференції на цих вихідних.

місце, де важко підтримувати віру, і ми знайдемо щось трохи більше за порожнечу, гіркоту і незадоволення.

Слухати неправильний голос

Дозвольте мені продемонструвати, що я маю на увазі, використовуючи аналогію і приклад з Писань. Альпіністи, зазвичай, називають висоти понад 8000 метрів “зоною смерті”, оскільки на таких висотах недостатньо кисню, щоб підтримувати життя. Існує духовний еквівалент зони смерті. Якщо ми проводимо занадто багато часу в місцях без віри, голоси, які начебто мають хороші наміри, позбавляють нас необхідного нам духовного кисню.

У Книзі Мормона ми читаємо про Коригора, який мав такий

досвід. Йому подобалася популярність, тому що його вчення були “приємними плотському розумові”³. Він сказав, що батьки і пророки навчають безглуздим традиціям, призначеним обмежувати свободу і поширювати необізнаність⁴. Він стверджував, що люди мають бути вільні, аби робити те, що хочуть, бо заповіді—це не більше, ніж зручні обмеження⁵. Для нього вірування у Спокуту Ісуса Христа було “наслід[ком] божевільного розуму”, що було створене віруванням в Істоту, яка не могла існувати, бо Її ніхто не бачив⁶.

Коригор створив стільки заворушень, що його привели до головного судді і первосвященика. Там він підвищив “свій голос у пишномовних

Сьогодні ми підтримали 15 чоловіків як пророків, провидців та одкровителів. Їхні духовність і досвід дають їм унікальне бачення майбутнього, яке ми так сильно потребуємо. Їхні послання легко знайти, і вони промовляються з абсолютною ясністю. Вони говорять нам те, що Господь хоче, аби ми знали, незважаючи на те, чи є це популярним, чи ні¹⁹.

Пошук Його голосу в одному з цих місць—це добре, але пошук його в багатьох з цих місць—це навіть краще. І коли ми його чуємо, нам потрібно йти у вказаному напрямку. Апостол Яків сказав: “Будьте ж виконавцями слова, а не слухачами самими”²⁰. А Президент Томас С. Монсон одного разу сказав: “Ми спостерігаємо. Ми чекаємо. Ми слухаємо той тихий, спокійний голос. Коли він каже, мудрі чоловіки і жінки слухаються”²¹.

Коли спрямування не приходить відразу

На початку свого професійного життя нас з сестрою Хомер попросили прийняти зміну в призначенні на роботі. На той час це здавалося величезним рішенням для нас. Ми вивчали Писання, постилися і молилися, але відповідь не приходила. Зрештою, ми прийняли рішення і діяли відповідно. Коли ми це зробили, то відчували спокій, а скоро дізналися, що то було одним з найкращих рішень, які ми будь-коли приймали.

Завдяки цьому ми дізналися, що інколи відповіді приходять не відразу. Це може бути тому, що не настав правильний час, або ж тому, що Бог довіряє нам приймати рішення самим. Старійшина Річард Г. Скотт якось навчав про те, що нам слід бути вдячними за такі випадки і дав таке обіцяння: “Коли ви живете гідно і ваш вибір відповідає вченням Спасителя, і вам слід діяти—дійте з довірою. ... Бог ... не дозволить вам відхилитися занадто далеко не надавши відчуття попередження, що ваше рішення є невірним”²².

Ми повинні вибирати

І тому нам потрібно вирішити, якого голосу, серед усіх різних голосів, ми будемо слухатися. Чи слухатимемося ми ненадійних голосів, підтриманих світом, або чи виконуватимемо ми роботу, яка є необхідною для того, щоб голос нашого Батька направляв нас у наших рішеннях і захищав нас від небезпеки? Чим старанніше ми шукаємо Його голос, тим легше нам його почути. І це не тому, що Його голос стає гучнішим, а тому, що збільшується наша здатність почути. Спаситель пообіцяв, що якщо ми “прислухає[мо]ся до [Його] повчань, і прихил[яємо] вухо до [Його] поради”, Він “да[сть нам] більше”²³. Я свідчу, що це обіцяння істинне для кожного з нас.

Близько року тому мій старший брат помер у трагічній автомобільній аварії. Молоді роки Джона були

сповнені обіцяння і досягнень. Але з роками ушкоджене тіло і неуважний розум зробили життя дуже складним. Хоча зцілення, на яке він сподівався, і не прийшло у цьому житті, все ж таки Джон тримався віри і рішуче, наскільки міг, терпів до кінця.

Ну, я знаю, що Джон був недосконалим, але мені було цікаво, що ж давало йому таке терпіння. Багато голосів запрошувало його бути циніком, але він прийняв рішення не робити цього. Натомість, він зробив усе можливе, щоб зосередити своє життя на євангелії. Він прожив своє життя так, бо знав, що таким чином знайде Голос свого Господаря; він прожив своє життя так, бо знав, що лише таким чином його будуть навчати.

Заклучна частина

Брати і сестри, у світі, де є так багато голосів, які намагаються повернути нашу увагу, я свідчу, що наш Небесний Батько дав нам можливість почути Його голос і йти за Ним. Якщо ми будемо старанними, Він та Його Син дадуть нам спрямування, якого ми прагнемо, силу, якої потребуємо, і щастя, якого ми всі бажаємо. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

- 1 Царів 18:21.
- 2 Див. Об'явлення 3:15–16.
- 3 Алма 30:53; див. також Алма 30:18.
- 4 Див. Алма 30:14, 23–24, 27.
- 5 Див. Алма 30:17, 23, 27.
- 6 Алма 30:16; див. також Алма 30:13, 15, 26, 28.
- 7 Алма 30:31, 52; див. також Алма 30:23, 28, 43, 50, 53.
- 8 Див. Алма 30:56, 58–59.
- 9 Алма 30:60.
- 10 Див. 2 Нефій 31:18.
- 11 Іван 14:26.
- 12 2 Нефій 32:5; див. також 2 Нефій 32:1–4.
- 13 Учення і Завіти 8:2.
- 14 3 Нефій 11:3.
- 15 Учення і Завіти 128:1.
- 16 Учення і Завіти 9:8.
- 17 Див. Учення і Завіти 6:14–15; 11:13.
- 18 Див. Учення і Завіти 6:22–23.
- 19 Див. Учення і Завіти 1:38.
- 20 Якова 1:22.
- 21 Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life”, *Liahona*, June 1997, 4.
- 22 Річард Г. Скотт, “Застосування божественного дару молитви”, *Лягона*, трав. 2007, с. 10.
- 23 2 Нефій 28:30.

СТАРІЙШИНА ДЖЕФФРІ Р. ХОЛЛАНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Оце Агнець Божий

Наше скориговане недільне богослужіння має зосереджуватися на причасті Господньої вечері, як на священному, основному моменті нашого щотижневого поклоніння.

Я спокійно сидів, поки не побачив сльози в очах молоді цього хору. Ці сльози є красномовнішою проповіддю ніж ті, які я будь-коли міг виголосити.

Підвівши очі від краю води, подивившись крізь натовп людей, які бажали хреститися від його руки, Іван, якого називали Христитель, побачив удалечині свого двоюрідного брата, Ісуса з Назарету, Який рішуче йшов до нього, щоб попросити виконати той самий обряд. Благоговійно, але й достатньо виразно, щоб його почули оточуючі, Іван із захопленням промовив слова, які й досі, два тисячоліття потому, зворушують нас: “Оце Агнець Божий”¹.

Повчальним є те, що цей предтеча Ісуса, про якого було пророковано задовго до того, не назвав Його “Єговою” або “Спасителем”, чи “Викупителем”, чи навіть “Синомом Божим”—титулами, кожен з яких був належним. Ні, Іван вибрав найперший і, мабуть, найбільш загальноновизнаний образ у релігійних традиціях свого народу. Він використав образ ягняти, якого приносять в жертву, щоб спокутувати гріхи й

скорботи занепалялого світу та всіх занепалих людей у ньому.

Будь ласка, дозвольте мені розповісти частину тієї історії.

Після вигнання з Еденського саду Адам і Єва стикнулися з приголомшливим майбутнім. Відкривши для нас двері смертного й земного життя, вони закрили для себе двері безсмертя й вічного життя. Через провину, яку вони свідомо вибрали вчинити заради нас, вони тепер стикнулися з фізичною смертю і духовним вигнанням, вічним

відокремленням від присутності Бога². Що вони мали робити? Чи був вихід із цього положення? Ми не знаємо напевно, наскільки їм обом було дозволено пам’ятати про настанову, отриману ними ще в саду, але вони *напевно* пам’ятали, що мали регулярно приносити в жертву Богу чисте ягня без вад, першонароджене ягня чоловічої статі з їхньої отари³.

Пізніше прийшов ангел, аби пояснити, що ця жертва була символом, прообразом жертви, яку мав принести за них Спаситель світу, Який мав прийти. “Це є подобою жертви Єдинонародженого від Батька,—сказав ангел.— Отже, ... ти каятимешся і прикликатимеш Бога в ім’я Сина завжди”⁴. На щастя, вихід вгору був.

Під час доземних небесних нарад Бог пообіцяв Адаму і Єві (й усім нам), що допомога прийде від Його чистого, безвадного, Першонародженого Сина—Агнця Божого, “заколеного від закладин світу”⁵, як пізніше опише Його апостол Іван. Приносячи в жертву власних маленьких символічних ягнят у земному житті, Адам і його нащадки демонстрували розуміння спокутної жертви Ісуса Помазаника і покладались на неї⁶. Пізніше, скинія в пустині мала стати місцем виконання цього обряду, а, після цього,—храм, який мав побудувати Соломон.

На жаль, як часто показано в Старому Завіті, це ритуальне жертвоприношення бездоганного ягняти в якості символу щирого покаяння і

сповненого вірою життя спрацьовувало не дуже добре. Моральна рішучість, яка мала б супроводжувати принесення тих жертв, іноді тривала не довше, ніж на камінні висихала кров. У будь-якому випадку, її не вистачило на те, щоб запобігти братовбивству, коли Каїн убив свого брата Авеля у першому поколінні⁷.

З огляду на такі випробування і проблеми, які тривали протягом століть, не дивно, що ангели небесні радісно співали, коли, нарешті, народився Ісус—Сам давно обіцяний Месія. Тоді, після Свого короткого земного священнослужіння, цей, найчистіший Пасхальний агнець, підготував Своїх учнів до Своїєї смерті, запровадивши причастя Господньої вечері, більш особисту форму обряду, який було запроваджено вже за межами Едену. Приношення все ще мало бути, воно все ще включало в себе жертву, але воно мало відбуватися із застосуванням символізму, який є значно глибшим, значно інтроспективнішим і особистим, ніж пролиття крові першонародженого ягняти. Після Свого воскресіння Спаситель сказав нефііцям:

“Ви не будете більше приносити Мені пролиття крові; ...

Ви принесете в жертву Мені скрушене серце і упокорений дух. І той, хто прийде до Мене зі скрушеним серцем і упокореним духом, того Я хришу вогнем і Святим Духом. ...

Отже, покайтеся ... і будьте спасеними”⁸.

Мої улюблені брати і сестри, з огляду на чудовий новий наголос щодо інтенсивнішого вивчення євангелії вдома, важливо пам’ятати, що нам все ще наказано: “Ходи в дім молитви і піднось свої священнодійства в Мій святий день”⁹. Нам потрібно приділяти більше часу для навчання євангелії вдома, і наше скориговане недільне богослужіння вивільняє час для цього, щоб зосереджувати вивчення євангелії на домі. Крім того, має спроститися складність розкладу зборів так, щоб належним чином зосереджуватися

на причасті Господньої вечері як на священному, основному моменті нашого щотижневого поклоніння. Ми повинні дуже особисто пам’ятати, що Христос помер від того, що Його серце було скрушене, бо Він самотужки взяв на Себе гріхи і страждання всієї людської сім’ї.

Оскільки ми причетні до тієї смертельної ноші, ця подія вимагає нашої поваги. Тож, нас закликають приходити на наші богослужіння завчасно і бути благоговійними, належним чином вдягнувшись для участі у священному обряді. Фраза “найкращий недільний одяг” трохи втратила своє значення в наш час, і через повагу до Того, в присутність Кого ми приходимо, нам варто відновити цю традицію щодо охайності й одягу, коли і де ми можемо.

Щодо пунктуальності, запізнення завжди з любов’ю сприйматимуться,

коли йдеться про тих благословених матерів, хто з дітьми, сухими сніданками та сумками з підгузками добираються у незбагненному сум’ятті, щасливі, що їм взагалі це вдалося. Крім того, будуть й інші, чий віл неминуче застрягне в багнюці ранком Суботнього дня. Однак, цій, останній групі, ми кажемо, що *випадкове* запізнення є зрозумілим, але, якщо віл потрапляє в багнюку *кожної* неділі, тоді ми наполегливо рекомендуємо вам продати вола або засипати багнюку.

У тому ж дусі, як апостоли, ми просимо зменшити рівень шуму у святих приміщеннях наших будівель. Нам подобається спілкуватися одне з одним, і ми маємо це робити — це одна з радостей відвідування Церкви—але цього *не* слід робити так шумно в місцях, присвячених конкретно для поклоніння. Боюсь,

що гості, які належать до інших конфесій, перебувають у стані потрясіння через, іноді, кричуще неблагоговіння в місцях, які мають характеризуватися словами: молитва, свідчення, одкровення і спокій. Можливо, небеса також дещо пригломшені через це.

Наші причасні збори будуть більш духовними, якщо головуєчі чини сидітимуть на подіумі задовго до їх початку, слухаючи музику і благоговійно показуючи приклад, який всі ми маємо наслідувати. Якщо на подіумі розмовляють, буде не дивно, якщо розмовлятимуть і в залі. Ми вітаємо ті єпископати, які не роблять оголошень, що відволікають від духу нашого поклоніння. Особисто я не можу уявити собі священика, такого як Захарій, в давньому храмі Господа, готового скористатися єдиним за все життя привілеєм священика,—я просто не можу собі уявити, як він, стоячи біля олтаря, повертається, щоб нагадати нам, що важлива спортивна гра відбудеться вже через півтора місяця і невдовзі вже продаватимуть квитки.

Брати і сестри, ця година, встановлена Господом, є найсвятенішою годиною в нашому тижні. Відповідно до заповіді, ми збираємося заради обряду, в якому найчастіше беруть участь члени Церкви.

Збираємося у пам'ять Того, Хто спитав, чи можна пронести мимо Нього чашу, яку Він мав випити, лише, щоб продовжити Своє служіння, бо Він знав, що ради нас їй не можна пронести мимо. Нам буде корисно пам'ятати, що символ тієї чаші повільно наближається до нас по нашому ряду у ту саму мить у руці 11-ти або 12-ти річного диякона.

Коли настає священна година принесення нашого жертвового дару Господу, ми маємо позбуватися наших гріхів і недоліків; саме тому ми і знаходимося там. Наше щире каяття буде успішнішим, якщо ми пам'ятатимемо про інших людей, чий серця скрушені, а духи—упокорені. Неподалік від нас можуть сидіти люди, у кого протягом всього причасного гімну на очах були сльози, або хто плакав у душі. Чи можемо ми тихенько звернути на це увагу і запропонувати свій невеличкий шматочок втішення і маленький стаканчик співчуття їм або члену Церкви в сльозах, який не прийшов на богослужіння, і, якщо ми нічого не зробимо для нього зі свого боку, який не прийде і наступного тижня? Або нашим братам і сестрам, хто взагалі не є членами Церкви, але є нашими братами і сестрами? У цьому світі вистачає страждань як в Церкві,

так і поза нею, тож, дивіться в усіх напрямках і ви знайдете того, чий біль, здається, надто важко знести і чий душевні муки, схоже, ніколи не скінчаться. Один зі способів “завжди пам'ятати Його”¹⁰—приєднатися до Великого Цілителя в Його нескінченній справі піднімати тягар тих, хто обтяжений, і полегшувати біль тих, хто збентежений.

Любі друзі, об'єднуючись в усьому світі кожного тижня у справі, яка, як ми сподіваємося, дедалі більше допомагає нам у священному визнанні величного спокутного дару Христа всьому людству, давайте приносити на причасний олтар свої сльози, щоб оплакувати “біль, муки Христа”. І тоді, розмірковуючи, молячись і поновлюючи свої завіти, давайте брати з тієї священної миті “більш сили й снаги, ... щоб перемогти”¹¹. Заради набуття таких терпіння й полегшення, святості й надії, я молюсь за всіх нас в ім'я Того, Хто поламав дорогоцінний хліб прощення і налив святе вино викуплення, саме Ісуса Христа, величного, милосердного і святого Агнця Бога, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Іван 1:29.
2. Див. 2 Нефій 9:8–9.
3. Див. Мойсей 5:5; див. також Вихід 12:3–10.
4. Мойсей 5:7–8; див. також Мойсей 5:9.
5. Об'явлення 13:8.
6. Див. Bible Dictionary, “Anointed One”; див. також Путівник по Писаннях, “Помазаник”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
7. За іронією, вбивство Каїном Авеля, яке було здійснене за наказом Сатани, можна було пов'язати з гнівом Каїна на те, що Господь відкинув його жертвоприношення і прийняв жертвоприношення Авеля. “Бог ... підготував жертву в дарі Свого власного Сина, Як[ий мав] ... відкрити двері, якими людина могла б увійти в присутність Господа. ... Вірою в цю Спокуту, або план викуплення, Авель приніс жертву Богу, яку було прийнято і яка складалася з первістків отари. Каїн приніс плоди землі і не був прийнятий. ... [Його жертва мала включати в себе] пролиття крові” (Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 50; див. також сс. 109–110).
8. 3 Нефій 9:19–20, 22.
9. Учення і Завіти 59:9.
10. Мороній 4:3; 5:2.
11. “Дай святості більше”, Гімни, с. 66.

Сесія священства

СТАРІЙШИНА ГАРІ Е. СТВЕНСОН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Ваша стратегія носія священства

Створіть власну стратегію, як вам ставати кращим послідовником Христа.

У грудні минулого року Перше Президентство оголосило, що 11-річні хлопці мають “починати відвідувати ... кворуми Ааронового священства ... на початку січня ... того року, в який їм виповнюється 12 років”¹.

І як результат, у перші місяці цього року залишалося лише кілька наляканих 11-річних хлопців, які вирішили залишатися у Початковому товаристві до свого наступного дня народження, однак тепер вони, тільки-но покликані в Церкві

диякони, вже розносять в неділю причастя.

Мені цікаво, хто був найбільше здивований такою зміною—диякони чи їхні батьки. Багато з цих—майже 80000—нових дияконів цього вечора знаходиться з нами в цьому чудовому Конференц-центрі або бере участь в генеральній конференції завдяки технологіям. Ласкаво просимо до великого братерства священства!

Така зміна робить ці збори історичними—здається, це найбільша група носіїв Ааронового священства, яка коли-небудь відвідувала загальну сесію священства генеральної конференції. З огляду на цю особливу обставину, я звертаюся головним чином до молодих чоловіків, носіїв Ааронового священства.

Уроки, засвоєні завдяки спорту

Багато хто з вас, крім того, що навчається, також розвиває свої таланти, розширює інтереси і має хобі, відвідуючи факультативні заняття в навчальних закладах або беручи приватні уроки, граючи в командах і беручи участь в заняттях груп поза навчальними закладами, зокрема, займаючись спортом.

Люблячи спорт все своє життя, я завжди захоплювався тими, хто розвивав свої спортивні здібності, досягаючи рекордних успіхів. Для когось, щоб бути *справді* успішним у чомусь, необхідні не лише природний талант, а й суворая дисципліна, жертвування і безліч годин тренувань і вправ. Такі спортсмени часто чують іноді різкі зауваження тренерів та з готовністю відмовляються від того, що їм хочеться тепер заради чогось важливішого у майбутньому.

Нам відомі члени Церкви та носії священства, які досягли найвищого успіху у професійному спорті. Є багато чудових прикладів, але за браком часу я можу назвати тільки кількох з них. Вам може бути відомий дехто з цих спортсменів: у бейсболі—Джеремі Гатрі і Брайс Харпер; у баскетболі—Джабарі Паркер і Джиммі Фредетт; у футболі—Рікардо Рохас; у лізі регбі—Уільям Хоупейт; в американському футболі—Тайсом Хілл і Деніел Соренсен. Кожний з них зробив значний внесок у розвиток свого виду спорту.

Хоч вони і є надзвичайно успішними у своїх видах спорту, усе ж ці спортсмени першими б визнали себе недосконалими спортсменами чи недосконалими людьми. Вони старанно трудяться, щоб бути найкращими у своєму виді спорту—і щоб жити за євангелією. Вони піднімаються, коли падають, і стараються витерпіти до кінця.

Вивчайте певну стратегію

У командних видах спорту для кожної конкретної ігрової ситуації розробляються тактики і з цих тактик складається стратегія. Спортсмени вивчають своє конкретне завдання для кожної гри. Успішні гравці вивчають цю стратегію настільки ретельно, що коли вибирається якась тактика, вони знають точно, майже інстинктивно, куди рухатися і що робити.

Так само й ми, носії священства, також маємо команду (кворум) і стратегію (те, що сказано у Писаннях і словах сучасних пророків).

Чи ви зміцнюєте членів своєї команди?

Як добре ви вивчили свою стратегію?

Чи ви повністю розумієте ваше завдання?

Протидійте натиску

Розширимо цю аналогію ще більше: видатні тренери знають сильні й слабкі сторони своєї команди, а також і супротивника. Вони складають план гри, який дасть їм найкращий шанс на перемогу. А ви?

Ви знаєте, які спокуси є для вас найнебезпечнішими, і ви можете передбачити, як супротивник спробує загнати вас у глухий кут і позбавити впевненості. Чи ви склали вже для себе особистий план гри і чи розробили стратегію, аби знати, як вам реагувати, коли відчуєте протидію?

Стикаючись з різними моральними спокусами—чи в компанії інших людей, чи коли на самоті не зводите очей з екрану,—ви знаєте свій план гри. Якщо хтось із друзів пропонує вам випити алкоголь чи спробувати наркотики, ви знаєте стратегію. Ви практикувалися й наперед знаєте, як реагувати.

Маючи план гри, стратегію та тверде зобов'язання виконувати свою роль, ви виявите, що спокуси мають над вами менший контроль. Ви вже приймете рішення, як будете реагувати і що будете робити. Вам непотрібно буде приймати рішення щоразу, коли виникатиме спокуса.

Один з Дванадцятьох недавно розказав історію, яка ілюструє цей принцип. Він був священником,

навчаючись у середній школі, і проводив час з друзями. Одного разу, купивши щось поїсти, вони їздили туди-сюди, а потім хтось із них запропонував подивитися якийсь фільм. Проблема була в тому, що він знав: той фільм йому дивитися було не слід. І хоч у цій ситуації він одразу відчув напруження й тривогу, однак для неї в нього був план. Ця ситуація була прямо з тієї стратегії, якої йому, носію священства, слід було дотримуватися.

Перевівши подих і зібравши всю свою мужність, він заявив: “Мене цей фільм не цікавить. Просто підвезіть мене додому”, що друзі й зробили. Простий вчинок привів до перемоги! Минули роки, і один з друзів, який був з ним того вечора, розповідав, як цей приклад додав йому сили, щоб йому у своєму житті сміливо поводитися у подібних ситуаціях.

Ситуації зі стратегії

Я попросив кількох Братів назвати тактики, які ви могли б включити у свою стратегію. Ось деякі з їхніх натхненних пропозицій:

- Щодня моліться про те, щоб мати більше світла, а також свідчення про Ісуса Христа.
- Уважно прислухайтеся до того, чого навчають ваші батьки, єпископ і провідники Товариства молодих чоловіків та кворумів.
- Уникайте порнографії та аморального контенту в соціальних медіа.
- Пам'ятайте про обіцяння, які ви дали Богу, і працюйте над тим, щоб дотримуватися їх.

- Вивчайте історії з Писань про великих пророків і розвивайте в собі їхні хороші якості.
- Благословляйте дітей Небесного Батька через служіння.
- Шукайте хороших друзів, які допомагають вам ставати тими, ким ви хочете бути.
- Освойте програму FamilySearch і досліджуйте історію своєї сім'ї.
- Подумайте про безпечні місця, де ви можете захиститися від поганого впливу.
- Любіть і допомагайте зміцнювати інших членів вашого кворуму священства.

Я також спілкувався зі спортсменами, чії фотографії ми раніше побачили. Мені здалося цікавим, що вони ідентифікували себе не лише тим, *що роблять* як професійні спортсмени, а також і тим, *хто вони є*,—синами люблячого Небесного Батька і носіями священства Бога.

Давайте послухаємо їхні думки:

- Джиммер Фредетт, тут як диякон, що вчиться зав'язувати краватку, каже: “Я навчився у всьому спиратися на своє знання, що євангелія є істинною, і віру в це. Це направляло мене, щоб бути ... гідним носієм священства, а більш за все—бути позитивним прикладом”.
- Брайс Харпер, тут як чоловік, пише: “Я думав, що слава, багатство й нагороди як найкращого гравця зроблять мене щасливим. Та чогось не вистачало. Тому я ... підготувався і [пішов] у храм. Я тепер на дорозі, [щоб

Джиммі Фредетт

Брайс Харпер

Деніел Соренсен

Джеремі Гатрі

повернутися] до мого Небесного Батька й мати вічну сім'ю—а вона є найбільшою радістю у світі!”

- Деніел Соренсен, тут як місіонер, каже: “Хороша стратегія—це план, в якому враховані таланти і сильні сторони кожного з гравців команди. ... Вивчаючи і застосовуючи вчення євангелії Ісуса Христа, я можу дізнаватися, як використовувати свої позитивні якості, щоб служити у священстві”.
- Джеремі Гатрі, який тепер служить президентом місії, каже: “12-річним дияконом ... [я відчув], як Дух свідчив мені, [що] “це життя є часом ... підготуватися до зустрічі з Богом”². План гри—це віра у Бога в дії [та]

покаяння завдяки Спасителю. ... Стратегія—у святих Писаннях та словах живих пророків”.

- Джабарі Паркер, тут він у день висвячення його у чин старійшини, каже: “Я не можу собі уявити, ким би я став, якби не прийняв рішення охреститися. ... Я так вдячний, що у моєму житті є Бог, аби кожного дня направляти мене”.
- Рікардо Рохас, який тепер служить президентом філії, сказав: “Завдяки [Божому] священству [ми] можемо допомагати в Його роботі. Ми покликані бути “сильни[ми] та відважни[ми]”³, захищаючи істину”. Це допомагало йому бути успішним і на полі, і у виконанні обов’язків носія священства.
- Тайсом Хілл, тут як місіонер, відчуває, що євангелія Ісуса Христа була для нього стратегією в його житті. Він сказав: “Те, що я вірю в [Божий] план і стараюся якнайкраще виконувати відведену мені в ньому роль, принесло мені вражаюче відчуття миру й щастя в житті, бо я знаю, що Богу приємні мої старання”.
- Уільям Хоупейт, тут він у день виконання обряду надання імені і благословення його сину, каже, що євангелія допомагає йому “визначати стратегії супротивника і надає духовні сили, щоб відбивати вогненні стріли та краще служити іншим”.

А ви? Чи усвідомлюєте ви свою вищу і священнішу ідентичність як

синів Бога, носіїв Його святого священства? Пам’ятаючи про свою вічну ідентичність, складіть план своєї гри і створіть свою стратегію носія священства, які будуть направляти вас у часи спокусу і скрути. Подумайте і над атакуючими, і над захисними стратегіями.

Атакуючі стратегії допомагають зміцнити свідчення й посилити рішучість залишатися на прямій і вузькій дорозі. Ними, зокрема, є регулярна молитва, вивчення Писань, відвідування церкви і храму, сплата десятини, виконання порад, уміщених у брошурі *Заради зміцнення молоді*.

Захисні стратегії включають в себе планування наперед, як ви будете реагувати на випробування. Коли вас спокушають понизити свої моральні норми, ви знаєте наперед, що будете робити.

Для цього вам і потрібна стратегія.

Ви відчуваєте, що вам не хочеться сьогодні молитися? Значить час діяти за стратегією, яку ви вже маєте для такої ситуації.

Ви відчуваєте, що ваше свідчення слабшає? У вас є стратегія для цього випадку. Ви знаєте, що робити.

Усі є зірками в очах Бога

Ви—носії святого священства Бога. Ваше зобов’язання міцно триматися за жезл із залізі буде перетворювати вас у вічні істоти, якими вас створено стати.

Бог знає і любить вас. Він буде благословляти й направляти вас.

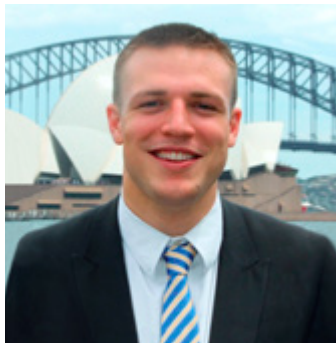
Можливо, ви думаете, що ви—не особливі, що ви—не зірки. Але це не так. Хіба ви не знаєте, що Бог

Джабарі Паркер

Рікардо Рохас

Тайсом Хілл

Уільям Хоупейт

проголосив: “Немічне світу з’явиться і зламає могутніх і сильних, щоб людина не радила своїм ближнім і не довіряла раменю плоти”⁴

Тож ви відчуваєте себе слабкими, незначними? Вітаю, вас щойно ввели у склад команди!

Ви відчуваєте себе неважливими, гіршими за інших? Ви можете бути саме тими, хто потрібен Богу.

Чи є приклад кращий за приклад Давида, який вийшов на поле бою супроти жакливого супротивника, Голята? Покладаючись на Господа й маючи план, Давид врятував не лише себе, але й військо Ізраїля!⁵ Знайте, Господь буде з вами, коли ви набираєтеся сміливості бути на Його боці. “Коли за нас Бог, то хто проти нас?”⁶

Він може відчинити двері й допомогти нам знайти сили та здібності, яких ми ніколи не мали.⁷

Прислухайтесь до своїх надійних тренерів: ваших батьків, єпископа і провідників Товариства молодих чоловіків. Вивчайте стратегію. Читайте Писання. Вивчайте слова сучасних пророків. Складіть власний план гри, який допоможе вам стати кращим послідовником Христа.

Знайте наперед, якої стратегії ви будете дотримуватися, щоб зміцнити свій дух і не потрапляти у капкан супротивника.

Робіть це, і Бог неодмінно використає вас.

Що ж, є такі, хто відділяє себе від євангелії і відходить. Інші можуть сидіти на трибунах і спостерігати за грою здалеку. Деякі можуть вибрати для себе залишатися сидіти на лавці, хоч тренер і намагається відправити їх у гру. *Я запрошую вас врятувати, підтримати і любити їх як членів команди!*

Інші хочуть брати участь у грі—і *грають*. Найважливіше не те, наскільки вони талановиті, а те, з яким бажанням вони виходять грати на поле. Вони не чекають, поки буде названо їхній номер, бо знають цей уривок з Писань, в якому сказано: “Якщо ви маєте бажання служити Богові, вас покликано до роботи”⁸.

Ви самі можете увійти у склад команди.

Ви робите це, вивчаючи свою стратегію носія священства і дотримуючись її.

На цій дорозі, вірогідніше за все, ви будете спотикатися й

падати—можливо, багато-багато разів. Ви—недосконалі; невдачі—це складова процесу підготовки, яка дозволяє вам покращувати свій характер та служити краще і з більшим співчуттям. Завдяки Спасителю та Його безкінечній Спокуті у нас є можливість виправити свої помилки, якщо ми щиро каємося.

Знамениті спортсмени проводять сотні годин, поліпшуючи якийсь один аспект своєї гри. Вам, носіям священства, потрібно мати таку ж позицію. Якщо ви впали, покайтесь і навчіться з цього. Практикуйтеся, щоб наступного разу зробити краще. Урешті-решт, це ваша справа. Ви будете вивчати стратегію?

Я закликаю вас: довіртеся Господу. Зодягніться у повну Божу зброю⁹ і долучайтеся до гри.

Небагато є тих, хто займається спортом професійно на найвищому рівні, але коли це стосується учнівства, є багато тих, хто вибирає йти за Христом.

Дійсно, це ваша місія в цьому житті—пізнати шляхи Господа, іти дорогою учнівства і старатися жити за Божим планом. Бог буде підтримувати й благословляти вас, якщо ви звертаєтесь до Нього. Ви можете зробити це, бо в Його очах ви всі є зірками.

Я молюся, щоб ви зобов’язалися жити гідно святого священства, яке ви маєте, і старалися виконувати свою священну роль щодня. Я благословляю вас здатністю й бажанням це робити. Я додаю своє свідчення про владу священства, яке ви маєте, про живих пророків, про Ісуса Христа та Його роль як нашого Спасителя і Викупителя. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Перехід дітей і молоді з однієї вікової групи до іншої”, лист Першого Президентства, 14 грудня 2018.
2. Алма 34:32.
3. Ісус Навин 1:9.
4. Учення і Завіти 1:19.
5. Див. 1 Самуїлова 17.
6. Римлянам 8:31.
7. Див. Етер 12:27.
8. Учення і Завіти 4:3.
9. Див. Учення і Завіти 27:15–18.

СТАРІЙШИНА КАРЛ Б. КУК
З президентства сімдесятників

Кворум—місце, де почуваєшся своїм

Господь бажає, аби ви встановили міцний кворум. Коли Він збирає Своїх дітей, їм усім потрібне місце, де вони почуватимуться своїми і зможуть зростати.

У 2010 році Андре Себако був юнаком, який шукав істину. Хоча до цього він ніколи не молився від щирого серця, він вирішив спробувати. Незабаром він зустрів місіонерів. Вони дали йому картку із зображенням Книги Мормона. Андре щось відчув і запитав, чи продадуть місіонери йому Книгу

Мормона. Вони сказали, що він зможе отримати Книгу Мормона безкоштовно, якщо прийде до церкви¹.

Андре сам прийшов до недавно створеної на той момент Мочудської філії у Ботсвані, Африка. Але та філія налічувала близько 40 люблячих, дружніх членів Церкви². Вони з відкритими обіймами привітали Андре.

“Ватага братів” з кворуму священства у Мочуді, Ботсвана.

Він прослухав місіонерські бесіди й охристився. Це було чудово!

Але що мало статися потім? Як Андре мав залишатися активним? Хто мав допомагати йому просуватися шляхом завітів? Одна з відповідей на це запитання—це його кворум священства³!

Кожен носій священства, незалежно від своїх обставин, відчуває переваги міцного кворуму. Мої молоді брати, носії Ааронового священства, Господь бажає, аби ви встановили міцний кворум, місце, де кожний молодий чоловік почуватиметься своїм, місце, де присутній Дух Господа, місце, де радо вітають і цінують усіх членів кворуму. Коли Господь збирає Своїх дітей, їм усім потрібне місце, де вони почуватимуться своїми і зможуть зростати.

Кожен з вас, члени президентств кворумів, йде попереду, коли прагне отримати натхнення⁴, зростає в любові та встановлює братерські стосунки серед усіх членів кворуму. Ви приділяєте особливу увагу новим членам кворуму, малоактивним або тим, хто має особливі потреби⁵. Маючи силу священства, ви розбудовуєте міцний кворум⁶. І міцний, побудований на єдності, кворум має величезний вплив на життя молодого чоловіка.

Коли Церква оголосила про нову зосередженість на вивченні євангелі в домівках⁷, дехто з думкою про таких членів Церкви, як Андре, запитав: “А як же бути молодим людям, які приходять із сімей, в яких не вивчають євангелію, і в чиєму оточенні ніхто не вивчає євангелію і не живе за нею вдома? Чи залишать їх напризволяще?”

Ні! Нікого не залишать напризволяще! Господь любить кожного молодого чоловіка і кожну молоду жінку. Ми, як носії священства—є руками Господа. Ми є церковною підтримкою в зусиллях зосередитися на домівці. Коли вдома підтримка недостатня, кворуми священства та інші провідники і друзі наглядують за кожною особою та сім’єю і, за необхідності, підтримують їх.

Я бачив як це працює. Я відчув це на собі. Коли мені було шість років, мої батьки розлучилися, і батько покинув матір з п'ятьма маленькими дітьми. Моя мама почала працювати, щоб утримувати нас. У певний період часу їй потрібна була друга робота, а також додаткова освіта. У неї залишалося мало часу на нас. Але бабусі і дідусі, дядьки, тітки, єпископи та домашні вчителі зробили крок назустріч, щоб допомогти моїй мамі-ангелю.

І у мене був кворум. Я дуже вдячний за моїх друзів—моїх братів—які любили і підтримували мене. Мій кворум був місцем де я почувався своїм. Дехто, мабуть, сприймав мене як потенційного невдаху чи аутсайдера через мої сімейні обставини. Може я таким і був. Але кворуми священства компенсували це. Мій кворум підтримав мене і благословив моє життя незмірно.

Навколо нас багато потенційних невдах та аутсайдерів. Мабуть кожен з нас є таким у той чи інший спосіб. Але кожен з нас тут має кворум, місце, де ми можемо як отримати силу, так і поділитися силою з іншими. Кворум—це місце, де “один за всіх і всі за одного”⁸. Це місце, де ми наставляємо одне одного, служимо людям і зміцнюємо єдність і братерські стосунки у нашому служінні Богу⁹. Це місце, де відбуваються чудеса.

Я б хотів розповісти вам про деякі чудеса, які відбулися у кворумі Андре у Мочуді. Коли я буду розповідати про цей приклад, знайдіть принципи, які зміцнять кожен кворум священства, який застосує їх.

Після свого хрищення Андре супроводжував місіонерів, коли ті навчали чотирьох інших молодих чоловіків, які також охристилися. Тепер там було п'ятеро молодих чоловіків. Вони почали зміцнювати одне одного і філію.

Охристився шостий молодий чоловік, Тусо. Тусо поділився евангелією з трьома своїми друзями, і невдовзі їх було вже дев'ять.

Учні Ісуса Христа часто збирають у такий спосіб—щоразу по

кілька, за запрошенням своїх друзів. У давнину, коли Андрій знайшов Спасителя, він швидко пішов до свого брата, Симона, і “привів він його до Ісуса”¹⁰. Подібним чином, невдовзі після того, як Пилип став послідовником Христа, він запросив свого друга Нафанаїла: “прийди та побач”¹¹.

Незабаром у Мочуді до Церкви приєднався 10-й молодий чоловік. Місіонери знайшли 11-ого. І 12-й молодий чоловік охристився після того, як побачив, як евангелія вплинула на його друзів.

Члени Мочудської філії були у захваті. Цих молодих чоловіків “було навернено до Господа і приєднано до церкви”¹².

Книга Мормона відіграла значну роль в їхньому наверненні¹³. Тусо згадує: “Я почав читати Книгу Мормона ... у кожен вільну хвилину вдома, у школі, усюди”¹⁴.

Оратіль зацікавився евангелією завдяки прикладу своїх друзів. Він пояснює: “Здавалося, що [вони] змінилися миттєво. ... Я гадав, що це ... було пов'язано з маленькою ... книжечкою, яку вони почали носити з собою по ... школі. Я побачив, якими хорошими людьми вони стали. ... [Я] хотів змінитися також”¹⁵.

Усі 12 чоловіків зібралися й охристилися протягом двох років. Кожен з них був єдиним членом Церкви у своїй сім'ї. Але їх підтримувала їхня церковна сім'я: президент Раквела¹⁶,

їхній президент філії; старійшина і сестра Тейлор¹⁷, пара літніх місіонерів та інші члени філії.

Брат Джуніор¹⁸, провідник кворуму, запрошував молодих чоловіків до себе додому після обіду в неділю, і навчав їх. Молоді чоловіки вивчали разом Писання і проводили регулярні сімейні вечори.

Брат Джуніор брав їх з собою відвідувати членів Церкви, людей, яких навчали місіонери, і будь-кого, кого слід було відвідати. Усі 12 молодих чоловіків сідали позаду у вантажівку брата Джуніора. Він розвозив їх по домівках по двоє чи троє, а пізніше підбирав.

І хоча молоді чоловіки лише вивчали евангелію і їм здавалося, що вони мають недостатньо знань, брат Джуніор попросив їх ділитися з тими, кого вони відвідували, однією чи двома істинами, які вони дійсно знали. Ці молоді носії священства навчали, молилися і допомагали наглядати за Церквою¹⁹. Вони виконували свої обов'язки у священстві і відчували радість служіння.

Андре сказав: “Ми грали разом, сміялися разом, разом плакали і стали братами”²⁰. Вони так і назвали себе “Ватага братів”.

Разом вони поставили ціль, що всі служитимуть на місії. Оскільки вони були єдиними членами Церкви у своїх сім'ях, їм треба було подолати багато перепон, але вони допомагали в цьому одне одному.

Один за одним ці молоді чоловіки отримали покликання служити на місії. Ті, хто поїхали першими, писали листи додому тим, хто ще готувався, ділилися досвідом і заохочували їх служити. Одинадцять з тих молодих чоловіків служили на місіях.

Ці молоді чоловіки ділилися євангелією зі своїми сім'ями. Матері, сестри, брати, друзі, а також люди, яких вони навчали на місії, були навернені і христилися. Відбувалися чудеса і благословилося життя великої кількості людей.

Я уявляю, як дехто з вас вважає, що, мабуть, таке диво могло статися лише в такому місці, як Африка, на родючому ґрунті прискороного збирання Ізраїля. Але я свідчу, що ці принципи, застосовані у Філії в Мочуді, є істинними будь-де. Де б ви не були, ваш кворум може зростати через повернення до активності і проповідування євангелії. Коли навіть один учень робить крок назустріч другові, на місці одного можуть постати двоє. Двоє можуть стати чотирма. Четверо можуть стати вісьмома. А восьмеро можуть стати дванадцятьма. Філії можуть ставати приходами.

Спаситель навчав: “Де двоє чи троє [чи більше] зберуться разом в Моє ім'я, ... знайте, там буду Я серед них”²¹. Небесний Батько готує розум і серця всіх людей навколо нас. Ми можемо прислухатися до підказок, ініціювати дружню підтримку, ділитися істиною, запрошувати людей читати Книгу Мормона, любити і підтримувати їх, коли вони приходять до пізнання нашого Спасителя.

Прошло майже 10 років з того часу, як “Ватага братів” з Мочуді почала свою спільну подорож, і вони досі залишаються ватагою братів.

Кетлего сказав: “Нас може розділяти відстань, але ми і досі готові підтримувати одне одного”²².

Я молюся про те, щоб ми підтримували запрошення Господа поєднатися з Ним у наших кворумах священства, щоб кожен кворум міг бути місцем, де ми відчуваємося

своїми, місцем збирання, місцем, яке зростає.

Ісус Христос—наш Спаситель, і це Його робота. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Mark and Shirley Taylor, comp., *The Band of Brothers* (Mochudi Branch conversion stories and testimonies, 2012–2013), 4, Church History Library, Salt Lake City.
2. Особисте листування, Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files, 2011–2019, Church History Library, Salt Lake City.
3. Президент Бойд К. Пекер сказав: “Коли чоловік має священство, він належить до чогось більшого, ніж він сам. Це щось поза ним, чому він може повністю присвятити себе” (“The Circle of Sisters”, *Ensign*, Nov. 1980, 109–110).
4. Президент Рассел М. Нельсон пояснив, як шукати одкровення, а потім сказав: “Якщо ви повторюватимете цей процес день за днем, місяць за місяцем, рік за роком, ви будете “розвиватися в принципі одкровення” (“Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95; див. також Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт [2007], с. 133).
5. Див. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 8.3.2.
6. Інші також допомагають, серед них члени єпископату і радники. Старійшина Рональд А. Разбанд зауважив, що однією з переваг реструктуризації кворумів Мелхиседеківського священства, оголошеної 31 березня 2018 року, було те, що вона “дозволяє” єпископу делегувати більше обов'язків кворуму старійшин і Товариству допомоги, що дасть єпископу та його радникам зосередитися на їхніх основних обов'язках, а саме—головувати над молодими жінками і молодими чоловіками, носіями Ааронового священства” (“Ось армія чудова”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 59). Ангели також допоможуть. Носії Ааронового священства мають ключі служіння ангелів (див. Учення і Завіти 13:1; див. також Dale G. Renlund and Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], 26). Старійшина Джеффері Р. Холланд сказав: “Зазвичай [ангели-служителі] є невидимими. Іноді вони видимі. Але—видимі чи невидимі—вони завжди поруч. Іноді їхні завдання є вельми великими і мають значення для всього світу. Іноді їхні послання є більш приватними. Іноді мета ангела—застерегти. Але найчастіше—втішити, виявити у певній формі милосердну увагу, скерувати у важкі часи” (“Священнослужіння ангелів”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 29). Якщо ви бажаєте отримати таку допомогу, ви можете скористатися запрошенням—“просіть і отримайте” (Іван 16:24).
7. Див. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 7–8.
8. Див. Олександр Дюма, *Три мушкетери* (1844).
9. Див. *Довідник 2*, 8.1.2.
10. Див. Іван 1:40–42.
11. Див. Іван 1:43–46.
12. З Нефії 28:23.
13. Див. D. Todd Christofferson, “The Power of the Book of Mormon” (address given at the seminar for new mission presidents, June 27, 2017).
14. Thuso Molefe, in Taylor, *The Band of Brothers*, 22.
15. Oratile Molosankwa, in Taylor, *The Band of Brothers*, 31–32.
16. Лукас Раквела, Мочуді, Ботсвана.
17. Марк і Ширлі Тейлор, Айдахо, США.
18. Сільвестер Джуніор Кгозіманг, Мочуді, Ботсвана.
19. Див. Учення і Завіти 20:46–47, 53–54.
20. Особисте листування, Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files.
21. Учення і Завіти 6:32.
22. Katlego Mongole, in “Band of Brothers 2nd Generation” (unpublished compilation), 21.

СТАРІЙШИНА КІМ Б. КЛАРК
Сімдесятих

Дивіться на Ісуса Христа

Якщо ми будемо дивитися на Ісуса Христа, Він допоможе нам дотримуватися наших завітів і звеличувати наші покликання як старійшин в Ізраїлі.

Коли Ісус проходив вулицею біля Капернаума¹ і Його оточував великий натовп людей, жінка, яка протягом дванадцятих років страждала від серйозного захворювання, простягла руку і торкнулася краю Його вбрання. І вона негайно зцілилася².

У Писаннях написано, що Ісус, відчувши “силу, що вийшла з [Нього]”³, “до народу звернувся”⁴ і “поглядав, щоб побачити ту, що зробила оце”⁵. “А жінка, побачивши, що вона не втаїлась”⁶, “підійшла і впала ницьма перед Ним, і всю правду Йому розповіла”⁷.

Ісус сказав їй: “Дочко, твоя віра спасла тебе; іди з миром собі”⁸.

Ісус Христос врятував жінку. Вона зцілилася фізично. Але коли Ісус повернувся, аби побачити її, вона висловила свою віру в Нього, і Він зцілив її серце⁹. Він промовляв до неї з любов’ю, запевнив її у тому, що схвалює її, і благословив її Своїм спокоєм¹⁰.

Брати, як носії святого священства, ми беремо участь у роботі

спасіння. Протягом останнього року Господь поклав головну відповідальність за цю роботу на плечі старійшин в Ізраїлі¹¹. У нас є натхненне завдання від Господа—працюючи разом з нашими сестрами, нам слід служити у святіший спосіб, прискорювати збирання Ізраїля з

обох боків завіси, встановлювати наші домівки як святилища віри і вивчення євангелії і готувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа¹².

Як і у всьому, Спаситель вказав нам шлях: нам потрібно дивитися на Ісуса Христа і служити Йому, як Він дивився на Свого Батька і служив Йому¹³. Спаситель сказав це Пророку Джозефу так:

“Звертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся.

Подивіться на рани, які прокололи Мій бік, і також на сліди цвяхів на Моїх руках і ногах; будьте вірними, виконуйте Мої заповіді, і ви успадкуєте царство небесне”¹⁴.

У доземному житті Ісус пообіцяв Своему Батькові, що Він виконає волю Свого Батька і буде нашим Спасителем і Викупителем. Коли Його Батько запитав: “Кого Мені послати?”¹⁵ Ісус відповів:

“Ось Я, пошли мене”¹⁶.

“Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки”¹⁷.

Протягом усього Свого смертного життя Ісус виконував це обіцання. Зі смиренням, покірністю і любов’ю Він навчав ученню Свого Батька і виконував роботу Свого Батька з силою і владою, наданими Йому Його Батьком¹⁸.

Ісус віддав Своє серце Своему Батькові. Він сказав: “Люблю Я Отця”¹⁹.

“Я завжди чиню, що Йому до вподоби”²⁰.

“Я ... зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю [Батька, Який] послав мене”²¹.

Переживаючи агонію в Гефсиманії, Він молився: “Та проте не Моя, а Твоя нехай станеться воля”²².

Коли Господь закликає старійшин в Ізраїлі: “звертайтеся до Мене в кожній думці” і “подивіться на рани” в Його воскреслому тілі, це також заклик відвернутися від гріха і світу і повернутися до Нього, і любити, і слухатися Його. Це заклик навчати Його вченню і виконувати Його роботу в Його спосіб. Тому це є закликом повністю Йому довіряти, підкорити нашу волю і віддати наше серця Йому, і через Його спокутну силу стати такими, як Він²³.

Брати, якщо ми будемо дивитися на Ісуса Христа, Він благословить нас бути *Його* старійшинами в Ізраїлі—смирними, лагідними, покірними, сповненими Його любові²⁴. І ми принесемо радість і благословення Його євангелії і Його Церкви в

наші сім’ї і нашим братам і сестрам з обох боків завіси.

Президент Рассел М. Нельсон закликав нас дивитися на Ісуса Христа саме в такий спосіб: “Немає нічого легкого чи автоматичного в тому, щоб стати такими сильними учнями. Наша увага повинна бути прикута до Спасителя і Його євангелії. Це вимагає великих розумових зусиль, щоб намагатися дивитися на Нього в кожній думці. Але, коли ми робимо це, наші сумніви і страхи зникають”²⁵.

Прикувати—це чудове слово. Воно означає міцно прикріпити, привертнути і повністю втримувати²⁶. Ми приковуємо нашу увагу до Ісуса Христа і Його євангелії, коли живемо за нашими завітами.

Коли ми живемо за нашими завітами, вони впливають на все, що ми кажемо і робимо. Ми живемо життям завітів²⁷, сповненим простих, щоденних вчинків віри, які зосереджують нас на Ісусі Христі. Ось ці вчинки: щира молитва в *Його* ім’я, бенкетування *Його* словом, звернення до *Нього* у покаянні в наших

гріхах, дотримання *Його* заповідей, прийняття причастя і дотримання *Його* Суботнього дня у святості, поклоніння в *Його* святому храмі так часто, як ми можемо, і застосування *Його* святого священства для служіння дітям Бога.

Ці вчинки відданості завітам відкривають наше серця і розум спокутній силі Спасителя й освячуючого впливу Святого Духа. Рядок за рядком Спаситель змінює саму нашу природу, ми стаємо більш глибоко наверненими до Нього, і наші завіти оживають у наших серцях²⁸.

Обіцяння, які ми даємо нашому Небесному Батьку, стають міцними як кремін зобов’язаннями, нашими найглибшими бажаннями. Небесний Батько обіцяє нам, що сповнить нас вдячністю і радістю²⁹. Наші завіти припиняють бути правилами, які ми виконуємо, і стають улюбленими принципами, які надихають, скеровують нас і приковують нашу увагу до Ісуса Христа³⁰.

Ці вчинки відданості є доступними всім, як молодим, так і літнім. Ви,

молоді чоловіки, які мають Ааронове священство, знайте, все, що я сьогодні кажу, стосується вас. Я дякую Богу за вас. Ви робите священні обряди і завіти доступними мільйонам святих останніх днів по всьому світу. Коли ви готуєте, благословляєте чи розносите причастя, служите, христите в храмі, запрошуєте друга повернутися до активності або рятуєте члена вашого кворуму, ви виконуєте роботу спасіння. Ви також можете дивитися на Ісуса Христа і жити за вашими завітами щодня. Я обіцяю вам, що якщо ви це зробите, ви будете гідними довіри слугами Господа зараз і в майбутньому сильними старійшинами в Ізраїлі.

Брати, я знаю, що все це може звучати приголомшливо. Але, будь ласка, пам'ятайте ці слова Спасителя: "Не Сам Я, бо зо Мною Отець"³¹. Так і з нами. Ми не самі. Господь Ісус Христос і наш Небесний Батько люблять нас, і Вони з нами³². Оскільки Ісус дивився на Свого Батька і здійснив велику спокутну жертву, ми можемо дивитися на Ісуса Христа із переконаністю, що Він допоможе нам.

Ніхто з нас не є досконалим. Іноді ми застряємо. Ми відволікаємося і впадаємо у відчай. Ми

спотикаємося. Але, якщо ми будемо дивитися на Ісуса Христа з покайним серцем, Він підніме нас, очистить від гріха, пробачить нас і зцілить наші серця. Він терплячий і добрий, Його спокутуюча любов ніколи не закінчується і не минає³³. Він допоможе нам дотримуватися наших завітів і звеличувати наші покликання як старійшин в Ізраїлі.

І Небесний Батько благословить нас усім необхідним для здійснення Його цілей: "всім ... як на небі, так і на землі, життям і світлом, Духом і силою посланими вперед волею Батька через Ісуса Христа, Його Сина"³⁴.

Коли божественні світло і сила приходять у наші життя, відбуваються три дивовижні речі:

По-перше, ми можемо бачити! Завдяки одкровенню ми починаємо бачити так, як Ісус бачив жінку, крізь усе зовнішнє прямо в серце³⁵. Якщо ми бачимо так, як бачить Ісус, Він благословляє нас здатністю любити тих, кому ми служимо, Його любов'ю. З Його допомогою, ті, кому ми служимо, побачать Спасителя і відчують Його любов³⁶.

По-друге, у нас є сила священства! У нас є влада і сила діяти в ім'я Ісуса Христа, аби "благословити,

скеровувати, захищати, зміцнювати та зцілювати інших" і творити чудеса для тих, кого ми любимо, і зберегти наші шлюб та сім'ю"³⁷.

По-третє, Ісус Христос ходить з нами! Куди ми йдемо, Він іде. Коли ми навчаємо, Він навчає. Коли ми втішаємо, Він втішає. Коли ми благословляємо, Він благословляє³⁸.

Брати, то чи не маємо ми причини радіти? Ми маємо! Ми маємо святе священство Бога. Коли ми дивимося на Ісуса Христа, живемо за нашими завітами і приковуємо нашу увагу до Нього, ми будемо разом з нашими сестрами служити у святіший спосіб, збирати розсіяний Ізраїль з обох боків завіси, зміцнювати і запечатувати наші сім'ї і готувати світ до Другого пришествя Господа Ісуса Христа. Це станеться. Я свідчу про це.

Я завершую з цією молитвою в моєму серці, щоб усі ми, кожен з нас, дивилися на Ісуса Христа в кожній думці. Не сумнівайтеся. Не бійтеся. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джеймс Е. Телмейдж написав, що Ісус був на "околиці Капернаума", коли відбулося це зцілення (див. *Jesus the Christ* [1916], 313).
2. Див. Лука 8:43–44; див. також Матвій 9:20–21; Марк 5:25–29.
3. Лука 8:46.
4. Марк 5:30.
5. Марк 5:32.
6. Лука 8:47.
7. Марк 5:33.
8. Лука 8:48.
9. Джеймс Е. Телмейдж написав, що для жінки ціннішим за фізичне зцілення було запевнення, що Спаситель дав їй бажання її серця і що її віра була прийнятною для Нього (див. *Jesus the Christ*, 318). Ісус зцілив її фізично і духовно і відкрив їй шлях до спасіння.
10. Є повчальним те, що Яір, старший синагоги, був з Ісусом під час цього зцілення. Ісус прямував до домівки Яіра, де мав підняти дочку Яіра з мертвих. Жінку, яку зцілив Ісус, з великою вірогідністю не впускали до синагоги через її хворобу. Коли Ісус зцілив її, Він також дав цим зрозуміти всім присутнім, включно з Яіром, що вона була улюбленою дочкою, жінкою віри, і здоровою тілом і духом.
11. Див. Д. Тодд Крістофферсон, "Кворум старійшин" (*Лягона*, трав. 2018, сс. 55–58) стосовно змін, пов'язаних з утворенням у приходах єдиного кворуму Мелхиседеківського священства.

Мету цієї зміни було так описано у розділі “Найпоширеніші запитання” на веб-сайті, присвяченому служінню: “Наявність в приході одного кворуму Мелхиседекового священства поєднує носіїв священства для досягнення всіх аспектів роботи спасіння, включаючи храмову і сімейно-історичну роботу, яку раніше координував провідник групи первосвящеників” (“This Is Ministering: Frequently Asked Questions”, question 8, ministering.ChurchOfJesusChrist.org).

Подальші зміни помістили провідника місіонерської роботи приходу і нового провідника з храмової та сімейно-історичної роботи приходу під керівництво президентства кворуму старійшин. Відтепер, завдяки цим змінам, кворум старійшин, який вже мав під керуванням президентства служіння сім'ям, очолює роботу зі спасіння, і Товариство Допомоги йому в цьому допомагає.

Звичайно ж, єпископ має ключі роботи спасіння у приході, але він делегує свою відповідальність і владу стосовно цієї роботи президенту кворуму старійшин, щоб єпископ міг присвятити більше часу служінню своїй власній сім'ї, зміцненню молоді та служінню як суддя в Ізраїлі.

12. Див. Рассел М. Нельсон, “Треба труд вершити”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 118–119; Рассел М. Нельсон, “Стати взірцевими святими останніх днів”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 113–114; Квентін Л. Кук, “Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 8–12.
13. Батько послав Ісуса Христа у світ (див. Іван 17:18).
14. Учення і Завіти 6:36–37.
15. Авраам 3:27.

16. Авраам 3:27.
17. Мойсей 4:2.
18. Є багато посилань на уривки з Писань, в яких записано слова Ісуса про виконання роботи Його Батька і навчання учнями Його Батька. Див. наприклад, Іван 5:19 (Ісус робить те, що Він бачить, що робить Батько); Іван 5:36 (Батько дав Своєму Синові роботу, яку Той мав виконати); Іван 8:26 (Ісус навчав того, що Він отримав від Свого Батька); Іван 14:28 (Ісус проголосив: “більший за Мене Отець”); 3 Нефій 11:32 (Його вчення—це вчення, дане Йому Його Батьком).
19. Іван 14:31.
20. Іван 8:29.
21. Іван 6:38; див. також Іван 5:30.
22. Лука 22:42.
23. Слово *звертайтеся* у цьому уривку (див. Учення і Завіти 6:36–37) має значення, яке відповідає заклику Господа: стати обличчям (або повернутися до); звернути свою увагу; покладатися на; шукати; чекати з надією; мати за свою кінцеву мету; очікувати (див. merriam-webster.com, “look”).
24. Див. Учення і Завіти 121:41–42. Згадані в Писаннях якості, подібні до Христових, є дарами Духа, які приходять через милість і благодать Ісуса Христа. Це те, що робить старійшин в Ізраїлі *Його* старійшинами.
25. Рассел М. Нельсон, “Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 41.
26. Див. merriam-webster.com, “rivet”.
27. Обговорення такого поняття, як життя в завіті, можна знайти в статті Дональда Л. Холлстрома, “Living a Covenant Life”, *Ensign*, June 2013, 46–49. Цю статтю було адаптовано з довшого виступу в Університеті Бригама Янга–Айдахо в травні 2011 р. Щоб знайти довший варіант цього виступу Дональда Л. Холлстрома див. “A Covenant Life” (Brigham Young University–Idaho devotional, May 10, 2011), byui.edu.
28. Див. Єремія 31:31–33, де Господь проголошує, що Він укладе новий завіт з домом Ізраїля, записаний в їхніх серцях. Цей образ завітів, записаних у наших серцях, або завітів, які оживають у наших серцях, також зустрічається у текстах Павла (див. 2 Коринтянам 3:3; Євреям 8:10). Обговорення навернення і серця можна знайти у виступі Девіда А. Беднара, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 106–109.
29. Причасна молитва освячення хліба прекрасно висловлює природу завітних стосунків з нашим Небесним Батьком. У Батьковому плані спасіння ми укладаємо завіти з нашим Небесним Батьком, але цілі завітів здійснюються, і ми стаємо гідними обіцяних благословень через Господа Ісуса Христа. Він є Посередником. Під час обряду причастя ми є свідками Батьку (по суті, заново укладаємо з Ним завіт), що ми готові взяти на себе ім'я Ісуса Христа, завжди пам'ятати Його і виконувати Його заповіді, щоб ми завжди могли мати з нами Його Дух (Святий Дух).
Ті дари, які обіцяє Батько, приходять через спокутну і зміцнюючу силу Ісуса

- Христа. Наприклад, як навчав Президент Рассел М. Нельсон, Ісус Христос є джерелом всієї радості (див. “Радість і духовне виживання”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 82). Таким чином, якщо ми приковуємо нашу увагу до Ісуса Христа, це приносить у наше життя радість, якими б не були наші обставини.
30. Президент Езра Теффт Бенсон зміг пояснити вплив цієї зміни на ставлення та напрямок життя, коли сказав “Коли послухність перестає бути тим, що драгує нас, і стає тим, чого ми прагнемо, у ту ж мить Бог обдарує нас силою” (процитовано Дональдом Л. Стейлі у виступі “Послушність—найбільше випробування у житті”, *Ліягона*, лип. 1998, с. 82).
  31. Іван 16:32.
  32. Додаткове обговорення того, наскільки Батько і Син турбуються про наше життя, зацікавлені ним, люблять нас і задіяні в нашому житті, див. у наступних виступах: Джеффри Р. Холланд, “Велич Бога”, *Ліягона*, лист. 2003, сс. 70–73 та Генрі Б. Айрінг, “Іди зі Мною”, *Ліягона* трав. 2017, сс. 82–85. Див. також Матвій 18:20; 28:20; Учення і Завіти 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
  33. Див. Римлянам 8:35–39; 1 Коринтянам 13:1–8; Мороній 7:46–47.
  34. Див. Учення і Завіти 50:27. Зверніть увагу, що Господь дає всім, кого висвячено і послано, таке обіцяння, пов'язане з даним йому конкретним завданням та окреслене цим завданням:
“Того і призначено бути найвеличнішим, незважаючи на те, що він є найменшим і слугою всім.
Отже, він є володарем усього; бо все є підлеглим йому, як на небі, так і на землі, життя і світло, Дух і сила послані вперед волею Батька через Ісуса Христа, Його Сина.
Але жодна людина не є володарем усього, якщо вона не очищена і не вичищена від усякого гріха.
І якщо ви очищені і вичищені від усякого гріха, просіть, що забажаєте, в ім'я Ісуса, і це буде зроблено” (Учення і Завіти 50:26–29).
  35. Див. 1 Самуїлова 16:7; 1 Коринтянам 2:14. Приклад цього благословення—здатності бачити так, як бачить Ісус—можна знайти у розповіді президента Генрі Б. Айрінга про час, коли він був єпископом юнака, який вчинив злочин. Господь сказав тоді ще єпископу Айрінгу: “Я дозволю тобі побачити його таким, яким Я його бачу”, Іди зі мною, с. 84).
  36. Це обіцяння і завдання, яке Спаситель дав людям біля храму у землі Щедрій. Він заповідав їм жити так, щоб Його світло і Його приклад були в них, щоб вони могли підняти Його як світло для світу і у своїх життях, і в запрошенні людям прийти до Нього. Якщо Його послідовники будуть так жити і так запрошувати, люди відчують Його і побачать Його в Господніх слугах. (Див. 3 Нефій 18:24–25).
  37. Див. Рассел М. Нельсон, “Ціна сили священства”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 68.
  38. Див. Учення і Завіти 84:88.

ПРЕЗИДЕНТ ГЕНРІ Б. АЙРІНГ
Другий радник у Першому Президентстві

Сила віри підтримки

*Піднімаючи свою руку на підтримку,
ви даєте обіцання Богу, Чиїми слугами
є ті люди, що ви підтримуватимете їх.*

Багато разів я чув, як провідники священства дякували за віру підтримки тих, кому вони служать. З емоцій в їхньому голосі ви знаєте, що їхня вдячність є глибокою і справжньою. Моя мета сьогодні— висловити вдячність Господа за вашу підтримку Його слуг в Його Церкві. А також заохотити вас застосовувати цю силу підтримувати інших своєю вірою і розвивати її.

Перед тим, як народитися, ви виявили таку силу. Згадаймо те, що ми знаємо про духовний світ до свого народження. Наш Небесний Батько представив план для Своїх дітей. Ми були там. Люцифер, наш духовний брат, протистояв плану, який мав дати нам свободу вибору. Єгова, Улюблений Син Небесного Батька, підтримав цей план. Люцифер очолив бунт. Голос підтримки Єгови переміг, і Він визвався бути нашим Спасителем.

Той факт, що зараз ви у земному житті, переконує нас, що ви підтримали Батька і Спасителя. Потрібна була віра в Ісуса Христа, щоб підтримати план щастя і роль Ісуса Христа в ньому, коли ви знали так небагато про випробування, з якими стикатиметеся в земному житті.

Ваша віра у підтримці слуг Божих також була осередком вашого щастя і в цьому житті. Коли ви прийняли запрошення місіонерів молитися, щоб дізнатися, чи є Книга Мормона словом Бога, ви мали віру підтримати слугу Господа. Коли ви прийняли запрошення христитися, ви підтримали смиренного слугу Божого.

Коли ви дозволили комусь покласти руки на свою голову і промовити: “Прийми Святого Духа”, ви

підтримали його як носія Мелхиседекового священства.

З того дня ви, вірно служачи, підтримували кожну людину, яка дарувала вам священство, і кожного, хто висвячував вас у певний чин у тому священстві.

Коли ви отримували священство, кожний акт підтримки був простим актом довіри слугі Бога. Зараз багато з вас досягли тієї точки, коли підтримка вимагає більшого.

Ви вирішуєте, чи підтримувати всіх тих, кого покликає Господь—яке б покликання вони не отримали від Господа. Цей вибір потрібно робити під час усіх конференцій по всьому світу. Його треба було зробити і під час цієї конференції. Під час таких зборів зачитуються імена чоловіків і жінок—слуг Божих—і вас запрошують підняти свою руку на їхню підтримку. Ви можете утриматися від підтримки, або ж ви можете виявити свою віру підтримки. Піднімаючи свою руку на підтримку, ви даєте обіцання. Ви даєте обіцання Богу, Чиїми слугами є ті люди, що ви підтримуватимете їх.

Вони є такими ж недосконалими, як і ви. Дотримання своїх обіцань вимагатиме непохитної віри в те, що їх покликав Господь. Дотримання цих обіцань також принесе вічне щастя. Якщо ви не

дотримуватиметеся їх, це принесе смуток вам і тим, кого ви любите—і навіть втрати, які ви не спроможні собі уявити.

Можливо, вас запитували або запитують, чи підтримуєте ви свого єпископа, президента колу, генеральних авторитетів і генеральних чинів Церкви. Це може статися, коли вас попросять підтримати чинів і провідників під час конференції. Іноді це може статися під час співбесіди з єпископом або президентом колу.

Я раджу вам заздалегідь поставити собі ці запитання, уважно і з молитвою обдумуючи їх. Роблячи це, ви можете пригадати свої недавні думки, слова і вчинки. Намагайтеся пам'ятати і думати про відповіді, які ви будете давати, коли Господь проведиме співбесіду з вами, знаючи, що одного дня Він зробить це. Ви можете підготуватися, поставивши собі запитання на кшталт наступних:

1. Чи згадував я в думках або у словах про слабкості людей, яких я обіцяв підтримувати?
2. Чи шукав я підтвердження тому, що Господь веде їх?
3. Чи слідував я їхньому керівництву сумлінно й віддано?
4. Чи висловлював я свідчення, що, на мою думку, вони є слугами Божими?
5. Чи регулярно я поіменно молюсь про них з почуттям любові?

У більшості з нас ці запитання викликать неприємні почуття і потребу покаятися. Бог наказав нам не судити інших несправедливо, але, на практиці, нам важко уникнути цього. Майже все, що ми робимо, працюючи з людьми, змушуватиме оцінювати їх. І майже в усіх аспектах нашого життя ми порівнюємо себе з іншими. Ми можемо робити це з багатьох причин, і деякі з них будуть справедливими, але часто це веде нас до критики.

Президент Джордж К. Кенон висловив таке застереження, яким я поділюсь як своїм власним. Я вірю,

що його слова істинні: “Бог обрав Своїх слуг. Він заявляє, що право засуджувати має лише Він, якщо їх потрібно засудити. Він не дав його кожному з нас, щоб ми виправляли і засуджували їх. Жодна людина, якою б сильною вона не була у вірі, наскільки високе положення у священстві вона не мала б, не може лихословити про помазаника Господа і знаходити помилки у владі Бога на землі, щоб не викликати Його невдоволення. Святий Дух відійде від такої людини, і вона опиниться в темряві. Отже, чи бачите ви, наскільки важливо, щоб ми були обережними?”¹

За моїми спостереженнями члени Церкви по всьому світу, зазвичай, віддані одне одному і тим, хто головує над ними. Втім, ми можемо і повинні вдосконалюватися. Ми можемо піднятися вище у своїй силі підтримувати одне одного. Потрібні будуть віра і зусилля. Ось мої чотири рекомендації, до яких нам слід дослухатися на цій конференції.

1. Ми можемо визначити конкретні дії, рекомендовані промовцями, і вже сьогодні почати працювати над ними. Коли ми робитимемо це, зростатиме наша сила підтримувати їх.
2. Ми можемо молитися за них, коли вони виступатимуть, щоб

Святий Дух доніс їхні слова в серця конкретних людей, яких ми любимо. Коли пізніше ми дізнаємося, що на наші молитви прийшла відповідь, зросте наша сила підтримувати цих провідників.

3. Ми можемо молитися про благословення і звеличення конкретних промовців, коли вони доноситимуть свої послання. Коли ми побачимо, що їх звеличено, наша віра підтримувати їх зростатиме і не слабшатиме.
4. Ми можемо слухати послання промовців, які приходять як відповідь на наші особисті молитви про допомогу. Коли ці відповіді приходять, а вони прийдуть, зростатиме наша віра підтримувати всіх слуг Господа.

Крім вдосконалення у підтримці тих, хто служить у Церкві, ми дізнаємося, що є й інше місце, де ми можемо набувати таку силу. Там ми можемо отримати ще більші благословення. Це дім і сім'я.

Я звертаюся до юного носія священства, який живе зі своїм батьком. Дозвольте мені сказати зі свого досвіду, що для батька означає відчувати вашу віру підтримки. Можливо, вам здається, що він впевнений у собі. Але у нього більше випробувань, ніж ви думаєте. Іноді він не знає, як впоратися зі своїми проблемами.

Якщо ви підтримуєте його, це додасть йому сил. Якщо ви любите його, це допоможе ще більше. Але найбільшою допомогою будуть щирі слова на кшталт таких: “Тато, я молився за тебе і відчув, що Господь допоможе тобі. Все буде добре. Я знаю це”.

Такі слова матимуть силу і в іншому напрямку—від батька до сина. Коли син зробив серйозну помилку, можливо, у духовному сенсі, він може вважати себе невдахою. Будучи його батьком, у той момент вас може здивувати те, що, коли ви помолитесь, щоб знати, що робити, Святий Дух укладе у ваші уста такі слова: “Сину, я завжди з тобою. Господь любить тебе. Ти можеш повернутися з Його допомогою. Я знаю, що ти можеш і зробиш це. Я люблю тебе”.

У кворумі священства і в сім’ї зміцнення віри підтримувати одне одного є тим шляхом, в який ми будуємо Сіон, що його Господь хоче, аби ми створили. З Його допомогою ми можемо і побудуємо його. Для цього ми маємо любити Господа всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою і любити одне одного так, як ми любимо себе.

Коли ми зростатимемо у тій чистій любові Христа, наші серця пом’якшають. Та любов упокорить нас і поведе до покаяння. Наша довіра до Господа і одне до одного зросте. І тоді ми почнемо ставати єдиними, якими, як обіцяв Господь, ми можемо стати².

Я свідчу, що Небесний Батько знає й любить вас. Ісус є Живим Христом. Це—Його Церква. Ми маємо Його священство. Він поважатиме наші зусилля зростати у нашій силі застосовувати його і підтримувати одне одного. Я свідчу про це у священне ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, ed. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Див. Учення і Завіти 35:2.

ПРЕЗИДЕНТ ДАЛЛІН Х. ОУКС
Перший радник у Першому Президентстві

До чого це приведе?

Ми робимо кращий вибір і приймаємо кращі рішення, якщо розглядаємо альтернативи і думаємо про те, куди вони приведуть.

Відновлена євангелія Ісуса Христа заохочує нас думати про майбутнє. Вона пояснює мету смертного життя і реальність життя прийдешнього. Вона навчає нас чудових ідей про майбутнє, які направляють наші вчинки сьогодні.

На протигагу цьому, ми всі знаємо людей, які переймаються лише сьогоднішнім: витратити це сьогодні, задовольнитися цим сьогодні і не думати про майбутнє.

Наше сьогодні і наше майбутнє будуть щасливішими, якщо ми

завжди думатимемо про майбутнє. Коли ми приймаємо теперішні рішення, нам слід завжди запитувати себе: “До чого це приведе?”

I.

Деякі рішення—це вибір між тим, аби щось робити і тим, щоб нічого не робити. Багато років тому на конференції колу в Сполучених Штатах я почув про приклад подібного вибору.

Це відбувалося на території гарного студмістечка коледжу. Натопл

молодих студентів сидів на траві. Промовець, який описав ці обставини, сказав, що вони спостерігали за красивою білкою з великим, пухнастим хвостом, яка гралася біля стовбура гарного листяного дерева. Вона то гралася на землі, то залазила на стовбур чи злазила з нього. Але чим те звичне видовище привернуло увагу натовпу студентів?

На траві неподалік лежав ірландський сетер. Студенти спостерігали за ним, а він спостерігав за білкою. Кожного разу, коли білка на мить зникала з поля зору, бо знаходилася з іншої сторони дерева, сетер тихенько підповзав на кілька дюймів до дерева, а після того повертався у своє, здавалося, незмінне положення. Саме це й зацікавило студентів. Вони були тихими й нерухомими; їхні очі були прикуті до ситуації, результат якої ставав все більш очевидним.

Нарешті, сетер підбрався досить близько, щоб стрибнути на білку і схопити її своїми зубами. Натовп жахнувся, а студенти метнулися вперед і відірвали маленьку тваринку від собаки, але було вже запізно. Білка була мертвою.

Будь-хто з того натовпу міг попередити білку в будь-який час, махнувши своєю рукою або щось крикнувши, але ніхто нічого не зробив. Вони просто спостерігали за тим, як поступово наближався неминучий результат. Ніхто не запитав: “До чого це приведе?” Коли відбулося передбачуване, усі поквипилися, щоб запобігти цьому, але було вже запізно. Все, що вони могли запропонувати—це жаль зі сльозами.

Ця правдива історія є в певній мірі притчею. Вона стосується того, що ми бачимо у нашому власному житті та в житті інших й обставинах, які оточують нас. Коли ми бачимо, як небезпеки насуваються на дорогих нам людей або цінні речі, у нас є вибір—сказати чи зробити щось або ж нічого не робити. Нам слід запитати себе: “До чого це приведе?” Там, де наслідки є негайними і серйозними, ми не можемо дозволити собі нічого не робити. Ми повинні

висловити відповідні застереження або докласти відповідних запобіжних зусиль, поки ще є час.

Рішення, які я щойно описав, стосуються вибору між тим, аби щось робити і тим, щоб нічого не робити. Більш поширеним є вибір між одним вчинком або іншим. До такого відноситься вибір між добром і злом, але найчастіше це вибір між двома хорошими справами. Тут також бажано запитувати себе: “До чого це приведе?” Ми часто вибираємо між двома хорошими справами і, зазвичай, це стосується того, як ми витратимо наш час. Немає нічого поганого в тому, щоб грати у відеоігри, писати текстові повідомлення, дивитися телевізор або розмовляти по телефону. Але з кожним із цих занять пов’язано те, що називається “втраченою можливістю”. Це означає, що коли ми витрачаємо час, роблячи щось одне, то втрачаємо можливість зробити щось інше. Я впевнений, ви розумієте, що нам потрібно вдумливо зважувати те, що ми втрачаємо, витрачаючи час

на якесь заняття, навіть якщо воно само ідеальне.

Кілька років тому я виступив на тему “Добре, краще, найкраще”. У тому виступі я сказав, “що сам по собі *добрий характер* певних справ ще не є достатнім приводом для того, щоб робити їх. Кількість добрих справ, які ми можемо робити, набагато перевищує час, наявний для їх здійснення. Деякі справи є не просто добрими, а кращими, і саме на них має бути зосереджена головна увага в нашому житті. ... Нам слід утриматися від деяких добрих справ, щоб обрати інші, які є кращими або найкращими”¹.

Дивіться на перспективу. Який вплив на наше майбутнє мають рішення, які ми приймаємо сьогодні? Пам’ятайте про важливість здобуття освіти, вивчення євангелії, поновлення наших завітів через прийняття причастя і відвідування храму.

II.

“До чого це приведе?”—це запитання є також важливим під час

вибору, як ми себе характеризуємо або що про себе думаємо. Найважливішим є те, що кожен з нас є дитям Бога з потенціалом отримати вічне життя. Усі інші характеристики, навіть професія, раса, фізичні якості або почесні, є тимчасовими або неважливими з точки зору вічності. Не вибирайте рамки, коли характеризуєте себе чи думаете про себе, які накладають обмеження на мету, до якої ви могли б прагнути.

Мої брати і мої сестри, хто, можливо, дивиться або читає сказане тут мною, я сподіваюся, що ви знаєте, чому ваші провідники дають вам ці учення і поради, які ми даємо. Ми любимо вас, і наш Небесний Батько та Його Син, Ісус Христос, люблять вас. Їхній план для нас—це “великий план щастя” (Алма 42:8). Той план та Їхні заповіді, обряди і завіти ведуть нас до найбільшого щастя і радості у цьому житті й у житті прийдешньому. Як слуги Батька і Сина, ми навчаємо і радимо так, як Вони спрямовували нас через Святого Духа. У нас немає іншого бажання, окрім промовляти те, що є істинним, і заохочувати вас робити те, що Вони намітили як шлях до вічного життя, “найвеличніший з усіх дарів Бога” (Учення і Завіти 14:7).

III.

Ось ще один приклад впливу на майбутнє рішень, які ми приймаємо

сьогодні. Цей приклад стосується рішення пожертвувати чимось зараз, щоб досягти важливої цілі у майбутньому.

На конференції колу в Калі, Колумбія, одна сестра розповіла про те, як вона зі своїм нареченим вирішили одружитися в храмі, але в той час найближчий до них храм знаходився в далекому Перу. Протягом довгого часу вони збирали гроші на переїзд автобусом. Нарешті вони сіли на автобус до Боготи, але коли вони туди приїхали, то дізналися, що усі місця на автобус до Ліми, Перу, були зайняті. Вони могли поїхати додому, так і не одружившись, або ж одружитися не у храмі. На щастя, у них була ще одна альтернатива. Вони могли поїхати в автобусі до Ліми, якщо були готові сидіти на підлозі автобуса протягом усієї поїздки, яка тривала п'ять днів і п'ять ночей. Вони вибрали зробити це. Вона сказала, що це було важко, хоча деякі пасажери інколи їй дозволяли їм сидіти на сидіннях, а самі лягали на підлозі.

Що вразило мене у її виступі, так це висловлення вдячності цієї сестри за те, що у них з чоловіком була можливість поїхати до храму саме таким чином, адже це змінило їхнє сприйняття евангелії та шлюбу в храмі. Господь винагородив їх зростанням, яке прийшло завдяки

жертві. Вона також зауважила, що їхня п'ятиденна поїздка до храму набагато більше зміцнила їхню духовність, аніж ті численні візити до храму, які не вимагали жертв.

Протягом років після того, як я почув це свідчення, я думав про те, яким же було б життя тієї молодої пари, якби вони зробили інший вибір—відмовитися від жертви, необхідної для укладення шлюбу в храмі.

Брати, ми приймаємо безліч рішень у житті, деякі є важливими, а деякі здаються незначними. Озираючись, ми можемо побачити великі зміни у нашому житті, які стали результатами деяких наших рішень. Ми робимо кращий вибір і приймаємо кращі рішення, якщо розглядаємо альтернативи і думаємо про те, куди вони приведуть. Коли ми це робимо, то виконуватимемо пораду Президента Рассела М. Нельсона: почати, маючи на думці певну мету². Для нас кінцевою метою завжди є завітний шлях через храм до вічного життя, найвеличнішого з усіх дарів Бога.

Я свідчу про Ісуса Христа і вплив Його Спокути та про інші істини Його споконвічної евангелії в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Даллін Х. Оукс, “Добре, краще, найкраще”, *Лягона*, лист. 2007, сс. 104, 107.
2. Див. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Лягона*, квіт. 2018, с. 7.

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Даллін Х. Оукс
Перший радник

Рассел М. Нельсон
Президент

Генрі Б. Айрінг
Другий радник

КВОРУМ ДВНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

М. Рассел Баллард

Джеффри Р. Холланд

Дітер Ф. Ухтдорф

Девід А. Беднар

Квентін Л. Кук

Д. Тодд Крістофферсон

Ніл Л. Андерсен

Рональд А. Разбанд

Гарі Е. Стивенсон

Дейл Г. Ренлунд

Герріт У. Гонг

Уліссес Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВО СІМДЕСЯТНИКІВ

Л. Утні Крейтон

Патрик Керон

Карл Б. Кук

Роберт С. Лей

Теренс М. Вінсон

Хосе А. Тейшейра

Карлос А. Торрес

ГЕНЕРАЛЬНІ АВТОРИТЕТИ СІМДЕСЯТНИКИ

Маркос А. Аладакіс	Рубен В. Альюда	Хосе Л. Алонсо	Хорхе М. Альвараро	Уілфорд В. Андерсен	Ян С. Ардерн	Стивен Р. Бэнгертер	В. Марк Бассет	Дэвид С. Бакстер	Ренделл К. Беннетт	Ганс Т. Бум	Шейн М. Боуэн	Марк А. Брегг	Л. Года Вард	Метью Л. Карлентер	Йон Гван Чо	Крейг С. Крістенсен
Кім Б. Кларк	Везефара Т. Клептон	Лоуренс Е. Корбидж	Валери В. Кордон	Дж. Девен Корніш	Клаудіо Р. М. Коста	Хосе Е. Коста	О. Вікент Хелек	Доманья Л. Коллерман	Бенжамін Де Ойос	Евард Дубе	Кевін Р. Дункан	Тімоті Дж. Дайчес	Девід Ф. Єванс	Енріке Р. Фалабелла	Бредлі Д. Фостер	Ренді Д. Фанк
Едуардо Гаваррет	Джек Н. Джерард	Річард П. Гіменес	Тейлор Г. Гордві	Крістофер Голден	Уолтер Ф. Гонзалес	Калл С. МакКей	Брук П. Хейлз	Уго Мелтоя	Маркус В. Неш	К. Бретт Натрас	С. Пірфорд Нільсен	Брен Х. Нільсон	Адриан Очоа	С. Марк Палмер	Едісон де Паула Перрала	Кевін У. Пірсон
Ентоні Д. Перкінс	Пол Б. Пайпер	Джон С. Пінгрі мол.	Рафаель Е. Піно	Джеймс Р. Разбанд	Майкл Т. Рінчвуд	Лінг С. Роббінс	Гарі Б. Сабін	Еван А. Шмуц	Джозеф В. Стат	Стивен Е. Слоу	Верн П. Стеффил	Бенджамін М. З. Тай	Бранн К. Тейлор	Майкл Джон У. Те	Хуан А. Аседа	Арульфо Валенсуела
Дин М. Девіс	Джеральд Коссе	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс
Дин М. Девіс	Джеральд Коссе	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс	Дин М. Девіс

ВЕРХОВНИЙ ЕПІСКОПАТ

Дин М. Девіс	Джеральд Коссе	В. Крістофер Уедделл
Перший радник	Верховний єпископ	Другий радник

ГЕНЕРАЛЬНІ ЧИНИ

Хуан Пабло Вілар	Такаші Вада	Тенела Б. Ваколо	Алан Р. Уолкер	Скотт Д. Уайтінг	Чі Гонг (Сем) Вонг	Казукіо Ямашіта	Хорхе Ф. Севалос
Перший радник	Перший радник	Перший радник	Перший радник	Перший радник	Перший радник	Перший радник	Перший радник

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

Мілтон Камеро	Мерк Л. Лейс	Джон Е. Ньюмен
Перший радник	Президент	Другий радник

ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК

Мішель Д. Крейг	Бонні Х. Кордон	Бекі Крелвен
Перший радник	Президент	Другий радник

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ

Шерон Юбенк	Джин Б. Бігем	Рейна І. Ебурто
Перший радник	Президент	Другий радник

ПОЧАТКОВЕ ТОВАРИСТВО

Ліса Л. Хейрнесс	Джей Д. Джоунс	Крістна Б. Франко
Перший радник	Президент	Другий радник

ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЧОЛОВІКІВ

Дулас Дж. Холмс	Стивен В. Оуэн	М. Джозеф Бро
Перший радник	Президент	Другий радник

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

Ми можемо чинити краще і бути кращими

Зробіть свою зосередженість на щоденному покаянні настільки невід'ємною складовою свого життя, щоб ви могли застосовувати священство з більшою силою, ніж будь-коли раніше.

Мої дорогі брати, мене надихає вигляд цього великого зібрання Господнього батальйону носіїв священства. Яка ви потужна сила на добро! Ми любимо вас. Ми молимося за вас. І ми глибоко вдячні за вас.

Недавно я відчув бажання звернутися до настанови Господа, даної через Пророка Джозефа Сміта: “Не говори цьому поколінню нічого іншого, крім покаяння”¹. Це проголошення часто повторюється в Писаннях². Воно викликає закономірне запитання: “Чи всім треба каятися?” Відповідь: так!

Забгато людей вважають покаяння покаранням, чимось, чого слід уникати, окрім найсерйозніших випадків. Але це відчуття, що вас карають, приходять від Сатани. Він намагається не дати вам покладатися на Ісуса Христа³, Який стоїть з відкритими обіймами⁴, сподіваючись і будучи готовим зцілити,

пробачити, очистити, зміцнити, звільнити та освятити нас.

Слово, яке означає *покаяння*, у Новому Завіті грецькою звучить як

метаноо. У цьому слові префікс *мета-* означає “зміна”. Суфікс *-ноо* пов'язано з грецькими словами, які означають “розум”, “знання”, “дух” і “дихання”⁵.

Тому, коли Ісус просить нас із вами “покаятися”⁶, Він запрошує нас змінити наш розум, наші знання, наш дух і навіть те, як ми дихаємо. Він просить нас змінити те, як ми любимо, думаємо, служимо, проводимо час, ставимося до наших дружин, навчаємо наших дітей і навіть піклуємося про наші тіла.

Ніщо так не звільняє, не облаго­роджує і не є таким поворотним у нашому індивідуальному розвитку, як регулярна, щоденна зосередженість на покаянні. Покаяння—це не подія, це—процес. Це ключ до щастя і відчуття спокою. У поєднанні з вірою, покаяння дає нам можливість відчути силу Спокути Ісуса Христа⁷.

Незалежно від того, чи ви старанно йдете шляхом завітів, чи послизнулися на тому шляху або зійшли з нього, чи не можете навіть побачити його з вашого нинішнього стану, я благаю вас, покайтеся. Відчуйте зміцнюючу силу щоденного покаяння, яка полягає в тому, що ви потроху щодня чините краще і стаєте кращими.

Коли ми вирішуємо покаятися, ми вирішуємо змінитися! Ми

дозволяємо Спасителю перетворити нас на кращу версію самих себе. Ми вибираємо духовно зростати і мати радість—радість викуплення у Ньому⁸. Коли ми вибираємо покаятися, ми вибираємо стати більше схожими на Ісуса Христа⁹!

Брати, нам слід *чинити* краще і *бути* кращими, оскільки ми беремо участь у битві. Битва з гріхом—реальна. Супротивник помножує свої зусилля, аби похитнути свідчення і зупинити роботу Господа. Він озброює своїх помічників потужною зброєю, щоб не дати нам відчутти радість і любов Господа¹⁰.

Покаяння—це єдиний спосіб уникнути нещастя, викликаного пастками супротивника. Господь не очікує від нас досконалості на цьому етапі нашого вічного розвитку. Але Він таки очікує, що ми будемо постійно ставати чистішими. Щоденне покаяння—це шлях до чистоти, а чистота дає силу. Особиста чистота може зробити з нас потужне знаряддя у руках Бога. Наше покаяння—наша чистота—дасть нам силу допомагати збирати Ізраїль.

Господь навчав Пророка Джозефа Сміта, “що права священства нерозривно пов’язані з силами небес, і сили небес не можуть контролюватися й управлятися інакше, як тільки за принципами праведності”¹¹.

Ми знаємо, що дасть нам кращий доступ до сил небес. Ми також знаємо, що заважає нашому розвитку—що нам слід припинити робити, аби покращити наш доступ до сил небес. Брати, з молитвою прагніть зрозуміти, що заважає вам покаятися. Визначте, що *перешкоджає* вам покаятися. А потім змінійтеся! Покайтеся! Усі ми можемо чинити краще і бути кращими, ніж ми були раніше¹².

Є конкретні способи, з допомогою яких ми можемо з великою вірогідністю стати кращими. Один із них—це те, як ми ставимося до наших тіл. Я вражений дивом людського тіла. Це дивовижне творіння, необхідне для нашого поступового руху до нашого кінцевого розвитку божественного потенціалу. Ми не можемо розвиватися без нього. Давши нам дар тіла, Бог дозволив нам

зробити важливий крок у напрямку того, щоб ми ставали більш подібними до Нього.

Сатана розуміє це. Він засмучений через те, що його доземне відступництво назавжди завадило йому отримати цей привілей, привівши його до незмінного стану заздрощів та образи. Тому багато, якщо не більшість, спокус, яким він піддає нас, змушують нас неправильно використовувати наші тіла або тіла інших людей. Оскільки Сатана нещасний *без* тіла, він хоче, щоб ми були нещасні *завдяки тому*, що маємо його¹³.

Ваше тіло—це ваш особистий храм, створений, щоб у ньому перебував ваш вічний дух¹⁴. Ваша турбота про цей храм є важливою. І тому я запитую вас, брати: чи одягаєте ви своє тіло і піклуєтеся про нього більше з метою сподобатися світу ніж зробити приємне для Бога? Ваша відповідь на це запитання є прямим посланням Йому про ваші почуття стосовно Його незрівнянного дару для вас. Стосовно шанування наших тіл, брати, я вважаю, що ми можемо чинити краще і бути кращими.

Ще одна можливість чинити краще і бути кращими полягає в тому, як ми шануємо жінок у нашому житті, починаючи з наших дружин і дочок, наших матерів і сестер¹⁵.

Кілька місяців тому я отримав сповненого розпачу листа від дорогої сестри. Вона написала: “[Ми з дочками] відчуваємо, що ми у запеклому змаганні за неподільну увагу наших чоловіків і синів, враховуючи цілодобове оновлення результатів спортивних змагань, змін на фондовому ринку, відеоігри [та] безкінечний аналіз і перегляд усіх видів спорту, [які лише можна уявити]. Здається, що для наших чоловіків і синів ми втрачаємо наші місця у першому ряду, оскільки місця в їхньому першому ряду постійно зайняті [спортом та іграми]”¹⁶.

Брати, ваш перший і найголівніший обов’язок як носіїв священства—це любити вашу дружину і піклуватися про неї. Станьте

єдиними з нею. Будьте її партнером. Зробіть так, щоб їй було легко хотіти бути вашою. Жодне хобі в житті не має бути для вас важливішим, ніж створення з нею вічних стосунків. Ніщо по телебаченню, на мобільному пристрої чи комп'ютері не може бути важливішим, ніж її благополуччя. Перегляньте, як ви проводите свій час і куди спрямовуєте свою енергію. Це покаже вам, де ваше серце. Моліться, щоб ваше серце було налаштоване на серце вашої дружини. Прагніть принести їй радість. Прагніть почути її пораду і прислухатися до неї. Її порада покращить ваші вчинки.

Якщо вам слід покаятися в тому, як ви ставилися до найближчих вам жінок, почніть зараз. І пам'ятайте, що це *ваша* відповідальність—допомагати жінкам у вашому житті отримати благословення, які приходять через дотримання Господнього закону цнотливості. Ніколи не будьте причиною, з якої жінка не зможе отримати свої храмові благословення.

Брати, нам усім потрібно каятися. Нам слід піднятися з дивану, відкласти пульт і пробудитися з нашого духовного сну. Час зодягнутися в повну Божу зброю, щоб ми могли долучитися до найважливішої роботи на землі. Прийшов час “устр[омити] наші серпи, і [жати] з усією [нашою] міццю, розумом і силою”¹⁷. Сили зла ніколи не лютували запекліше, ніж сьогодні. Як слуги Господа, ми не можемо спати, поки вирує ця битва.

Ваша сім'я потребує вашого провідництва і любові. Вашому кворуму і членам ваших приходів чи філій потрібна ваша сила. І всі, хто вас зустрічатимуть, мають знати, як виглядає і поводитьься істинний учень Господа.

Мої дорогі брати, вас було обрано нашим Батьком прийти на землю у цей важливий час через вашу доземну духовну сміливість. Ви є одними з найкращих, найдоблесніших чоловіків, які будь-коли приходили на цю землю. Сатана знає, хто ви і

ким були у доземному житті, і він розуміє роботу, яка має бути виконана до повернення Спасителя. І після того, як супротивник тисячоліттями відпрацьовував свої підступні хитрощі, він є досвідченим і невинним.

На щастя, священство, яке ми маємо, набагато сильніше за хитрощі супротивника. Я благаю вас бути такими чоловіками і юнаками, які потрібні Господу. Зробіть свою зосередженість на *щоденному* покаянні настільки невід'ємною складовою свого життя, щоб ви могли застосовувати священство з більшою силою, ніж будь-коли раніше. Це єдиний шлях утримувати себе і вашу сім'ю у духовній безпеці у складні часи попереду.

Господу потрібні безкорисливі чоловіки, які ставлять благополуччя інших перед свого власного. Йому потрібні чоловіки, які свідомо працюють над тим, аби чітко почути голос Духа. Йому потрібні чоловіки завіту, які з цілісністю дотримуються своїх заповітів. Йому потрібні чоловіки, які рішуче налаштовані зберігати свою статево чистоту—гідні чоловіки, яких у будь-який момент можна попросити дати благословення з чистими

серцями і розумом та охочими руками. Господу потрібні чоловіки, які хочуть каятися, з ентузіазмом служити і належати до Господнього батальйону гідних носіїв священства.

Я благословляю вас стати такими чоловіками. Я благословляю вас мати сміливість каятися щодня і дізнаватися, як повною мірою застосовувати силу священства. Я благословляю вас, щоб ви доносили любов Спасителя до своїх дружин, дітей і всіх, хто вас знає. Я благословляю вас *чинити* краще і *бути* кращими. І я благословляю вас, аби після докладання цих зусиль, ви побачили у вашому житті чудеса.

Ми залучені до роботи Всемогутнього Бога. Ісус є Христос. Ми—Їхні слуги. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 6:9; 11:9.
2. Див. Марк 1:4; Мосія 18:20; Алма 37:33; 3 Нейфій 7:23; Мороній 3:3; Учення і Завіти 19:21; 44:3; 55:2.
3. Див. Учення і Завіти 6:36.
4. Див. Повторення Закону 26:8; 2 Нейфій 1:15; Мормон 6:17; Учення і Завіти 6:20.
5. Див. Рассел М. Нельсон, “Покаяння і навернення”, *Ліягона*, трав. 2007, с. 103.
6. Див., наприклад, Лука 13:3, 5.
7. Див. 2 Нейфій 9:23; Мосія 4:6; 3 Нейфій 9:22; 27:19.
8. Див. Рассел М. Нельсон, “Покаяння і навернення”, сс. 103–104.
9. Див. 3 Нейфій 27:27.
10. Див. Юди 1:17–21; 2 Нейфій 2:25, 27; 28:20; див. також 1 Нейфій 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; Учення і Завіти 10:22; Мойсей 5:13.
11. Учення і Завіти 121:36.
12. Слова, які Господь надихав використовувати в одкровеннях та ученнях сучасних днів, такі як, *вище, святіше, прискорити, збільшити, зміцнити, величніше, трансформувати, перебудувати, покращити, посилити, змінити, поглибити, простягнути*—це слова, які стосуються духовного зростання (див. Рассел М. Нельсон, “Стати вірцевими святими останніх днів”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 113–114).
13. Ми знаємо, що “люди вільні, коли вони в плоті. ... Вони вільні вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у полоні та під владою диявола; бо він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам” (2 Нейфій 2:27).
14. Див. 1 Коринтянам 3:16–17; 6:18–20.
15. Див. Кн. Якова 2:35.
16. Лист, отриманий 4 лютого 2019 р.
17. Учення і Завіти 33:7.

Недільна ранкова сесія

СТАРІЙШИНА ДЕЙЛ Г. РЕНЛУНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Багаті на благословення

*Для отримання більшості благословень,
які Бог бажає дати нам, потрібна дія з нашого
боку—дія, основана на нашій вірі в Ісуса Христа.*

Мої дорогі брати і сестри, наш Небесний Батько та Ісус Христос прагнуть благословити кожного з нас¹. Питання про те, як отримати доступ до цих благословень і здобути їх, протягом століть було предметом теологічних дебатів та диспутів². Дехто стверджував, що благословення можна лише заслужити; ми отримуємо їх тільки завдяки нашим справам. Інші переконували, що Бог вже вибрав, кого і як Він благословить, і що ці рішення незмінні. Обидва ці погляди фундаментально неправильні. Благословення з небес не здобуваються ані нестримним накопиченням “нагородних значків за заслуги”, ані безпорадним очікуванням в надії стати переможцем у лотереї благословень. Ні, істина полягає в іншому, але вона є більш доречною для стосунків між люблячим Небесним Батьком і нами—Його потенційними нащадками. Завдяки відновленню істини було відкрито, що благословення ніколи не заслуговуються, однак натхненні вірою дії з нашого боку, як початкові, так і ті, що тривають, є необхідними³.

Розглядаючи, як ми отримуємо благословення від Бога, давайте уподібномо небесні благословення до великого стосу дров. Уявімо, що в центрі—невеличка купка трісок, поверх яких є шар хмизу. Наступними покладено гілки, потім невеличкі та, зрештою, великі колоди. Цей стос дров являє собою величезний обсяг палива, здатного давати світло і тепло протягом днів. Тепер уявіть поруч з

цим стосом дров один сірник, такий, що з фосфорною голівкою⁴.

Для того, щоб вивільнити енергію зі стосу дров, слід чиркнути сірником і підпалити тріски. Тріски швидко загоряться і завдяки цьому запалають більші шматки дерева. Розпочавшись, ця реакція горіння триватиме, доки вся деревина не згорить або поки до багаття не перестане надходити кисень.

Чиркання сірником і запалювання трісок—це незначні дії, завдяки яким вивільняється потенційна енергія деревини⁵. Доки не чиркнемо сірником, нічого не відбудеться, яким би великим не був стос дров. Якщо чиркнути сірником, але не запалити тріски, то світла і тепла від одного сірника буде дуже мало, а енергія горіння деревини залишиться невивільненою. Якщо у будь-яку мить не буде надходити кисень, реакція горіння зупиняється.

Подібним чином, для отримання більшості благословень, які Бог бажає дати нам, потрібна дія з нашого боку—дія, основана на нашій вірі в Ісуса Христа. Віра в Спасителя є принципом дії та сили⁶. Спочатку ми діємо з вірою, а потім дається сила—за Божою волею і згідно з Його розкладом. Ця послідовність надзвичайно важлива⁷. Хоча необхідна дія завжди є незначною у порівнянні з благословеннями, які ми зрештою отримуємо⁸.

Подумайте, що сталося, коли на давніх ізраїльтян під час їхньої подорожі до обіцяної землі напали огнисті летючі змії. Укус отруйного змія був смертельним. Але укушена людина могла зцілитися, якщо звертала свій погляд на мідяного змія, зробленого Мойсеєм і виставленого на жердині⁹. Скільки енергії потрібно, щоб звернути на щось свій погляд? Усі, хто це зробив, отримали доступ до небесних сил і зцілилися. Інші ізраїльтяни, яких було укушено, не захотіли поглянути на мідяного змія і померли. Можливо, їм не вистачило віри, щоб поглянути¹⁰. Можливо, вони не вірили, що така проста дія може привести до очікуваного зцілення. Або, можливо, вони свідомо закам'яніли своїми серцями і відкинули пораду Божого пророка¹¹.

Принцип активації благословень, які надходять від Бога, є вічним. Подібно до тих давніх ізраїльтян, ми також повинні діяти з вірою в Ісуса Христа, щоб бути благословеними. Бог відкрив, що “існує закон, нескасовно встановлений в небесах до заснування цього світу, на якому ґрунтуються всі благословення—і коли ми отримуємо якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується”¹². Як було сказано, благословення не заслуговується вами—така думка є хибною—але ви маєте стати гідними благословення. Наше спасіння уможливується лише через заслуги і благодать Ісуса Христа¹³. Безмежність Його спокутної жертви означає, що стосдров безмежний; наші незначні дії у порівнянні з нею є чимось близьким до нуля. Але вони не дорівнюють нулю, і вони не є непомітними; у темряві можна бачити запалений сірник з відстані в кілька кілометрів. Фактично його можуть побачити на небесах, оскільки незначні дії, які є виявом віри, необхідні, щоб запалити Божі обіцання¹⁴.

Аби отримати бажане благословення від Бога, дійте з вірою, чиркаючи тим метафоричним сірником, від якого залежить це

благословення. Наприклад, однією з цілей молитви є отримання благословень, які Бог бажає дати, але які даються за умови, що ми про них попросимо¹⁵. Алма волав про милість, і його біль вщух; його більше не мучила згадка про його гріхи. Його радість перемогла його біль—все це завдяки тому, що він волав з вірою в Ісуса Христа¹⁶. Цією потрібною нам енергією активації є наявність достатньої віри в Христа, щоб щиро звернутися до Бога в молитві та прийняти Його волю і визнати, що Він дасть відповідь у Свій належний час.

Часто для задіяння енергії активації, потрібної, щоб отримати благословення, вимагається щось більше, ніж просто звернути свій погляд чи попросити; необхідні постійні, неодноразові, сповнені вірою дії. У середині 19-го століття Бригам Янг направив групу святих останніх днів дослідити Аризону, посушливий регіон у Північній Америці, й оселитися там. Коли ця група досягла Аризони, у них закінчився запас води, і вони злякались, що можуть загинути. Вони благали Бога про допомогу. Скоро пішов дощ та сніг, і вони змогли наповнити свої діжки водою, а ще запасли її для своєї худоби. Вдячні, з новими силами, вони повернулися в Солт-Лейк-Сіті, радіючи великодушності Бога. Повернувшись, вони детально розповіли про свою експедицію Бригаму Янгу і оголосили свій висновок, що Аризона непридатна для проживання.

Заслухавши цей звіт, Бригам Янг запитав одного чоловіка, присутнього в тій кімнаті, що він думає з приводу цієї експедиції і цього чуда. Той чоловік, Деніел У. Джоунс, стисло відповів: “Я наповнив би діжки водою, пішов би далі та молився б знову”. Брат Бригам поклав руку на плече брата Джоунса і сказав: “Ось цей чоловік очолить наступну експедицію в Аризону”¹⁷.

Усі ми можемо пригадати часи, коли ми докладали зусиль та молилися знову—і наслідком цього

були благословення. Ілюстрацією цих принципів є історія Майкла і Мерієн Холмс. Ми з Майклом служили разом територіальними сімдесятниками. Я завжди був у захопленні, коли його просили помолитися на наших зборах, бо його глибока духовність була очевидною; він знав, як розмовляти з Богом. Мені подобалося чути його молитви. Однак у перші роки свого шлюбу Майкл та Мерієн не молилися і не відвідували церкву. Вони були заклопотані піклуванням про трьох маленьких дітей та керували успішною будівельною компанією. Майкл не відчував себе релігійною людиною. Одного вечора їхній єпископ прийшов до них додому і закликав їх почати молитися.

Коли єпископ пішов, Майкл і Мерієн вирішили, що вони спробують помолитися. Перш ніж лягти спати, вони стали навколішки біля ліжка і, відчуваючи незручність, Майкл почав. Промовивши кілька неоковирних слів молитви, Майкл раптом зупинився і сказав: “Мерієн, я не можу цього робити”. Коли він встав і почав уходити, Мерієн схопила його за руку, потягнула, щоб він знов став на коліна, і сказала: “Майку, ти можеш це зробити. Спробуй ще раз!” Почувши це підбадьорення, Майкл завершив коротку молитву.

Холмси почали регулярно молитися. Вони відгукнулися на запрошення свого сусіда прийти до церкви. Коли вони увійшли в каплицю і почули вступний гімн, Дух прошепотів їм: “Це істина”. Потім, непомітно і не очікуючи на запрошення, Майкл допоміг вивезти сміття з дому зборів. Роблячи це, він ясно відчув: “Це Мій дім”.

Майкл та Мерієн прийняли церковні покликання і служили у своєму приході та колі. Вони зазначалися одне з одним і зі своїми 3-ма дітьми. Потім народилися й інші діти, загалом їх стало 12. Холмси двічі відслужили на місії, він—як президент місії, і вона—як його супутниця.

Перша незграбна молитва була незначною, але сповненою віри дією, яка активувала небесні благословення. Холмси підживлювали полум’я віри відвідуванням церкви і служінням. Їхнє віддане учнівство протягом років розпалило величне вогнище, яке надиhaє і до сьогодні.

Однак, щоб деревина зрештою вивільнила повноту свого потенціалу, потрібно, аби до багаття постійно надходив кисень. Як видно з прикладу Майкла та Мерієн Холмс, щоб вогнище продовжувало палати, віра в Христа вимагає постійних дій. Незначні дії запалюють нашу спроможність просуватися по шляху завітів і ведуть до величніших благословень, які може запропонувати Бог. Але кисень надходить лише тоді, коли ми, образно кажучи, продовжуємо йти вперед. Іноді нам потрібно виготовити лук і стрілу, перш ніж прийде одкровення про те, де саме нам слід шукати їжу¹⁸. Іноді нам потрібно виготовити інструменти, перш ніж прийдуть одкровення, як побудувати корабель¹⁹. Іноді, за вказівкою Господнього пророка, нам слід спекти малого калача з невеликої кількості олії та борошна, що у нас є, щоб отримати невичерпні горнято олії та дзбанок борошна²⁰. А іноді нам слід “бути спокійними та знати, що [Бог—це] Бог”, і довіряти Його розкладу²¹.

Отримуючи будь-яке благословення від Бога, ви можете зробити висновок, що ви задовольнили вічний закон, яким управляється отримання цього благословення²². Але пам’ятайте, що цей “нескасовно встановлений” закон не залежить від часу, а це означає, що благословення приходять за Божим розкладом. Навіть давні апостоли у пошуках свого небесного дому²³ “повмирали за вірою, не одержавши обітниць, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували в них”²⁴. Якщо бажане благословення від Бога не було отримано—поки що—вам не слід чуманіти, непокоячись, що ще вам потрібно зробити. Натомість дослухайтеся до поради Джозефа Сміта—“життерадісно робіть усе, що у вашій владі; а тоді стійте спокійно з найглибшою впевненістю, щоб побачити ... як буде явлено руку Бога”²⁵. Деякі благословення прибережені на майбутнє, навіть для найбільш доблесних дітей Бога²⁶.

Шість місяців тому було представлено зосереджений на домівці, підтримуваний Церквою план вивчення, зміцнення віри та зміцнення окремих людей і сімей. Президент Рассел М. Нельсон обіцяв, що ці зміни можуть допомогти нам духовно вижити, збільшать нашу радість у євангелії та поглиблять наше навернення до Небесного Батька та Ісуса

Христа²⁷. Але чи заявимо ми своє право на ці благословення—це залежить від нас. Кожен з нас відповідальний за те, щоб відкрити і вивчати посібник *За Мною йдуть—для окремих людей і сімей* разом з Писаннями та іншими матеріалами із серії *За Мною йдуть*²⁸. Нам потрібно обговорювати їх з нашою сім’єю і друзями та організувати наш Суботній день так, щоб запалити метафоричне вогнище. Або ж ми можемо залишити ці матеріали, з прихованою в них потенційною енергією, лежати стосом у наших домівках.

Я закликаю вас з вірою активувати небесну силу, щоб отримувати конкретні благословення від Бога. Виявіть віру, щоб чиркнути сірником і запалити багаття. Постачайте необхідний кисень, поки терпеливо чекаєте на Господа. Закликаючи до цього, я молюсь, щоб Святий Дух скеровував і направляв вас, аби ви, подібно до “вірної людини”, про яку йдеться у Приповістях, були “багатими на благословення”²⁹. Я свідчу, що ваш Небесний Батько і Його Улюблений Син, Ісус Христос, живі та дбають про ваше благополуччя і охоче благословляють вас. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 41:1; 78:17; 104:33.
2. Див., наприклад, Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth*

of the Reformation (2017), 20. Одна така дискусія була між Августиним (354–430 рр. від Р.Х.) та його опонентом Пелагієм (354–420 рр. від Р.Х.). Пелагій стверджував, що “людям безумовно властиво чинити добро і що вони заслуговують Божу благодать, діючи добросеречно і дотримуючись усіх Божих заповідей”. Августин категорично з цим не погоджувався. Див. також Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), 296. Лютер навчав, що діяння ніколи не можуть вести до Божої благодаті; віра веде до благодаті, а за цим йдуть добрі справи; “неможливо відділити діяння від віри, так само, як неможливо відділити жар і світло від вогню”.

3. Див. Учення і Завіти 82:10.
4. Це туристичний сірник, яким можна чиркнути об що завгодно. Коли йдеться про сучасні безпечні сірники, наприклад, кухонні, то фосфор міститься не на головці, а у смужці на коробці.
5. Ці дії являють собою “енергію активації” для горіння. Термін “енергія активації” був введений у 1889 році шведським вченим Сванте Арреніусом.
6. Див. *Lectures on Faith* (1985), 3.
7. Див. Девід А. Беднар, “Просіть із вірою”, *Ліягона*, трав. 2008, с. 94.
8. Див. Мосія 2:24–25.
9. Див. Числа 21:6–9.
10. Див. 1 Нефій 17:41.
11. Див. 1 Нефій 17:42.
12. Учення і Завіти 130:20–21.
13. Див. 2 Нефій 10:24; 25:23.
14. Див. Алма 60:11, 21; Даллін Х. Оукс, “Через мале і просте”, *Ліягона*, трав. 2018, сс. 89–92; М. Рассел Баллард, “Завзято займатися справою”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 29–31.
15. Див. Путівник по Писаннях, “Молитва”; див. також Мороній 7:48.
16. Див. Алма 36:18–21; див. також Енош 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), 222.
18. Див. 1 Нефій 16:23.
19. Див. 1 Нефій 17:9.
20. Див. 1 Царів 17:10–16.
21. Див. Учення і Завіти 101:16.
22. Див. Учення і Завіти 130:20–21.
23. Див. Євреям 11:16.
24. Євреям 11:13.
25. Див. Учення і Завіти 123:17.
26. Див. Джеффри Р. Холланд, “Первосвященик майбутнього доброго”, *Ліягона*, січ. 2000, сс. 42–45. Старійшина Холланд сказав: “Деякі благословення приходять раніше, деякі—пізніше, а деякі ми не отримуємо, поки не опинимося на небесах; але до тих, хто приймає євангелію Ісуса Христа, вони приходять”.
27. Див. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 6–8.
28. Див. Квентін Л. Кук, “Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 8–12.
29. Приповіді 28:20.

ШЕРОН ЮБЕНК
Перший радник у генеральному президентстві
Товариства допомоги

Христос—Світло, що сяє у темряві

Якщо ви відчуваєте, що маяк вашого свідчення тьмяніє і темрява підступає, будьте хоробрими. Дотримуйтеся ваших обіцянок Богові.

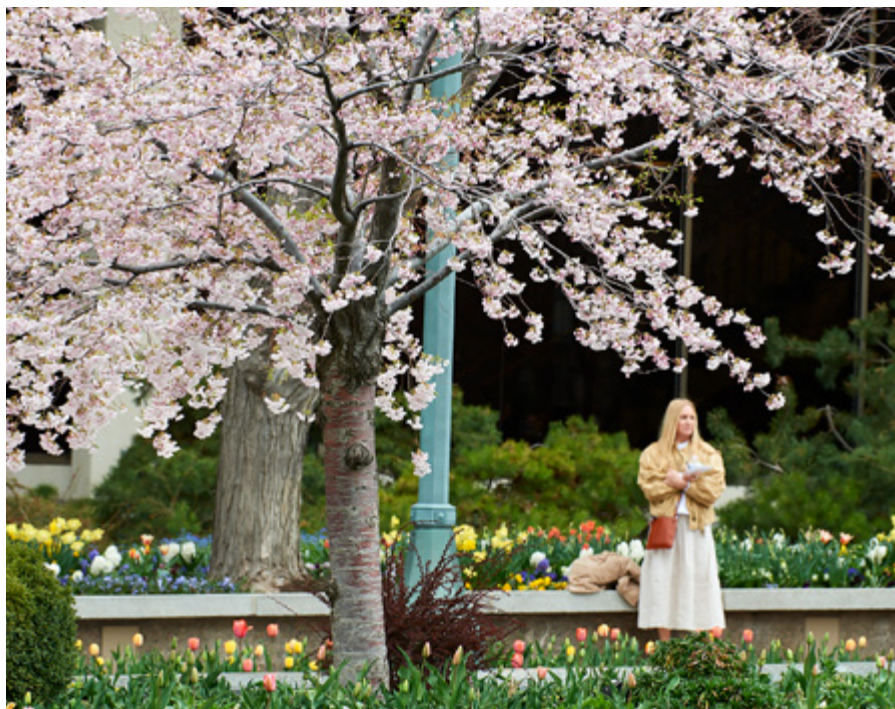
З вікна мого офісу в будівлі Товариства допомоги відкривається чудовий вид Солт-Лейкського храму. Кожного вечора з точністю годинника, коли настають сутінки, засвічуються зовнішні вогні на храмі. Храм є непохитним підбадьорливим маяком, що знаходиться прямо за моїм вікном.

Одного вечора у цьому лютому, коли сонце вже сіло, мій офіс залишився незвичайно темним. Подивившись у вікно, я побачила, що храм був неосвітленим. Світло

не увімкнулося. Раптом мені стало сумно. Я не могла бачити храмових шпилів, які я бачила щовечора протягом років.

Коли я побачила темряву замість очікуваного світла, це нагадало мені, що одна з найголовніших потреб, які ми маємо для нашого зростання,— це залишатися на зв’язку з Ісусом Христом. Він є джерелом нашої сили, Світлом і Життям світу. Без міцного зв’язку з Ним ми почнемо духовно вмирати. Знаючи це, Сатана

намагається використовувати мирський тиск, з яким ми всі стикаємося. Він працює, щоб приглушити наше світло, розірвати зв'язок, відрізати постачання, залишаючи нас на самоті у темряві. Цей тиск є звичайним станом у смертному житті, але Сатана старанно працює, щоб ізолювати нас і запевнити, що ми єдині, хто проходить через це.

Деякі з нас паралізовані горем

Коли нас приголомшують трагедії, коли життя стає таким важким, що ми не можемо дихати, коли нас було побито, як чоловіка на дорозі до Єрихону і залишено помирати, приходить Ісус та мастить наші рани, ніжно піднімає нас, відносить до готелю та доглядає за нами¹. Тим з нас, хто сумує, Він сказав: “Я ... полегшу тягарі, які покладені на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах, ... і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідаю Мій народ в їхніх скорботах”². **Христос зцілює рани.**

Деякі з нас просто дуже втомлені

Старійшина Джеффри Р. Холланд сказав: “Не потрібно, щоб ми бігли швидше, ніж нам під силу. ... Але

[попри] це я знаю, що багато з вас біжить [дуже], дуже швидко і що стрілка показника на запасі вашої енергії та емоцій наближається до найнижчої позначки”³. Коли очікування приголомшують нас, ми можемо зупинитися і запитати Небесного Батька, що нам треба відкинути. Частина нашого життєвого досвіду—це навчитися, чого нам не варто робити. Однак, життя може бути таким, що дуже втомлює. Ісус запевняє нас: “Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені,—і Я вас заспокою!”⁴

Христос бажає приєднатися до нас і тягнути наше ярмо, щоб полегшити тягарі. **Христос—це спокій.**

Дехто з нас відчуває, що не є типовим членом Церкви

З багатьох причин ми не відчуваємо себе прийнятими чи такими, яких можна прийняти. У Новому Завіті показано, які великі зусилля зробив Ісус, щоб охопити всі прошарки народу: прокажених, митарів, дітей, галілеян, блудниць, митників, жінок, фарисеїв, грішників, самарян, вдів, римських солдатів, перелюбників, ритуально нечистих. Майже у кожній історії Він спілкується з

кимось, хто традиційно не був прийнятим у суспільстві.

У Лука 19 розповідається про старшого над митниками в Єрихоні на ім'я Закхей. Він заліз на дерево, щоб побачити Ісуса, який проходив повз нього. Закхей працював на римський уряд, і його вважали корумпованим та грішником. Ісус побачив його високо на дереві та звернувся до нього, кажучи: “Закхей, зійди зараз додолу, бо сьогодні потрібно Мені бути в домі твоїм!”⁵ А коли Ісус побачив доброту серця Закхей та те, що він робив для інших, Він прийняв його пожертвування, кажучи: “Сьогодні на дім цей спасіння прийшло, бо й він син Авраамів”⁶.

Христос турботливо сказав нефіліцям: “Я наказав, щоб ніхто з вас не йшов геть”⁷. У Петра було могутнє прозоріння, описане в Дії 10, коли він проголосив: “Та відкрив мені Бог, щоб я жадну людину не мав за огидну чи то за нечисту”⁸. Це незмінна вимога до християнських учнів та святих останніх днів виявляти істинну любов одне до одного⁹. Ісус так само запросив нас, як Він запросив Закхей: “Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до [вас] ввійду, і буду вечеряти з [вами], а [ви] зо Мною”¹⁰. **Христос бачить нас на нашому дереві.**

Деякі з нас занепокоєні через запитання

Кілька років тому я була обтяжена та роздратована запитаннями, на які не могла знайти відповіді. Одного суботнього ранку я побачила невеличкий сон. Уві сні я побачила альтанку і зрозуміла, що я мушу зайти у неї. Вона мала п'ять арок, але вікна були зроблені з каменю. Уві сні я скаржилася, не бажаючи заходити всередину, тому що вона була маленькою й темною. Потім мені спала думка, що брат Яреда з терпінням виплавляв каміння, роблячи їх прозорим склом. Скло—це каміння, яке пройшло через структурні зміни. Коли Господь торкнувся камінців для брата Яреда, вони засяяли світлом

у темних барках¹¹. Раптом я відчула бажання бути у тій альтанці більше, ніж будь-де. Це було саме те місце—єдине місце—для мене, щоб насправді “побачити”. Запитання, які мене турбували, не зникли, але після того, як я прокинулася, яскравіше запитання постало у моїй голові: “Як ти збираєшся зміцнити свою віру, подібно до брата Яреда, щоб твої камінці могли перетворитися на світло?”¹²

Наш земний розум створено так, щоб шукати розуміння та значення крок за кроком. Я не знаю всіх причин, чому так важко у смертному житті все зрозуміти. Це не та фаза нашого вічного розвитку, коли у нас на все є відповіді. Це час, коли ми розвиваємо нашу упевненість (чи інколи нашу надію) у доказ небаченого. Упевненість приходить не завжди таким чином, що можна легко проаналізувати, але вона приносить світло у нашу темряву. Ісус сказав: “Я є світло, і життя, і істина світу”¹³. Для тих, хто шукає істину, спочатку це може здаватися нерозумним бути у маленькому приміщенні з вікнами із каміння. Але з терпінням та вірними запитаннями Ісус зможе перетворити наші вікна з каменю на скляні та світлі. **Христос—це світло, завдяки якому ми можемо розуміти.**

Дехто з нас відчуває, що ми ніколи не будемо достатньо хорошими

Багряна фарба у Старому Зав'язі була не лише яскравою, але й довговічною, що означало, що цей барвистий колір в'їдався у вовну і не блякнув, незважаючи на те, скільки

Коли ми каємося у наших гріхах, багряна кров Спасителя робить нас чистими.

разів його прали¹⁴. Сатана використовує цю метафору, щоб змусити нас відчувати себе непростеними: біла вовна, заплямована багрянцем, ніколи не стане знову білою. Але Ісус Христос проголосив: “Вищі дороги Мої за ваші дороги”¹⁵ і чудо Його милості у тому, що, коли ми каємося у наших гріхах, Його багряна кров робить нас чистими. Це не логічно, але все ж таки є істинним.

“Коли ваші гріхи будуть як кармазин,—стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, —то стануть мов вовна вони!”¹⁶ Господь особливо підкреслює, що коли він або вона “покаявся у ... гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам'ятаю їх більше”¹⁷. Говорячи іншими словами: Прийдіть і будемо правуватися¹⁸. Ви наробили помилок, всі грішать¹⁹. Прийдіть до Мене і покайтеся²⁰. Я більше не пам'ятати му гріха²¹. Ви можете знову бути спасеними²². Я маю роботу для тебе²³.

Христос робить вовну білою.

Але, що ми маємо робити? Що є ключем до відновлення зв'язку з силою Ісуса Христа, коли ми

віддалилися? Президент Рассел М. Нельсон сказав про це дуже просто: “Ключ цей—укладання й дотримання священних заповітів. ... Це нескладно”²⁴. Зробіть Христа центром вашого життя²⁵.

Якщо ви відчуваєте, що маяк вашого свідчення тьмяніє і темрява підступає, будьте хоробрими. Дотримуйтеся ваших обіцянок Богові. Ставте свої запитання. З терпінням перепплавляйте каміння у скло. Зверніться до Ісуса Христа, який все ще вас любить.

Ісус сказав: “Я є світло, що сяє в темряві, і темрява не осягає його”²⁶. Це означає, що незважаючи на те, як сильно темрява не намагається, вона не зможе подолати це світло. Ніколи. Ви можете покладатися на те, що Його світло буде вас підтримувати.

Ми або люди, яких ми любимо, можуть тимчасово втрачати своє свідчення. Як у випадку з Солт-Лейським храмом, менеджер, відповідальний за майно, брат Вал Уайт, майже негайно отримав дзвінок. Люди помітили. Що сталося з освітленням храму? Спочатку працівники особисто підійшли до кожної електричної панелі у храмі і вручну увімкнули освітлення знову. Потім вони замінили батареї, що автоматично постачали електроенергію і перевірили їх, аби дізнатися, що у них вийшло з ладу.

Важко увімкнути своє світло знову самому. Нам потрібні друзі. Ми потрібні одне одному. Так само, як працівники, які відповідальні за храмове майно, ми можемо допомагати одне одному особисто відвідуючи, заряджаючи наші духовні батареї, лагодячи те, що зламалося.

Наше особисте світло може бути подібним світлу однієї лампочки на дереві. Але ми все ще випромінюємо наше мале світло, і всі разом, як Храмова площа під час Різдва, ми привертаємо увагу мільйонів людей до дому Господа. За словами Президента Нельсона, найкраще за все ми можемо принести світло Спасителя собі та людям, які для

нас важливі, просто дотримуючись своїх завітів. Безліччю способів Господь винагороджує ці вірні дії силою та радістю²⁷.

Я свідчу, що ви—улюблені. Господь знає, як сильно ви намагаєтеся. Ви розвиваєтеся. Рухайтеся далі. Він бачить всі ваші приховані жертви і враховує їх на ваше благо і на благо тих, кого ви любите. Ваша робота не даремна. Ви не самотні. Його ім'я дійсно—Еммануїл, що означає “з нами Бог”²⁸. Він напевно з вами.

Зробіть ще кілька кроків на шляху завітів, навіть, якщо дуже темно, щоб бачити далеко вперед. Світло повернеться. Я свідчу про істинність Ісусових слів, що наповнені світлом: “Наближайтеся до Мене, і Я наблизитимусь до вас; шукайте Мене старанно, і ви знайдете Мене; просіть, і ви отримаєте; стукайте, і вам буде відчинено”²⁹. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Лука 10:30–35.
2. Мосія 24:14.
3. Джеффри Р. Холланд, “Нести тягарі один одного”, *Ліягона*, червень 2018, с. 30.
4. Матвій 11:28.
5. Лука 19:5.
6. Лука 19:9.
7. З Нефій 18:25.
8. Дії 10:28.
9. Див. Іван 15:12.
10. Об'явлення 3:20.
11. Див. Етер 6:3.
12. Див. Етер 4:7.
13. Етер 4:12.
14. Див. “Scarlet, Crimson, Snow, and Wool”, *Ensign*, Dec. 2016, 64–65.
15. Ісаія 55:9.
16. Ісаія 1:18.
17. Учення і Завіти 58:42.
18. Див. Ісаія 1:18.
19. Див. Римлянам 3:23.
20. Див. З Нефій 9:22.
21. Див. Учення і Завіти 58:42.
22. Див. Лука 8:48.
23. Див. Мойсей 1:6.
24. Рассел М. Нельсон, “Чотири дари, які Ісус Христос пропонує вам” (Різдвяний вечір з Першим Президентством, 2 груд. 2018 р), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
25. Див. Russell M. Nelson, “Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit”, *Arizona Republic*, Feb. 10, 2019, [azcentral.com](https://www.azcentral.com).
26. Учення і Завіти 6:21.
27. Див. Мосія 27:14.
28. Матвій 1:23.
29. Учення і Завіти 88:63.

СТАРІЙШИНА КВЕНТІН Л. КУК
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Велика любов до дітей нашого Батька

Любов є основною рисою та рушійною силою для здійснення тих духовних цілей, які доручає нам наш улюблений пророк.

Мої дорогі брати і сестри, це унікальний і вирішальний час в історії. Ми благословенні жити в останній розподіл перед Другим пришестям Спасителя. Майже на початку цього розподілу в 1829 році, за рік до того, як Церкву було формально організовано, було отримане радісне одкровення, в якому проголошувалося, що скоро має розпочатися “дивовижна робота”. Цим одкровенням було встановлено таку істину: ті, хто бажає служити Богові, мають

право на таке служіння завдяки “вірі, надії, милосердю й любові, з оком, єдиноспрямованим до слави Бога”¹. Милосердя, яке є “чистою любов'ю Христа”², охоплює вічну любов Бога до всіх Його дітей³.

Моя мета цього ранку—наголосити на важливій ролі такого роду любові в місіонерській роботі, храмовій роботі та сімейній історії, а також у сімейному вивченні Писань, зосередженому на домівці і підтриманому Церквою. Любов

до Спасителя і любов до наших ближніх⁴ є першочерговою рисою і мотивом для служіння та здійснення духовних цілей⁵, які нам було доручено виконувати нашим улюбленим пророком, Президентом Расселом М. Нельсоном, відповідно до змін, про які було оголошено в 2018 році.

Місіонерські зусилля по збиранню розсіяного Ізраїля

У своєму житті я рано усвідомив зв'язок між місіонерською роботою та любов'ю. Коли мені було 11 років, я отримав патріарше благословення від патріарха, який також був моїм дідузем⁶. У тому благословенні, зокрема, було сказано: "Я благословляю тебе великою любов'ю до твоїх ближніх, бо тебе буде покликано нести євангелію світові ..., аби переконати душі прийти до Христа"⁷.

Навіть тоді, в дитинстві, я зрозумів, що для того, аби ділитися євангелією, потрібна велика любов до всіх дітей нашого Небесного Батька.

Коли 15 років тому генеральні авторитети отримали завдання працювати над путівником *Проповідайте Мою євангелію*, ми дійшли висновку, що така риса, як любов, була необхідною для місіонерської роботи в наші дні так само, як це було завжди. Розділ 6 про характер, подібний до Христового, рисами якого, зокрема, є милосердя і любов, вже тривалий час користується найбільшою популярністю серед місіонерів.

Більшість місіонерів як посланці Спасителя відчують саме таку любов, і коли вони сповнені цією любов'ю, їхні зусилля благословляються. Коли члени Церкви набудуть бачення такого роду любові, що є важливим для надання допомоги Господу в Його цілях, Господня робота буде виконана.

Ось дивовижний приклад такого роду любові, в якому я мав привілей відігравати маленьку роль. Коли я служив президентом Тихоокеанської території, я отримав дзвінок від президента Р. Вейна Шуте. Юнаком він служив на місії в Самоа. Згодом він повернувся до Самоа як президент

місії⁸. На той час, коли він мені телефонував, він був президентом храму в Апіа, Самоа. Під час його служіння президентом місії одним з його молодих місіонерів був старійшина Вінсент Хелек, який зараз є президентом Тихоокеанської території. Президент Шуте відчував велику любов і повагу до Вінсента і до всієї сім'ї Хелек. Більшість членів цієї сім'ї були членами Церкви, але батько Вінсента, Отто Хелек, патріарх сім'ї (який мав німецько-самоанське коріння), членом Церкви не був. Президент Шуте знав, що я буду присутнім на конференції колу та інших зборах в Американському Самоа. Тому він попросив мене розглянути можливість зупинитися в

Р. Вейн Шуте

домі Отто Хелека з наміром поділитися з ним євангелією.

Ми з моєю дружиною Мері зупинилися в прекрасному домі Отто і його дружини Дороті. Під час сніданку я поділився євангельським посланням і запросив Отто зустрітися з місіонерами. Він подорожував, але твердо, відхилив моє запрошення. Він сказав, що радий тому, що багато членів його сім'ї були святими останніх днів. Але він твердо зазначив, що дехто з предків його самоанської матері був серед перших християнських священників на Самоа, і він відчував важливість відданості цьому спадку їхньої традиційної християнської віри⁹. Однак ми попрощалися добрими друзями.

Через якийсь час, коли Президент Гордон Б. Хінклі готувався до освячення храму в Сува, Фіджі, він попросив свого особистого секретаря, брата Дона Х. Стейлі¹⁰, подзвонити мені в Нову Зеландію, щоб обговорити необхідні приготування. Президент Хінклі хотів легіти з Фіджі до Американського Самоа, щоб зустрітися зі святими. Було висловлено пропозицію забронювати певний готель, в якому зупинилися

минулого разу. Я запитав, чи можна запропонувати інший варіант. Брат Стейлі сказав: “Ви—президент території; звичайно, можна”.

Я негайно ж подзвонив президенту Шуте і сказав йому, що, можливо, в нас є другий шанс духовно благословити нашого друга Отто Хелека. Цього разу місіонером буде Президент Гордон Б. Хінклі. Я запитав, чи буде доречно, на його думку, попросити Хелеків прийняти в себе всіх нас, хто входив до групи, що супроводжувала Президента Хінклі¹¹. Також до цієї групи, окрім Президента Хінклі, входили сестра Хінклі, їхня дочка Джейн, а також старійшина Джеффрі Р. Холланд і сестра Холланд. Президент Шуте, поспілкувавшись з сім'єю Хелеків, зробив усі приготування¹².

Коли ми прибули з Фіджі після освячення храму, нас тепло зустріли¹³. Того вечора ми промовляли до тисяч самоанських членів Церкви, після чого попрямували до будинку сім'ї Хелек. Коли наступного ранку ми зібралися на сніданок, Президент Хінклі і Отто Хелек вже стали добрими друзями. Мені було цікаво, що між ними відбувалася розмова, дуже схожа на мою з Отто більше року тому. Коли Отто висловив своє захоплення нашою Церквою, але підтвердив свою прихильність до існуючої церкви, Президент Хінклі поклав руку на плече Отто і сказав: “Отто, цього не достатньо; ти маєш стати членом Церкви. Це Господня Церква”. Образно можна було побачити, що завдяки відвертості сказаного Президентом Хінклі з Отто спала броня опору.

Це було початком додаткового місіонерського навчання та духовного смирення, що дозволило Отто Хелеку охреститися і бути конфірмованим трохи більше року потому. Ще через рік сім'я Хелек була запечатана на вічність у храмі¹⁴.

У цій дивовижній історії мого серця найбільше торкнулися величезна турбота і любов, виявлені президентом Вейном Шуте до свого колишнього місіонера, старійшини Вінсента Хелека, та його бажання бачити всю сім'ю Хелек об'єднаними у вічну сім'ю¹⁵.

Коли справа йде про збирання Ізраїля, нам потрібно налаштувати свої серця на таку любов і відійти від самого лише почуття обов'язку¹⁶

або провини—до почуття любові та залучення до божественної справи, мета якої—ділитися зі світом посланням про Спасителя, Його священнослужіння та місію¹⁷.

Як члени Церкви ми можемо виявляти свою любов до Спасителя, а також наших братів і сестер по всьому світу через просте запрошення. Новий розклад недільних зборів сприяє винятковій можливості для членів Церкви успішно й з любов'ю запрошувати друзів і знайомих прийти, побачити і відчутти, що таке Церква¹⁸. Після духовних причасних зборів, які, сподіваємося, будуть такими священними, як опишував учора старійшина Джеффрі Р. Холланд; відбуватимуться 50-хвилинні збори, зосереджені на Новому Завіті та Спасителі або ж на відповідних виступах з генеральної конференції, які також стосуються Спасителя і Його вчення.

Дехто з сестер Товариства допомоги здивувалися, чому вони отримали “завдання зі збирання Ізраїля” разом з членами кворумів священства. Для цього є причини, і більшість з них Президент Нельсон назвав на минулій генеральній конференції. А завершив він такими словами: “Ми просто не зможемо зібрати Ізраїль без вас”¹⁹. У наш час ми благословенні тим, що приблизно 30 відсотків наших місіонерів повного дня є сестрами. Це дає сестрам Товариства допомоги додатковий стимул з любов'ю ділитися евангелією. Що потрібно, так це сповнене любові і співчуття духовне зобов'язання кожного з нас—чоловіків, жінок і дітей—ділитися евангелією Ісуса Христа. Якщо ми будемо виявляти любов, доброту і смирення, багато хто прийме наше запрошення. Ті, хто зробить вибір не приймати наше запрошення, все одно залишаться нашими друзями.

Збирання Ізраїля за допомогою храмової роботи та сімейної історії

На любові зосереджені також наші зусилля з храмової роботи та сімейної історії для того, щоб

Турбота і любов президента Р. Вейна Шуте до його колишнього місіонера, старійшини О. Вінсента Хелека, допомогли об'єднати сім'ю Хелек навечно.

збирати Ізраїль по інший бік завіси. Коли ми дізнаємося про випробування та труднощі, яких зазнали наші предки, наша любов до них і вдячність зростають. Значною мірою наші зусилля з храмової роботи та сімейної історії були зміцнені завдяки новим коригуванням як у розкладі недільних зборів, так і в можливості для молоді раніше переходити з класу в клас і з кворуму в кворум. Ці зміни спрямовані на збільшення уваги в ранньому віці до знання про наших предків та збирання Ізраїля з іншого боку завіси. Відбулося значне поживлення як у храмовій роботі, так і в роботі з сімейної історії.

Інтернет—це могутнє знаряддя; домівка зараз стала нашим головним центром з сімейної історії. Наші юні члени Церкви винятково здібні в дослідженні сімейної історії та мають духовну мотивацію виконувати хрищення за своїх предків, яких вони навчилися любити й цінувати. З часу введення змін, відповідно до яких 11-річним дітям дозволяється виконувати хрищення за померлих, президенти храмів по всьому світу звітують про значне зростання відвідуваності. Один з президентів храму повідомляє нас про те, що “відбулося дивовижне збільшення кількості відвідувачів для виконання хрищення ... і поповнення у вигляді 11-річних дітей сприяє приходу більшої кількості сімей. ... Навіть у своєму [юному] віці вони виявляють здатність відчувати благоговіння та мету обряду, який виконують. Дивовижно це бачити!”²⁰

Я знаю, що наші провідники Початкового товариства та молоді спрямовують і далі будуть спрямовувати основні зусилля на сімейну історію та храмову роботу. Сестри Товариства допомоги та брати у священстві можуть з любов'ю особисто допомагати у виконанні своєї храмової роботи та сімейної історії, а також допомагати дітям і молоді, надихаючи їх збирати Ізраїль з іншого боку завіси. Це особливо важливо робити вдома і в Суботній

день. Я обіцяю, що сповнене любові виконання обрядів для предків сприятиме зміцненню й захисту нашої молоді та сімей у світі, який стає все більш злочестивим. Також я особисто свідчу, що Президент Рассел М. Нельсон отримав надзвичайно важливі одкровення стосовно храмів та храмової роботи.

Підготовка вічних сімей та окремих осіб до життя з Богом

Новий наголос на зосередженому на домівці навчанні євангелії та життю за нею, а також матеріали, надані Церквою, є прекрасною можливістю для підготовки вічних сімей та окремих осіб у дусі любові до зустрічі та життя з Богом²¹.

Коли чоловік і жінка запечатаються в храмі, вони входять у святий чин шлюбу в новому і вічному завіті, який є чином священства²². Разом вони здобувають і отримують благословення священства й владу керувати справами своєї сім'ї. Жінки й чоловіки мають унікальні ролі, як зазначено в документі “Сім'я: Проголошення світові”²³, але сфери їхнього управління рівні за своєю цінністю та важливістю²⁴. Вони мають однакову владу отримувати одкровення для своєї сім'ї. Коли вони працюють разом в любові та

праведності, їхні рішення благословляються небесами.

Ті, хто бажає дізнатися волю Господа для себе або для своєї сім'ї, повинні прагнути бути праведними, лагідними, добрими та люблячими. Смирнення та любов є визначальними рисами тих, хто прагне пізнати Господню волю, особливо щодо своїх сімей.

Самовдосконалення, особиста гідність для отримання благословень завітів, а також підготовка до зустрічі з Богом є відповідальністю кожної окремої людини. Нам потрібно бути самодостатніми та старанно прагнути зробити наші домівки прихистком від сум'яття, яке вируватиме навколо нас²⁵, а також святилищем віри²⁶. Батьки мають відповідальність з любов'ю навчати своїх дітей. Домівки, сповнені любові, є радістю, насолодою та в буквальному розумінні небесами на землі²⁷.

Улюбленим гімном моєї матері був гімн “В сім'ї любов”²⁸. Завжди, коли вона чула перше речення “Глянь, яка краса навкруг, бо в сім'ї любов”, було помітно її зворушення та слози. Як діти ми розуміли, що живемо саме в такій домівці; це було одним з її найвищих пріоритетів²⁹.

Заохочуючи до створення в домівці атмосфери любові, Президент Нельсон також наголосив на обмеженні використання засобів масової інформації, які руйнують наші першочергові цілі³⁰. Одне з коригувань, яке принесе користь ледь не кожній сім'ї—це зробити Інтернет, соціальні медіа та телебачення своїми слугами, а не засобами відволікання або, що ще гірше, господарями. Війна за душі всіх нас, а особливо дітей, часто ведеться в домівці. Як батькам нам слід докладати зусиль, аби бути певними, що вміст медіа є як корисним, відповідним до віку, так і узгодженим з атмосферою любові, яку ми намагаємося створити.

Навчання в наших домівках має бути ясным і мотивуючим³¹, а також духовним, радісним і сповненим любові.

Я обіцяю: якщо ми зосередимося на нашій любові до Спасителя та Його Спокуті, зробимо Його головною рушійною силою наших зусиль зі збирання Ізраїля по обидва боки завіси, будемо служити іншим та самостійно готуватися до зустрічі з Богом, вплив ворога буде зменшено, і радість, насолода та мир євангелії сповнять наші домівки любов'ю,

схожою на Христову³². Я свідчу про ці доктринальні обіцяння й даю впевнене свідчення про Ісуса Христа і Його спокутну жертву заради нас. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 4:1, 5.
2. Мороній 7:47.
3. Див. “Милосердя і любов”, *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, (2005), с. 124.
4. Див. Повторення Закону 6:5; Матвій 22:36–40.
5. Див. повідомлення “Обов’язки президентств кворуму старійшин і Товариства допомоги щодо місіонерської роботи членів Церкви і храмової та сімейно-історичної роботи”, 6 жовт. 2018 р.
6. Мій дідусь мав повноваження давати патріарші благословення своїм онукам, які жили в різних штатах. Моє благословення було дано мені у віці 11 років, тому що дідусь хворів і були опасіння, що він може померти.
7. Патріарше благословення, дане Квентіну Л. Куку патріархом Кроузером Кімболом, 13 жовт. 1951 р., Дрейпер, шт. Юта.
8. Президент Р. Вейн Шуте разом зі своєю дружиною Лорною також служили на інших місіях в Шанхаї, Китаї; Вірменії; Сінгапурі та Греції. Після смерті Лорни він одружився з Реа Має Росвалл, і вони служили в місії Брісбейн, Австралія. Семеро з його дев’яти дітей служили на місії повного дня. Протягом двох років під час його служіння президентом місії в Самоа старійшина Джон Х. Гроберг служив президентом місії в Тонга. Обидва вони здобули легендарний досвід.
9. Отто Хелек був священником-мирянином Християнської Церкви Самоа, яка походила з Лондонського місіонерського товариства. Його батько мав німецьке походження, був родом з Дессау, Німеччина.
10. Президент Дон Х. Стейлі на даний момент служить президентом храму в Баунтифул, шт. Юта.
11. Увесь список присутніх: Президент і сестра Хінклі та їхня дочка Джейн Хінклі Дадлі, старійшина Джеффри Р. Холланд та сестра Патріція Т. Холланд, старійшина Квентін Л. Кук і сестра Мері Г. Кук, а також брат Дон Х. Стейлі.
12. Старійшина О. Вінсент Хелек розповів мені, що його батько запросив Вінсента та його брата Девіда приїхати з-за кордону, щоб перевірити стан будинку й побути там під час зупинки Президента Хінклі. Старійшина Хелек передав сказане батьком: “Вони можуть бути ангелами, розумієте”. Він сказав своїм синам: якщо вони збираються приймати пророка, їм треба зробити дім досконалим.
13. Президент Хінклі на футбольному стадіоні вітали місцеві керівники Американського Самоа та багато тисяч самоанців.
14. Поеднання сімей завдяки старанній місіонерській роботі було визначальною рисою як народу Самоа, так і полінезійців.

15. Президента Шуте настільки любили і шанували, що його запросили виступити на поховальній службі Отто Хелека в 2006 році.
16. “Іноді спочатку ми можемо служити з почуттям обов’язку чи зобов’язання, але навіть таке служіння може підняти нас на вищий внутрішній рівень, скеровуючи служити “іще краще” [1 Коринтянам 12:31]” (Джой Д. Джоунс, “Для Нього”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 50).
17. Див. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 5–8.
18. Члени Церкви повинні координувати свою діяльність з місіонерами, коли запрошують [до Церкви інших людей].
19. Рассел М. Нельсон, “Участь сестер у збиранні Ізраїля”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 70.
20. Президент Б. Джексон Віксом та сестра Розмарі М. Віксом, президент і матрона Солт-Лейкського храму, звітують Генеральному президентству Початкового товариства, бер. 2019 р. Віксоми зазначили, що “аби задовольнити потреби, вони замовляють більше одягу для хрищення розмірів XXXS!”
21. Див. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 6–8.
22. Див. Учення і Завіти 131:1–4.
23. Див. “Сім’я: Проголошеня світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
24. “Кожен батько є патріархом у своїй сім’ї, і кожна мати є матріархом, і вони є рівноправними, виконуючи свої різні ролі у батьківстві” (Джеймс Е. Фауст, “The Prophetic Voice”, *Ensign*, May 1996, 6).
25. Див. Учення і Завіти 45:26–27; 88:91.
26. Рассел М. Нельсон, “Стати вірцями святими останніх днів”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 113.
27. Див. “Небесами стане дім”, *Гімни*, №182.
28. “В сім’ї любов”, *Гімни*, №183.
29. Якщо ми прагнемо досягти такої любові, то слід поставити за мету настанову з Учення і Завіти 121:41–42:

“Жодна влада чи жодний вплив не можуть і не повинні підтримуватися через священство інакше, як тільки через переконання, довготерпіння, м’якість, і лагідність, і любов нелицемірно; добротою і чистим знанням, що вельми звеличує душу без лицемірства і без підступності”.
- Слід уникати надмірної критики на адресу дітей. виправлення помилок і нестача мудрості вимагають настанови, а не критики. Гріх вимагає докору (див. Учення і Завіти 1:25–27).
30. Див. Рассел М. Нельсон, “Участь сестер у збиранні Ізраїля”, *Ліягона*, с. 69; див. також Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018), NepofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
31. Певним чином домівка подібна до школи з одним класом для навчання дітей будь-якого віку. Навчаючи 11-річних дітей, ми не можемо ігнорувати трирічних.
32. Див. Іван 17:3; 2 Нефій 31:20; Мороній 7:47.

СТАРІЙШИНА Д. ТОДД КРИСТОФЕРСОН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Підготовка до повернення Господа

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів унікально уповноважена, і їй доручено виконати необхідну підготовку до Другого пришестя Господа.

Через два тижні ми будемо святкувати Великдень. Воскресіння підтверджує божественність Ісуса Христа і реальність Бога Батька. Наші думки звертаються до Спасителя, і ми розмірковуємо про “Його незрівнянн[є] життя і безмежну добротність Його великої спокутної жертви”¹. Я сподіваюся, що ми також розмірковуємо про Його майбутнє повернення, коли “Він правитиме як Цар над царями і ... як Господь над панами”².

Дуже давно в Буенос-Айресі, Аргентина, я взяв участь у конференції з багатьма провідниками різних релігійних конфесій. Їхня любов до їхніх ближніх була очевидною. Їхнім наміром було позбавити людей страждань і допомогти їм піднятися з пригнобленості та бідності. Я роздумував про численні гуманітарні проекти цієї Церкви, включаючи ті, які проводилися у співпраці з багатьма з релігійних

груп, представлених на тій конференції. Я відчував щире вдячність за щедрість членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, завдяки яким можливе таке служіння, подібне до Христового.

У той момент Святий Дух підтвердив для мене дві речі. Перша— робота із задоволення фізичних потреб є важливою і повинна продовжуватися. Друга була неочікуваною, все ж сильною і чіткою. А саме—окрім самовідданого служіння, надзвичайно важливо підготувати світ до Другого пришестя Господа Ісуса Христа.

Коли Він прийде, пригнобленість і несправедливість не просто зникнуть, вони перестануть існувати:

“І вовк буде мешкати з ягням, і леопард лежатиме з козлятами, і теля, і молодий лев, і відгодована тварина їстимуть разом; і мале дитя водитиме їх. ...

Вони не вчинять лихого і не руйнуватимуть на всій Моїй святій горі; бо земля сповниться знанням Господа, як води покривають море”³.

Бідність і страждання не просто зменшаться, вони зникнуть:

“Вони голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка.

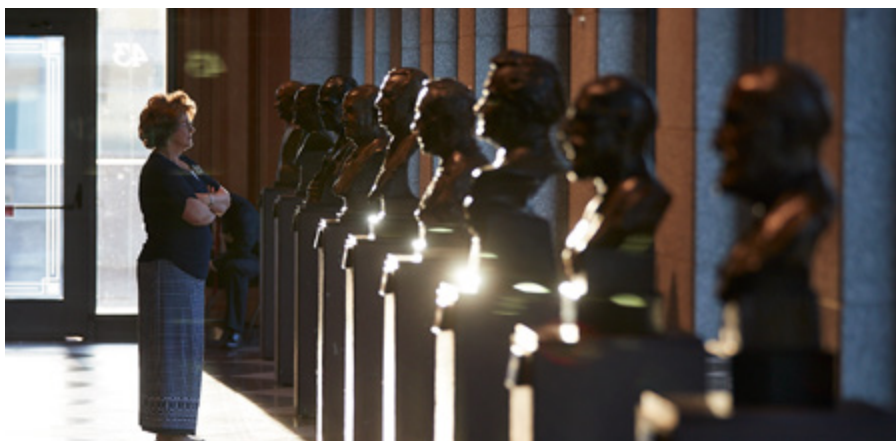
Бо Агнець, що серед престолу, “буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожному сльозу з очей їхніх зітре!”⁴

Навіть біль і смуток смерті перестануть існувати:

“У той день маля не помре, доки не зістаріється; і його життя буде як вік дерева;

А коли помре, то не засне, так би мовити, у землі, а перемиється раптово, як оком змигнути, і його буде піднято, і його покій буде славетним”⁵.

Тому так, давайте робити все можливе, щоб позбавитися страждань і смутку зараз і давайте присвятимо себе більш старанно до підготовки, необхідної для того дня, коли біль і зло скінчатимуться, коли “Христос буде особисто царювати на Землі, і ... Землю буде відновлено, і вона одержить

свою райську славу”⁶. Це буде день викуплення і суду. Колишній англійський єпископ з Дюрему, доктор Н. Т. Райт, вдало описав важливість Христової Спокути, воскресіння і суду у подоланні несправедливості і виправленні усього.

Він сказав: “Бог визначив день, коли праведно судитиме світ через Чоловіка, Якого Він призначив—і в цьому Він дав запевнення усім, піднявши цього Чоловіка з мертвих. Факти про Ісуса з Назарету, а особливо про його воскресіння з мертвих, є фундаментом запевнення того, що світ не є випадковим. Це, зрештою, не хаос; коли ми робимо щось правильне, ми не марнуємо час, намагаючись підтримати будівлю, яка врешті-решт упаде, або ж полагодити машину, якій дорога на звалище. Коли Бог підняв Ісуса з мертвих, то було мікрокосмічною подією, в якій фінальний макрокосмічний акт суду був, можна сказати, [наслідком] ... фінальної надії. Бог наймогутнішим способом проголосив, що Ісус з Назарету дійсно був Месією. ... Найбільшою іронією історії є те, що сам [Ісус] пройшов через жорстокий і несправедливий

суд, прийшовши до того місця, яке символізувало і об’єднало усю жорстокість і несправедливість історії, аби нести той хаос, ту темряву, ту жорстокість, ту несправедливість на собі і знищити її силу”⁷.

Коли я був на тій конференції в Буенос-Айресі, про яку я згадував раніше, Дух чітко дав мені зрозуміти, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів унікально уповноважена, і їй доручено виконати необхідну підготовку до Другого пришестя Господа; вона дійсно була відновлена саме для цієї мети. Чи можете ви ще десь знайти людей, які приймають еру сьогодення, як пророковане “урядження виповнення часів”, коли наміром Бога є “усе об’єднати в Христі”⁸? Якщо тут ви не знайдете громади, яка віддано виконує те, що треба виконати як для живих, так і для мертвих, аби підготуватися до того дня, якщо тут ви не знайдете організації, яка жертвує велику кількість часу і коштів на збирання і підготовку завітного народу, щоб прийняти Господа, то ви ніде її не знайдете.

Звертаючись до Церкви у 1831 році, Господь проголосив:

“Ключі царства Бога ввірено людині на землі, і звідти покотиться євангелія аж до кінців землі. ...

Прикликайте Господа, щоб Його царство могло йти по землі, щоб жителі її могли сприймати його і бути готовими до днів прийдешніх, у які Син Людини зійде в небесах, одягнений у яскравість Своєї слави, щоб зустріти царство Бога, яке встановлено на землі”⁹.

Що ми можемо робити, аби зараз готуватися до того дня? Ми можемо підготувати себе як народ, ми можемо збирати Господній завітний народ і ми можемо допомогти викупити обіцяння спасіння, “дані батькам”, нашим предкам¹⁰. Все це має відбутися в деякій мірі до того, як Господь прийде знову.

Першим і важливим для повернення Господа є присутність на землі людей, готових прийняти Його під час Його пришестя. Він проголосив, що тих, хто залишаться на землі в той день, “від найменших до найвеличніших ... буде сповнено знанням про Господа, і вони ... побачать око-в-око, і здійматимуть свій голос, і в єдиний голос вони заспівають цю нову пісню, кажучи: Господь знову привів Сіон. ... Господь зібрав усе в одному. Господь звів Сіон згори. Господь звів Сіон знизу”¹¹.

У стародавні часи Бог забрав праведне місто Сіон до Себе¹². А в останні дні новий Сіон прийме Господа під час Його повернення¹³. Сіон—це чисті серцем, народ одного серця і одного розуму, які перебувають в праведності і серед яких немає бідних¹⁴. Пророк Джозеф Сміт заявив: “Ми повинні ставитися до розбудови Сіона як до найважливішої мети”¹⁵. Ми зводимо Сіон у наших домівках, приходях, філіях і колах через єдність, набожність і милосердя¹⁶.

Ми маємо усвідомлювати, що розбудова Сіону відбувається у неспокійні часи—“день гніву, день спалення, день спустошення, плачу, туги й голосіння; і як вихор це пройде по всьому лицю землі, каже Господь”¹⁷. Таким чином, збирання у

коли стає “для захисту і для притулку від бурі і від гніву, коли його буде пролито незмішаним на всю землю”¹⁸.

Так само, як і раніше, ми “збира[ємо]ся разом часто, щоб поститися, і молитися, і розмовляти один з одним про благополуччя [наших] душ. І ... щоб причащатися хлібом і [водою] у пам’ять Господа Ісуса”¹⁹. Ось як це пояснив Президент Рассел М. Нельсон на генеральній конференції минулого жовтня: “Довготривала мета Церкви—це допомогти всім її членам зміцнити свою віру в нашого Господа Ісуса Христа і Його Спокуту, допомогти їм укласти власні завіти з Богом і дотримуватися їх, а також зміцнити і запечатати свої сім’ї”²⁰. І тому Він наголошує на важливості храмових завітів, святості Суботнього дня і щоденного бенкетування євангелією, що зосереджене вдома і підтримується об’єднаним навчальним планом в Церкві. Ми хочемо знати про Господа, і ми хочемо пізнати Господа”²¹.

Основним зусиллям у розбудові Сіону є збирання Господнього довгий час розсіяного завітного народу”²². “Ми віримо в дійсне збирання Ізраїля і відновлення Десяти колін”²³. Усі, хто покається, повірять у Христа і охрестяться є Його завітним народом”²⁴. Сам Господь пророкував, що перед Його поверненням євангелія буде проповідувана усьому світу”²⁵, “щоб зцілити [Його] людей, які з дому Ізраїля”²⁶ “і тоді прийде кінець”²⁷. Пророцтво Єремії виконується:

“Тому наступають ось дні,— говорить Господь,— і не будуть уже говорити: “Як живий Господь, що вивів синів Ізраїлевих із краю єгипетського”,

а тільки: “Як живий Господь, що вивів синів Ізраїлевих із північного краю, і зо всіх тих країв, куди був розігнав їх” ... Та Я їх верну на їхню землю, яку Я був дав батькам їхнім”²⁸.

Президент Нельсон постійно наголошував на тому, що “збирання [Ізраїля] є найважливішим з того,

що відбувається на землі сьогодні. Ніщо інше не зрівняється з ним за розмахом, ніщо інше не зрівняється з ним за важливістю, ніщо інше не зрівняється з ним за величчю. І якщо ви вирішите, ... то можете відіграти в ньому важливу роль”²⁹. Святі останніх днів зажди були місіонерами. Сотні тисяч відповіли на заклик служити на місії з початку відновлення; зараз служать десятки тисяч. І, як щойно нас навчав старійшина Квентін Л. Кук, *всі* ми можемо брати участь простим і природним способом, з любов’ю, запрошувати інших приєднатися до Церкви, відвідати нас вдома, стати частиною нашого кола. Видання Книги Мормона було сигналом того, що збирання почалося”³⁰. Сама Книга Мормона є знаряддям збирання і навернення.

Також важливим для Другого пришествя є значні викупні зусилля, які докладаються для наших предків. Господь пообіцяв послати пророка Іллю перед Другим пришествям, великим і страшним днем Господнім”³¹, щоб “відкри[ти] ... Священство” і “посадит[и] у серця дітей обіцяння, дані батькам”³². Ілля прийшов, як і було обіцяно. Це сталося 3 квітня 1836 р. у Кертлендському храмі. У тому місці в той момент він

дарував обіцяне священство, ключі викуплення мертвих і об’єднання чоловіків, дружин і сімей у всіх поколіннях часу і на всю вічність”³³. Без цього мета сотворіння була б не виконаною, а це означає, що землю буде проклято або “повністю спустошено”³⁴.

На духовному вечорі для молоді, який передував освяченню Римського Італійського храму, сотні молодих чоловіків і жінок, що знаходилися там, показали Президенту Нельсону приготовані ними картки з іменами їхніх предків. Вони були готові увійти до храму, щоб виконувати вікарні хрищення за тих предків, щойно храм відкриється. Це був надзвичайно прийнятний момент, але лише один приклад прискорення зусиль, спрямованих на встановлення Сіону для попередніх поколінь.

Коли ми намагаємося бути старанними у розбудові Сіону, включаючи нашу частину роботи зі збирання Господніх обраних людей і викуплення мертвих, нам слід намити зупинитися і пригадати, що це Господня робота, і Він її виконує. Він—Пан виноградника, а ми—Його слуги. Він наказує нам трудитися у винограднику з усією силою цей “останній раз”, і Він трудиться з

нами³⁵. Можливо, правильніше буде сказати, що Він дозволяє нам трудитися з Ним. Павло сказав: “Я посадив, Аполлос поливав, Бог же зростив”³⁶. Саме Він прискорює Свою роботу в цей час³⁷. Використовуючи наші далекі від досконалості зусилля—наші “мал[і] засоб[и]”—Господь вершить великі справи³⁸.

Цей великий і останній розподіл поступово досягає свого апогею—Сіон на землі поєднується з Сіоном нагорі під час славетного повернення Спасителя. Церкві Ісуса Христа доручено підготувати—тому вона й готує—світ до того дня. І тому цього Великодня давайте дійсно святкувати воскресіння Ісуса Христа і усе, що воно провіщає: Його повернення, аби правити протягом тисячі років миру, праведного суду і досконалої справедливості для всіх, безсмертя усіх, хто будь-коли жив на цій землі, і обіцання вічного життя. Христове воскресіння є фінальним запевненням того, що все буде зроблено правильно. Давайте ж розбудовувати Сіон, щоб прискорити той день. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Живий Христос: Свідчення апостолів”, *Ліягона*, трав. 2017, 2-а сторінка обкладинки.
2. “Живий Христос”.
3. 2 Нефій 21:6, 9; див. також Ісаія 11:6, 9.
4. Об’явлення 7:16–17.
5. Учення і Завіти 101:30–31.
6. Уложення віри 1:10.
7. N. T. Wright, “Full of the Knowledge of the Lord” (sermon given at matins, Durham, England, Mar. 30, 2016), ntwrightpage.com.
8. Ефессянам 1:10.
9. Учення і Завіти 65:2, 5.
10. Учення і Завіти 2:2.
11. Учення і Завіти 84:98–100.
12. У Писаннях просто сказано: “І сталося, що Сіону не стало, бо Бог прийняв його у Своє власне лоно” (Мойсей 7:69).
13. Бог заявив: “І праведність пошлю Я з небес; а істину пошлю Я з землі, щоб свідчити про Мого Єдинонародженого, Його воскресіння з мертвих; так, і також воскресіння всіх людей; і Я зроблю так, що праведність та істина вимиватимуть землю, неначе потопом, щоб зібрати Моїх вибраних з чотирьох чвертей землі, до того місця, яке Я приготую, до Святого Міста, щоб Мій народ міг підперезати стегна свої і чекати на час Мого пришестя; бо там буде Моя скинія, і воно буде називатися Сіон, Новий Єрусалим. ... І протягом тисячі років земля спочиватиме” (Мойсей 7:62, 64).
14. Див. Учення і Завіти 97:21; Мойсей 7:18.
15. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 187.

16. Див. Д. Тодд Крістофферсон, “Прийдіть у Сіон”, *Ліягона*, лист. 2008, сс. 37–40.
17. Учення і Завіти 112:24.
18. Учення і Завіти 115:6.
19. Мороній 6:5–6; див. також Алма 6:5–6; 4 Нефій 1:12.
20. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 7.
21. Див. Єремія 31:34; Іван 17:3; Учення і Завіти 84:98.
22. Один за одним обрані збираються в коли Сіону, “місця [Божого] призначення” (Учення і Завіти 109:39; див. також Учення і Завіти 124:36).
23. Уложення віри 1:10.
24. Див. 2 Нефій 30:2.
25. Див. Джозеф Сміт—Матвій 1:31.
26. Учення і Завіти 39:11.
27. Джозеф Сміт—Матвій 1:31.
28. Єремія 16:14–15; див. також Єремія 23:7–8.
29. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; див. також Russell M. Nelson, “Remnants Gathered, Covenants Fulfilled”, in Paul Y. Hoskisson, ed., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), 1–17.
30. Див. 3 Нефій 21:1–7.
31. Див. Малахія 4:5.
32. Учення і Завіти 2:1–2.
33. Див. Учення і Завіти 110.
34. Учення і Завіти 2:3; див. також Малахія 4:6.
35. Див. Кн. Якова 5:71–72.
36. 1 Коринтянам 3:6.
37. Див. Учення і Завіти 88:73.
38. Див. 1 Нефій 16:29.

ТЕД Р. КАЛЛІСТЕР
Щойно звільнений від покликання служити генеральним президентом Недільної школи

Спокута Ісуса Христа

Спасителева Спокута не лише безмежна за своїм масштабом, але й має індивідуальне застосування.

У цю пору року ми особливо радіємо Спасителевій Спокуті й обмірковуємо її. Це дійсно найбожественніше вчення, яке будь-коли знав цей світ або Всесвіт. Воно розширює розум і викликає сильні почуття. Воно дає надію і сповнює сенсом наше життя.

Що ж таке Спокута Ісуса Христа? Можна сказати, що це низка божественних подій, які почалися в Гефсиманському саду, продовжилися на хресті й сягнули своєї кульмінації, коли Спаситель воскрес, піднявшись з гробниці. Її рушійною силою була безмежна любов до кожного з нас. Щоб її здійснити, була потрібна безгрішна істота, яка б мала безмежну владу над елементами—навіть над смертю, яка б мала безмежну здатність відстраждати за наслідки усіх наших гріхів і недугів та яка б дійсно спустилася нижче всього¹. Це була місія Ісуса Христа—це була Його Спокута.

У чому ж тоді полягала її мета? Вона полягала в тому, щоб дати нам можливість повернутися у присутність Бога, стати більш подібними до Нього і мати повноту радості. Для того, щоб це зробити, було подолано чотири перешкоди:

1. Фізична смерть
2. Духовна смерть, спричинена Адамом і нашими гріхами
3. Наші страждання та недуги
4. Наші слабкості й недосконалість

Але як Спаситель міг це здійснити, не порушуючи закони справедливості?

Уявіть на мить чоловіка, який, думаючи про захоплююче вільне падіння, приймає поспішне рішення і спонтанно вистрибує з маленького літака. Зробивши це, він швидко усвідомлює нерозумність свого вчинку. Він хоче безпечно приземлитися, але є перешкода—закон тяжіння. Він махає руками з вражаючою швидкістю,

Коли ми грішимо, Спаситель Своєю Спокутою дає нам духовний парашут.

сподіваючись полетіти, але це не вдається. Він розташовує своє тіло так, щоб ширяти або планерувати, аби уповільнити спуск, але закон тяжіння невблаганний і немилосердний. Він намагається посперечатися з цим фундаментальним законом природи, кажучи: “Це була помилка. Я ніколи так більше не вчиню”. Але його благання марні. Закон тяжіння безжалюї; для нього немає винятків. Однак, на щастя, цей чоловік раптом відчуває щось у себе на спині. Його друг у літаку, передбачивши такий нерозумний вчинок, надів на його спину парашут, як раз перед стрибком. Чоловік знаходить кільце парашута і тягне за нього. Заспокоївшись, він безпечно опускається на землю. Ми можемо запитати: “Чи було порушено закон тяжіння або чи цей парашут діяв у межах цього закону, щоб забезпечити безпечне приземлення?”

Коли ми грішимо, то стаємо подібними до цього нерозумного чоловіка, який стрибнув з літака. І що б ми не робили самотужки, на нас очікує тільки аварійна посадка. Ми підвладні закону справедливості, який, подібно до закону тяжіння, є суворим і невмолимим. Ми можемо спастися тільки завдяки тому, що Спаситель Своєю Спокутою милостиво дає нам щось подібне до духовного парашута. Якщо ми виявляємо віру в Ісуса Христа і каємося (тобто виконуємо те, що залежить від нас, і тягнемо за кільце), тоді для нас починає діяти захисна сила Спасителя, і ми можемо приземлитися духовно неушкодженими.

Однак це можливо лише тому, що Спаситель подолав чотири перешкоди, які можуть стати на заваді нашому духовному розвитку.

1. Смерть. Він подолав смерть Своїм славетним воскресінням. Апостол Павло навчав: “Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть”².

2. Гріх. Спаситель подолав гріх і провину для всіх тих, хто кається.

Його очищувальна сила є настільки потужною і всеохоплюючою, що Ісая пообіцяв: “Коли ваші гріхи будуть як кармазин, стануть білі, мов сніг”³.

Час від часу я зустрічався з хоршими святими, яким було важко простити себе, які несвідомо, але неправильно, вважали, що викупительна сила Спасителя має межі. У їхній уяві безмежна Спокута ненавмисно стала обмеженою, такою, що не в змозі подолати їхні конкретні гріхи або слабкості. Але це безмежна Спокута, оскільки вона охоплює всі гріхи та слабкості, а також всі образи й болі, спричинені іншими, і має владу над ними.

Трумен Г. Медсен зробив таке втішне спостереження:

“Якщо когось з вас обманули, змусивши повірити, що ви зайшли надто далеко, ... що ви сповнені отрути гріха, через який взагалі неможливо знов бути тими, ким ви могли би бути,—тоді почувте мене.

Я свідчу, що ви не можете опуститися настільки низько, куди б не могли сягнути світло та безмежний розум Ісуса Христа. Я свідчу, якщо є хоч одна іскра бажання покаятися і спробувати—*Він поруч*. Він не лише спустився до вашого стану; Він спустився *нижче його*, “щоб Він міг бути в усьому і серед усього світлом істини” [Учення і Завіти 88:6]⁴.

Одна з причин, чому так важливо розуміти Спасилеву Спокуту і її безмежний вплив, полягає в тому, що зі збільшенням розуміння збільшується бажання прощати себе та інших.

Хоча ми можемо й вірити в очищувальну силу Христа, часто виникає запитання: “Як я дізнаюся, чи мені прощено мої гріхи?” Якщо ми відчуваємо Духа, тоді це і є свідченням для нас, що нас було прощено або що відбувається процес очищення. Президент Генрі Б. Айрінг навчав: “Якщо ви відчували вплив Святого Духа, то вважайте, що у вас є доказ того, що Спокута діє у вашому житті”⁵.

Дехто запитував: “Але, якщо мене прощено, чому я досі відчуваю провину?” Можливо, завдяки Божій

милості, пам’ять про цю провину є застереженням, принаймні на деякий час, так би мовити духовним знаком “Стоп”, який, коли перед нами з’являються інші спокуси, нагадує: “Не їдьте цією дорогою. Ви знаєте, який це може принести біль”. У цьому сенсі вона є захистом, а не карою.

Чи можливо тоді пам’ятати наші гріхи і все ж бути вільними від почуття провини?

Алма пам’ятав свої гріхи навіть через роки відтоді, як він покався. Але, коли він заволав до Ісуса про милість, то потім сказав: “Я не пам’ятав більше болю; так, мене більше не мучила згадка про мої гріхи”⁶.

Чому він міг пам’ятати свої гріхи, але не відчував біль чи провину? Тому що, коли ми каємось, то “народжуємося від Бога”⁷. Ми стаємо, як сказано в Писаннях, “новими створіннями”⁸ у Христі. З цілковитою чесністю ми тепер можемо сказати: “Я не той чоловік або не та жінка, ким скоєні ті минулі гріхи. Я

нова і змінена істота”.

3. Страждання та недуги. Алма пророкував, що Христос “підє, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду”. Чому? “Щоб Його нутро сповнилося милості, ... щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах”⁹.

Як Він досягає цього? Іноді Він усуває страждання, іноді Він зміцнює нас, щоб ми могли їх витерпіти, а іноді Він дає нам бачення вічної перспективи, щоб ми краще розуміли їхню тимчасову природу. Знемагаючи у тюрмі Ліберті приблизно два місяці, Джозеф Сміт зрештою вигукнув: “О Боже, де Ти?”¹⁰ Замість того, щоб негайно дати полегшення, Бог відповів: “Мій сину, мир душі твоєї; твоя скрута і твої страждання будуть лише на короткий час; і тоді, якщо ти витерпиш це достойно, Бог піднесе тебе на висоту”¹¹.

Тепер Джозеф розумів, що цей гіркий досвід був лише дрібницею, з огляду на всю вічність. Маючи таке ширше бачення, він написав святим

з тієї самої арештантської камери: “Ніжно улюблені браття, життєрадісно робимо все, що в нашій владі; а тоді стіймо спокійно з найглибшою впевненістю, щоб побачити Боже спасіння”¹². Завдяки Спасителеві Спокуті ми можемо мати вічну перспективу, а це дає сенс нашим випробуванням і сподівання на полегшення.

4. Слабкості й недосконалість.

Завдяки Своїй Спокуті Спаситель має уможлиблюючу силу, яку іноді називають благодаттю¹³. Вона може допомогти нам долати наші слабкості й недосконалість і в такий спосіб сприяти нам у нашому прагненні стати більш схожими на Нього.

Мороній навчав: “Так, прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, ... щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі”¹⁴. Існує принаймні два канали або засоби, завдяки яким ми можемо мати доступ до цієї уможлиблюючої сили, здатної нас очистити і, навіть, вдосконалити.

Перший—це спасительні обряди. У Писаннях сказано: “У його обрядах явлена сила божественності”¹⁵. Іноді ми можемо думати про обряди, як про контрольний перелік—те, що необхідно виконати для піднесення, але, насправді, кожен з них вивільняє божественну силу, яка допомагає нам ставати більш схожими на Христа. Наприклад:

- Коли нас охрищують і ми отримуємо дар Святого Духа, ми стаємо чистими—і таким чином стаємо більш святими, більш подібними до Бога.
- Крім того, завдяки Святому Духу, наш розум може бути просвітлено і наші серця пом’якшено, щоб ми могли думати і відчувати більш подібно до Нього.
- І коли нас запечатують як чоловіка і дружину, ми успадковуємо право на “престоли, царства, панування і влади”¹⁶ як дари від Бога.

Другий канал для отримання цієї уможлиблюючої сили—це дари

Духа. Завдяки Христовій Спокуті ми маємо право на отримання дару Святого Духа і супроводжуючих його духовних дарів. Ці дари є якістьми побожності, тому щоразу, коли ми отримуємо дар Духа, ми стаємо більш подібними до Бога. Безсумнівно, саме тому в Писаннях нам багато разів наказується прагнути цих дарів¹⁷.

Президент Джордж К. Кеннон навчав: “Ніхто не повинен казати: “О, я не можу з цим справитися, це—моя натура”. Йому немає виправдання в цьому, оскільки Бог пообіцяв ... надати дари, які використовують [наші слабкості]. ... Якщо хтось із нас недосконалий, то наш обов’язок молитися про дар, який зробить нас досконалими”¹⁸.

Отже, Спасительова Спокута замість смерті дає нам життя, “замість попелу ... оздобу”¹⁹, замість рани—зцілення, і замість слабкості—досконалість. Це небесна протиотрута від перешкод і труднощів цього світу.

В останній тиждень Свого смертного життя Спаситель сказав: “Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!”²⁰ Завдяки тому, що Спаситель здійснив Свою Спокуту, не існує жодної зовнішньої сили або події чи людини—жодних гріха, смерті чи розлучення—які можуть завадити нам досягти піднесення, якщо ми

виконуємо Божі заповіді. Маючи це знання, ми можемо просуватися вперед у доброму гуморі та з цілковитою впевненістю, що Бог з нами у цьому прагненні сягнути небес.

Я свідчу, що Спасительова Спокута не лише безмежна за своїм масштабом, але й має індивідуальне застосування, що завдяки їй ми можемо не лише повернутися у присутність Бога, але й стати подібними до Нього, а це—найвища мета Христової Спокути. Про це я вдячно і впевнено свідчу в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 88:6.
2. 1 Коринтянам 15:20–22.
3. Ісаї 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), 14.
5. Henry B. Eyring, “Gifts of the Spirit for Hard Times”, *Ensign*, June 2007, 23.
6. Алма 36:19; див. також Алма 36:20–21.
7. Алма 36:23; див. також Алма 36:24–26.
8. Мосія 27:26.
9. Алма 7:11–12.
10. Учення і Завіти 121:1.
11. Учення і Завіти 121:7–8.
12. Учення і Завіти 123:17.
13. Див. Bible Dictionary, “Grace”; див. також Путівник по Писаннях, “Благодать”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
14. Мороній 10:32.
15. Учення і Завіти 84:20.
16. Учення і Завіти 132:19.
17. Див. 1 Коринтянам 12:31; Мороній 10:30; Учення і Завіти 46:8.
18. Джордж К. Кеннон, “У пошуках духовних дарів”, *Ліягона*, квіт. 2016, с. 80.
19. Ісаї 61:3.
20. Іван 16:33.

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

“Іди вслід за Мною”

Ісус Христос запрошує нас стати на завітний шлях повернення додому до наших Небесних Батьків і бути з тими, кого ми любимо.

Мої улюблені брати і сестри, ми, з моєю дружиною Венді, радіємо можливості бути з вами цього ранку Суботнього дня. Багато чого відбулося з часу нашої останньої генеральної конференції. Нові храми були освячені в Консепсьоні, Чилі; Барранкілья, Колумбія; і Римі, Італія. Під час цих священних подій ми відчували рясний вилив Духа.

Я вітаю багатьох жінок (і чоловіків), які недавно прочитали Книгу Мормона і знайшли радість і приховані скарби. Мене надихали розповіді про чудеса, які відбувалися.

Я захоплююся 11-річними молодими чоловіками, які, тепер в якості дияконів, гідно розносять причастя кожної неділі. Вони відвідують храм разом із 11-річними молодими жінками, які зараз прагнуть навчатися і служити у класі “Вулик”. І молоді чоловіки, і молоді жінки проповідують евангельські істини ясно й переконливо.

Я радію разом із дітьми і молоддю, які допомагають навчати евангелії у своїх домівках, працюючи зі своїми батьками, щоб дотримуватися навчального плану, який зосереджений на домівці і підтримується Церквою.

Ми отримали це фото чотирирічного Блейка, який суботнім ранком схопив церковний підручник і вигукнув: “Мені треба наситити свій дух!”

Блейк, ми в захопленні від тебе та інших, хто вибирає наситити свій дух, бенкетуючи істинами відновленої евангелії Ісуса Христа. І ми тишімося тим знанням, що багато хто отримує силу Бога у своєму житті, поклоняючись і служачи у храмі.

Як багато з вас знають, нашу сім’ю спіткала хвилююча розлука три місяці тому, коли наша дочка, Венді, пішла з цього земного життя. В останні дні її боротьби з раком як батько я був благословенний можливістю в останнє поспілкуватися з дочкою.

Чотирирічний Блейк, який прагнув “наситити свій дух”.

Я взяв її за руки і сказав, як сильно люблю її і як сильно я вдячний за те, що я її батько. Я сказав: “Ти уклала шлюб у храмі і віддано шануєш свої завіти. У вашій з чоловіком сім’ї народилося семеро дітей, і ви виховали їх відданими учнями Ісуса Христа, доблесними членами Церкви й активними громадянами. І вони вибрали собі подружжя, які відповідали тим самими нормам. Твій тато дуже, дуже пишається тобою. Ти принесла у моє життя так багато радості!”

Вона тихо відповіла: “Дякую, тато”.

Цей момент був зворушливою і сповненою сліз подією. За її 67 років життя ми працювали разом, співали разом і часто каталися на лижах разом. Але того вечора ми говорили про найважливіше: про завіти, обряди, послух, віру, сім’ю, вірність, любов і вічне життя.

Нам дуже не вистачає нашої дочки. Однак, завдяки відновленій евангелії Ісуса Христа, ми не хвилюємося за неї. Продовжуючи шанувати наші завіти з Богом, ми живемо в очікуванні на те, щоб бути знову з нею. А тим часом ми служимо Господу тут, а вона служить Йому там—в раю¹.

Насправді, ми, з дружиною, відвідали рай раніше цього року—місто Парадайз, штат Каліфорнія, назва якого перекладається як “рай”. Коли це сталося, наш запланований візит туди відбувся менше, ніж через 40 годин після того, як наша дочка пішла з цього світу. Нас, разом зі старійшиною Кевіном У. Пірсоном і його дружиною, Джун, зміцнили святі з Чикського Каліфорнійського колу. Ми дізнались про їхню велику віру, їхнє служіння і чудеса, які відбувалися навіть в часи їхніх руйнівних втрат, спричинених найбільш нищівною пожежею в історії Каліфорнії.

Перебуваючи там, ми довго говорили з молодим полісменом на ім’я Джон, який був одним з багатьох хоробрих перших рятувальників. Він згадав про суцільну темряву, яка зійшла на Парадайз 8 листопада 2018 року, коли полум’я й тліючі жарини захоплювали місто, поглинаючи

майно і власність неначе батіг, не залишаючи нічого крім куп золи і поодиноких цегляних димоходів.

Протягом 15 годин Джон їздив непроглядною темрявою, в якій носилися грізні тліючі жарини, і допомагав людині за людиною, сім'ї за сім'єю втекти до безпечного місця, постійно ризикуючи власним життям. Втім, під час цієї важкої справи Джона дуже хвилювало всепоглинаюче запитання: “Де моя сім'я?” Через багато довгих, жаклих годин душевних мук, він нарешті дізнався, що їй було безпечно евакуйовано.

Розповідь Джона про хвилювання за свою сім'ю спонукала мене звернутися сьогодні до тих з вас, хто, наблизившись до кінця свого земного життя, може запитати “Де моя сім'я?” У той майбутній

Під час свого візиту до міста Парадайз, Каліфорнія, Президент Нельсон дізнався про велику віру, служіння і чудеса.

день, коли ви завершите своє земне випробування і увійдете в духовний світ, перед вами постане те серйозне запитання: “Де моя сім'я?”

Ісус Христос навчає про зворотний шлях у наш вічний дім. Він розуміє план нашого Небесного Батька стосовно вічного розвитку краще, ніж будь-хто з нас. Зрештою, Він є ключовим каменем усього цього. Він є нашим Викупителем, нашим Цілителем і нашим Спасителем.

Відтоді, як Адам і Єва були вигнані з Еденського саду, Ісус Христос простягнув Свою могутню руку допомоги всім, хто вибрав іти за Ним. У Писаннях неодноразово говориться про те, що попри будь-які гріхи, будь-яких людей, Його руки все ще простягнуті².

Дух кожного з нас природно прагне того, щоб сімейна любов тривала вічно. Пісні про любов увічнюють помилкову ідею, що любов—це все, що вам потрібно, якщо ви хочете бути разом навічно. А дехто помилково вважає, що Воскресіння Ісуса Христа дає обіцяння, що всі люди будуть зі своїми рідними після смерті.

Насправді, Сам Спаситель достатньо чітко пояснив, що хоча Його Воскресіння й запевняє, що всі, хто будь-коли жив, дійсно воскреснуть і житимуть вічно³, потрібно набагато

більше, якщо ми хочемо отримати великий привілей піднесення. Спасіння—це особиста справа, тоді як піднесення—справа сімейна.

Послухайте ці слова, сказані Господом Ісусом Христом Його пророку: “Усі завіти, договори, узи, зобов'язання, присяги, клятви, виконання, зв'язки, об'єднання або очікування, які не складено, в які не ввійшли і які не запечатано Святим Духом обіцяння ... не мають дієвості, сили або чинності у воскресінні з мертвих та після нього; бо всі договори, які не складено з цією метою, закінчуються, коли люди вмирають”⁴.

Тож, що потрібно для того, щоб сім'ю було піднесено навічно? Ми стаємо гідними цього привілею, укладаючи завіти з Богом, дотримуючись цих завітів і отримуючи необхідні обряди.

Так було ще з початку часів. Адам і Єва, Ной і його дружина, Авраам і Сара, Легій і Сарія та всі інші віддани учні Ісуса Христа—починаючи зі сотворіння світу—уклали *ті самі* завіти з Богом. Вони отримали *ті самі* обряди, які виконали ми, як члени відновленої Церкви Господа сьогодні: ті завіти, які ми отримуємо під час хрищення і в храмі.

Спаситель запрошує всіх іти за Ним у води хрищення і, з часом,

укласти додаткові завіти з Богом у храмі та отримати ті подальші необхідні обряди і бути вірними їм. Усе це потрібне, якщо ми хочемо бути піднесеними з нашими сім'ями і з Богом навечно.

Моє серце страждає через те, що багато людей, яких я люблю, якими захоплююся і яких поважаю, відхиляють Його запрошення. Вони ігнорують благання Ісуса Христа, коли Він кличе: "Іди вслід за Мною"⁵.

Я розумію, чому Бог плаче⁶. Я також плачу за такими друзями й родичами. Вони є чудовими чоловіками й жінками, які віддані своїй сім'ї і громадським обов'язкам. Вони щедро жертвують своїм часом, силами й ресурсами. І світ стає кращим завдяки їхнім зусиллям. Але вони вибрали *не* укласти завіти з Богом. Вони не отримали обрядів, які піднесуть їх з їхніми сім'ями і об'єднають їх разом навечно⁷.

Як же мені хочеться зустрітися з ними і запросити серйозно обміркувати закони Господа, які відкривають можливості. Я думав про те, що можу сказати, аби вони відчули, як сильно Спаситель любить їх, і дізнались, як сильно я люблю їх, і усвідомили, як чоловіки й жінки, які дотримуються завітів, можуть отримати "повноту радості"⁸.

Їм потрібно зрозуміти, що хоча для них і є місце в прийдешньому—з чудовими чоловіками і жінками, які також виберуть *не* укласти завіти з Богом—це місце *не* буде тим, де сім'ї об'єднуються і отримають привілей жити і розвиватися вічно. Це царство *не* буде місцем, де вони відчуватимуть повноту радості—нескінченного розвитку і щастя⁹. Ці чудові благословення можуть прийти лише, якщо жити в піднесеному цілестіальному царстві з Богом, нашим Вічним Батьком; Його

Сином, Ісусом Христом; і нашими чудовими, гідними і підготовленими членами сім'ї.

Я відчуваю, що маю сказати своїм друзям, які вагаються:

"У цьому житті ви ніколи не зупинялися на тому, що не було найкращим. Однак, коли ви відмовляєтеся повністю прийняти відновлену євангелію Ісуса Христа, ви вибираєте зупинитися на чомусь не найкращому.

Спаситель сказав: "Багато осель у домі Мого Отця"¹⁰. Однак, коли ви вибираєте *не* укласти завіти з Богом, ви обираєте собі найбільш худий дах над головою в усій вічності".

Тому я благаю своїх нерішучих друзів такими словами:

"Вилийте своє серце Богові. Запитайте Його, чи є істинним усе це. Знайдіть час, щоб дослідити Його слова. Насправді дослідити! Якщо ви дійсно любите свою сім'ю і якщо ви бажаєте бути піднесеними з ними всю вічність, заплатіть цю ціну зараз—через серйозне вивчення і палку молитву—щоб дізнатися про ці вічні істини і потім жити за ними.

Якщо ви не впевнені, що навіть вирите в Бога, почніть з цього. Зрозумійте, що через брак стосунків з Богом, людина може сумніватися в існуванні Бога. Тож, почніть налагоджувати стосунки з Ним. Упокортеся. Моліться про здатність бачити Божу руку у своєму житті і у світі, що оточує вас. Просіть Його відповідати вам, чи дійсно Він існує—чи знає Він вас. Запитайте Його, які почуття Він має до вас. А потім слухайте!"

Один з таких дорогих мені друзів мав малий досвід спілкування з Богом. Але він жадав бути зі своєю померлою дружиною. Тож, він попросив мене допомогти йому. Я захопив його зустрітися з нашими місіонерами, щоб зрозуміти вчення Христа і дізнатися про євангельські завіти, обряди і благословення.

Він так і зробив. Однак він відчув, що той шлях, який вони запропонували, вимагатиме від нього надто

багато змін у житті. Він сказав: “Мені буде дуже важко виконувати ці заповіді і завіти. Також, можливо, я не зможу платити десятину, і у мене немає часу служити в Церкві”. Тоді він попросив мене: “Коли я помру, будь ласка, зроби необхідну храмову роботу за мою дружину і за мене, щоб ми могли бути разом знову”.

На щастя, я не є суддею цього чоловіка. Але я дуже сумніваюсь в дієвості повірнецької храмової роботи за чоловіка, який мав можливість христитися в цьому житті, бути висвяченим у священство і отримати храмові благословення тут, у земному житті, але який прийняв свідоме рішення відхилити цей шлях.

Мої дорогі брати і сестри, Ісус Христос запрошує нас стати на завітний шлях повернення додому до наших Небесних Батьків і бути з тими, кого ми любимо. Він запрошує нас: “Іди вслід за Мною”.

Зараз, як Президент Його Церкви, я благаю тих з вас, хто відійшов від Церкви, і тих, хто, насправді, ще не прагнув дізнатися про те, що Церкву Спасителя було відновлено. Виконуйте духовну роботу, щоб дізнатися про це особисто, і, будь ласка, зробіть це зараз. Час спливає.

Я свідчу, що Бог живий! Ісус є Христом. Його Церква і повнота Його євангелії були відновлені, щоб благословити наше життя радістю тут і в майбутньому. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Алма 40:12–14.
2. Див. Єремія 27:5; Матвій 23:37; Лука 13:34; Алма 5:33; 3 Нефій 9:14.
3. Воскресіння прийде до всіх завдяки перемозі Христа над смертю (див. Алма 11:41–45; 40; Учення і Завіти 76; Мойсей 7:62).
4. Учення і Завіти 132:7.
5. Лука 18:22.
6. Див. Іван 11:35; Мойсей 7:28–29.
7. Див. Учення і Завіти 76:50–70.
8. Учення і Завіти 138:17.
9. Див. Мосія 2:41; Алма 28:12.
10. Іван 14:2.

Недільна післяобідня сесія

ПРЕЗИДЕНТ ДАЛЛІН Х. ОУКС
Перший радник у Першому Президентстві

Очищення завдяки покаянню

*Завдяки Божому плану і Спокуті
Ісуса Христа, ми можемо бути очищені
через процес покаяння.*

У смертному житті ми підпорядковуємося законам людським і законам Божим. Я мав рідкісний досвід—судити людей за серйозні проступки за обома цими законами, раніше як суддя Верховного суду штату Юта, а тепер як член Першого Президентства. Контраст, відчутий мною між законами людськими і законами Божими, збільшив мою вдячність за реальність і силу Спокути Ісуса Христа. За законами людськими особа, винна у скоєнні

найбільш тяжких злочинів, може бути засуджена до довічного ув'язнення без можливості дострокового звільнення. А за милостивим планом люблячого Небесного Батька це не так. Я бачив, що ці ж самі тяжкі гріхи могли бути прощені у смертному житті завдяки спокутуючій жертві нашого Спасителя за гріхи “всіх тих, хто має скрушене серце і упокорений дух” (2 Нефій 2:7). Христос викупляє, і Його Спокута є реальною.

які “заносилися в гордовитості [своїх] серцець” і прикипіли серцем “до багатств і марних речей цього світу” (Алма 7:6). Кожний член цієї відновленої Церкви має багато що засвоїти з натхнених учень Алми.

Ми починаємо з віри в Ісуса Христа, тому що “це саме Він дійсно прийде, щоб забрати геть гріхи світу” (Алма 5:48). Ми повинні покаятися, бо, як навчав Алма, “якщо ви не покаєтесь, ви ні в якому разі не зможете успадкувати царство Бога” (Алма 5:51). Покаяння є невід’ємною частиною Божого плану. Оскільки у смертному житті всі будуть грішити і будуть відсічені від Божої присутності, людина не може бути “спасен[ною]”, якщо не покається (Алма 5:31; див. також Геламан 12:22).

Цього навчали від самого початку. Господь наказав Адаму: “Навчайте своїх дітей, що всі люди повсюди повинні покаятися, інакше вони ніяк не зможуть успадкувати царство Боже, бо ніщо нечисте не може перебувати там, або перебувати в Його присутності” (Мойсей 6:57). Ми повинні покаятися у всіх своїх гріхах—у всьому, що ми зробили чи не зробили всупереч заповідям Бога. Ніхто не є винятком. Ось і вчора увечері Президент Нельсон закликав нас: “Брати, усім нам потрібно каятися”⁴.

Щоб бути очищеними, ми повинні полишити свої гріхи та зізнатися в них Господу і, в разі необхідності, Його земному слугі (див. Учення і Завіти 58:43). Алма навчав, що ми повинні “принес[ти] діяння праведності” (Алма 5:35). Усе це є складовою запрошення прийти до Христа, яке часто зустрічається у Писаннях.

Нам потрібно приймати причастя кожного Суботнього дня. Під час цього обряду ми укладаємо завіт і отримуємо благословення, які допомагають нам не робити і не бажати всього того, що утримує нас від досконалості, досягти якої нас закликає Спаситель (див. Матвій 5:48; 3 Нефій 12:48). Якщо ми “відрин[емо] від себе всю безбожність і любитим[емо] Бога з усією

Про співчуття, яке з любов’ю виявляє наш Спаситель, співається в чудовому гімні, який щойно виконав хор.

*“Йдіть до Ісуса; Він допоможе
Всім заблукалим світло знайти;
Він вас шукає, Він справді може
Вірних до світла вести”¹.*

Спокутуюча жертва Ісуса Христа відчиняє двері, “щоб усі люди могли покаятися й прийти до Нього” (Учення і Завіти 18:11; див. також Марк 3:28; 1 Нефій 10:18; Алма 34:8, 16). У книзі Алми сказано про покаяння і прощення навіть злочестивих та кровожерливих людей (див. Алма 25:16; 27:27, 30). Моє послання сьогодні—це послання надії всім нам, зокрема, тим, хто втратив своє членство в Церкві через відлучення абовилучення імені. Усі ми

грішники, які можуть бути очищені завдяки покаянню. “Покаятися в гріхах нелегко,—навчав Президент Рассел М. Нельсон на попередній генеральній конференції.— Але нагорода варта сплаченої ціни”².

I. Покаяння

Покаяння починається з нашого Спасителя, і воно є радістю, а не тягарем. Минулого грудня на Різдвяних духовних зборах Президент Нельсон навчав: “Щире покаяння—це не якась разова подія. Це—нескінченний привілей. Це *основа*, щоб мати розвиток, мир у душі, спокій та радість”³.

Деякі з найважливіших учень стосовно покаяння знаходяться в Книзі Мормона у проповіді Алми, зверненої до членів Церкви, яких він пізніше описав як таких, хто перебував у стані “великої зневіри”,

своєю могутністю, розумом і силою”, тоді ми зможемо бути “доскона- лими в Христі” та бути “освячені” через пролиття Його крові, щоб ми “стали святими, назаплямованими” (Мороній 10:32–33). Яке обіцяння! Яке чудо! Яке благословення!

II. Підзвітність і земні вироки

Одна з цілей Божого плану для цього смертного життя— “випробу[вати]” нас, щоб “подиви- тися, чи робитим[емо ми] все, що Господь Бог [наш] накаже [нам]” (Авраам 3:25). У цей план входить і те, що ми є підзвітними Богу та Його вибраним слугам, і через цю підзвітність—як наслідок—прийдуть і земні, і божественні вироки.

У Господній Церкві земні вироки для членів Церкви чи потенційних її членів виносяться провідниками, які прагнуть божественного скерування. Це їхня відповідальність—судити людей, які прагнуть іти до Христа, щоб отримати силу Його Спокути на шляху завітів, що веде до вічного життя. Земними вироками вста- новлюється, чи готова людина для хрищення. Чи гідна людина отрима- ти рекомендацію, щоб відвідувати храм? Чи людина, ім’я якої було вилучено із записів Церкви, достат- ньо покалася завдяки Спокуті Ісуса Христа, щоб знову стати членом Церкви через хрищення?

Коли земний суддя, покликаний Богом, схвалює людину, щоб вона мала можливість для свого подальшого розвитку, зокрема, отримання храмових привілеїв, він не визначає, що ця людина доскона- ла, і він не прощає їй ніяких гріхів. Старійшина Спенсер В. Кімбол навчав, що після того, що він назвав земним “скасуванням покарань”, людина “повинна також прагнути остаточного покаяння й отримати від Небесного Бога прощення, яке може дати тільки Він”⁵. І якщо гріш- ні вчинки і бажання залишаються без покаяння до Останнього суду, то людина, яка не покалася в них, залишиться нечистою. Кінцева під- звітність, у т.ч. й остаточне очищен- ня завдяки покаянню, відбувається між кожним з нас і Богом.

III. Воскресіння і Останній суд

Цей суд найчастіше описується у Писаннях як Останній суд, що настане після Воскресіння (див. 2 Нефій 9:15). У багатьох уривках з Писань сказано, що “ми станемо перед судним престолом Божим” (Римлянам 14:10; див. також 2 Нефій 9:15; Мосія 27:31), “щоб бути судженими відповідно до діянь, які творилися у смертному тілі” (Алма 5:15; див. також Об’явлення 20:12; Алма 41:3; 3 Нефій 26:4). Усі будуть суджені “згідно з їхніми діяння- ми” (3 Нефій 27:15) та “згідно з бажанням[и] їхніх сердець” (Учення і Завіти 137:9; див. також Алма 41:6).

Мета цього Останнього суду— визначити, чи досягли ми того, що Алма назвав “могутньою зміною серця” (див. Алма 5:14, 26), чи стали ми тими новими створіннями, які “вже не ма[ють] бажання чинити зло, але постійно чинити добро” (Мосія 5:2). Суддею цього є наш Спаситель, Ісус Христос (див. Іван 5:22; 2 Нефій 9:41). Після Його суду ми усі визнаємо, “що Його вироки справедливі” (Мосія 16:1; див. також Мосія 27:31; Алма 12:15), бо Його всезнання (див. 2 Нефій 9:15, 20) дає Йому досконале знання про всі наші вчинки та бажання—і ті, які є пра- ведними або в яких ми покалися, і ті, які є неправедними і в яких ми не покалися або які ми не змінили.

У Писаннях описано *процес* цього Останнього суду. Алма навчає, що справедливість нашого люблячого Бога вимагає, аби під час Воскре- сіння “усе було відновлено до свого належного порядку” (Алма 41:2). Це означає, що “якщо їхні діяння були добрими в цьому житті, і бажання їхніх сердець були добрими, ... в останній день [їх буде] відновлено до того, що є добрим” (Алма 41:3). Так само, “якщо їхні діяння [або їхні бажання] були злими, їх буде відновлено [до] самих себе на зло” (Алма 41:4–5; див. також Геламан 14:31). Так і пророк Яків навчав, що на Останньому суді “ті, праведні, будуть праведними, як і раніше, а ті, брудні, будуть брудні, як і раніше”

IV. Руки милості

Найважливішим у Божому плані та у всіх Його заповідях є Його любов до кожного з нас, вона— “бажаніша за все ... і найрадісніша для душі” (1 Нефій 11:22–23). Пророк Ісаї запевнив, що навіть злочестиві, коли вони “до Господа зверн[у]ться, ... [іх] Він помилує ... [і їм] пробачає багато” (Ісаї 55:7). Алма навчав: “Тож Він посилає запрошення всім людям, бо руки милості простерті до них” (Алма 5:33; див. також 2 Нефій 26:25–33). Воскреслий Господь сказав нефійцям: “Дивіться, Моя рука милості простерта до вас, і хто прийде, того Я прийму” (3 Нефій 9:14). З цих та багатьох інших вчень з Писань ми знаємо, що наш люблячий Спаситель розкриває Свої обійми, щоб прийняти всіх чоловіків і жінок з любов’ю, якою Він повелів насолоджуватися як найбільшим благословенням, яке Бог має для Своїх дітей⁷.

Завдяки Божому плану і Спокуті Ісуса Христа, я свідчу з “усією яскравістю надії”, що Бог любить нас і ми можемо бути очищені через процес покаяння. Нам обіцяно, що “якщо [м]и просуватиме[мо]ся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпи[мо] до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20). Давайте ж усі ми робити так, я благаю й молюся про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Йдїть до Ісуса”, *Гімни*, № 60.
2. Рассел М. Нельсон, “Покаяння і навернення”, *Ліагона*, трав. 2007, с. 102.
3. Рассел М. Нельсон, “Чотири дари, які Ісус Христос пропонує нам” (Різдвяні духовні збори за участю Першого Президентства, 2 грудня 2018 р.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
4. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліагона*, трав. 2019, с. 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 101.
6. Melvin J. Ballard, in Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 212–213.
7. Див. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 27–29.

(2 Нефій 9:16; див. також Мормон 9:14; 1 Нефій 15:33). Це процес, який відбувається перед, як каже Мороній, “приємним місцем суду великого Єгови, Вічного Судді і живих, і мертвих” (Мороній 10:34; див. також 3 Нефій 27:16).

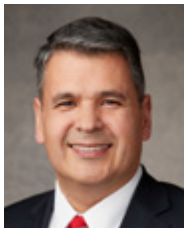
Аби впевнитися, що ми постанемо перед Богом чистими, ми повинні покаятися *ще до* Останнього суду (див. Мормон 3:22). Як сказав Алма своєму грішному сину, ми не можемо приховати свої гріхи від Бога “і якщо ти не покаєшся, вони стоятимуть як свідчення проти тебе в останній день” (Алма 39:8; курсив додано). Спокута Ісуса Христа дає нам єдиний шлях, щоб досягнути необхідного очищення завдяки покаянню, і це смертне життя є часом, щоб покаятися. Хоч ми й знаємо, що покаяння може відбуватися і в духовному світі (див. Учення і Завіти 138:31, 33, 58), упевненості в цьому немає. Старійшина Мелвін Дж. Баллард навчав: “Значно легше побороти себе й служити Господу, коли і тіло, і дух об’єднані в одне. Це час, коли люди є більш податливі й сприйнятливі. ... Це життя є часом, щоб покаятися”⁶.

Якщо ми каємося, то маємо Господнє запевнення, що ми будемо очищені від наших гріхів, у т.ч. й наших вчинків та бажань, і наш милостивий останній суддя “не пам’ятатиме їх більше” (Учення і Завіти 58:42; див. також Ісаї 1:18; Єремія 31:34; Євреям 8:12; Алма 41:6; Геламан 14:18–19). Очистившись

через покаяння, ми можемо підготуватися до вічного життя, яке цар Веніамин описав як “жит[тя] з Богом у стані нескінченного щастя” (Мосія 2:41; див. також Учення і Завіти 14:7).

Ще однією частиною Божого “плану відновлення” (Алма 41:2) є те, що під час Воскресіння “все буде відновлено до свого належного і досконалого стану” (Алма 40:23). У тому числі й усі наші *фізичні* недоліки та дефекти, що з’явилися в цьому смертному житті, зокрема, при народженні або через травму чи хворобу.

А чи удосконалює нас це відновлення в усіх наших несвятих або непідконтрольних бажаннях чи згубних звичках? Цього бути не може. Із сучасного одкровення ми знаємо, що нас буде суджено за наші *бажання*, а також за наші діяння (див. Алма 41:5; Учення і Завіти 137:9), і що навіть наші *думки* будуть засуджувати нас (див. Алма 12:4). Ми не повинні “відкладати день свого покаяння” аж до самої смерті (Алма 34:33), тому що той самий дух, який володіє нашим тілом в цьому житті—Дух Господа чи дух диявола,—“буде мати силу володіти вашим тілом у тому вічному світі” (Алма 34:34). Наш Спаситель має силу очистити нас від зла і стоїть готовий зробити це. Настав час прагнути Його допомоги й покаятися в наших злочестивих чи непристойних бажаннях та думках, щоб бути очищеними та готовими постати перед Богом на Останньому суді.

СТАРІЙШИНА ХУАН ПАБЛО ВІЛЛАР
Сімдесятих

Тренування наших духовних м'язів

Подібно до того, як недостатньо читати і дізнаватися про м'язи, щоб їх розвивати, також недостатньо читати і дізнаватися про віру без принципу дії, щоб розвинути віру.

Я вдячний за благословення мати фізичне тіло, яке є дивовижним даром від нашого Небесного Батька. Наші тіла мають понад 600 м'язів¹. Багато м'язів потребують тренування для того, щоб бути у хорошій формі для виконання наших повсякденних дій. Ми можемо розширити наші розумові зусилля, коли читаємо і дізнаємося про наші м'язи, але ми будемо дуже розчаровані, якщо думаємо, що це зробить їх сильнішими. Наші м'язи зміцнюються тільки тоді, коли ми використовуємо їх.

Я усвідомив, що духовні дари діють так само. Вони також потребують тренувань для того, щоб зростати. Наприклад, духовний дар віри—це не просто почуття або настрої; це принцип дії, який часто з'являється в Писаннях у поєднанні зі словом *виявляти*². Подібно до того, як недостатньо читати і дізнаватися про м'язи, щоб їх розвивати, також недостатньо читати і дізнаватися про віру без принципу дії, щоб розвинути віру.

Коли мені було 16, мій найстарший брат Іван, якому тоді було 22 роки, одного дня прийшов додому і поділився певними новинами з сім'єю. Він вирішив охреститися в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Наші батьки подивилися на нього дещо скептично, а я

пам'ятаю, що не дуже розумів, що ж відбувалося. Рік чи два потому він поділився ще більш несподіваними новинами: він вирішив служити місіонером Церкви, що означало, що ми не зможемо бачити його протягом двох років. Мої батьки були не дуже задоволені цими новинами; однак я бачив чітку рішучість, яка збільшила моє захоплення ним і прийнятим ним рішенням.

Через кілька місяців, поки Іван служив на місії, я мав нагоду спланувати канікули з деякими однокласниками. Ми хотіли відсвяткувати кінець шкільного навчання і провести кілька днів на пляжі.

Я написав листа своєму брату-місіонеру, в якому також повідомив його про мої плани на літні канікули. Він відповів і повідомив, що служить у місті, яке знаходиться по дорозі до нашого пункту призначення. Я вирішив, що було б добре зупинитися там і відвідати його. Лише пізніше я дізнався, що сім'ї не слід відвідувати свого місіонера.

Я все запланував. Я пам'ятаю, як сидів в автобусі і думав про все те, що ми з Іваном робитимемо того гарного сонячного дня. Ми б поспідали, потеревенили, погралися у піску, позасмагали—то був би дійсно чудовий день!

Коли автобус прибув до терміналу, я побачив Івана, який стояв

Можливості для зміцнення духовних м'язів

Завдяки відновленню євангелії ми можемо усвідомити, як Небесний Батько допомагає нам розвивати духовні дари. Більш імовірно, що Він дасть нам можливості, аби розвивати ті дари, аніж просто дасть їх нам без будь-яких духовних або фізичних зусиль. Якщо ми перебуваємо в гармонії з Його Духом, то навчимося розпізнавати ті можливості і діяти відповідно.

Якщо ми прагнемо більшого терпіння, то, можливо, нам доведеться виявляти його на практиці, поки ми чекаємо відповіді. Якщо ми прагнемо мати більше любові до своїх ближніх, то можемо отримати її, коли сідаємо поруч з новою людиною в Церкві. Так само і з вірою: коли в нашому розумі з'являються сумніви, щоб просуватися вперед, нам потрібно довіряти Господнім обіцанням. Таким чином ми тренуємо духовні м'язи і робимо їх джерелом сили в нашому житті.

Можливо, це не буде так легко спочатку; це навіть може стати великим випробуванням. Ці слова Господа, сказані через пророка Моронія, стосуються нас і сьогодні: "І якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню слабкість. Я даю людям слабкість, щоб вони були покірними; і достатньо Моєї благодаті для всіх людей, які упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають [або тренують] віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабке стало сильним для них"⁵.

Я вдячний за мого брата Івана, який не просто поділився євангелією зі мною, але також непрямо попросив мене жити за нею і розпізнати мої слабкості. Він допоміг мені прийняти запрошення Господаря: "Іди вслід за Мною!"⁶—робити те, що робив Спаситель, прагнути того, чого прагнув Спаситель, і любити, як Спаситель любить нас. Через кілька місяців після того мого місіонерського досвіду я вирішив охриститися і також служити на місії.

поруч з іншим юнаком, і обидва були вдягнені у білі сорочки з краватками. Я вийшов з автобусу, ми обійнялися, і він познайомив зі своїм напарником. Не гаючи ні миті, я розповів моему брату про мої плани на день, але я навіть і не здогадувався про те, що запланував він. Він подивився на мене, усміхнувся і сказав: "Добре! Однак нам потрібно дещо зробити спочатку. Підеш з нами?" Я погодився, думаючи про те, що у нас буде достатньо часу, щоб насолодитися пляжем пізніше.

Того дня протягом більше 10 годин я ходив по вулицях того міста з моїм братом і його напарником. Я увесь день усміхався людям. Я вітав людей, яких ніколи у своєму житті не бачив. Ми говорили з усіма, стукали в двері незнайомців і відвідували людей, яких мій брат зі своїм напарником навчали.

Протягом одного такого візиту мій брат зі своїм напарником навчали про Ісуса Христа і план спасіння. Несподівано Іван зупинився і подивився на мене. На мій подив він ввічливо попросив мене поділитися своїми думками стосовно того, чого вони навчали. У кімнаті стало тихо, всі дивилися на мене. З певними труднощами я нарешті підібрав слова і поділився своїми почуттями стосовно Спасителя. Я не знав, чи те, що я говорив, було правильним

чи неправильним. Мій брат мене не виправляв; натомість, він подякував мені за те, що я поділився своїми думками і почуттями.

Протягом тих годин, проведених разом, мій брат зі своїм напарником не витратили і хвилини на те, щоб навчати мене, однак я отримав більше знання тоді, ніж протягом усіх моїх попередніх розмов з ним. Я був свідком того, як вирази обличчя людей змінювалися, коли вони отримували духовне світло у своєму житті. Я бачив, як дехто знайшов надію у посланнях і дізнався, як служити іншим та забути про себе і свої власні бажання. Я робив те, про що навчав Спаситель: "Коли хоче хто йти вслід за Мною,—хай зречеться самого себе"³.

Пригадуючи той досвід, я розумію, що моя віра зросла того дня, тому що мій брат дав мені можливість застосувати її на практиці. Я виявляв її, коли читав Писання, шукав людей, щоб навчати, свідчив, служив іншим тощо. Нам так і не вдалося позасмагати того дня, але моє серце було засмагле світлом з небес. Я навіть не побачив і піщинки з пляжу, але відчув, що моя віра зростала як гірчичне зерно⁴. Я не провів той сонячний день як турист, але я отримав чудовий досвід, і, навіть того не усвідомлюючи, був місіонером—навіть не будучи членом Церкви!

Давайте прийємо це запрошення Президента Рассела М. Нельсона і зі справжнім наміром прийдемо до Спасителя⁷, визначаючи ті м'язи, яким потрібні духовні вправи, і починаючи їх тренувати. Це забіг на довгу дистанцію, марафон, а не спринт, тож давайте не забувати про ті малі, але постійні духовні вправи, які зміцнять ті важливі духовні м'язи. Якщо ми хочемо збільшити віру, то давайте робити те, що вимагає віри.

Я свідчу, що ми—діти люблячого Небесного Батька. Його Син, Ісус Христос, любить нас. Він прийшов у цей світ, щоб показати нам шлях, а потім добровільно віддав Своє життя, щоб дати нам надію. Спаситель запрошує нас наслідувати Його досконалий приклад, виявляти нашу віру в Нього і Його Спокуту та розвивати всі духовні дари, якими ми були благословенні. Він—це шлях. Про це моє свідчення в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Encyclopedia Britannica*, s.v. "Human Muscle System", last modified Apr. 26, 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Див., наприклад, Алма 5:15; 32:27; 34:17; Мороній 7:25; Учення і Завіти 44:2.
3. Матвій 16:24.
4. Див. Лука 17:6.
5. Етер 12:27.
6. Лука 18:22.
7. Див. Рассел М. Нельсон, "Треба труд вершити", *Ліягона*, трав. 2018, сс. 118–119.

СТАРІЙШИНА ДЖЕРРІТ У. ГОНГ
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Добрий Пастир, Агнець Божий

Ісус Христос кличе нас власним голосом та у Своє ім'я. Він шукає й збирає нас. Він навчає нас, як служити з любов'ю.

Дорогі брати та сестри, чи намагалися ви коли-небудь рахувати уявних овечок через безсоння? Коли пухнасті овечки перестрибують через паркан, а ви рахуєте: 1, 2, 3, ... 245, 246, ... 657, 658 ...¹

Щодо мене, то рахування овечок не допомагає мені заснути. Я хвилююся, коли якоїсь овечки немає або вона загубилася, і це не дає мені заснути.

Разом із хлопчиком-пастухом, який став царем, ми проголошуємо: "Господь—то мій Пастир, тому в недостатку не буду,—

на пасовиськах зелених оселить мене, на тихую воду мене запровадить!

Він душу мою відживляє"².

Цієї Великодньої пори ми прославляємо Доброго Пастиря, Який також є Агнцем Божим. З усіх Його божественних титулів немає інших, які були б більш ніжними чи промовистими. Ми багато чого дізнаємося зі слів Спасителя, коли Він називає Себе Добрим Пастирем, та з пророчих свідчень про Нього як про Агнца Божого. Ці ролі і символи значно

розширюють наше розуміння—хто краще допоможе кожному дорогоцінному ягнятї, ніж Добрий Пастир, і хто буде кращим Добрим Пастирем для нас, ніж Агнець Божий?

Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинонародженого, і Єдинонароджений Син Божий віддав Своє життя, готовий слухатися Свого Батька³. Ісус свідчив: "Я Пастир Добрий! Пастир добрий кладе життя власне за вівці"⁴. Ісус мав владу віддати Своє життя і владу прийняти його знову⁵. Об'єднавшись зі Своїм Батьком, наш Спаситель благословляє нас унікальним чином, як наш Добрий Пастир і як Агнець Божий.

Як наш Добрий Пастир, Ісус Христос кличе нас власним голосом та у Своє ім'я. Він шукає й збирає нас. Він навчає нас, як служити з любов'ю. Давайте розглянемо ці три теми, починаючи з того, що Він кличе нас власним голосом та у Своє ім'я.

По-перше, наш Добрий Пастир "свої вівці ... кличе по іменню. ... [Вони] знають голос його"⁶. І "Своїм власним іменем Він вас кличе, яке є

іменем Христа⁷⁷. Коли ми зі справжнім наміром прагнемо наслідувати Ісуса Христа, ми отримуємо натхнення чинити добро, любити Бога і служити Йому⁸. Коли ми навчаємося, розмірковуємо і молимося; коли ми регулярно поновлюємо завіти, які укладаємо під час причастя та у храмі; і, коли ми запрошуємо всіх прийти до Його євангелії й обрядів,—ми дослухаємося до Його голосу.

У наші дні Президент Рассел М. Нельсон радить нам називати відновлену Церкву так, як це було відкрито Ісусом Христом—Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів⁹. Господь сказав: “Отже, що б ви не робили, робіть це *в Моє ім’я*; отже, ви назвете церкву *Моїм іменем*; і ви проситимете Батька *в Моє ім’я*, аби Він благословив церкву заради

Мене¹⁰. По всьому світу в наших серцях і домівках ми звертаємося до Батька в ім’я Ісуса Христа. Ми вдячні за таке щедre благословення поклонятися, вивчати євангелію і мати корисні сімейні заходи, які зосереджені на домівці й підтримуються Церквою.

По-друге, наш Добрий Пастир шукає й збирає нас у Свою єдину кошару. Він запитує: “Котрий з вас чоловік, мавши сотню овець і загубивши одну з них, не покине в пустині тих дев’ятидесяти й дев’яти, та й не піде шукати загинулої, *аж поки не знайде її?*”¹¹

Наш Спаситель допомагає одній і дев’ятидесяти й дев’яти вівцям, часто одночасно. Коли ми служимо, то вдячні дев’ятидесяти й дев’яти, які залишаються стійкими й

непохитними, навіть, коли переживаємо за ту одну, яка відбилася. Наш Господь шукає й визволяє нас “зо всіх ... місць”¹², “з чотирьох кінців землі”¹³. Він збирає нас святим завітом і Своєю спокутною кров’ю¹⁴.

Наш Спаситель сказав своїм учням з Нового Завіту: “Маю Я інших овець, які не з цієї кошари”¹⁵. В Америці воскреслий Господь свідчив завітним дітям Легія: “Ви Мої вівці”¹⁶. Та Ісус сказав, що ще й інші вівці почують Його голос¹⁷. Яким же благословенням є Книга Мормона, яка є ще одним свідченням про голос Ісуса Христа!

Ісус Христос запрошує Церкву прийняти всіх, хто чує Його голос¹⁸ і виконує Його заповіді. Учення Христа включає в себе хрещення водою та вогнем і Святим Духом¹⁹. Нефій запитує: “І ось, якщо Агнець Божий, будучи святим, має потребу бути хрещеним водою, щоб виповнилася вся праведність, о, тоді наскільки більшу потребу маємо ми, не будучи святими, бути хрещеними, так, саме водою!”²⁰.

Сьогодні наш Спаситель бажає, щоб завдяки тому, що ми робимо і ким стаємо, інші хотіли йти за Ним. Знайдіть у Ньому любов, зцілення, відчуття спорідненості й належності до завітів, зокрема в святому храмі Бога, де священні обряди спасіння можуть благословити всі покоління сім’ї, таким чином збираючи Ізраїль по обидві боки завіси²¹.

По-третє, як “Пастир Ізраїлів”²², Ісус Христос був прикладом того, як служать з любов’ю пастирі в Ізраїлі. Коли наш Господь запитує, чи любимо ми Його, як запитував він у Симона Петра, наш Спаситель благає: “Паси ягнята Мої! ... Паси вівці Мої! ... Паси вівці Мої!”²³. Господь обіцяє, що, коли Його пастирі пастимуть Його ягнят і овець, ті, хто знаходиться в Його кошарі, “не будуть боятися вже й не злякаються, і не будуть загублені”²⁴.

Наш Добрий Пастир застерігає пастирів в Ізраїлі, щоб вони не послули²⁵, не розгубили чи не розігнали овець²⁶, або не ходили своєю

дорогою за своєю здобиччю²⁷. Божі пастирі повинні зміцнювати, зцілювати, перев'язувати те, що зламане, вертати сполошене, шукати те, що заблукало²⁸.

Господь також застерігає про наймитів, які “не дба[ють] про вівці”²⁹, і “лжепророків, які приходять до вас в одежі овечій, але в душі вони є хижі вовки”³⁰.

Наш Добрий Пастир радіє, коли ми застосуємо особистий моральний вибір з вірою і цілеспрямовано. Ті, хто належить до кошари Спасителя, дивляться на Нього з вдячністю за Його спокутну жертву. Ми укладаємо завіт йти за Ним не пасивно, не сліпо й не бездумно, а маючи бажання всім своїм серцем і розумом любити Бога та нашого ближнього, нести тягарі одне одного й радіти щастю одне одного. Саме так, як Христос щиро посвятив Свою волю волі Батька, ми з благоговінням беремо на себе Його ім'я. Ми з радістю прагнемо долучитися до Його роботи збирання всіх дітей Бога та служіння їм.

Брати і сестри, Ісус Христос є нашим досконалим Добрим Пастирем. Оскільки Ісус Христос віддав Своє життя за нас і воскрес у славі, Він також є досконалим Агнцем Божим³¹.

Про жертву Агнця Божого було передвіщено з самого початку. Ангел сказав Адамові, що його жертва “є подобою жертви Єдинонародженого від Батька”, яка спонукає нас “каяти[ся] і прикликати Бога в ім'я Сина завжди”³².

Батько Авраам, який установив завітні благословення для всіх народів землі, на власному досвіді зрозумів, що означає віддати свого єдинонародженого сина.

“І сказав Ісак до Авраама, свого батька, говорячи: Батьку мій! А той відказав: Ось я, сину мій!

І промовив Ісак: Ось огонь та дрова, а де ж ягня ...?”

І відказав Авраам: “Бог наглядить ягня Собі на цілопалення, сину мій!”³³.

Апостоли і пророки передбачали і раділи висвяченій наперед місії Агнця Божого. Іван у Старому світі і Нефій у Новому світі свідчили про “Агнця Божого”³⁴, “так, Сина Батька Вічного, ... Викупителя світу”³⁵.

Авінадій свідчив про спокутну жертву Ісуса Христа: “Усі ми, немов вівці, заблукали; ми повернули кожний на свою власну путь; і Господь поклав на Нього беззаконня всіх нас”³⁶. Алма назвав велику й останню жертву Сина Божого однією річчю, “яка є більш важливою, ніж усі інші”. Алма заохочує: “ма[йте] віру в Агнця Божого”, “приходьте і не бійтеся”³⁷.

Одна моя хороша подруга розповіла про те, як вона отримала своє дорожнє свідчення про Спокуту Ісуса Христа. Вона виросла, вірячи, що гріх завжди тягнув за собою велике покарання, яке ми маємо знести самотужки. Вона благала Бога про розуміння щодо можливості божественного прощення. Вона молилась, щоб зрозуміти, як Ісус Христос може прощати тих, хто кається, як милість може задовольнити правосуддя.

Одного дня на її молитву прийшла відповідь через подію, яка духовно змінила її. Якийсь юнак, зі страхом в очах, вибіг з продуктового магазину з двома пакетами вкраденої їжі. Він вибіг на вулицю повну людей, а за ним біг менеджер магазину, який упіймав його і почав кричати на нього й бити. Замість того, щоб засудити наляканого юнака як злодія, моя подруга неочікувано відчувала до нього велике співчуття. Без страху й не думаючи про власну безпеку, вона підійшла прямо до цих двох чоловіків, що сперечалися. Вона сказала їм: “Я сплачу за продукти. Будь ласка, відпустіть його. Будь ласка, дозвольте мені заплатити за продукти”.

Спонукувана Святим Духом і сповнена такої любові, якої вона

ніколи раніше не відчувала, моя подруга сказала: “Все, чого я хотіла, це допомогти юнаку і врятувати його”. Моя подруга сказала, що почала розуміти Ісуса Христа і Його Спокуту—як і чому з чистою й досконалою любов’ю Ісус Христос добровільно став жертвою, щоб бути її Спасителем і Викупителем і чому вона хотіла, щоб Він був Ним³⁸.

Не дивно, що ми співаємо:

*Бачиш, наш Пастир шукає,
Ноги Він збив до крові,
Він і життя не жаліє,
Щоб повернуть їх Собі³⁹.*

Як Агнець Божий, наш Спаситель знає, коли ми відчуваємо самотність, слабкість, невпевненість або страх. У видінні Нефій побачив, як сила Агнця Божого “сходила на святих церкви Агнця, і на завітний народ Господа”. Хоча вони й були “розсіяні[i] по всьому лицу землі, ... були вони озброєні праведністю і силою Бога у великій славі”⁴⁰.

Це обіцяння надії і втішення стосується і наших днів.

Чи є Ви єдиним членом Церкви у своїй сім’ї, у школі, на роботі чи в громаді? Чи відчувають іноді члени

вашої філії, наскільки їх мало або свою відокремленість? Чи переїхали ви в нове місце, де, можливо, говорять іншою мовою або мають інші традиції? Можливо, ваші життєві обставини змінилися, і проблеми, які здавалися вам неможливими, тепер постали перед вами? Наш Спаситель запевняє нас словами Ісаї, в яких би обставинах ми не перебували, ким би ми не були: “Він ... раменом Своїм позбирає ягнята, і на лоні Своему носитиме їх, дійняків же провадити буде!”⁴¹.

Брати і сестри, наш Добрий Пастир кличе нас власним голосом і у Своє ім’я. Він шукає Свій народ, збирає Його і приходиться до нього. Через Свого живого пророка і через кожного з нас Він запрошує всіх знайти мир, мету, зцілення і радість у повноті Його відновленої евангелії і на Його шляху завітів. Власним прикладом Він навчає пастирів Ізраїля служити в Його любові.

Божественну місію Ісуса як Агнця Божого, було передречено апостолами та пророками, і вони раділи їй. Його Спокута, безмежна і вічна, є головною у плані щастя та меті сотворіння. Він запевняє, що тримає нас біля Свого серця.

Дорогі брати і сестри, давайте прагнути бути “покірними послідовниками Бога і Агнця”⁴², можливо, одного дня, наші імена буде записано у книзі життя Агнця⁴³, щоб співати пісню Агнця⁴⁴, щоб отримати запрошення на вечерю Агнця⁴⁵.

Як Пастир і Агнець Він кличе: знову прийти “до істинного знання ... [ва]шого Викупителя, ... [вашого] великого й істинного Пастиря”⁴⁶. Він обіцяє, що “через Його благодать [ми можемо стати] досконалими в Христі”⁴⁷.

Цієї Великодньої пори ми прославляємо Його:

“Достойний Агнець!”⁴⁸

“Осанн[а] Богу й Агнцеві!”⁴⁹

Я свідчу про Нього, нашого досконалого Доброго Пастиря, досконалого Агнця Божого. Він кличе нас на ім’я, у Своє ім’я—саме у священне й святе ім’я Ісуса Христа—амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. У популярній пісні міститься така пропозиція:
*Коли я стурбований і не можу заснути,
Я рахую благословення, а не овечок.
І засинаю, рахуючи свої благословення.*
(Irving Berlin, “Count Your Blessings Instead of Sheep” [1952]).
2. Псалми 22(23):1–3.
3. Іван 3:16.
4. Іван 10:11.
5. Див. Іван 10:15, 17–18.
6. Іван 10:3–4.
7. Алма 5:38; див. також Алма 5:37, 39, 59–60.
8. Див. Мороній 7:13; Учення і Завіти 8:2–3.
9. Див. Рассел М. Нельсон, “Правильна назва Церкви”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 87–89.
10. 3 Нефій 27:7; курсив додано.
11. Лука 15:4, курсив додано; див. також Учення і Завіти 18:15.
12. Єзекіль 34:12; див. також Єремія 31:10; Єзекіль 34:6, 11–14; Михай 5:8; Матвій 10:6; 15:24. Ці пророцтва про розсіяння та пророцтва й обіцяння про завітне збирання постійно згадаються пророками, у тому числі й Президентом Расселом М. Нельсоном.
13. 1 Нефій 22:25.
14. Див. Євреям 13:20.
15. Іван 10:16; див. також 3 Нефій 15:21; 16:1, 3; Учення і Завіти 10:59–60.
16. 3 Нефій 15:24; див. також 3 Нефій 15:17, 21.
17. Див. 3 Нефій 16:1, 3; див. також Учення і Завіти 10:59–60.
18. Див. Мосія 26:21.
19. Див. 2 Нефій 31:13–14, 21.
20. 2 Нефій 31:5; див. також Алма 7:14.
21. Див. Малахія 4:5–6; Іван 15:9–13; Мосія 25:18; Геламан 11:21; див. також

Рассел М. Нельсон, "Гей, Ізраїлю, вставай" (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HoreofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; Рассел М. Нельсон, "Збирання розсіяного Ізраїля", *Лягона*, лист. 2006, сс. 79–82.

22. Псалми 79(80):1.
23. Іван 21:15–17; див. також весь розділ.
24. Єремія 23:4.
25. Див. Наум 3:18.
26. Див. Єремія 23:1; 50:6, 44.
27. Див. Ісаія 56:11; Єзекїїль 34:2–6.
28. Див. Єзекїїль 34:2–6.
29. Іван 10:13.
30. 3 Невфій 14:15; див. також Матвій 7:15; Алма 5:60.
31. Див. 2 Невфій 9:10–12. Подолавши фізичну смерть і духовне відокремлення, Агнець Божий уможливило збирання всіх, тож, у часі й вічності, є один Пастир.
32. Мойсей 5:7–8.
33. Буття 22:7–8; див. також Кн. Якова 4:5.
34. Іван 1:29; 1 Невфій 11:21.
35. 1 Невфій 11:21, 27.
36. Мосія 14:6; див. також Ісаія 53:6.
37. Алма 7:7, 14–15.
38. Conversation with Pornthip "Tippy" Coyle, Feb. 2019, використано з дозволу.
39. "Любить наш Пастир всім серцем", *Гімни*, № 130. Серед інших гімнів, в яких розповідається про нашого Пастиря і Його овець, є такі: "Мій Пастир знає", *Гімни*, № 53:
*Мій Пастир знає, де трава
І соковита і рясна.
Його присутність захистить:
Я з ним в безпеці кожну мить.
На варті Він одень і вночі,
З ним завжди маю спокій у душі.
"У святому навчання", Гімни, № 171:
Тих ягнят, що заблукали,
Врятувать допоможи.
Як пасти Твою отару,
Научи і підкажи.
"Хвала Христу", Гімни, № 199.
Розпочинати час настав
Найважливішу з усіх справ—
Збирать в Сїон Ізраїль, хвалить Христа.
Збирайтеся усі, розсіяні по світу.*
40. 1 Невфій 14:14; див. також 1 Невфій 13:35, 37: Прості і цінні писання будуть відкриті "даром і силою Агнця. ... Якщо [ми] витерп[имо] до кінця, ... [ми будемо] спасенні у вічному царстві Агнця".
41. Ісаія 40:11.
42. Геламан 6:5.
43. Див. Об'явлення 21:27.
44. Див. Об'явлення 15:3; Учення і Завіти 133:56.
45. Див. також Об'явлення 19:9; Учення і Завіти 58:11; див. також Об'явлення 7:17: "Бо Агнець ... буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре!"; Об'явлення 22:1: "Чисту ріку живої води, ясну, мов кришталь, що впливала з престолу Бога й Агнця".
46. Геламан 15:13.
47. Див. Мороній 10:32–33.
48. Об'явлення 5:12.
49. Учення і Завіти 109:79.

СТАРІЙШИНА ДЕВІД А. БЕДНАР
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Підготовлені отримати все необхідне

Прийдуть благословення, якщо ми будемо намагатися виконувати наш особистий обов'язок вивчати і любити відновлену євангелію Ісуса Христа.

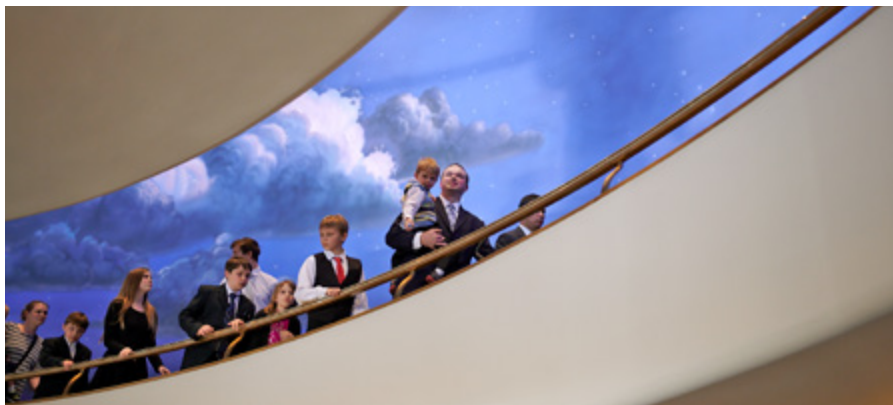
Програми і заходи Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів стають усе більш зосередженими на домівці за підтримки Церкви, про що свідчить низка змін, які були оголошені під час останніх генеральних конференцій. Президент Рассел М. Нельсон дав нам таку раду: "Ще багато чого станеться. ... Приймайте свої вітаміни. Набирайтеся сил. Це буде щось цікаве"¹.

Я молюся про допомогу Святого Духа, запрошуючи Його під час

того, як ми разом розглянемо кілька основних впроваджень цих змін, які тривають у Господній відновленій Церкві.

Навчання євангелії, зосереджене на домівці та підтримане Церквою

Нещодавно на конференції провідників священства моїм напарником був старійшина Крейг С. Крістенсен, і він скористався двома простими запитаннями для того, щоб зробити наголос на принципі навчання, коли

воно стає зосередженим на домівці і підтриманим Церквою. Він запропонував, аби замість запитання, яке ми ставимо, повертаючись до наших домівок після церковних зборів у неділю: “Що ви дізналися про Спасителя і Його євангелію сьогодні в Церкві?”, нам на церковних зборах слід ставити таке запитання: “Що ви дізналися про Спасителя і Його євангелію цього тижня у себе вдома?” Належне дотримання святості Суботнього дня, новий навчальний план і зміни в розкладі зборів—усе це допомагає нам вивчати євангелію як вдома, так і в церкві.

Кожен член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів має особистий обов’язок вивчати учення Господа і жити за ними, а також через належну владу отримати обряди спасіння та піднесення. Нам не слід очікувати, що Церква як організація навчатиме або наставлятиме нас у всьому, що нам треба знати і що треба робити, аби стати відданими учнями і сміливо витримати до кінця². Натомість наша особиста відповідальність полягає в тому, щоб навчатися того, чого нам слід навчатися; жити

так, як ми знаємо, нам слід жити; і стати такими, як Учитель хоче, щоб ми стали. І наші домівки є найкращим осередком для навчання, застосування і вдосконалення.

Джозеф Сміт дізнався про Бога в дитинстві від своєї сім’ї. Наміри Джозефа пізнати Божу волю щодо нього вели Джозефа до пошуку істини серед багатьох різних християнських конфесій, до старанного обмірковування Писань і щирої молитви до Бога. Коли юний Джозеф Сміт повернувся додому зі Священного гаю відразу після явлення Батька І Сина, він спершу заговорив зі своєю матір’ю. Коли він “сперся на камін, мати запитала [його], що трапилось. [Джозеф] відповів: “Нічого, все добре—зі мною все гаразд”. Тоді [він] сказав [своїй] матері: “Я сам довідався, що ...”³. Приклад Джозефа подає нам могутній зразок навчання, який кожен з нас має наслідувати. Нам також слід довідатися самим.

Усеосяжна мета плану Небесного Батька полягає в тому, щоб Його діти стали більш схожими на Нього. Відповідно до цього, Він дає нам

можливості, необхідні для зростання і розвитку. Наше зобов’язання навчатися істині і жити згідно з нею набуває все більшого значення у світі, який перебуває “у сум’ятті”⁴ і стає все більш заплутаним і злочестивим. Ми не можемо очікувати, що просте відвідування церковних зборів та участь у певних програмах допоможе нам таким чином отримати все необхідне духовне повчання і захист, що дозволить нам “дати опір дня злого”⁵.

“Батьки мають обов’язок виховувати своїх дітей в любові та праведності”⁶. Натхненні церковні провідники, вчителі, а також відповідні заходи сприяють зусиллям окремих осіб та сімей зростати духовно. І хоча нам усім потрібна допомога в тому, щоб просуватися вперед стежкою завітів, остаточною відповідальністю за розвинення духовної сили та стійкості лежить на кожному з нас.

Згадайте Нефія, сина пророка Легія, який бажав побачити, почути та пізнати для себе силою Святого Духа те, що його батько дізнався у видіння про дерево життя. Нефій явно потребував і був благословений у свої молоді роки прикладом і вченнями “порядних батьків”⁷. Однак, як і Джозеф Сміт, він прагнув дізнатися і пізнати для себе.

Якщо все, що ви або я знаємо про Ісуса Христа і Його відновлену євангелію—є тим, чого нас навчали або що нам казали інші люди, тоді фундамент нашого свідчення про Нього і Його славетну роботу останніх днів збудований на піску⁸. Ми не можемо покладатися лише на євангельське світло і знання інших людей або позичати його від інших—навіть тих, кого ми любимо і кому довіряємо.

Важливо те, що Пророк Джозеф Сміт навчав, що кожному святому останніх днів потрібно зрозуміти для себе “замисли і цілі Бога щодо нашого приходу в цей світ”⁹.

“Якби ми змогли читати і розуміти все, що було написано від днів Адама стосовно взаємин людини з Богом і ангелами у майбутньому

стані, ми б дуже мало зрозуміли це. Читання про досвід інших, або читання одкровенень, даних їм, ніколи не може дати нам ясне бачення нашого положення та наших істинних стосунків з Богом. *Знання цих речей можна отримати тільки через досвід, через обряди Божі, встановлені для цієї мети*¹⁰.

Здійснення цієї величної духовної мети для окремих осіб та сімей є однією з основоположних причин того, чому програми і заходи Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів стають більш зосередженими на домівці та підтриманими Церквою у цей особливий період розподілу повноти часів.

Впровадження навчання, зосередженого на домівці та підтриманого Церквою

Дозвольте мені узагальнити кілька основних впроваджень навчання євангелії, які стають все більш зосередженими на домівці та підтриманими Церквою.

Головний центр підготовки місіонерів знаходиться в нашій домівці; другорядні центри підготовки місіонерів розташовані в Прово, Манілі, Мехіко та інших місцевостях. Найбільш повчальними класами Недільної школи повинні бути наші особисті або сімейні вивчення в стінах нашого дому; допоміжні, та все ж другорядні класи Недільної школи проводяться у наших будинках зборів.

Центри сімейної історії зараз знаходяться у наших домівках. Додаткова підтримка нашої дослідницької роботи з сімейної історії доступна також у наших будинках зборів.

Надзвичайно важливі уроки з підготовки до храму проходять у наших домівках; також важливі, але другорядні уроки з підготовки до храму можуть періодично проводитися у наших будинках зборів.

Необхідним у ці останні дні є перетворення наших домівок на гавані безпеки, де ми можемо “стояти на святих місцях”¹¹. І хоча зараз навчання, зосереджене на домівці і

підтримане Церквою, є важливим для нашої духовної сили і захисту, воно буде навіть більш необхідним у майбутньому.

Навчання, зосереджене на домівці та підтримане Церквою, й підготовка до храму

Будь ласка, поміркуйте над тим, як принцип “зосередження на домівці і підтримки з боку Церкви” застосовується до нашої особистої підготовки та гідності для отримання священних обрядів і завітів у домі Господа.

Підготовка до храму дійсно найбільш ефективна в наших домівках. Але багато членів Церкви непевні щодо того, що можна і чого не можна говорити про храмові обряди за межами храму.

Президент Езра Теффт Бенсон описав, чому існує така непевність:

“Храм—священне місце, і обряди, виконувані у храмі, мають священний характер. Через їхню священність ми іноді неохоче щось розказуємо про храм нашим дітям і онукам.

У наслідок цього у багатьох не розвивається справжнє бажання ходити у храм, або навіть якщо вони й ходять туди, то роблять це без особливого розуміння, щоб підготуватися до зобов’язань, які вони беруть на себе, і завітів, які вони укладають.

Я вважаю, що *належне розуміння або усвідомлення* величезною мірою допоможе підготувати нашу молодь для храму ... [і] буде викликати в них бажання прагнути своїх благословень священства, як це було з Авраамом”¹².

За допомогою двох основних настанов ми можемо здобути належне розуміння, на якому наголошував президент Бенсон.

Настанова №1. *Завдяки тому, що ми любимо Господа, ми завжди повинні говорити про Його святий дім з глибокою повагою. Нам не слід розкривати або описувати особливі символи, пов’язані із завітами, які ми отримуємо під час священних храмових церемоній. Також нам не слід обговорювати священну інформацію, щодо якої*

ми даємо конкретні обіцяння, аби її не розкривати.

Настанова №2. *Храм—це дім Господа. У храмі все вказує нам на нашого Спасителя, Ісуса Христа. Ми можемо обговорювати основні цілі, вчення та принципи, пов’язані з храмовими обрядами і завітами.*

Президент Говард В. Хантер радив: “Давайте ділитися зі своїми дітьми духовними почуттями, які виникають у нас у храмі. І давайте більш переконливо і більш відкрито навчати їх, розказуючи належним чином про те, що можемо розказати, стосовно призначення дому Господа”¹³.

Протягом поколінь від Пророка Джозефа Сміта до Президента Рассела М. Нельсона провідники Церкви постійно навчали доктринальним цілям храмових обрядів і завітів¹⁴. Існує величезний обсяг джерел у друкованому вигляді, в аудіо-, відео- та інших форматах, щоб допомогти нам дізнатися про початкові обряди, ендаумент, шлюб та інші обряди запечаткування¹⁵. Також доступна інформація про те, як іти за Спасителем завдяки отриманню та шануванню завітів, пов’язаних із дотриманням закону послуху, закону жертви, закону євангелії, закону цнотливості та закону посвячення¹⁶. Усім членам Церкви слід ознайомитися з прекрасними

запитуєте, як ці принципи стосуються вас. Може бути так, що ви як чоловік і дружина дивитеся одне на одного із запитанням: “Ми можемо це робити?”

Так, ви можете! Я обіцяю, що на вас зйдуть необхідні благословення, і ви ясно побачите їх у своєму житті. Двері відчиняться. Світло проливатиметься. Зростатиме ваша здатність діяти зі старанням і терпінням.

Я з радістю свідчу, що зйдуть компенсаючі благословення, якщо ми будемо намагатися виконувати наш особистий обов’язок вивчати і любити відновлену євангелію Ісуса Христа. Ми дійсно можемо “бути готовими отримати все необхідне”²⁰. Це я обіцяю і про це свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, цитовано з “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Див. Учення і Завіти 121:29.
3. Джозеф Сміт—Історія 1:20.
4. Учення і Завіти 45:26.
5. Ефесянам 6:13.
6. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
7. 1 Нефій 1:1.
8. Див. Матвій 7:24–27; 3 Нефій 14:24–27; 18:13.
9. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007)*, с. 212.
10. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 419; курсив додано.
11. Учення і Завіти 101:22.
12. *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон (2014)*, с. 186; курсив додано; див. також Езра Тефт Бенсон, “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, Aug. 1985, 8.
13. *Учення Президентів Церкви: Говард В. Хантер (2015)*, с. 170.
14. Наприклад, див. James E. Talmage, *The House of the Lord (1912)*, 99–101.
15. Див. James E. Talmage, *The House of the Lord*, 89–109; Рассел М. Нельсон, “Особиста підготовка до отримання храмових благословень”, *Ліягона*, лип. 2001, сс. 33–35; Boyd K. Packer, *The Holy Temple (1980)*, 153–155.
16. Див. *The Teachings of Ezra Taft Benson (1988)*, 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, 100; *Підготовка до входу в святий храм* (брошура, 2002).
17. Рассел М. Нельсон, “Готуйтеся до благословень храму”, *Ліягона*, жовт. 2010, с. 47.
18. Наприклад, подивіться відеоекскурсію по Римському Італійському храму або вивчайте учення пророків стосовно храмів (див. temples.ChurchofJesusChrist.org).
19. Див. Учення і Завіти 19:23.
20. Учення і Завіти 109:15.

матеріалами, доступними на сайті temples.ChurchofJesusChrist.org.

Президент Рассел М. Нельсон наголошував на пошуку необхідного балансу між священною природою храмових церемоній та цінною інформацією стосовно храмів, виданою Церквою, яка є правильною, прийнятною та публічно доступною. Він сказав: “Членам Церкви ... я раджу прочитати пояснення, що стосуються храму, наведені в Путівнику по Писаннях. Серед них: “Жертва, жертвувати”, “Завіт”, “Помазати, помазувати” і “Храм, дім Господній”. Комуś, можливо, захочеться прочитати також 26–29 розділи книги Вихід та 8 розділ книги Левит. Старий Завіт, а також книги Мойсея та Авраама у Дорогоцінній Перлині, вказують на стародавність храмової роботи і незмінну природу її обрядів”¹⁷.

Тож уявіть, що ваш син або донька запитують: “Дехто в школі мені сказав, що в храмі носять дивне вбрання. Це правда?” На сайті temples.churchofjesuschrist.org є коротке відео під назвою “Sacred Temple Clothing (Священне храмове вбрання)”. У цьому прекрасному відеосюжеті пояснюється, як з давніх часів чоловіки і жінки

переймали священну музику, різноманітні форми молитви, символічне релігійне вбрання, жести та ритуали для висловлення своїх найпотаємніших почуттів у поклонінні Богові. Таким чином, Церква підтримує зосереджену на домівці підготовку до славетних благословень храму—підготовку на основі загальних настанов, а також прекрасних джерел, як, зокрема, це відео. У вас є доступ до значної кількості корисної інформації¹⁸.

Намагаючись ходити у лагідності Господнього Духа¹⁹, ми будемо благословенні розумінням того, як досягти в наших домівках необхідного балансу між тим, що прийнятно і що не прийнятно обговорювати по відношенню до священних храмових обрядів і завітів.

Обіцання і свідчення

Я підозрюю, що дехто з вас може сумніватися, чи можливо взагалі, щоб ваше вивчення євангелії стало зосередженим на домівці і підтриманим Церквою. Може бути, що ви—єдиний член Церкви у вашій домівці або у вас немає підтримки подружжя, або ви одинока мати чи одинокий батько, або ви живете самі як неодружені чи розлучені—і ви

СТАРІЙШИНА КАЙЛ С. МАК-КЕЙ
Сімдесятишник

Безпосередня великодушність Бога

*Навіть коли ми терпеливо очікуємо
відповіді від Господа, певні благословення
приходять до нас негайно.*

Кілька років тому наш п'ятирічний син підійшов до мене і оголосив: “Тату, я дещо зрозумів. Я зрозумів, що *скоро* для тебе—занадто довго для мене”.

Коли Господь або Його слуги кажуть щось на кшталт: “Не так багато днів пройде” або “Не дуже далеко той час”, це буквально може означати усе життя або навіть довше¹. Його час, а часто і Його розклад, відрізняється від нашого. Терпеливість—це ключ. Без неї ми не можемо ні розвивати віру в Бога, яка веде до життя і спасіння, ні проявляти її. Але моє послання сьогодні про те, що навіть коли ми терпеливо очікуємо відповіді від Господа, певні благословення приходять до нас негайно.

Коли Алму і його народ було взято в полон ламанійцями, вони молилися про визволення. Їх не було визволено негайно, але поки вони терпеливо очікували визволення, Господь показав Свою великодушність певними безпосередніми благословеннями. Він негайно пом'якшив серця ламанійців, щоб

вони не вбили їх. Він також зміцнив народ Алми і полеглих його тягарі². Коли їх нарешті було визволено, вони прийшли до Зарагемлі, де розповіли про свій досвід враженому народу. Народ Зарагемлі дивувався і “коли вони подумали про *безпосередню* великодушність Бога, і Його силу у визволенні Алми і його братів ... від залежності, вони здійняли свої голоси і склали дяку Богові”³.

Безпосередня великодушність Бога приходять до всіх, хто волає до Нього зі справжнім бажанням та зі

щирими намірами в серці. Це включає тих, хто благає у відчайдушному розпачі, коли звільнення здається таким недосяжним, а страждання—тривалим, навіть неймовірним.

Це сталося з молодим пророком, який страждав на межі смерті у холодній в'язниці, перш ніж нарешті сказати: “О Боже, де Ти? ... Як довго рука Твоя буде стримуватися ... ? Так, о Господи, як довго ... ?”⁴ У відповідь, Господь не звільнив Джозефа негайно ж, але негайно проголосив мир⁵.

Бог також дає негайну надію на те, що зрештою нас буде визволено⁶. Що б не сталося і де б ми не були, у Христі і завдяки Христу надія завжди посміхається нам⁷. Прямо перед нами.

Окрім того, Він пообіцяв: “*Милість* Моя не відійде від тебе”⁸.

Але понад усе Божа любов є безпосередньою. Разом з Павлом я свідчу про те, що ніщо не може “відлучити нас від любови Божої, яка в Христі Ісусі”⁹. Навіть наші гріхи, які хоча й можуть відлучити нас від Його Духа на деякий час, не можуть відокремити нас від Його постійної і безпосередньої божественної й батьківської любові.

Ось кілька способів і шляхів, якими “Він негайно благословить [н]ас”¹⁰. Тепер, щоб продемонструвати наскільки близькі нам і сучасні ці принципи, я поділюся з вами досвідом двох людей, чий життя є свідченням безпосередньої великодушності Бога.

З підліткового віку у Емілі були проблеми зі зловживанням певними речовинами. Простий експеримент став звичкою, а звичка зрештою стала залежністю, яка тримала її у полоні протягом років, незважаючи на деякі періоди благополуччя. Емілі старанно приховувала свою проблему, особливо після того, як стала дружиною і матір'ю.

Початок її визволення зовсім не був схожий на визволення. Одного разу вона проходила звичайний медичний огляд, а через хвилину швидка вже везла її до реабілітаційного центру. Вона почала панікувати, коли подумала про те, що її відлучать від дітей, чоловіка, домівки.

Тієї ночі, наодинці у холодній, темній кімнаті, Емілі лежала в ліжку і плакала. Її здатність мислити зменшувалася, аж поки тривога, страх і гнітюча темрява заповнили ту кімнату і оволоділи її душею. Емілі дійсно думала, що помре тієї ночі. На самоті.

У тій відчайдушній ситуації Емілі якимось чином знайшла в собі силу скотитися з ліжка і стати на коліна. Без будь-якого позування, яке інколи в минулому було частиною її молитов, Емілі повністю віддала себе Господу, коли відчайдушно благала: “Дорогий Боже, Ти потрібен мені. Будь ласка, допоможи мені. Я не хочу бути на самоті. Будь ласка, допоможи мені витерпіти цю ніч”.

І негайно ж, як Він зробив з Петром давнини, Ісус простяг Свою руку й схопив її потопаючу душу¹¹. Емілі сповнили почуття дивовижного спокою, сміливості, упевненості і любові. Кімната вже не була холодною, вона знала, що не була на самоті, і вперше в житті з тих пір, як їй виповнилося 14, Емілі знала, що все буде гаразд. “Пробуди[вшись] до Бога”¹², Емілі мирно заснула. І таким чином ми бачимо, що “якщо ви покаєтесь і не закам’янієте серцями вашими, негайно великий план викуплення буде здійснений для вас”¹³.

На зцілення і остаточне визволення Емілі пішло багато

часу—місяці лікування, тренувань і консультацій, протягом яких її підтримувала, а інколи й несла Його великодушність. Та великодушність продовжувала бути з нею, коли вона зі своїм чоловіком і дітьми увійшла в храм, щоб навіки запечататися разом. Так само як і народ Зарагемлі, тепер Емілі дякує, коли розмірковує про безпосередню великодушність Бога і Його силу, які визволили її з полону.

А зараз, історія з життя іншої сміливої віруючої людини. 27 грудня 2013 року Алісія Шредер радісно привітала своїх дорогих друзів Шона і Шарлу Чілкот, які несподівано завітали до неї. Шон, який також був єпископом Алісії, передав їй свій мобільний телефон і з серйозністю сказав: “Алісіє, ми любимо тебе. Тобі необхідно відповісти на цей дзвінок”.

То дзвонив Маріо, чоловік Алісії. Він був у віддаленому районі з деякими з їхніх дітей на довгоочікуваній поїздки на снігоходах. Сталася страшна аварія. Маріо серйозно постраждав, а їхній 10-річний син Кейлеб помер. Коли Маріо в сльозах розповів Алісії про смерть Кейлеба, шок і жах, з якими мало хто з нас будь-коли стикнеться, охопили її. Вона впала. Паралізована невимовними муками, Алісія не могла ані поворухнутися, ані говорити.

Єпископ і сестра Чілкот швидко підняли і підтримували її. Деякий час вони плакали і глибоко сумували разом. Після цього єпископ Чілкот запропонував дати Алісії благословення.

Те, що сталося потім, не можливо зрозуміти без знання про Спокуту Ісуса Христа і безпосередню великодушність Бога. Єпископ Чілкот м’яко поклав свої руки на голову Алісії і, з тремтінням у голосі, почав говорити. Алісія почула дві фрази, ніби-то Сам Бог говорив їх. Перше, що вона почула, було її ім’я—Алісія Сьюзан Шредер. Потім вона почула, як єпископ прикликає владу Всемогутнього Бога. У ту мить—при простому висловленні її імені і Божої сили—Алісія сповнилася невимовним миром, любов’ю, втішенням і, якимось чином, *радістю*. І вони залишилися з нею.

Звичайно ж, Алісія, Маріо та їхня сім’я все ще оплакують Кейлеба і сумують за ним. Це дуже *тяжко*! Під час кожної розмови з нею очі Алісії наповнюються сльозами, коли вона розповідає про те, як сильно любить свого маленького хлопчика і наскільки сумує за ним. Її очі залишаються вологими, коли вона розповідає про те, як Великий Визволитель підтримував її протягом кожної миті того випробування, починаючи з Його безпосередньої

великодушності у моменти її найглибшого розпачу, та й зараз—яскравою надією милого возз'єднання, яке вже “не за горами”.

Я розумію, що інколи події життя створюють розгубленість і турбулентність, які можуть ускладнити отримання, розпізнання або утримання того виду полегшення, яке отримали Емілі та Алісія. Я пройшов через подібне. Я свідчу, що у такі моменти те, що ми просто живемо, і є ніжним та могутнім проявом безпосередньої великодушності Бога. Пам'ятайте: стародавній Ізраїль було зрештою визволено “Тим Самим Богом, Який зберіг[ав] їх”¹⁴ з дня у день.

Я свідчу, що Ісус Христос— Великий Визволитель; у Його ім'я я обіцяю, що якщо ви звертаєтесь до Нього зі справжнім бажанням та зі щирими намірами в серці, то Він визволить вас від усього, що погрожує знецінити ваше життя чи зменшити вашу радість або знищити їх. На це визволення може знадобитися більше часу, ніж ви б хотіли—можливо, усе життя або навіть довше. Тому, щоб дати вам втішення, сміливість і надію, які будуть підтримувати і зміцнювати вас до того дня остаточного визволення, я висловлюю до вас свою повагу і свідчу про *безпосередню великодушність Бога*, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див., наприклад, Алма 7:7; 9:26; Учення і Завіти 88:87.
2. Див. Мосія 23:28–29; 24:14–15.
3. Мосія 25:10; курсив додано.
4. Учення і Завіти 121:1–3.
5. Див. Учення і Завіти 121:7.
6. Див. Алма 58:11: “Так, і сталося, що Господь Бог наш благословив нас упевненістю, що Він визволить нас; так, ... і зробив так, що ми мали сподіватися на наше визволення в Ньому”. Див. також Учення і Завіти 121:7–8.
7. Див. “Ми вдячні, о Боже Всевишній”, *Гімни*, № 10.
8. Ісаїя 54:10; курсив додано.
9. Римлянам 8:39.
10. Мосія 2:24.
11. Див. Матвій 14:31.
12. Алма 5:7.
13. Алма 34:31.
14. 1 Нефій 5:15.

СТАРІЙШИНА РОНАЛЬД А. РАЗБАНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Зведіть фортецю духовності й захисту

*Якщо ми живемо за євангелією Ісуса Христа,
якщо ми покладаємося на Спасителя
Спокуту і просуваємося вперед з вірою,
тоді ми захищені від супротивника.*

Мої дорогі брати і сестри, ця конференція наближається до завершення, і я дякую нашому Небесному Батьку за поради, істини та одкровення, які лунали з цієї трибуни протягом останніх двох днів. Нас навчали слуги Бога, покликані промовляти Його святі слова. У сучасному одкровенні Господь нагадував нам: “Чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно”¹.

Дивлячись на це зібрання святих і уявляючи собі членів Церкви, які дивляться генеральну конференцію по всьому світу, я думаю про зібрання у Книзі Мормона, коли Ісус Христос явився нефійцям після Свого розп'яття. Він навчав їх євангелії, а потім закликав: “Ідіть до своїх домівок, і подумайте над тим, що Я сказав, і просіть у Батька в Моє ім'я, щоб ви могли зрозуміти”².

“Ідіть до своїх домівок, і подумайте”—таким є наступний крок, щоб взяти до серця слова пророків та провідників Церкви, виголошені в цій священній обстановці. Зосереджені на Христі домівки є фортецями для Божого царства на землі у дні, коли, як було пророковано, диявол “гнівається у серцях дітей людських, і збурує їх до злоби проти того, що є добрим”³.

Протягом всієї історії люди будували фортеці, щоб не допустити ворога. Часто у таких фортецях була сторожова башта, де знаходились вартові, які—подібно до пророків—заздалегідь попереджали про загрози та напади.

На початку доби піонерів у Юті мій прадід, Томас Разбанд, і його сім’я були одними з перших, хто мав оселитися в долині Гебер у цих прекрасних горах Васатч у Юті.

У 1859 р. Томас допомагав зводити форт Гебер, що будувався для їхнього захисту. То була проста споруда з тополиних колод, розташована одна біля одної, які утворювали периметр форту. В середині цього форту, з використанням цієї спільної стіни, були побудовані зруби. Ця споруда забезпечувала і захист, і безпеку тим сім’ям піонерів, коли вони оселилися там і поклонялися Богові.

Так і з нами. Наші домівки є фортецями, які захищають від зла цього світу. У наших домівках ми

приходимо до Христа—навчаємося виконувати Його заповіді, вивчаємо Писання та молимося разом і допомагаємо одне одному залишатися на шляху завітів. Новий наголос на особистому і сімейному вивченні вдома за допомогою навчальних матеріалів із серії *За Мною йдіть* призначений “поглибити наше навернення і допомогти нам стати більш подібними до Ісуса Христа”⁴. Роблячи це, ми станемо тими, кого Павло називав “створіння[ми] новим[и]”⁵, чії серця і душі перебувають в гармонії з Богом. Нам потрібна ця сила, щоб сміливо зустріти і відбити напади супротивника.

Якщо ми живемо з відданістю, джерелом якої є віра в Ісуса Христа, ми відчуємо спокійну присутність Святого Духа, Який направляє нас до істини, надихає нас жити так, щоб бути гідними Господніх благословень, та свідчить, що Бог живий і що Він любить нас. Усе це—в середині фортеці наших домівок. Але пам’ятайте, міць наших домівок залежить від духовної стійкості кожного з нас, хто живе в них.

Президент Рассел М. Нельсон навчав: “У майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”⁶. Як живий пророк Господа, провидець і одкровитель у наш час, як вартовий на башті

нашої фортеці, Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, він бачить наближення ворога заздалегідь.

Брати і сестри, ми беремо участь у війні з Сатаною за людські душі. Ця боротьба розпочалась у нашому доземному житті. Сатана і третина дітей нашого Небесного Батька відкинули Його обіцяння піднесення. Відтоді прибічники супротивника воюють проти відданих, які вибрали план Батька.

Сатана знає, що його дні пороховані та що часу залишається все менше і менше. Незважаючи на всю свою хитрість і підступність, він не перемає. Однак його битва за душі кожного з нас триває.

Заради нашої безпеки ми повинні звести фортецю духовності й захисту для наших душ, фортецю, в яку не проникне злий.

Сатана—це підступний змії, який прокрадається в наш розум і серце, якщо ми дозволили собі втратити пильність, стикнулися з розчаруванням або втратили надію. Коли ми засмучені, він манить нас лестощами, обіцанням легкості, комфорту або тимчасового задоволення. Він виправдовує гордовитість, недобррозичливість, нечесність, невдоволення й аморальність, і з часом ми можемо опинитися “поза почуттям”⁷. Нас може залишити Дух. “І таким чином диявол ошукує їхні душі, і веде їх старанно до пекла”⁸.

На відміну від цього, ми часто настільки сильно відчуваємо Духа, що співаємо хвалу Богові такими словами, як ці:

*Фортеця правди наш Господь
І башта сил незламних,
Він живить дух і живить плотъ,
Він завжди поруч з нами*⁹.

Якщо ми зводимо фортецю духовної сили, то зможемо уникнути спокусу супротивника, цілковито відвернутися від нього і відчувати спокій, який дає Дух. Ми можемо наслідувати приклад нашого Господа і Спасителя, Який сказав, коли Його спокушали в пустині: “Відійди,

сатано!”¹⁰. Кожен з нас має навчитися з життєвого досвіду як це робити.

Таку праведну мету добре описано у Книзі Мормона, коли полководець Мороній підготував нефійців до нападів віроломного, кровожерливого і сповненого жаги до влади Амалікії. Мороній зводив фортеці для захисту нефійців, “щоб вони могли жити для Господа Бога свого, і щоб вони могли зберігати те, що їхні вороги називали справою Християн”¹¹. Мороній був “твердим у вірі в Христа”¹² і вірним у “виконанні заповідей Бога ... і протистоянні беззаконню”¹³.

Коли ламанійці прийшли на битву, вони були здивовані підготовленістю нефійців і зазнали поразки. Нефійці дякували “Господові Богові своєму за Його незрівнянну силу у визволенні їх з рук їхніх ворогів”¹⁴. Вони звели фортеці для захисту ззовні, а для внутрішнього захисту—глибоко у своїх душах—зміцнили віру в Господа Ісуса Христа.

Якими ж є деякі зі способів, у які ми можемо зміцнити себе у неспокоїні часи, щоб ми могли бути “знаряддям у руках Бога для виконання цієї великої роботи”¹⁵? Давайте поглянемо у Писання.

Ми послухні. Господь наказав батьку Легію послати своїх синів назад в Єрусалим, щоб вони

“знайшли ці записи, і принесли їх сюди в пустиню”¹⁶. Легій не сумнівався; він не розмірковував “чому” або “як”. Так само і Нефій, який відповів: “Я піду і зроблю те, що Господь наказав”¹⁷.

Чи діємо ми, охоче виявляючи послух, як Нефій? Або ж ми більш схильні ставити під сумнів Божі повеління, як це робили брати Нефія, які, через маловірність, зрештою відвернулися від Господа? Тим, чого Господь просить від нас,—є послух, який виявляється у “святості серця”¹⁸.

Ми довіряємо Господу, Який сказав Ісусу Навину, коли той готувався вести ізраїльтян в обіцяну землю: “Будь сильним та відважним; не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити”¹⁹. Ісус Навин повірив цим словам і наставляв народ: “Освятіться: бо Господь узавтра чинитиме чуда поміж вами”²⁰. Господь розділив води Йордана, і 40-річні блукання ізраїльтян у пустині завершилися.

Ми відстоюємо істину, як це робив пророк Авінадій у Книзі Мормона. Заарештований, поставлений

перед царем Ноем і його злочестивими священиками, Авінадій навчав Десяти заповідям і виголосив могутню проповідь про те, що Христос “зійде до дітей людських, і викупить Свій народ”²¹. Потім Авінадій, сповнений глибокої віри, вигукнув: “О Боже, візьми мою душу”²² і “прийняв смерть від вогню”²³.

Ми укладаємо та поновлюємо наші завіти, коли приймаємо причастя і поклоняємося у храмі. Причастя є ключовою подією недільного богослужіння, коли ми отримуємо обіцяння, що “Його Дух може завжди бути з нами”²⁴. Під час цього священного обряду ми зобов’язуємося взяти на себе ім’я Ісуса Христа, наслідувати Його і виконувати наші обов’язки у цій божественній роботі, як це робив Він. У храмі ми можемо “відкласти те, що від цього світу”²⁵ і відчувати присутність Господа та Його незрівнянний мир. Ми можемо зосередити думки на наших предках, наших сім’ях та вічному житті у присутності Батька. Не дивно, що Президент Нельсон недавно сказав у Римі: “Завдяки цьому храму

буде зроблено незлічиму кількість добрих справ”²⁶.

В усьому, що ми робимо, нам слід виявляти цілісність. Ми маємо розвинути проникливість і дисципліну, щоб нам не треба було постійно визначати, що є правильним, а що неправильним. Ми повинні взяти до серця слова Петра, одного з апостолів первинної Церкви, який застеріг: “Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає жертви кого”²⁷.

Якщо ми старанно зміцнюємо наші фортифікаційні споруди, то стаємо схожими на Ісуса Христа, як Його справжні учні, і Він захищає наші душі.

Ваше свідчення про Ісуса Христа—це ваша особиста фортеця, захист для вашої душі. Коли мій прадід та його товариші-піонери зводили форт Гебер, вони уклали колоди, по одній, доки весь форт не був “улад побудован[ий]”²⁸, і вони отримали захист. Так само і зі свідченням. Крок за кроком ми набуваємо свідчення від Святого Духа, коли Він промовляє до нашого духа, навчаючи “правд[і] в глибинах”²⁹. Якщо ми живемо за євангелією Ісуса Христа, якщо ми покладаємося на Спасителеву Спокуту і просуваємося вперед з вірою, не боячись, тоді ми захищені від хитрощів супротивника. Наші благословення з’єднують

нас з небесами, і ми благословенні знанням “правд[и] про все”³⁰. І, подібно до піонерів, захищених фортецею, нас безпечно оточено руками любові Спасителя.

Пророк Етер навчав: “Ось чому той, хто вірить в Бога, може з впевненістю надіятися на кращий світ, так, саме на місце праворуч Бога, така надія приходить через віру, стає якорем для душ людей, який зробить їх впевненими і непохитними, завжди багатими на добрі діяння, і веденими до уславлення Бога”³¹.

Мої дорогі брати і сестри, я залишаю вам моє благословення, щоб ви йшли вперед з впевненістю у Господі та Його євангелії. Огортайте своїми руками тих, хто спотикається, і з силою Духа, яка є у вас, ведіть їх з любов’ю назад до фортеці духовності й захисту. Прагніть “на Господа схожими бути”³² в усьому, що ви робите; ухиляйтесь від зла і спокус; покайтесь, як про це блавав нас вчора наш любий пророк; будьте чесними серцем; будьте справедливими та чистими; виявляйте співчуття і милосердя та любіть Господа вашого Бога з відданістю справжнього учня.

Наші свідчення про євангелію Ісуса Христа, наші домівки, наші сім’ї та наше членство в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів можуть бути нашою особистою фортецею, яка оточує нас і захищає

від сили злого. Про це я урочисто свідчу в ім’я нашого Господа і Спасителя, саме Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 1:38.
2. 3 Нефій 17:3.
3. Див. 2 Нефій 28:20.
4. *За Мною йдть—для окремих осіб і сімей*. *Новий Завіт*. 2019, с. v.
5. 2 Коринтянам 5:17.
6. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 96.
7. 1 Нефій 17:45.
8. 2 Нефій 28:21.
9. “Фортеця правди—наш Господь”, *Гімни*, № 28.
10. Матвій 4:10.
11. Алма 48:10.
12. Алма 48:13.
13. Див. Алма 48:16.
14. Алма 49:28.
15. Алма 26:3.
16. 1 Нефій 3:4.
17. 1 Нефій 3:7.
18. Учення і Завіти 46:7.
19. Див. Ісус Навин 1:9.
20. Ісус Навин 3:5.
21. Мосія 15:1.
22. Мосія 17:19.
23. Див. Мосія 17:20.
24. Учення і Завіти 20:77.
25. Учення і Завіти 25:10.
26. Russell M. Nelson, in Tad Walch, “President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication,” *Deseret News*, Mar. 10, 2019, deseretnews.com.
27. 1 Петра 5:8.
28. Ефесянам 2:21.
29. Псалми 50:8.
30. Мороній 10:5.
31. Етер 12:4.
32. “На Господа схожим бути”, *Збірник дитячих пісень*, с. 40.

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

Заключне слово

Давайте з новою силою присвячувати наше життя служінню Богові та Його дітям—по обидва боки завіси.

Мої любі брати і сестри, наближується до завершення ця історична конференція, і ми дякуємо Господу за Його натхнення і захист. Через почуті послання ми отримали настанови і повчання.

Промовці не отримували призначених їм тем. Кожен з них в процесі підготовки послань молився про особисте одкровення. Для мене це дивовижно, як добре ці теми узгоджуються одна з одною. Коли ви будете їх вивчати, прагніть дізнатися, чого Господь намагається вас навчити через Своїх слуг.

Музика була чудовою. Ми глибоко вдячні за багатьох музикантів, які поєднали свої таланти, щоб запросити Духа Господа на кожну сесію. І Він благословляв молитви і зібрання під час кожної сесії. Дійсно, конференція знову була духовним бенкетом для всіх нас.

Ми сподіваємося і молимося, щоб домівка кожного члена Церкви стала справжньою святинєю віри, де може перебувати Дух Господа. Незважаючи на суперечки навколо нас, домівка може стати частинкою небес, де вивчення, молитва і віра можуть поєднуватися з любов'ю. Ми справді можемо стати учнями

Господа, захищаючи Його і промовляючи в Його ім'я, де б ми не були.

Божа мета повинна бути нашою метою. Він бажає, щоб Його діти робили *вибір* повернутися до Нього: підготовлені, гідні, отримавши ендаумент, запечатавшись і залишаючись вірними завітам, укладеним у святих храмах.

Зараз у нас є 162 освячених храми. Найперші з них стоять як монументи віри й бачення наших дорогих

піонерів. Кожен із збудованих ними храмів є результатом величезних особистих жертв і зусиль. Кожен з них стоїть як дорогоцінна прикраса у вінці досягнень піонерів.

На нас лежить священний обов'язок дбати про них. Отже, невдовзі настане час, коли ці храми піонерів зазнають оновлення та відновлення, а деякі й значної реставрації. Зусилля будуть спрямовані на збереження унікального історичного спадку кожного храму там, де це можливо, а також на збереження натхненної краси й неповторної майстерності давно минулих поколінь.

Уже були оголошені подробиці щодо храму в Сент-Джордж, шт. Юта. Плани щодо реконструкції Солт-Лейкського храму, Храмової площі та прилеглої території біля Головного офісу Церкви будуть оголошені в п'ятницю 19 квітня 2019 року.

Храми в Ментай і Логані, шт. Юта, також зазнають реконструкції в найближчі роки. Коли відповідні плани будуть підготовлені, про них також буде оголошено.

Ця робота вимагатиме, щоб кожен із названих храмів на певний час зачинявся. Члени Церкви зможуть продовжувати виконувати храмові поклоніння і служіння в інших храмах, розташованих неподалік.

По завершенні кожного з проектів

відбуватиметься переосвячення відповідного історичного храму.

Брати і сестри, ми ставимося до храму як до найбільш священної споруди в Церкві. Коли ми оголошуємо про будівництво *нового* храму, він стає частиною нашої священної історії. Зараз, будь ласка, слухайте уважно і благоговійно. Якщо я буду оголошувати про будівництво храму в місці, яке має для вас особливе значення, можна попросити, щоб ви просто схилили голову в мовчазній молитві подяки у вашому серці. Нам не хотілося б, аби будь-які вибухи емоцій відволікали від священної природи цієї конференції та святих Господніх храмів.

Сьогодні ми раді оголосити про плани будівництва більшої кількості храмів—у таких місцевостях:

Паго Паго, Американське Самоа; місто Окінава, Окінава; Неїафу, Тонга; Тооле-Велли, шт. Юта; Мозес-Лейк, Вашингтон; Сан-Педро-Сула, Гондурас; Антофагаста, Чилі; Будапешт, Угорщина.

Дякую, мої дорогі брати і сестри.

Коли ми говоримо про наші храми, як старі, так і нові, нехай кожен з нас виявлятиме своїми діями, що ми—істинні учні Господа Ісуса Христа. Давайте будемо покращувати своє життя через віру й довіру до Нього. Я сподіваюсь, що ми відчуємо силу Його Спокути через наше щоденне покаяння. І давайте з новою силою присвячувати наше життя служінню Богові та Його дітям—по обидва боки завіси.

Я залишаю вам свою любов і благословення, запевняючи вас, що одкровення продовжується в цій Господній Церкві. Воно буде тривати, доки “цілі Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано”¹.

Я благословляю вас і свідчу, що Бог живий! Ісус є Христос! Це—Його Церква. Ми—Його народ. У святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 450.

Статистичний звіт за 2018 рік

Для повідомлення членів Церкви Перше Президентство подає цей статистичний звіт стосовно зростання і статусу Церкви станом на 31 грудня 2018 року.

КІЛЬКІСТЬ ЦЕРКОВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ

Колів	3383
Місій	407
Округів	547
Приходів та філій	30536

ЧЛЕНСТВО У ЦЕРКВІ

Загальна кількість	16313735
Діти, на яких заведено запис	102102
Охрищено новонавернених	234332

МІСІОНЕРИ

Місіонери повного дня	65137
Місіонери церковного служіння	37963

ХРАМИ

Кількість храмів освячених протягом 2018 року (храм у Концепьоні, Чилі і храм у Барранкільї, Колумбія)	2
Кількість храмів, переосвячених протягом 2018 року (Хьюстонський храм, штат Техас і храм у Джордан-Рівер, штат Юта)	2
Кількість діючих храмів на кінець року	161

Показчик історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції

Далі подано перелік вибраних історій, які прозвучали у виступах на генеральній конференції і які можна використати під час особистого навчання, на домашніх сімейних вечорах та інших уроках. Номер вказує на першу сторінку виступу.

Ніл Л. Андерсен	(34) Чоловік, який має потяг до осіб тієї ж статі, залишається вірним своїм завітам. Жінка, яка ніколи не була у шлюбі, зосереджується на служінні.
Д. Тодд Крістоферсон	(81) Молодь в Італії показує Президенту Расселу М. Нельсону храмові картки, підготовлені для їхніх предків.
Карл Б. Кук	(51) "Ватага братів", які зміцнюють і допомагають наvertати один одного в Ботсвані, благословляють безліч життів завдяки місіонерському служінню. Кворуми священства підтримували і благословляли юного Карла Б. Кука.
Квентін Л. Кук	(76) Запрошення Президента Гордона Б. Хінклі допомагає христитися батькові старійшини О. Вінсента Хелека.
Бекі Крейвен	(9) Свідок скаржиться, що машиніст потягу не намагався відхилитися від курсу до того, як його потяг зіткнувся з автомобілем, який заглохнув на колії.
Шерон Юбенк	(73) Зовнішні вогні на Солт-Лейкському храмі не увімкнулися. Сон викликає у Шерон Юбенк бажання зміцнити свою віру.
Герріт У. Гонг	(97) Відчувши співчуття до магазинного крадія, подруга Герріта У. Гонга починає розуміти Ісуса Христа і Його Спокуту.
Брук П. Хейлз	(11) Два сини Брука П. Хейлза дізнаються, що Бог, відповідаючи на молитви, знає кінець від початку. Фраза "і це має минути" стає девізом відданої жінки, яка приймає свою сліпоту.
Метіас Хелд	(31) Метіас та Айрін Хелд приєднуються до Церкви, розпізнавши істину завдяки навчанню і Духу.
Девід П. Хомер	(41) Будучи пасажиром маленького літака, Девід П. Хомер дізнається про те, як важливо слухатися вірного голосу. Девід П. Хомер і його дружина дізнаються про те, що відповіді на молитву можуть приходити повільно. Брат Девіда П. Хомера терпить до кінця, незважаючи на лихо.
Кайл С. Мак-Кей	(105) Жінка, яка бореться з наркотичною залежністю, та матір, чий син помирає під час аварії, втішаються і підтримуються Великим Визволителем.
Рассел М. Нельсон	(67) Матір і її дочки конкурують зі спортом та іграми за увагу чоловіків в їхній сім'ї. (88) Рассел М. Нельсон і його дочка Венді розмовляють про "найважливіше" під час їхньої останньої розмови як батька і дочки. Офіцер поліції, який допомагає людям втекти від пожежі, запитує: "Де моя сім'я?" Друг Рассела М. Нельсона відмовляється змінитися, щоб стати гідним благословень євангелії.
Даллін Х. Оукс	(60) Студенти коледжу, дивлячись як собака підкрадається до білки, не ставлять собі запитання: "До чого це приведе?" П'ятидогова подорож колумбійського подружжя автобусом заради того, щоб одружитися у храмі, змінює їхнє ставлення до храмового шлюбу і євангелії.
Дейл Г. Ренлунд	(70) "Перша незграбна молитва" допомагає малоактивному члену Церкви відчувати відповідь у церкві про те, що "це Мій дім".
Уліссес Соарес	(6) Матір-одиначка закарбовує благословення євангелії в серцях своїх дітей.
Гарі Е. Стівенсон	(47) Будучи священником, коли навчався у старших класах, майбутній апостол відмовляється дивитися неналежний фільм, що надає сміливості його другу.
Хуан Пабло Віллар	(95) Після одного дня проповідання євангелії зі своїм братом-місіонером Хуан Пабло Віллар вирішує христитися і служити на місії.
Такаші Вада	(38) Матір Такаші Вада приєднується до Церкви після того, як Господь торкається її серця завдяки доброму вчинку хлопчика.
В. Крістофер Уедделл	(19) Завдяки служінню сім'ї і друзів, брат В. Крістофера Уедделла знову приймає євангелію незадовго до своєї смерті.

Старійшина Рубен В. Альяуд

Генеральний авторитет сімдесятник

Рубену В. Альяуду було 14 років, коли він залишив свою домівку в Аргентині, щоб провести один рік зі своїм дядьком у Сполучених Штатах Америки. Його батько, Рубен Рейнальдо Альяуд, помер рано, і Рубен став перетворюватися на “бунтаря”.

Його занепокоєна матір, Марія, відправила його до Х'юстону, штат Техас, пожити з її братом, Мануелем Бастосом, і його сім'єю. Вона попросила сім'ю брата лише про одне: “Не діліться з моїм сином своїми віруваннями святих останніх днів”.

Втім, дух євангелії промовляв до підлітка, який переживав нелегкі часи. Він спостерігав за тим, як Церква об'єднала сім'ю Бастос завдяки молитві й служінню, і не міг не помітити численні примірники Книги Мормона на полицях своєї кімнати.

Зацікавлений, він узяв один з примірників і знайшов обіцяння Моронія про те, що через молитву він міг дізнатися, чи є істинною Книга Мормона.

“Це обіцяння торкнулося мого серця,— каже новопокликаний генеральний авторитет сімдесятник.— Я хотів читати ту книгу”.

Він узяв обіцяння Моронія близько до серця, отри-мав підтвердження і сказав своєму здивованому дядькові, що хотів охреститися. Дядько Мануель відразу ж відправив Рубена назад до Аргентини, щоб узяти на це дозвіл його матері. Невдовзі він охрестився. З того часу відновлена євангелія укорінилася в житті старійшини Альяуда.

Рубен Вісенте Альяуд народився 8 січня 1966 року в Буенос-Айресі. Він одружився з Фабіаною Беннет Ламас у храмі в Буенос-Айресі, Аргентина, 17 грудня 1992 року. У них шестеро дітей.

Старійшина Альяуд здобув ступінь з права в Університеті Белграно в Буенос-Айресі і з задоволенням розвивав свою юридичну кар'єру, спеціалізуючись на кримінальному праві. Починаючи з 1998 року, він працював як керуючий компаньйон в компанії Alliaud & Asociados.

Він служив територіальним сімдесятником, президентом Аргентинської Кордобської місії, президентом колу, членом вищої ради, єпископом, президентом кворуму старійшин і місіонером в Уругвайській Монтевідейській місії. На час свого покликання він служив учителем інституту релігії, першим радником у президентстві Аргентинського Центру підготовки місіонерів та директором зі зв'язків з громадськістю. ■

Старійшина Хорхе М. Альварадо

Генеральний авторитет сімдесятник

Мігель та Айріс Альварадо приєдналися до Церкви в Пуерто-Ріко в 1977 році, коли їхньому синові Хорхе було 6 років. Юний Хорхе охрестився два роки потому і ніколи не пропускав служінь у Суботній день.

“Але моє власне навернення відбулося, коли мені було 16 років”,— каже новопокликаний генеральний авторитет сімдесятник.

У старших класах він почав служити президентом свого класу семінарії в рідному містечку Понс. Студенти вивчали Книгу Мормона того року. Його новий обов'язок спонукав до певного самоаналізу.

“Я мав запитати себе: “Чи дійсно я знаю, що Книга Мормона є істинною?” Чи міг я бути президентом свого класу семінарії, якщо навіть сам не знав, чи є ця книга істинною?”

Він узяв свій примірник Книги Мормона і вперше щиро почав читати її.

“Я став навколішки й помолився, і тоді я дізнався, що вона істинна”,— каже він.

Книга Мормона продовжує значною мірою впливати на життя старійшини Альварадо.

Служачи місіонером повного дня у Флоридській Тампській місії, він дарував Книгу Мормона всім, кого навчав. Пізніше він вивчав цю книгу зі своєю дружиною і їхніми трьома дітьми. Будучи президентом Пуерто-Ріканської Сан-Хуанської місії, він закликав своїх місіонерів любити Книгу Мормона і дарувати її іншим.

Тепер, як генеральний авторитет сімдесятник, старійшина Альварадо продовжує з великим бажанням запрошувати інших знаходити істини в Книзі Мормона, які змінюють життя.

Хорхе Мігель Альварадо Пасо народився 21 листопада 1970 року. 19 грудня 1992 року він одружився з Карі Лу Ріос у Вашингтонському храмі, округи Колумбія.

Після вивчення управління бізнесом в Університеті Пуерто-Ріко він працював на багатьох посадах в управлінні бізнесом в Пуерто-Ріко та на материковій частині Сполучених Штатів Америки. Останнім місцем його роботи було Головне управління Церкви в Солт-Лейк-Сіті на посаді міжнародного керівника Служби самозабезпечення.

Старійшина Альварадо служив територіальним сімдесятником, президентом колу, членом вищої ради, президентом філії і провідником місіонерської роботи приходу. ■

Старійшина Ганс Т. Бум

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли старійшині Гансу Т. Буму було вісім років, його сім'я переїхала з Амстердаму до міста Бреда, розташованого у південній частині Нідерландів. Його батько, голландець, який виріс в Індонезії і був навернений до Церкви, відчував, що його сім'ї потрібно залишити велике місто і повернутися до коріння його предків.

Той час, що старійшина Бум провів зі своєю сім'єю у тій маленькій філії, став тренувальним майданчиком церковного служіння—служіння, яке він виконував усе своє життя і яке продовжуватиме виконувати у своєму новому покликанні в якості генерального авторитета сімдесятника.

“Я зобов'язаний Господу за все, ким я є, і за все, що я маю, та за можливості, які Він дав мені для навчання і зростання”,—каже він.

Народившись 13 липня 1963 року в Амстердамі в сім'ї Ганса і Енкі Бумів, Ганс Теодорус Бум є другим з чотирьох дітей Бумів. Його батьки навчали євангелії свою сім'ю і заохочували своїх дітей до старанної праці.

У 18 років старійшина Бум служив в Англійській Лондонській східній місії. Через кілька місяців після закінчення своєї місії він зустрів на церковній конференції для дорослої молоді свою майбутню дружину, Еріну Йоханну “Мар’ян” Броекзіттер. Вони одружилися 27 липня 1984 року в Руні, Нідерланди, і були запечатані три дні потому в Лондонському Англійському храмі. У них троє синів.

Старійшина Бум працював секретарем директора Маркенхейджського коледжу та фахівцем з підбору персоналу компанії Franchise Development Benelux. На момент свого покликання генеральним авторитетом він працював менеджером з продажу компанії MacLean Agencies.

Старійшина Бум служив територіальним сімдесятником, радником у президентстві колу, президентом Товариства молодих чоловіків колу, президентом філії і радником в президентстві філії. На час свого покликання він служив учителем інституту релігії і храмовим обрядовим працівником в Гаазькому Нідерландському храмі. ■

Старійшина Л. Тодд Бадж

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли Тодд Бадж був хлопчиком, його батьки навчали його, як прагнути волі Господа. Протягом свого життя він намагався застосовувати це в кожному рішенні.

Багато років потому, коли разом з дружиною вони створили сім'ю, в якій було п'ятеро дітей, він відчував духовне спонукання залишити свою професійну діяльність в банківській і фінансовій сферах. Ця зміна вимагала від нього великої жертви задля освоєння нової професійної діяльності.

Після багатьох зусиль і підготовки до зміни діяльності старійшина Бадж зустрів людину, яка була особливим чином підготовлена, щоб дати йому пораду. Ця людина порадила старійшині Баджу не залишати кар'єру в банківській сфері, нагадавши йому, що у нього буде багато можливостей давати людям поради і допомагати їм. “Нам потрібні люди, які будуть цілісними у веденні бізнесу”,—сказала йому ця людина.

Старійшина Бадж поставився до тієї зустрічі, як до виявлення ніжної милости Господа. “Тадаю, що Він хотів знати, де було моє серце,—каже він.— Коли Господь пізнав моє серце, Він не вимагав жертви, і я вірив, що Він міг використовувати мене у Своїх цілях так, щоб мені не довелося змінювати свою професійну діяльність”.

Його кар'єра не дозволяла йому справляти хороший вплив у діловому світі, навіть відчиняти двері, щоб ділитися євангелією в Японії.

Лоуренс Тодд Бадж народився 29 грудня 1959 р. в Піцбурзі, шт. Каліфорнія, США, в сім'ї Лоуелла Дженсена і Дінни Прайс Бадж. Він зустрів Лорі Кейпенер на першому курсі навчання в Університеті Бригама Янга. Через вісім місяців після повернення зі служіння в Японській Фукуокській місії вони одружилися в Логанському храмі, штат Юта. У них шестеро дітей.

Закінчивши УБЯ в 1984 році зі ступенем бакалавра з економіки, старійшина Бадж працював на Bain & Company Japan; у Citibank, N.A. та в GE Capital. Він став президентом і генеральним директором Tokyo Star Bank Limited у 2003 році, служачи головою правління банку з 2008 по 2011 роки.

Старійшина Бадж служив територіальним сімдесятником, президентом Японської Токійської місії, президентом колу, єпископом, президентом кворуму старійшин і президентом Товариства молодих чоловіків колу. ■

Старійшина Рікардо П. Гіменес

Генеральний авторитет сімдесятник

Члени Церкви в Антофагасті, Чилі, довго пам'ятають квітневу генеральну конференцію 2019 року завдяки оголошенню про майбутній храм у цьому місті та покликанню їхнього земляка, старійшину Рікардо П. Гіменеса, генеральним авторитетом сімдесятником.

Розмірковуючи над обов'язками свого нового покликання, старійшина Гіменес знаходить віру і мужність у такому вислові: “Кого Господь покликає, того й готує” (Thomas S. Monson, “Duty Calls”, *Ensign*, May 1996, 44).

“Я багато разів навчав цим словам у минулому, а тепер я сам намагаюся застосувати їх до себе,— каже він.— Небесний Батько покликає вас. Він знає вас. Тож, просто йдіть і робіть те, чого Він хоче, і все буде гаразд”.

Рікардо Патрісіо Гіменес Салазар народився 28 листопада 1971 року, він найстарший з двох дітей, які народилися у Рікардо Бенхаміна Гіменеса Гімено та Мирто Лусіскі Амалії Салазар Сігноріні. Він приєднався до Церкви в 11 років і переїхав зі своєю матір'ю і сестрою до Сантьяго, Чилі, коли його батьки розлучилися.

У 1995 році він зустрів у Сантьяго Кетерін Івонн Сарразану Зунігу, коли вона почала відвідувати його приход, поки була там зі своїм дядьком. Вони одружилися в Сантьягському Чилійському храмі 12 вересня 1997 року і є батьками двох дітей.

Старійшина Гіменес отримав ступінь бакалавра з бухгалтерського обліку та аудиту в Університеті Сантьяго у 1997 році та ступінь магістра з управління бізнесом в Університеті Чилі у 2003 році. Він розпочав свою професійну кар'єру у видобувній промисловості, зрештою перейшовши у сферу інформаційних технологій в якості фінансового директора компанії Computer Sciences Corporation у Латинській Америці. Він повернувся до видобувної сфери у 2012 році, спочатку працюючи в компанії Sierra Gorda Mining, а потім в Robinson Nevada Mining Company.

На час свого покликання старійшина Гіменес служив радником у президентстві колу. Він також служив територіальним сімдесятником у Південній території Південної Америки, президентом колу, членом вищої ради, єпископом, радником у єпископаті і в президентстві Товариства молодих чоловіків приходу та місіонером повного дня в Чилійській Концепсьонській місії. ■

Старійшина Пітер М. Джонсон

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли Пітер М. Джонсон, син супервайзера з обслуговування і водія таксі як баскетболіст прийняв стипендію Університету Бригама Янга–Гаваї, то опинився перед учителем інституту релігії.

“Ви [або] приєднаєтеся до Церкви прямо зараз, або трохи згодом”,— передрік учитель.

Вчитель мав рацію. Трохи більше, ніж рік потому, Пітер “постався й молився і отримав відповідь”. Він охрестився 16 серпня 1986 року.

Пітер Метью Джонсон, четвертий з п'яти дітей, народився в сім'ї Мак-Кінлі Джонсона і Женеви Періс Лонг 29 листопада 1966 року у місті Квінс, шт. Нью-Йорк, США.

Його батьки розлучилися, коли йому було 11, і його матір переїхала до Гаваїв. Рік потому Пітер приєднався до організації Народ ісламу і став мусульманином. Ця асоціація скеровувала, підтримувала і готувала його до прийняття євангелії Ісуса Христа.

У 15 років Пітер переїхав до Гаваїв, щоб жити зі своєю матір'ю. Там він відкрив для себе спорт—особливо баскетбол—і став на шлях університетської освіти, членства в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, місіонерського служіння в Алабамській Бірмінгемській місії та храмового шлюбу зі Стефані Лін Чедвік у 1990 році. Це подружжя, яке зустрілося під час баскетбольної гри в Університеті південної Юти, має чотириох дітей.

“Я тут, щоб служити Господу,— каже старійшина Джонсон про своє покликання сімдесятником.— Яку б національність або культуру я не представляв, або з якого б місця я не походив, моє завдання—служити Господу всім своїм серцем, розумом і силою та представляти Господа перед Його народом. Спаситель любить усіх нас. Ми є синами й дочками Бога”.

Старійшина Джонсон здобув ступені бакалавра і магістра з бухгалтерського обліку в Університеті південної Юти та ступінь доктора філософії з бухгалтерського обліку в Державному університеті Аризони. Він працював доцентом в УБЯ–Гаваї, помічником професора в Університеті Бригама Янга та доцентом в Університеті Алабами. Він служив територіальним сімдесятником, президентом колу, діловодом колу, відповідальним за фінанси, та провідником місіонерської роботи приходу. ■

Старійшина Джон А. Мак-К'юн

Генеральний авторитет сімдесятник

На початку своєї ділової кар'єри старійшина Джон А. Мак-К'юн, розмовляючи зі своїм начальником, швидко зрозумів, що той не багато знав про Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Начальник старійшини Мак-К'юна запитав його, чому святі останніх днів не танцюють і не їдять печива.

“Звичайно ж я їм печиво”,—сказав старійшина Мак-К'юн своєму начальнику з усмішкою, потираючи свій живіт.— Гадаю, що ви сплутали нас з кимось іншими”.

Під час розмови старійшина Мак-К'юн розв'язав непорозуміння стосовно Церкви. Ця бесіда стала початком інших розмов про євангелію Ісуса Христа і підтвердила старійшині Мак-К'юну те, як важливо завжди бути готовими ділитися євангелією.

“Ми є учнями Спасителя Ісуса Христа, де б ми не були, в будь-яких умовах, за будь-якої нагоди”—каже старійшина Мак-К'юн.— У нас є робота і професійна діяльність, але вони потрібні, щоб підтримувати наші сім'ї і створювати ситуації, в яких можна ділитися євангелією. Це наш першочерговий обов'язок як учнів Ісуса Христа”.

Джон Аллен Мак-К'юн народився в Санта-Круз, шт. Каліфорнія, США, 20 червня 1963 року в сім'ї Кліффорда і Джоани Шульгіс Мак-К'юн. Спочатку він виховувався в Ниссі, шт. Орегон, США.

Відслуживши на місії повного дня у Фукуоці, Японія, старійшина Мак-К'юн одружився з Дебброю Еллен Кінгсбері в Солт-Лейкському храмі у 1984 році. Вони є батьками чотирьох дітей і живуть в Мідвеї, шт. Юта, США.

Старійшина Мак-К'юн отримав ступінь бакалавра з фінансів в Університеті Бригама Янга, а пізніше ступінь магістра з управління бізнесом у сфері фінансів в Університеті Каліфорнії, Лос-Анджелес (UCLA). Він працював старшим віце-президентом і генеральним директором компанії Capital Investment Advisors з 1997 по 2012 роки. Після цього він служив президентом місії Прово, штат Юта, перед тим, як стати відповідальним за надходження великих добродійних пожертвувальств Церкві в LDS Philanthropies.

На час свого нового покликання старійшина Мак-К'юн служив територіальним сімдесятником. Він також служив президентом колу, єпископом, радником в єпископаті і президентстві філії та президентом кворуму старійшин. ■

Старійшина Джеймс Р. Разбанд

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли рік тому старійшину Джеймса Р. Разбанд було покликано в президентство колу, він відчував, що не готовий до цього. “Напевно це помилка”,—думав він.

Він відчував подібну невідповідність, коли в 19 років прибув до Центру підготовки місіонерів у Прово, щоб підготуватися до служіння на місії повного дня в Сеулі, Південна Корея. “Як я буду виконувати цю роботу?”—запитував він.

В обох випадках відповідь була тією самою: “Продовжуй. Радість прийде”. Або, кажучи словами його матері: “У Господа немає досконалих людей. Просто берись за роботу”.

Старійшина Разбанд і зараз трохи сумнівається перед початком служіння у своєму новому покликанні в якості генерального авторитета сімдесятника, але він знає відповідь: “Наш Небесний Батько хоче, щоб ми йшли працювати і ділитися посланням зцілення і радості про Його Сина і про Спокутну жертву Його Сина”.

Джеймс Річард Разбанд народився в Сіетлі, шт. Вашингтон, США, в сім'ї Джеймса Е. і Естер Разбандів 20 березня 1963 року. Він виріс в Пейбл-Біч, шт. Каліфорнія, США, в домі, який стояв на відстані 180 метрів від узбережжя океану.

Старійшина Разбанд зустрів Мері Даян Уільямс, навчаючись на першому курсі в Університеті Бригама Янга. Вони листувалися, коли він протягом п'яти місяців навчався за кордоном в Ізраїлі, а потім служив у Корейській Сеульській місії. Вони одружилися в Лос-Анджелеському Каліфорнійському храмі 11 серпня 1984 року. Вони є батьками чотирьох дітей.

Повернувшись зі своєї місії, він отримав ступінь бакалавра з англійської мови та вивчення Близького Сходу в УБЯ у 1986 році, а потім отримав ступінь доктора права на юридичному факультеті Гарвардського університету у 1989 році. Пропрацювавши юристом в Сіетлі протягом п'яти років, він повернувся в УБЯ у 1995 році, щоб стати викладачем юридичного факультету ім. Дж. Рубена Кларка. Пропрацювавши деканом юридичного факультету з 2009 по 2016 роки, він став віце-президентом УБЯ з академічних питань.

Старійшина Разбанд служив територіальним сімдесятником, президентом колу, радником в президентстві колу, членом вищої ради, єпископом і президентом Товариства молодих чоловіків приходу. ■

Старійшина Бенджамін М. З. Тай

Генеральний авторитет сімдесятник

Дідуся старійшини Бенджаміна М. З. Тая по батьківській лінії було схоплено, ув'язнено і страчено японськими військами, які напали на Гонконг під час Другої Світової війни.

Кілька десятиліть потому старійшина Тай зустрів свою майбутню дружину, Наомі Тому з Японії, коли служив президентом кворуму старійшин у своєму студентському приході в Університеті Бригама Янга. Наомі служила президентом Товариства допомоги.

Коли Бенджамін сказав своєму батькові, почесному генеральному авторитету, старійшині Квоку Єну Таю, що він ходить на побачення і сподівається одружитися з Наомі, його батько не виказав жалю. Насправді, батьки Наомі, Рікуо і Фуміко Тома, приїхали в Гонконг, щоб зустрітися з батьками Бенджаміна. Її батьки зазначили, що євангелія Ісуса Христа уможливила їхній шлюб. Вони одружилися у Солт-Лейкському храмі 23 грудня 1995 року. Вони мають шестеро дітей.

“Ми походимо з різних культур, але наші віра й жертвування є спільними”, — каже старійшина Тай. Старійшина Тай знає, що ці принципи віри й жертвування тепер об'єднують його зі святими останніх днів по всій землі.

Бенджамін М. З. Тай народився 20 травня 1972 року в Гонконзі в сім'ї Квока Єна і Хуї Хуа Тай. Робота його батька змушувала сім'ю подорожувати світом до того часу, поки вони не іммігрували до Південної Каліфорнії, США, де старійшина Тай провів свої підліткові роки. У своєму домі його батьки розмістили сувій з такими словами, написаними китайською каліграфією: “А я та дім мій будемо служити Господеві” (Ісус Навин 24:15). Ці слова слугували гаслом сім'ї Тай.

Після служіння в Австралійській Мельбурнській місії старійшина Тай отримав ступінь бакалавра з фізичної культури в УБЯ у 1996 році та ступінь магістра з управління бізнесом в Університеті Каліфорнії, Лос-Анджелес (UCLA) у 2003 році. Він працював в Японії й Гонконзі у сферах інвестиційно-банківської діяльності та нерухомості.

Старійшина Тай служив територіальним сімдесятником, президентом округу, радником у президентстві округу, виконавчим секретарем округу, президентом кворуму старійшин, президентом філії і вчителем Недільної школи. ■

Старійшина Алан Р. Уолкер

Генеральний авторитет сімдесятник

Пізнання нових культур і занурення в них стали хобі всього життя старійшини Алана Р. Уолкера, що добре слугуватиме йому в його покликанні в якості генерального авторитета сімдесятника.

Народившись в Буенос-Айресі, Аргентина, в сім'ї Віктора Адріана Уолкера і Крістіни Офелії Сперроу Уолкер 2 січня 1971 року, Алан Рой Уолкер зростав у різних частинах Північної і Південної Америк.

В юності він жив в Аргентині, поки його сім'я не переїхала в Бостон, шт. Массачусетс, США, а пізніше—в Мехіко, Мексика, де його батько отримав роботу.

“Вивчення англійської мови було великим благословенням”, — каже він. А зростання в євангелії дозволило йому зміцнити своє свідчення і вже в ранньому віці підготуватися до служіння на місії. Після року навчання в Університеті Бригама Янга старійшина Уолкер служив місіонером повного дня в місії Нешвіль, шт. Теннессі.

Щоб допомогти батькові відновитися після серйозної аварії, старійшина Уолкер відклав свої плани продовжити навчання після своєї місії і повернувся до Аргентини. Саме тоді він зустрів Інес Марселу Суле під час танців, організованих інститутом релігії. Через вісім місяців, 12 серпня 1993 року, вони одружилися в храмі в Буенос-Айресі, Аргентина. Наступного дня молоде подружжя переїхало в Прово, шт. Юта, США, де старійшина Уолкер завершив навчання та отримав ступінь бакалавра з економіки в 1996 році.

Протягом трьох років старійшина Уолкер працював в якості банкіра корпорації у Сітібанк, шість років—ревізором Церкви в Південноамериканській Південній території, 11 років—в Мексиканській території і, останнім часом, директором з мирських справ Південноамериканської Південної території. У 2010 році старійшину Уолкера було покликано головувати над Мексиканською Монтеррейською східною місією.

Уолкери, разом зі своєю дочкою, насолоджуються служінням іншим, подорожами і знайомством з новими місцями і людьми.

До свого покликання в якості генерального авторитета сімдесятника старійшина Уолкер служив на різних церковних посадах, у тому числі таких: територіальний сімдесятник, радник у президентстві колу, член вищої ради, єпископ, радник єпископа і провідник місіонерської роботи приходу. ■

Марк Л. Пейс

Генеральний президент Недільної школи

Під час співбесіди з надання покликання служити новим генеральним президентом Недільної школи Церкви брат Марк Л. Пейс висловив у молитві своє зобов'язання.

“Небесний Батько, щоб Ти не наказав мені зробити, я з радістю зроблю це,—молився він.— Просто знай, що я готовий зробити це”.

Брат Пейс каже, що його головне бажання у новому покликанні: благословляти, підтримувати і заохочувати членів Церкви. “Ми хочемо дати все, що маємо”,— сказав він про бажання генерального президентства Недільної школи.

Марк Леонард Пейс народився 1 січня 1957 року в Буенос-Айресі, Аргентина, в сім'ї Лорін Нельсон і Мерилін Геймор Пейс. У той час батько брата Пейса головував над Аргентинською місією.

Брат Пейс зустрів свою майбутню дружину, Енн Мері Ленжеленд, коли, як однокласники, обоє вони навчалися у другому класі школи в Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, США. Пізніше, навчаючись у старших класах у різних школах міста, вони знов зустрілися під час спільного заходу семінарії. Протягом наступних кількох років вони листувалися, коли разом зі своєю сім'єю вона перебувала в Норвегії, де її батько головував над Норвезькою, Ослівською місією, і коли брат Пейс служив в Іспанській Мадридській місії. Вони одружилися у Солт-Лейкському храмі 21 листопада 1978 р. і є батьками сімох дітей.

Брат Пейс закінчив Університет Юти у 1980 році, отримавши ступінь бакалавра з економіки, та ступінь магістра з управління бізнесом у Гарвардській школі бізнесу у 1982 році. Трохи пропрацювавши в компанії Price Waterhouse у Нью-Йорку, він приєднався до Boyer Company в Солт-Лейк-Сіті, працюючи в галузі розвитку комерційної нерухомості з 1984 по 2012 роки. Після трирічного служіння в якості президента Іспанської Барселонської місії він почав працювати у Gardner Company у 2015 році, займаючись розвитком нерухомості.

На час свого покликання брат Пейс служив територіальним сімдесятником. Раніше він служив у таких церковних покликаннях: радник у президентстві колу, член вищої ради, єпископ, радник в єпископаті, президент кворуму старійшин, президент Товариства молодих чоловіків приходу і провідник скаутів. ■

Мілтон Камарго

Перший радник у генеральному президентстві Недільної школи

Протягом майже року Хеліо да Роча Камарго, колишній священик в іншій церкві, приймав рішення, чи охреститися йому в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Трохи згодом його дружина, Наір Белміра да Роча Камарго, за прикладом свого чоловіка також вирішила охреститися.

У той час Наір була вагітною сином того подружжя, якого вони назвуть Мілтоном. Спільне рішення Камарго приєднатися до Церкви навечно благословило майбутні покоління їхньої сім'ї.

Брат Мілтон да Роча Камарго народився 10 березня 1958 року в Сан-Паулу, Бразилія. Брат Камарго, підтриманий 6 квітня 2019 року в якості першого радника в генеральному президентстві Недільної школи, каже, що він був благословенний тим, що виховувався як член Церкви.

“Господь знає нас особисто,—каже він.— Його плани щодо кожного з нас більші, ніж ми можемо собі уявити”.

Брат Камарго зустрів свою дружину, Патрісію в той час, коли його батько головував над Бразильською Ріо-де-Жанейрською місією наприкінці 1970-х років. Пара одружилося 4 січня 1980 року приблизно через рік після того, як брат Камарго повернувся додому після служіння місіонером повного дня в Португальській Лісабонській місії. У них троє дітей.

У перші роки їхнього шлюбу сім'я Камарго мешкала в Ріо-де-Жанейро, де брат Камарго отримав ступінь бакалавра з цивільного будівництва в навчальному закладі Instituto Militar de Engenharia. Пізніше він отримав в Університеті Бригама Янга ступінь магістра з управління бізнесом.

У своїй професійній діяльності брат Камарго присвячував свій час та енергію навчання інших. Він працював у кількох університетах, включаючи Laureate Brazil Online Education, Universidad Tecnológica de México та, останнім часом, в BYU-Pathway Worldwide в якості віце-президента з питань навчального плану.

Брат Камарго служив територіальним сімдесятником, президентом Бразильської Порту-Алегрійської південної місії (1997–2000), радником у президентстві Бразильського Центру підготовки місіонерів (2002–2005), єпископом, президентом місії колу та президентом кворуму старійшин. ■

Джен Е. Ньюмен

*Другий радник у генеральному президентстві
Недільної школи*

Коли Джен Е. Ньюмен як молодий місіонер служив у Страсбурзі, Франція, він отримав особливий духовний досвід, який зміцнив його свідчення і дозволив йому відчувати любов Небесного Батька. Цей досвід він отримав, коли читав слова пророка Алми у Книзі Мормона стосовно посадки насіння євангелії в наших серцях (див. Алма 32:28; 33:22–23).

“Я прочитав, що, якщо ви знайдете для цього насіння місце у своєму серці, воно зростатиме, і ви дійсно відчуєте, як воно розбухає,—сказав брат Ньюман.— Пам’ятаю, як я читав про це, і Дух сильно засвідчив мені, що це правда. Я відчував ці розбухання. Я ніколи в житті не забуду цього”.

Ця та інші події допомогли брату Ньюмену зміцнити своє свідчення про євангелію і підготували його до служіння в житті як чоловіка, батька та учня Ісуса Христа.

Джен Ерік Ньюмен народився 16 квітня 1960 р. в Джеромі, шт. Айдахо, США, в сім’ї Джорджа Раймонда та Дори Уолкер Ньюмен. Він виховувався в Овертоні, шт. Невада, США. Його батько був навірненим, а його матір була святою останніх днів у багатьох поколіннях.

Він отримав свідчення ще в юності і служив на місії повного дня у Франції та Бельгії. Після служіння на місії брат Ньюмен здобув ступінь бакалавра з французької мови в Університеті Бригама Янга. Йому так подобалося навчатися, що він планував стати вчителем французької мови, але натомість вибрав кар’єру в галузі програмного забезпечення. Він працював приватним підприємцем у різних галузях протягом більше 30 років, заснувавши кілька успішних компаній з програмного забезпечення. Зараз він є партнером компанії SageCreek Partners, консалтингової компанії у сфері технологій в Алпайн, штат Юта.

Брат Ньюмен одружився з Люсією Прайс в Оклендському Каліфорнійському храмі 18 серпня 1984 року. Вони є батьками шістьох дітей і мешкають в Елк-Рідж, штат Юта.

Брат Ньюмен служив президентом колу, єпископом, президентом Товариства молодих чоловіків приходу, провідником скаутів і храмовим працівником. З 2006 по 2009 роки він служив президентом місії Небраски та Омахи. ■

Служіння Президента Нельсона триває

Невдовзі після жовтневої генеральної конференції 2018 року Президент Рассел М. Нельсон вирушив до Перу, Болівії, Парагваю, Уругваю та Чилі, де він відвідав членів Церкви і місіонерів та провів духовні вечори, у тому числі й молодіжний духовний вечір в Чилі, який відвідало 1500 молодих людей і який також транслювався по всій країні. Він звертався до членів Церкви іспанською мовою, освятив храм в місті Консепсьон, Чилі, та зустрівся з місцевими провідниками уряду.

Тисячі жінок відреагували в соціальних медіа на запрошення Президента Нельсона звітувати про їхній досвід щодо чотирьох завдань, які він дав їм протягом жовтневої генеральної конференції 2018 року: (1) протягом 10 днів утримуватися від соціальних і негативних медіа, (2) прочитати Книгу Мормона до кінця 2018 року, (3) регулярно відвідувати храм і (4) брати активну участь у програмах Товариства допомоги. “Я хочу подякувати всім вам за відгук на мої запрошення”,—сказав Президент Нельсон, висловлюючи надію на те, що “кожне з цих запрошень наблизило вас до Спасителя”.

Президент Нельсон головував на поховальній службі своєї дочки, Венді Нельсон Мексфілд, яка померла

Президента Рассела М. Нельсона і старійшину Енріке Р. Фалабеллу, сімдесятника, радо вітають на духовному вечорі в Лімі, Перу.

після мужньої боротьби з раком. “Наші сльози смутку перетворяться на сльози очікування, коли ми отримаємо вічну перспективу”,—сказав він. Він говорив про свою дочку під час спеціальної конференції для членів Церкви Чикського Каліфорнійського колу, до якого входять два підрозділи міста Передайз, яке було знищене вогнем. “Ви дізнались, що всі мають випробування,—сказав він.— Якщо ви хочете відчувати себе краще, забудьте про себе і послужіть якійсь людині”.

В Аризоні, США, Президент Нельсон запросив групу з 65000 членів Церкви, які зібралися на спортивному стадіоні, “допомогати у збиранні Ізраїля по обидва боки завіси”. Президент Нельсон також написав у гостьовій колонці, опублікованій в газеті *Arizona Republic*, запрошення до людей: “дивитися на [Господа] і зробити Його центром вашого життя”. Він брав участь у трансляції інтерв’ю на телестанціях країни, провів кілька прийомів керівників у громадській, освітній та релігійній сферах та взяв участь у сесії запитань і відповідей для неодруженої молоді.

З того часу, як його було висвячено 14 січня 2018 року, Президент Нельсон відвідав 5 континентів, 16 країн і територій та 24 міста, подолавши близько 88515 км. ■

Натхненне скерування

На даний момент за час президентства Президента Рассела М. Нельсона:

- Кворуми священства були реорганізовані.
- Служіння замінило домашнє і візитне вчителювання.
- Була створена нова програма особистого розвитку для дітей та молоді.
- Були підготовлені нові видання книги гімнів і *Збірника дитячих пісень*.
- Були впроваджені нові настанови щодо співбесід молоді з єпископами.
- Був зроблений наголос на тому, щоб Церкву називали її повною назвою.
- Інформація про покликання на місію розміщується он-лайн у США та Канаді.
- Мормонський хор скінії змінив назву на Хор скінії на Храмівій площі.
- Почалося зосереджене на домівці вивчення євангелії, яке підтримується Церквою, включаючи перехід на двогодинний недільний блок зборів.
- Було оголошено про двадцять сім нових храмів.
- Урочисті святкування всіх, крім основних трьох церковних торжеств, були припинені.
- Перехід дітей у Початковому товаристві та молоді в наступний клас, висвячення у священство молодих чоловіків та видача молоді храмових рекомендацій тепер можуть відбуватися у січні, а не відразу ж після дня народження.
- Сестри-місіонерки тепер можуть носити брюки.
- Були змінені деталі, пов’язані з храмовою роботою.
- Були створені нові місії і відбулася зміна кордонів місій, а два центри підготовки місіонерів були закриті.
- Діти, батьки яких належать до ЛГБТ, тепер можуть отримувати благословення і хреститися, і було пояснено політику стосовно шлюбів осіб однієї статі.

І Президент Нельсон пообіцяв, що за наказами Господа будуть і інші зміни! ■

Навчальний план семінарії узгоджуватиметься з програмою *За Мною йдіть*

Навчання в семінарії по всьому світу невдовзі узгоджуватиметься з навчальним планом і розкладом програми *За Мною йдіть*. Ця зміна підсилить зосереджений на домівці, підтримуваний Церквою підхід до вивчення євангелії через уніфіковане навчання вдома, в Недільній школі та в семінарії.

Починаючи з 2020 року, в класах семінарії вивчатиметься та сама книга Писань, яка використовується за щорічним навчальним планом програми *За Мною йдіть*. Курс навчання в семінарії вивчатиметься не за календарем шкільного року, а за річним календарем.

Хоча навчання в семінарії і далі ґрунтуватиметься на Писаннях, навчальний план буде більше ґрунтуватися на доктрині і допомагатиме зміцнювати, захищати і готувати молодь до місії, шлюбу і служіння в Церкві. ■

Для отримання більш детальної інформації читайте статтю, яка включає в себе посилання на відео, де провідники Церкви, включаючи старійшину Холланда, обговорюють цю зміну, за посиланням: [ChurchofJesusChrist.org/go/519122](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/519122).

Ознаки освячення “Безпрецедентне майбутнє”

“Церква матиме безпрецедентне майбутнє, незрівнянне”, — сказав Президент Рассел М. Нельсон під час освячення Римського Італійського храму в березні 2019 року. “Зараз ми лише закладаємо фундамент того, що чекає попереду”.

Під час освячення всі члени Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів вперше зібралися разом в одному місці за межами Сполучених Штатів Америки. “Сьогодні, як сучасні апостоли Ісуса Христа, — сказав Президент Нельсон, — ми ділимося тим самим посланням, яким ділилися апостоли в давнину — що Бог живе і що Ісус є Христос”.

Крім освячення храму Президент Нельсон звертався до молоді храмового округу і зустрівся з Папою Франциском. Президент Церкви вперше мав офіційну зустріч з головою Римської католицької церкви. ■

Читайте інформацію про Римський Італійський храм та дивіться фотографії з Риму за посиланням: [ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://www.ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles).

Нові політика, порядок дій і матеріали

Декларация щодо храмів. 2-го січня 2019 року Перше Президентство видало декларацію, в якій, зокрема, сказано: “Протягом цих багатьох століть деталі, пов’язані з храмовою роботою, періодично змінювалися, включаючи мову, способи будівництва, комунікацію та ведення записів. Пророки навчали, що таким змінам не буде кінця, коли Господь наказуватиме про це Своїм слугам”.

Перехід дітей і молоді в наступні класи та кворуми. Тепер діти закінчуватимуть навчання в Початковому товаристві і молодь переходитиме з одного класу або кворуму в інший у складі вікових груп у січні, а не на день свого народження. Це також означає, що молодь вперше може отримати храмову рекомендацію обмеженого використання у січні того року, коли їм виповниться 12 років, а молоді чоловіки можуть бути висвячені в Ааронове священство у січні того року, коли їм виповнюється 12 років.

Більше можливостей для служіння. Благодійна організація СОД оголосила про своє партнерство з JustServe.org, щоб розпочати здійснення ініціативи #YouCanDoSomething, запрошуючи людей служити за місцем проживання і робити пожертвування на добрі справи по всьому світу, щоб допомогти змінити світ. Для початку зайдіть на сторінку “How to Help” (Як допомогти) на сайті LDSCharities.org.

Нові матеріали для служіння. Веб-сайт This Is Ministering (Це служіння) (ministering.ChurchofJesusChrist.org) був оновлений додатковими статтями і відеоматеріалами. Матеріали на сайті можуть допомогти читачам виявляти співчуттям, створювати більш змістовні стосунки, покращувати

свої навички у вислуховуванні інших людей тощо. Новий вміст включає в себе статті, які стосуються Принципів служіння і які були опубліковані в журналах *Ensign* і *Лягона*, посилання на виступи з генеральних конференцій, присвячені служінню, та відео, цитати і уривки з Писань, якими можна ділитися з іншими.

Надія і зцілення для постраждалих від насильства. Новий церковний веб-сайт, abuse.ChurchofJesusChrist.org, пропонує матеріали і практичні засоби для постраждалих від насильства і тих, хто хоче допомогти запобігти насильству. Перше Президентство також видало лист від 26 березня 2019 року, в якому заохочує провідників Церкви з любов’ю допомагати тим, хто страждає від насильства, і підтримувати їх. Цей лист супроводжується документом, в якому містяться оновлені вказівки щодо того, як єпископам і президентствам колів давати поради постраждалим від сексуального насильства і як проводити співбесіди з членами Церкви. Церква також випустила відео: “Protect the Child” (Захисти дитину) і оновила статтю стосовно насильства в розділі Gospel Topics (Євангельські теми).

Нововведення і нові додатки. Програма Study Plans (Плани щодо навчання) в останньому оновленні додатку Євангельська бібліотека дозволяє вам робити розклад вивчення будь-якого вмісту, який знаходиться в цьому додатку. Розділ Ordinances Ready (Обряди готові) є новим засобом FamilySearch, який спрощує пошук імен для храму, надаючи вам більше часу для служіння вашій сім’ї і насолодження храмовими благословеннями. FamilySearch містить приблизно тридцять нових домашніх заходів, як-от: “Walk Where They

Walked” (Ходіть їхніми шляхами), щоб допомогти молодшим членам сім’ї долучитися до сімейної історії. Ці заходи доступні 10-ма мовами.

Великомасштабні торжества не заохочуються. У той час як святкування культурних та історичних подій на місцевому рівні можуть бути доречними, зараз Церква не підтримує проведення великомасштабних торжеств, на кшталт урочистих свят. Три урочистих святкування організовуватимуться й надалі: Урочисте святкування в Наву, шт. Іллінойс, США, за підтримки Головного управління Церкви; Урочисте святкування в Месі, шт. Аризона, США, під керівництвом провідників території; та Урочисте святкування в Британії, під керівництвом провідників території. Вони організовуватимуться кожні чотири роки. Церква також припинила організацію Святкових концертів за участю молоді, що проводилися перед освяченням храмів, і тепер організовуватимуться молодіжні духовні вечори за участю провідників Церкви. ■

Діти і молодь переходитимуть з одного класу або кворуму в інший у складі вікових груп у січні, а не після дня свого народження.

Храми доби піонерів, включаючи Солт-Лейкський храм, буде відреставровано, і буде побудовано ще вісім нових храмів.

Вісім нових храмів, оголошення історичної реставрації

Президент Рассел М. Нельсон завершив квітневу генеральну конференцію 2019 року оголошенням про вісім нових храмів і реставрацію чотирьох храмів доби піонерів, додавши кілька подробиць стосовно реставрації Солт-Лейкського храму.

Нові храми буде побудовано в Паго-Паго, Американське Самоа; місті Окінава, Окінава; Неїафу, Тонга; Туеле-Веллі, шт. Юта, США; Мозес-Лейк, шт. Вашингтон, США; Сан-Педро-Сула, Гондурас; Антофагаста, Чилі; і Будапешт, Угорщина.

Плани щодо великої реставрації Солт-Лейкського храму, включатимуть реконструкцію Храмової площі та прилеглої території біля Головного офісу Церкви в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США. Храми в Сент-Джордж, Ментай і Логані, шт. Юта, США, також будуть відреставровані

в найближчому майбутньому. “Ця робота вимагатиме, щоб кожен із названих храмів на певний час зачинявся,—сказав Президент Нельсон.— Члени Церкви зможуть продовжувати виконувати храмове поклоніння і служіння в інших храмах, розташованих неподалік. По завершенні кожного з проєктів відбуватиметься переосвячення відповідного історичного храму”.

З того часу, як Президент Нельсон став Президентом Церкви у січні 2018 року, він оголосив про будівництво 27 нових храмів. З часу проведення останньої генеральної конференції у жовтні 2018 року храми були освячені в Римі, Італія; Барранкільї, Колумбія; та Консепсьоні, Чилі. ■

Повний перелік храмів та їхній статус вказано тут: temples.ChurchofJesusChrist.org.

Політика щодо дітей батьків ЛГБТ, члени Церкви в одностатевих шлюбах

Батьки, які визначають себе як лесбіянки, геї, бісексуали або трансгендери, тепер можуть звертатися з проханням, щоб їхніх дітей як немовлят благословив гідний носій Мелхиседекового священства, і їхні діти також можуть хреститися без отримання на це дозволу від Першого Президентства, коли їм виповнюється вісім років. Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві, оголосив про це під час сесії генеральної конференції для провідників.

Крім того, хоча одностатевий шлюб все ще вважається “тяжким гріхом”, Церква більше не ставитиметься до нього, як до “відступництва”, коли йдеться про цілі церковного покарання. “Ставлення до аморальної поведінки в гетеросексуальних або гомосексуальних стосунках залишатиметься тим самим”,—сказав президент Оукс.

Зміни в цій політиці “не є зміною в церковній доктрині, яка стосується шлюбу або заповідей Бога відносно цнотливості або моральної поведінки,—написало в офіційній заяві Першого Президентства.— Доктрина плану спасіння і важливість цнотливості не зміняться”.

Президент Оукс сказав, що ця політика має допомогти сім’ям, яких це стосується, і, “крім цього, зусилля наших членів Церкви з виявлення розуміння, співчуття і любові мають збільшити повагу і розуміння серед усіх людей доброї волі”. ■

Наголос на правильній назві

Аби називати Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів її правильною назвою, впроваджено зміни в комунікаційних каналах.

Зміни у веб-сайтах

- ChurchofJesusChrist.org замінює LDS.org як назва офіційного веб-сайту Церкви.
- За кілька місяців назва Newsroom.ChurchofJesusChrist.org замінить назву: MormonNewsroom.org.
- ComeUntoChrist.org, зрештою, замінить Mormon.org, який буде реорганізований таким чином, щоб надавати своїй основній аудиторії (нечленам Церкви) більш особистий досвід.

Зміни в соціальних медіа каналах

- Усі основні соціальні медіа акаунти були змінені таким чином, щоб наголошувалося на назві Церкви Спасителя.
- Члени Церкви можуть вирішити приєднатися до нової групи Facebook group, яка має назву: "The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints—Inspiration and News" (Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—натхненні думки й новини), щоб отримувати інформацію про новини й повідомлення Церкви та розбудувати громаду і зв'язки в Церкві.

Зміни в мобільних додатках

- Назва Sacred Music замінює назву LDS Music.
- Назва додатку "Євангельська бібліотека" залишиться без змін.

Можуть очікуватися й додаткові зміни, коли всі ми працюватимемо разом, щоб наголошувати на назві Церкви Спасителя, Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. ■

Гуманітарна робота допомагає тисячам людей

Гуманітарна гілка Церкви, Благодійна організація СОД, минулого року взяла участь у 2885 проєктах у 141 країні, працюючи з 1900 організаціями, які є її гуманітарними партнерами. Починаючи з 1985 року, Благодійна організація СОД надала більше 2,2 мільярда доларів допомоги, у тому числі: готівку, предмети споживання та пожертвування у товарній формі у 197 країнах і територіях, відповідно до річного звіту Благодійної організації СОД за 2018 рік, виданого 19 лютого 2019 року.

Гуманітарна робота Церкви мотивується співчуттям і любов'ю до всіх Божих дітей і ґрунтується на трьох головних принципах— піклуванні про тих, хто перебуває в найбільшій нужді, спонуканні до самозабезпечення та сприянні волонтерській діяльності і служінню. Ці принципи, ґрунтовані на вірі в Ісуса Христа, зміцнюють окремих

людей і сім'ї незалежно від раси, релігії або національності.

Церква надає допомогу у надзвичайних ситуаціях (включаючи волонтерську допомогу), допомогу людям з поганим зором, допомогу матерям і новонародженим, допомагає отримати чисту воду, надає засоби санітарії, проводить імунізацію, надає інвалідні крісла й супутні товари, допомагає людям забезпечувати себе їжею, використовуючи місцеві рішення і ресурси, та невідкладну й довгострокову допомогу для біженців. Церква також бере участь у місцевих проєктах громад у 43 штатах і провінціях в США та Канаді, щоб допомогти вирішити проблеми з безпритульністю, переселенням біженців та в інших нуждах.

"Ми дуже дякуємо й цінуємо зусилля кожної людини, яка зробила свій внесок в успіх гуманітарної роботи у 2018 році",—сказала сестра Шерон Юбенк, президент Благодійної організації СОД та перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги. Вона сказала, що цей звіт представляє собою доброту десятків тисяч людей. ■

Повний звіт читайте за посиланням: [ldscharities](#).

Медсестра в Індонезії стоїть біля молодої матері. Медсестри у цьому пологовому центрі завершили курс навчання "Як допомогти немовлятам почати дихати", організований Благодійною організацією СОД.

Місіонерські новини

Зв'язок з сім'єю. На додаток до листування та електронних листів місіонерам зараз дозволяється спілкуватися з їхніми сім'ями щотижня під час дня підготовки через текстові та он-лайн повідомлення, телефонні дзвінки та відеочати.

Планувальник для майбутніх місіонерів. Новий он-лайн планувальник служіння на місії, розроблений Церковним місіонерським відділом, може допомогти майбутнім місіонерам краще обдумати і спланувати своє рішення стосовно того, коли вони будуть найкраще підготовлені служити Господу в якості місіонерів.

Місії служіння. На січень 2019 року молодих місіонерів церковного служіння називають "місіонерами служіння". Усі молоді дорослі, які подають заяву на служіння в якості місіонерів, роблять це в однаковий спосіб через он-лайн портал, а всі місіонерські покликання—чи то на місію з проповідування, чи на місію служіння—приходять від пророка. Гідні молоді дорослі, які з різних причин не можуть служити на місії з проповідування, можуть бути покликани на місію служіння.

Сестри-місіонерки можуть носити брюки. Сестри-місіонерки тепер мають можливість носити брюки під час звичайних щоденних заходів, хоча їм слід продовжувати носити сукні або спідниці під час відвідування храму та на недільних зборах поклоніння, на зональних конференціях і конференціях для провідників, під час служб хрищення і духовних вечорів у центрах підготовки місіонерів. Носіння широких штанів може захистити сестер від вірусних

захворювань, переносниками яких є комарі, вони зігріватимуть сестер в холодному кліматі, і їм легше буде їздити на велосипедах.

Місії створено, кордони змінено. Було створено чотири нових місії, а дванадцять нових місій будуть об'єднані з існуючими місіями. Такі зміни відбуваються час від часу, щоб пристосуватися до кількості місіонерів, які служать. Нові місії є такими: Демократична Республіка Конго Східна Кіншаса, Гватемала Антігуа, Перу Ліматамбо та Філіппіни Антіполо. Батьки місіонерів, які служать в цих місіях—створених чи об'єднаних—отримають додаткову інформацію від їхніх президентів місій.

Кількість Центрів підготовки місіонерів змінено. Задля кращого використання Центрів підготовки місіонерів по всьому світу, такі центри були закриті в Аргентині, Іспанії, Чилі та Домініканській Республіці.

Після закриття цих центрів у Церкві працюватимуть 11 центрів підготовки місіонерів, які розташовані в Бразилії; Колумбії; Англії; Гані; Гватемалі; Мексиці; Новій Зеландії; Перу; на Філіппінах; у Прово, шт. Юта, США, та у Південній Африці.

Відео присвячені безпеці. Серія нових відео, яка складається з 12 частин, під назвою *Зона безпеки* призначена покращити безпеку 65000 місіонерів, які зараз служать на місії повного дня, а також тих місіонерів, які служитимуть в майбутньому. Перше відео має переглядатися майбутніми місіонерами з їхніми батьками після отримання покликання на місію і перед приїздом у центр підготовки місіонерів. У ЦПМ місіонер ще раз перегляне перше відео, а також інші 11 частин. Місіонерам періодично нагадуватимуть про безпеку також і протягом всього їхнього служіння на місії. ■

Кувейт офіційно визнає Церкву

Церква отримала офіційне визнання Цієї місцевих провідників і організація державою Кувейт. Близько 300 членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів живуть і працюють у Кувейті, вони походять з багатьох країн світу. Формальне визнання урядом дозволяє місцевим провідникам краще служити членам Церкви в Кувейті в їхніх потребах.

Єпископ Террі Херредайн з Кувейтського приходу Манамського Бахрейнського колу висловив вдячність уряду Кувейта за дозвіл вільно поклонятися Богу в Кувейті, зокрема тим, хто приїхав працювати, та за сприяння релігійній толерантності в країні. ■

Ідеї для занять

Є багато способів допомогти членам Церкви навчатися з послань генеральної конференції. Ось лише кілька прикладів. У вас можуть виникнути інші ідеї, які краще підійдуть для вашого кворуму чи Товариства допомоги.

- **Обговорення в групах.**
Розділіть членів класу на маленькі групи і дайте кожній групі окремий уривок з послання конференції, щоб вони його прочитали й обговорили. Потім попросіть кожну групу розповісти, яку істину вони засвоїли. Або ви можете поєднати у групи людей, які вивчали різні розділи, і нехай вони поділяться одне з одним тим, про що дізналися.
- **Відповіді на запитання.**
Запропонуйте членам класу відповісти на запитання стосовно послання конференції на кшталт наступних: які євангельські істини ми знаходимо у цьому посланні? Як ми можемо застосовувати ці істини? Які прозвучали запрошення і якими були обіцяні благословення? Чого це послання навчає нас про те, яку роботу Господь хоче, аби ми виконували?
- **Обмін цитатами.**
Запропонуйте членам класу поділитися цитатами з послання конференції, які надихають їх виконувати свої обов'язки у роботі спасіння. Заохочуйте їх подумати, як вони можуть поділитися цими цитатами, аби благословити когось, включаючи близьких людей і тих, кому вони служать.
- **Використання наочних матеріалів.**
Заздалегідь попросіть кількох членів класу принести з дому предмети, які вони можуть використати, аби навчати за матеріалами послання конференції. Під час зборів попросіть членів класу пояснити, яким чином ці предмети стосуються цього послання.
- **Підготовка уроку, аби навчати йому вдома.**
Попросіть членів класу, працюючи в парах, спланувати на домашній сімейний вечір урок, оснований на певному посланні. Як ми можемо зробити це послання актуальним для наших сімей? Як ми можемо поділитися цим посланням з людьми, яким ми служимо?
- **Розповіді про особистий досвід.**
Прочитайте разом кілька цитат з послання конференції. Попросіть членів класу поділитися прикладами з Писань та свого життя, які пояснюють або посилюють вчення, яких навчають ці цитати.
- **Глибше вивчення певного уривку з Писань.**
Попросіть членів класу прочитати уривок з Писань, на який є посилання у виступі. Попросіть їх обговорити, як учення з цього виступу допомагають їм краще зрозуміти цей уривок з Писань.
- **Пошук відповідей.**
Заздалегідь підготуйте кілька запитань, на які містяться відповіді у посланні конференції. Зосередьтеся на запитаннях, які спонукають глибоко замислюватися над євангельськими принципами або застосовувати їх (див. *Навчати, як навчав Спаситель*, сс. 31–32). Потім дозвольте членам класу вибрати запитання і знайти відповіді у виступі. Запропонуйте їм обговорити свої відповіді у маленьких групах.
- **Пошук фраз.**
Запропонуйте членам класу переглянути виступ з конференції і пошукати фрази, які мають для них особливе значення. Попросіть їх поділитися знайденими фразами і пояснити, що вони з них засвоїли. Як ці вчення допомагають нам у виконанні Господньої роботи?
- **Виготовлення чогось.**
Запросіть членів класу виготовити плакат або закладку з надихаючою цитатою з якогось виступу конференції. Дайте їм можливість продемонструвати те, що вони виготовили. ■